

ARISTOPHANIS
C O M O E D I A E

ACCEDUNT

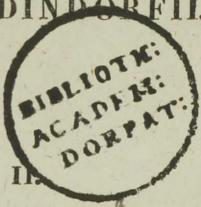
PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA.

EX RECOGNITIONE

ET CUM ANNOTATIONIBUS

GUILIELMI DINDORFII.

VOL. II.

L I P S I A E

LIBRARIA WEIDMANNIA

MDCCCXXX.

ADDENDA.

Vol. I.

P. XVIII, 18. διὸ καὶ ἔσκωπιον] Haec explicatio traduntur in scholio Platonico p. 331. ed. Bekker. Ἀριστῶννυμος δ' ἐν Ἠλίῳ ὀιγοῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλῳτι τετραδί φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διότι τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετραδί γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν. De opera aliis poetis ab se praestita ipse dixit Aristophanes in parabasi Vesparum v. 1018. ubi scholiasta de fabulis per Philonidem et Callistratum editis cogitat.

P. 69. ΕΚΙΤΙΜ v. 27. οὐχ ἡδύ; Δ. νῆ Δία· πλὴν γε περὶ τῷ δέσματι] In hoc et similibus versibus νῆ Δι scribendum.

P. 86. in annot. ad v. 327. Ravennato] *corrigere* Ravennate

P. 214. NUBIUM v. 982. οὐδ' ἄννηθον] Vulgo οὐδ' ἄν ἄννηθον. Libri Ravennas, Venetus et Harleianus οὐδ' ἄννηθον. Ergo scribendum fuit οὐδ' ἄννηθον, quae scriptura in Atticorum libris ubique est restituenda. ἄννηθον ab metro postulatum etiam in Thesmophor. edidi v. 486.

καὶ θ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον. Eadem ratio vocabuli ἄννηθος. Nicander Theriac. v. 650.

σὺν δὲ καὶ ἀννήσοιο τὸ διπλόον ἄχθος ἀείρας. ubi scholiasta, διὰ δύο ν Ἀττικῶς, ἤγουν ἀνήσου. Sciens omitto alia quae ex Athenaeo aliorumque, medicorum imprimis et grammaticorum, libris facile congeri possent opera quam fructu maiore. ἄννητον correpta syllaba prima dixit Alcaeus apud Athenaeum XV. p. 674 d.

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέσμασι
περθεῖτω πλέκτας ὑποθυμίδας τις.

nbi codex ἀλλὰ ἀννήτωμεν, et Sappho p. 674 e. Ἀννηττον ab Suida annotatum et grammatico Bekkeri p. 403, 3. ἀννηττον: τὸ ἀννηττον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο πι.

PAX. Ad hanc fabulam pertinere videntur quae scholiasta Platonis p. 331. narrat, κωμωδεῖται δὲ (Ἀριστοφάνης) ὅτι καὶ τὸ τῆς Εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· Εὐπολις Ἀντιόλυκω, Πλάτων Νίκαις.

P. 336. V. 257. οἴμοι μοι] Hoc Apollonius Dyscolus οἴμοιμοῖ scribebat, quemadmodum idem οἴοιοῖ probabat et, quae librorum culpa ex libris veterum evanuerunt, ὠοιοῖ et ὠοιοῖ. Illud οἴοιοῖ in Persis Aeschyli v. 954. 966. nunc scribitur οἶ οἶ οἶ. οἴοῖ etiam Herodiano probatum fuit apud Ioannem Alexandrinum p. 36, 15.

P. 345. V. 425. ἐλεήμων] ἐλήμων. Monuit me Elmsleius.

Vol. II.

Fragm. 431. In Phrynichi epitomes loco valde perturbato p. 266. ed. Lobeck. Atticistarum de usu aoristi ἀπέδραν praeceptum cum iis, quae de verbo εὐαγγελίζεσθαι attulerat grammaticus, temere commixtum est. Quae enim tanquam Phrynichi comici ex Satyris verba afferuntur, ὅτι πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλὴν ἔδει καὶ ταῦτ' ἀπαγγέλλαντα εὐαγγέλιον πρὸς τὸν θεὸν ἦκειν. ἐγὼ δὲ ἀπέδραν ἐκείνον δευριανὸν δεῖ (ed. pr. δευρὶ ἄνθρωπον δῆ), eorum priora ex duobus Aristophanis locis, Equitum et Pluti (v. 766.), sunt conficta, postrema autem ἐγὼ δὲ — δῆ, ad quae corrigenda plus una patet via, comici sunt verba propter aoristam ἀπέδραν commemorata.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο Ρ Ν Ι Θ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΑΝΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἐλοπος.

ΕΠΟΥΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

ΙΒΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοιῶ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρῆμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρμισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρόνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λε. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νίκλας ἐτεθνήκει, Δεζέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·

οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπράγμονα πόλιν.

εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ πλειόνων
πιτηρῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὄρνιθων γένος,

καὶ πῶς, ἔάν περ κατὰ μέσον τὸν ἄερα

πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα

αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον

πτέρουγας τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ,

ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρώντες γενομένην.

Ο Ρ Ν Ι Θ Ε Σ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ὅρθην κελεύεις, ἧ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τι, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύτομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

5 τὸ δ' ἔμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τὸ δ' ἔμὲ κολοῖψ' πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἔσμεν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

10 ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἄν ξεύροισ σύ που;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδ' ἄν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἶμοι,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σὺ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἧ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,

- 15 ὃς τῶδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα,
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου ταυτοῖ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἦσιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
20 καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲ μὰ Δι' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἦ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ ταυτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

25 τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἦ

βρούκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ ἕξουρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;

30 ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκῃ·

ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἄστοι μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενός

35 ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεύδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.

17 θαρρελείδου Δ.

19 ἄρ' ἐστὶν Δ.

23 ἦδ' ἡ (γρ. καὶ οὐδ') Γ. De hoc versu dixi ad Aristophanis fragmenta p. 238.

24 οὐ ταυτὰ Δ.

36 μισοῦντες Δ.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τέτιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
 40 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
 διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν,
 κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 45 ὅπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν.
 ὁ δὲ στόλος νῶν ἔστι παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
 εἷ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί ἔστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἡ κορώνη μοι πάλα

50 ἄνω τι φράζει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

χῶ κολοῖος οὔτοςι

ἄνω κέχηγεν ὡσπερὲι δεικνύς τί μοι·

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἔνταυθ' ὄρνεα.

εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οἷσθ' ὁ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

55 σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἐν ἣ διπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

παῖ παῖ.

40 ἄδουσι Δ.

44 ζητοῦντες ΓΔ.

45 ὅλη Δ.

47 δεομένων δεομένω Δ.

ο

48 ἢ πέπτατο Γ. ἢ πέπταται Δ.

55 γ' om. Δ.

ὁ om. Kust. habent ΓΔ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί λέγεις, οὔτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἔποποι καλεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἔποποι. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐδὶς αὐ;

60 ἔποποι.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

τίνες οὔτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οἴμοι τάλας, ὄρνιθοθήρᾶ τουτωί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὔτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγεις;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ἀπολεῖσθον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπων.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

65 Ὑποδεδιώς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ξροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ὄδῃ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐπιχεροδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

αἰτάρ σὺ τί θηρίον ποί εἶ πρὸς τῶν θεῶν;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

70 ὄρνις ἔγωγε δοῦλος.

58 παιδός ἐχρῆν Γ.

59 ποιήσεις ἔτι με Δ.

62 τουτωί] τωδεῖ Δ.

64 τί δέ Γ.

70 ἡτηθεῖς Δ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἠτιθήθης τινός

ἀλεκτρούονος;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠύξατο
ῥορνιν, ἔν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

δεῖται γὰρ ῥορνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

75 οὗτός γ', αἶτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὦν,
τοτὲ μὲν ἔρα φραγεῖν ἀφύας Φαληρικός·
τρέχω ἔπ' ἀφύας ἐγὼ λαβὼν τὸ τρουβλίον.
ἔτρουσ δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω ἔπι τορύνην.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τροχίλος ῥορνις οὕτοσί.

80 οἶσθ' οὖν ὁ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ἀλλ' ἀριτίως νῆ τὸν Δία
εὔδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὁμως ἐπέγειρον αὐτόν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτόν οὐνεκ' ἐπεγερωῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

85 κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀπέκτεινας δέει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, χῶ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους.

73 ἔχοι Δ.

78 δεῖ τε Δ.

80 δρᾶσον Γ.
εις

83 ἐπίγειρον Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δεύσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τῆν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

90 μὰ Δι' οὐκ ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ποῦ γὰρ ἔσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀπέπιατο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὠγάθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ.

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;

τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠΟΨ.

95 τίνες εἰσὶ μὲ οἱ ζητοῦντες;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἱ δώδεκα θεοὶ

εἶξασιν ἐπιτροῦψαί σε.

ΕΠΟΨ.

μῶν με σκώπτετον

ὀροῶντε τὴν πτέρωσιν; ἢ γὰρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠΟΨ.

100 τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαινεται

ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

ΕΠΟΨ.

ὄρνις ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

κῆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠΟΨ.

ἔξερρύηκε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠΟΨ.

105 οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα

πιεροορνεῖ τε καὶ θις ἕτερα φύομεν.

ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφῶ τίν' ἔστόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νώ; βροτῶ.

ΕΠΟΨ.

ποδαπὸ τὸ γένος δ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὄθεν αἰ τριήρεις αἰ καλά.

ΕΠΟΨ.

μῶν ἡλιαστά;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

μὰλλὰ θατέρου τρόπου,

110 ἀπηλιαστά.

ΕΠΟΨ.

σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ

τὸ σπέρμ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠΟΨ.

πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένου δεῦρ' ἤλθετον;

103 σου Δ.

106 πιεροορνεῖ Δ.

109 μ' ἀλλὰ (ἤγουν μὴ, οὐκ) Γ. οὐκ ἀλλὰ Δ.

οἰς

111 λάβης Γ. λάβης Δ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένοι.

ΕΠΟΨ.

τίνος πέρι;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

- ὄτι πρώτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
115 κὰργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
 κούκ ἀποδιδούς ἔχαιρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ·
 εἴτ' αὐθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
 καὶ γῆν ἐπεπέτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
120 ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σέ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
 εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὐερον,
 ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλακῆν.

ΕΠΟΨ.

ἔπειτα μείζω τῶν Κρανῶν ζητεῖς πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.

ΕΠΟΨ.

- 125** ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐγώ;

ἥμιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ΕΠΟΨ.

ποῖαν τιν' οὖν ἡδιστὶ ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

- ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἶη τοιαδί·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἔλθων τῶν φίλων
130 λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου,
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μὴ,
 μή μοι τότε γ' ἔλθης, ὅταν ἐγὼ πρῶττω κακῶς.

115 post 125 infert A. 120 νῶ] νῦν A.

122 μαλακῆν Γ. 126 σκιλλίου A.

128 τοιαδί A. τοιάδε Kust. 130 λέγοι ταδί ΓΔ.

131 παρέση ΓΔ. 134 τότ' Kust.] τότε γ' ΓΔ.

ΕΠΟΨ.

135 νῆ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἑρᾶς.
τί δαὶ σὺ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοιούτων ἑρῶ καγώ.

ΕΠΟΨ.

ίγων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅπου ξυναντιῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραίου πατῆρ·
καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὦ Σιλβωνίδη,

140 εὐρῶν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγον,
οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἔμοι πατρικὸς φίλος.

ΕΠΟΨ.

ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἶων ἑρᾶς.

ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποιαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

145 παρὰ τὴν ἑρυθρὰν θάλατταν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἴμοι, μηδαμῶς

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἔν' ἀνακύβεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι

ΕΠΟΨ.

τί οὐ τὸν Ἥλεϊον Λέπρεον οἰκίζετον

150 ἔλθόνθ' ;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὀτιῆ νῆ τοὺς θεοὺς, ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος

136 δὲ Γ. δῆ Δ.

139 μοι Knst.] μου ΓΔ.

150 ἔλθόντε Γ.

ὀτιῆ] ὅτι ΓΔ.

οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

155 οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

ΕΠΟΨ.

οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τοιβήν·

οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠΟΨ.

νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα

160 καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὕμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

φεῦ φεῦ·

ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.

ΕΠΟΨ.

τί σοι πιθώμεσθ' ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν

165 μὴ περιπέτεσθε πανταγῇ κεχηρότες·

ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἔστιν. αὐτίκα

ἔκει παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,

τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἔρεϊ ταδί·

ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,

170 ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῶ μένων.

ΕΠΟΨ.

νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μομιᾶ ταυταγί.

τί ἂν οὖν ποιοῖμεν;

155 ἔστιν Γ.

158 κίβακλίαν Γ.

164 πιθώμεσθ' Δ.

168 οὗτος ὄρνις Kust.] ὄρ-

νις οὗτος Γ.

τελέας Δ.

172 ποιοῖμεν

Kust.] ποιοῖμεν ΓΔ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οικήσατε μίαν πόλιν.

ΕΠΟΨ.

ποίαν δ' ἂν οικήσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες, ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,
175 βλέπον κάτω.

ΕΠΟΨ.

καὶ δὴ βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βλέπε νῦν ἄνω.

ΕΠΟΨ.

βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

περὶαγε τὸν τράχηλον.

ΕΠΟΨ.

νῆ Δία,

ἀπολαύσομαι τι δ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἰδές τι;

ΕΠΟΨ.

τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐχ οὗτος οὖν δήπου ἴστιν ὄρνιθων πόλος;

ΕΠΟΨ.

180 πόλος; τίνα τρόπον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὥσπερ εἶποι τις τόπος.

ὅτι ἡ δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται

ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος.

ἦν δ' οικήσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,

ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.

185 ὥστ' ἄρξειτ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,

τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίφ.

177 δ'] γ' Δ.

179 δήπου ἴστιν ΓΔ.

182 γε om. Γ.

183 φράξησθ' Δ.

185 μὲν om. Γ.

ΕΠΟΨ.

πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐν μέσῳ δῆπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
 εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἵεναι βουλόμεθα
 Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
 190 οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
 ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοὶ,
 διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους
 τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.

ΕΠΟΨ.

ἰοὺ ἰοῦ.

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
 195 μὴ γῶ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
 ὥστ' ἂν κατοικίξοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
 εἰ ξυνδοκοῖη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ἂν οὖν τὸ πρῶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο;

ΕΠΟΨ.

σύ.

ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
 200 ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολὺν χρόνον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας;

ΕΠΟΨ.

ῥαδίως.

δευρὶ γὰρ ἐμβὰς ἀντίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
 ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
 καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῶν τοῦ φθέγματος
 205 ἑάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσσονται δρόμῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ, μὴ νυν ἔσταθι·

190 ὅτ' ἂν Γ.

193 διαφρήσετε Δ.

199 προτοῦ Kust.] πρὸ τοῦ Γ.

200 πολὺν

ξυνῶν Δ.

204 καλοῦμεν ΓΔ. γρ. καλοῖμι

γ' ἂν Γ.

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὡς τάχισι' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
210 λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἕμὸν καὶ σὸν πολύδακρον Ἴτυν
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γέννος ξουθῆς·

215 καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλακος ἠγῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
ἴν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων.
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιπάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴστησι χορούς·

220 διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ
θεῖα μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τουρνιθίου·
οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὄλην.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

225 οὔτιος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί ἔστιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐ σιωπήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὔποψ μελωδεῖν αὐτὴν παρασκευάζεται.

210 χῦσον (γρ. λῦσον καὶ ἄσον) Γ. λύσον Δ.

212 Ἴτυν] De mensura huius vocabuli dixi ad Sophoclis
Electrae v. 148. in praefatione ad poetas scenicos.

213 μέλεσι Kust.] μέλεσιν Δ.

216 σμίλακος

Kust.]μίλακος ΓΔ.

225 σιωπήσεις Δ.

ΕΠΟΨ.

- ἐποποποποποποποποποποποποιοῖ,
 ἰὼ ἰὼ, ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ
 ἴτω τις ᾧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
 230 ὅσοι τ' εὐσπύρους ἀγροίκων γύας
 νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
 σπερμολόγων τε γένη
 ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·
 ὅσα τ' ἐν ἄλοχι θαμὰ
 235 βῶλον ἀμφιτιτυβίζεθ' ᾧδε λεπτὸν
 ἠδομένα φωνᾶ·
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ.
 ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
 κλάθεσι νομὸν ἔχει,
 240 τὰ τε κατ' ὄρεα, τὰ τε κοτινοτράγα, τὰ τε το-
 μαραφάγα,
 ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αἰοιδάν·
 τριοτὸ τριοτὸ τοτοβορίξ·
 οἱ θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας ὄξυστόμους
 245 ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
 ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
 ὄρνις τε πτεροποίκιλος
 ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
 250 ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης

227 ἐποποῖ. πό. πό. πό. πό. ποποῖ ΓΔ.

228 ἴτω ἴτω ἴτω ἴτω Δ. 230 ὅσοι τ' εὐσπό-

ρους ἀγροίκων γύας Γ. γύας Δ.

232 τε om. Δ. 240 οὔρεα Kust.] ὄρεα ΓΔ.

241 αὐδάν] αἰοιδάν Γ. 242 τριοτὸ, τριοτιτὸ,
 τοβορίξ ΓΔ.

244 οἱ θ' ἐλείας Γ. τὰς ὄξ. Kust.] τὰς om. Γ. ὅσσα
 Kust.] ὅσα ΓΔ. γῆς] γᾶς Δ. 246 καὶ
 λειμῶνα τὸν Kust.] λειμῶνά τ' Γ.

248 τε om. Γ.

249 ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς Δ.

φῦλα μετ' ἀλκύνεσσι ποτᾶται,
 δεῦρ' ἴτε πεισόμενοι τὰ νεώτερα,
 πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
 οἰωνῶν τἀναοδείρων.

255 ἤκει γὰρ τις δριμύς πρέσβυς,
 καινὸς γνώμην,
 καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
 ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
 δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

260 τοροτοροτοροτοροτιξ.
 κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
 τοροτοροτοροτορολιλιλιξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄραξ τιν' ὄρνιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
 καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

265 ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην
 ἐμβὰς ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

τοροτιξ τοροτιξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὠγάθ', ἀλλὰ χούτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νὴ Δι' ὄρνις δῆτα. τίς ποί' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

270 οὔτος αὐτὸς νῦν φράσει· τίς ἐστίν ὄρνις οὔτοσι;
 ΕΠΟΨ.

οὔτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὦν ὄραθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
 ἀλλὰ λιμναῖος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βαβαί, καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς.

251 πέπταται Δ.

254 οἰωνῶν τῶν Kust.] τῶν

om. ΓΑ.

257 καινῶν τ' ἔργων Δ.

259 δεῦρο quinquies ΓΑ.

262 τολιλιλιξ Δ.

ΕΠΟΨΙ.

εικότως· καὶ γὰρ ὄνομα αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικώπτερος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὗτος, ὦ σέ τοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί βωστρεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἕτερος ὄρνις οὗτοςί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

275 νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἐξεδρον χῶραν ἔχων.
τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις
ὀριβάτης;

ΕΠΟΨΙ.

ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μῆδος; ὠναξ Ἡράκλειος·

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτατο;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὗτοςί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

280 τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ'
ἦσθ' ἔποιψ,

ἀλλὰ χούτος ἕτερος;

ΕΠΟΨΙ.

ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστι Φιλοκλέους

ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ
λέγοις

Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Ἰππόνικου Καλλίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καλλίας ἄρ' οὗτος οὐρνις ἐστίν· ὡς πτερορροεῖ.

273 αὐτῷ ὅτι ΓΔ.

275 δῆτα γ' οὗτος Γ.

276 ἔσθ' habent ΓΔ, om. Kust.

277 ἐστίν Γ.

278 ἐσέπτατο Γ.

281 ἐστι μὲν Kust.] μὲν ἐστι Γ.

284 ἄρ γ' οὗτος Δ.

ΕΠΟΨ.

285 ἄτε γὰρ ὧν γενναῖος ὑπὸ τῶν συχοφαντῶν τίλλεται,
αἶ τε θήλειαι προσεκιλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὔτοςί.
τίς ὀνομάζεται ποθ' οὔτος;

ΕΠΟΨ.

οὔτοςί κατωφαγᾶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

290 πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὧν οὐκ ἀπέβαλε τὸν
λόφον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
ἢ πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον;

ΕΠΟΨ.

ὡσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὡγάθ', ἀσφαλείας οὐνεκα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον, οὐχ ὄρᾶς ὅσον συνείλεται κακὸν
295 ὀρνέων;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὠναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. τοῦ τοῦ.
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν
εἴσοδον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτοςί πέρδιξ, ἔκεινοσὶ δὲ νῆ Δί' ἀπταγᾶς,
οὔτοςί δὲ πηνέλοψ, ἔκεινοσὶ δέ γ' ἄλκυών.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τίς γὰρ ἔσθ' οὐπίσθεν αὐτῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅστις ἔσιτί; κειφύλος.

291 λόφωσις ἔσθ' ἐπὶ Γ. λόφωσις ἢ τῶν Δ.

293 οἰκοῦσ' Γ. 298 πηνέλοψ Δ.

ει ι

299 κηρύλος Γ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

300 κειφύλος γάρ ἔστιν ὄρνις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γάρ ἐστι Σποργίλος;
 χαυτήρι γε γλαῦξ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί φῆς; τίς γλαῦξ Ἀθήνας ἤγαγε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κίττα, τρυγῶν, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περι-
 στερὰ,
 νέρτος, ἑράξ, φάττα, κόκκυξ, ξρυθρόπους, κε-
 βλήπυρις,
 πορφυρίς, κερχνῆς, κολυμβῖς, ἀμπελῖς, φήνη,
 δρύοιψ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

305 ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων,

ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοιψίχων·

οἷα πιπρίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.

ἄρ' ἀπειλοῦσιν γε νῶν; οἴμοι, κεχῆνασίν γέ τοι
 καὶ βλέπουσιν εἰς σέ καμέ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν καμοὶ δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

310 ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλεσε; τίνα
 τόπον ἄρα νέμεται;

ΕΠΟΨΙ.

οὔτοσὶ πάλαι πάρειμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.

ΧΟΡΟΣ.

315 τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ
 φίλον ἔχων;

302 κοροιδὸς Γ.

ὑποθεμῖς Δ.

303 νέο-

τιος Γ.

307 οἷα ποπρίζουσι Δ.

308 ἀπειλοῦσι νῶν Δ.

310 πο decies Δ.

ἐκάλεσεν Γ.

310 ἄρα] ἄρα ποτὲ Γ.

315 octies τί, addito in fine τιμπροῦ τιμπροῦ ΓΔ.

ΕΠΟΨ.

κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἠδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὡς ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;

ΕΠΟΨ.

320 φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσ-
βύτα δύο.

ἤκειτον δ' ἔχοντε προέμνον πράγματος πελωρίου.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μέγιστον ἑξαμαρτῶν ἕξ ὅτου τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις;

ΕΠΟΨ.

μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

τί μ' εἰργάσω;

ΕΠΟΨ.

ἄνδρ' ἐδεξάμην ἑραστὰ τῆσδε τῆς ξυνοουσίας.

ΧΟΡΟΣ.

325 καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦτον;

ΕΠΟΨ.

καὶ δεδρακῶς γ' ἦδομαι.

ΧΟΡΟΣ.

κάστιόν ἦδη που παρ' ἡμῖν;

ΕΠΟΨ.

εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἕα ἕα,

προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάδομεν.

ὅς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν

330 ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,

327 — 335. = 343 — 351.

318 ἀφίχθον (γρ. καὶ ἀφίχονθ') Γ.

319 ποῦ ποῦ Δ. 322 ἕξ ὅσου Γ.

324 ἑραστὰς Γ.

παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων·

ἔς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἔμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἔξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἔμοι

335 πολέμιον ἐτράφη.

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστὶν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτερα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν
δίχην

διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν.

333 — 335 His versibus corrigendis cum ab aliis tum a me ipso olim multum operae impensum est. Qui nunc mihi videtur inutilis labor fuisse. Sanissima enim sunt verba poetae, in quibus nihil plane est quod vel minimam vitii suspicionem moveat, speroque fore ut olim clarius perspiciatur quam hoc rationem habeat, quod poeta non plena mensura creticis usus est, sed quibus ad integritatem tempus unum deesset. Interim non inutile erit de *Lysistratae* versibus admonuisse 262. 263.

κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,

κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἔμῃν λαβεῖν.

quibus in antistropho plena mensura dactyli respondent

ἄχετο θῶπλα παραδούς ἔμοι,

σμιζρόν ἔχων πάνυ τριβώνιον.

videndumque an duodecim syllabae breves, quas tragici anapaestis spondiacis interdum inserunt, veluti Euripides in *Iphigenia Taurica* v. 197. 220.

φόνος ἐπὶ φόνῳ ἄχεά τ' ἄχεσιν.

ἄγαμος ἄτεκνος ἄπολις ἄφιλος.

nihil aliud sint quam quattuor imperfecta mensura anapaesti. Cadit autem in hos comici tragicorumque locos quod de paracataloge tradunt veteres, ad designandum vehementem animi motum eam adhiberi.

333 παρέβαλε Ravennas. Vulgo παρέβαλεν.

334 ἐγένετό γ' Kust.] ἐγένετ' ΓΔ.

335 πολέμιόν γ' Kust.] γ' om. ΓΔ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

αἴτιος μέντοι σὺ νῶν εἶ τῶν κακῶν τούτων
μόνος.

340 ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων

κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἣν ἄπαξ γε τῷ φθαλμῷ
'κκοπήσ;

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ,

ἔπαγ', ἐπίθ', ἐπίφερε πολέμιον

345 ὄρμᾶν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ

περίβαλε περί τε κύκλωσαι·

ὡς δεῖ τῶδ' οἰμῶζειν ἄμφω

καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.

οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον

350 οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὃ τι δέξεται

τῶδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶδε τίλλειν καὶ δάκνειν.

ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἔπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὗτος, οὐ μενεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

355 ἔν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

342 κλαύση Γ. 'κκοπή ΓΔ.

345 πάντα γε Kust.] πάντα ΓΔ.
ποῦ Δ.

354 ποῖ]

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν
χυτρῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί δὲ χύτρα νό γ' ὠφελήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

γλαῦξ μὲν οὐ πρόσσεισι νῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοισδί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας

360 εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν ἢ τρυβλίον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλελεεῦ, χῶρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μένειν ἐχρῆν.

365 ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.

ΕΠΟΨ.

εἰπέ μοι τί μέλλει, ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ξιμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενῆ καὶ φυλέτα;

356 τι Kust.] τοι ΓΔ.

358 ὠφλήσει Γ.

361 ἐντευθεν Δ.

362 εὖ γὰρ εὔρες ΓΔ.

364 ἐλελεῦ Γ.

368 ξυγγενῆ] Legobatur ξυγγε-

νέε, quod scholiastae, non poetae esse indicavi

ΧΟΡΟΣ.

φρυσόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
 370 ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

ΕΠΟΨ.

εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν
 φίλοι,
 καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
 375 ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἑμοῖς;

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ
 σοφοί.

ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
 οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
 αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν
 κοῦ φίλων

ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτιῆσθαι μακρᾶς.
 380 τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι μὲν λόγων ἀκούσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
 χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κατὰ τῶν ἐχθρῶν
 σοφόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠΟΨ.

καὶ δίκαιόν γ' ἔστι, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

385 ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοὶ πω πρᾶγμ' ἐνηντιώμεθα.

ad Isocratis Panegyri. p. 6. In Thesmophor. v. 282.
 περικαλλῆ, ubi scholiasta, δυϊκόν. τὸ ἐντιελὲς
 περικαλλέε. 369 φρυσόμεθα Γ.

370 τισαίμεθ' Α. τισαίμεσθ' Kust.

371 εἰσὶ ΓΑ.

372 ἡμᾶς ΓΑ.

373 χρήσιμον ἢ Γ.

375 δῆτα] δῆ ΓΑ.

377 ἂν οὐδὲν ὁ δὲ Α.

378 γ' om. Α.

385 πω] πω ΓΑ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
 τῷ τε τρουβλίῳ καθίει·
 καὶ τὸ δόρου χορῆ, τὸν ὀβελίσκον,
 περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
 390 τῶν ὄπλων ἐντὸς, παρ' αὐτὴν
 τὴν χύτραν ἄκουαν ὀρώοντας
 ἔγγυς· ὡς οὐ φευκτέον νῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ξετεὸν, ἣν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
 κατορυχθσόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

395 ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ.
 δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
 φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
 μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν
 ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

400 ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,

386 ἡμῖν correpta altera syllaba etiam comici interdum videntur dixisse, in quam rem Eustathius p. 1112, 38. Phrynichi ex Mysta versu utitur
 ἐβουλόμην ἂν ἡμῖν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
 Quamobrem fortasse ne Lysistratae quidem versui 124.

ἀφεκτέα τοινυν ἡμῖν ἔστι τοῦ πέους,
 transpositio verborum adhibenda est, et in Pluto v. 286. meliorum librorum indicio, qui ἅπασιν ἡμῖν praebent, scribendum

ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι.
 ubi alii ἡμῖν ἅπασιν. 386 τὴν τε Kust.]
 τὴν Δ. 387 τῷ γε Δ.

394 κατορυχθσόμεσθα ΓΔ. 398 μαχομένῳ Γ.
 μαρναμένῳ Δ. τοῖσι πολεμίοις Kust.] τοῖς
 πολεμίοισιν ΓΔ.

καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
 παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·
 κάναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτέ,
 καὶ πόθεν ἔμολον,

405 ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.

ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠΟΨ.

καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;

ΕΠΟΨ.

ξένω σοφῆς ἄφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡΟΣ.

410 τύχη δὲ ποία κομί-

ζει ποτ' αὐτῶ πρὸς ὄρ-
 νιθας ἔλθειν;

ΕΠΟΨ.

ἔρωσ

βλου διαίτης τε καὶ
 σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοί
 καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί φῆς;

415 λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους;

ΕΠΟΨ.

ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρα τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
 ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνῶν
 κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ

420 φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;

ΕΠΟΨ.

λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-

409 ξένω] Legebatur ξείνω, quam formam etiam in tragicorum versus librarii interdum temere intulerunt.

411 ὄρνις Kust.] ὄρνιθας ΓΑ.

τε λεχτιὸν οὔτε πιστιὸν, ὡς
σὰ ταῦτα πάντα καὶ

425 τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾶ λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα μαινόμενος;

ΕΠΟΨ.

ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔνι σοφόν τι φρενί;

ΕΠΟΨ.

430 πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὄλον.

ΧΟΡΟΣ.

λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.

κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις

λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠΟΨ.

435 ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχ' ἀγαθῆ

εἰς τὸν ἱππὸν εἴσω, πλησίον τοῦπιστάτου·

σὺ δὲ τοῦσδ' ἔφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ'

ἐγὼ,

φράσον, δίδαξον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγ' ἄγε μὲν οὔ,

440 ἦν μὴ διάθωνται γ' οἶδε διαθήκην ἐμοὶ

ἦνπερ ὁ πύθηςκος τῆ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ

μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν

423 σὰ γὰρ ταῦτα ΓΔ.

δεῦρο Γ.

Kust.] καὶ om. ΓΔ.

om. Kust.

424 τὸ 'κεῖσε τε

428 τι om. Γ.

καὶ φρενί

434 μὲν add. Γ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ τί που

τόν; οὐδαμῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τῶφθαλμῶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

διατίθεμαι γῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

445 ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡΥΞ.

ἀκούετε λεφ' τοὺς ὀπλίτας νυγμενὶ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,

450 σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινα-
κίοις.

ΧΟΡΟΣ.

δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφρυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχοις ἂν

χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ

455 δύναιμι νῦν μείζω

παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·

σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' εἰς κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι

ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

451 — 459. = 539 — 547.

449 τ' ὦπλ' Γ.

459 κοινὸν ἔσται corruptum

esse antistrophici versus comparatio docet. For-
tasse κοινῆ' σται.

ARISTOPH. II.

3

460 ἀλλ' ἔφ' ὄτρπερ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώ-
μην ἀναπέεις,
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ μὴν ὄργῳ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λό-
γος εἰς μοι,
ὄν διαμιάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον·
καταχειῖσθαι
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

ΧΟΡΟΣ.

δειπνήσειν μέλλομεν, ἦ τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

465 μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ
λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θαύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν
ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς βασιλῆς; τίνας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὑμεῖς
πάντων ὀπόσ' ἔστιν, ἔμοῦ πρώτον, τουδὶ, καὶ
τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων
ἔγένεσθε

470 καὶ γῆς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΧΟΡΟΣ.

τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἔπεπύσμεν.

460 περ ἄν (ἄν om. Γ) ἤκεις (ἤκοις Δ) τὴν σὴν
πράγματι γνώμην ΓΔ. 463 καταχειῖσθε ΓΔ.

467 βασιλεῖς — βασιλεῖς Γ. βασιλεῖς — βασιλεῖς Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀμαθῆς γὰρ ἔφυς τοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴ-
σωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφρασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρ-
νιθα γενέσθαι,

προτέραν τῆς γῆς, κ' ἄπειτα νόσω τὸν πατέρ'
αὐτῆς ἀποθνήσκειν·

γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκειῖσθαι πεμπταῖον·
τὴν δ' ἀποροῦσαν

475 ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορούσαι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς
Κεφαλῆσιν.

ΕΠΟΨΙ.

οὐκ οὖν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
θεῶν ἐγένοντο,

ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ
βασιλεία;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν
σε τὸ λοιπόν·

480 οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ
δουκολάπτῃ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ
παλαιόν,

ἀλλ' ὄρνιθες, κ' ἀβασίλευον, πόλλ' ἔστι τεκμήρια
τούτων.

αὐτίκα δ' ὑμῖν πρώτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρονόν',
ὡς ἐτυράννει

ἦρχέ τε Περσῶν πρώτον πάντων, Δαρείου καὶ
Μεγαβάζου,

485 ὥστε καλεῖται Περσιζὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ'
ἐκείνης.

471 τοῦ] καὶ Δ.

476 νῦν Γ.

481 ὡς δ' οὐχὶ ΓΔ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεῖς
 μέγας διαβάσκει
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων
 μόνος ὀρθήν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὕτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
 ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
 ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον
 ὀρθριον ἔσῃ,
 490 ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κερα-
 μῆς, σκυλοδέψαι,
 σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφριταμοιβοὶ, τορνευτολυρα-
 σπιδοπηγοί.
 οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἔμὲ τοῦτό γ' ἔρατα.
 χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
 διὰ τοῦτον.
 ἔς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ἰπέπι-
 νον ἐν ἄστει,
 495 κᾶρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
 οὗτος ἄρ' ἦσε,
 κἀγὼ νομίσας ὀρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουντίδε,
 κᾶρτι προκύπτω
 ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παῖει ῥοπάλω με
 τὸ νῶτον·
 κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε
 θοῖμάτιόν μου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἰκτινος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἤρχεν τότε καβα-
 σίλευε.

-
- αι
 490 ἀναπηδῶσι Γ. σκυτόδεψοι Γ.
 490 491 χαλκεῖς κεραμεῖς — σκυτεῖς βαλανεῖς Δ.
 495 καὶ καθευδον (γρ. κ' ἄρτι) Γ. δειπνεῖν]
 δὲ πιεῖν Γ. 497 τὸν νῶτον Γ.
 499 Vulgo ἰκτινος hic et alibi. Ego Herodianum se-
 quor. ἤρχε τότε Γ. ἤρχε τότε γε Δ.

ΕΠΟΨ.

500 τῶν Ἑλλήνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν· καὶ δ' ὕπτιος ὦν
ἀναχάσκων
ὄβολον κατεβρόχθισα· κατὰ κενὸν τὸν θύλακον
οἴκαδ' ἀφείλκον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βα-
σιλεὺς ἦν·

505 χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότε γ' οἱ Φοί-
νικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἔν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέρριζον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψω-
λοὶ πεδίονδε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις
καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ
Μενέλαος,

510 ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὃ τι
δωροδοκοίη.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τοίνυν οὐκ ἦδη γὰρ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμ-
βανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πριάμῳ τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
τραγωδοῖς·

500 γ' om. Γ.

503 θύλακόν γ' Δ.

505 τότ' αὖ οἱ Δ.

509 πόλεσι Γ.

511 τοίνυν γ' Kust.] γ' om. Δ.

δῆτα] δῆ Δ.

ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὃ τι
δωροδοκοίη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἔστιν ἀπάντων, ὃ Ζεὺς γὰρ
ὁ νῦν βασιλεύων

515 ἀετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βα-
σιλεὺς ὢν.

ἢ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὃ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων ἰέρακα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νῆ τὴν Δήμητρο' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνας οὖνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ',
ὡς νόμος ἔστι,

τὰ σπλάγχνα διδοῖ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.

520 ὦμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ'
ὄρνιθας ἅπαντες.

Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν
ἔξαπατᾷ τι.

οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους
τ' ἐνόμιζον,

νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, Μανᾶς,

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους

525 βάλλουσ' ὑμᾶς, κὰν τοῖς ἱεροῖς

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς

ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,

ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτίες·

εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·

513 ἀνεστήκει Kust.] ἄρ' εἰστήκει ΓΔ.

514 γ' add. Δ. om. Kust.

518 ἔστιν ΓΔ.

521 ὄμνυσ' ἔτι Γ. ὄμνυσί γ' ἔτι Δ. τι ΓΔ. τίς
τι Kust.

522 ἀγίους τ'] τ' ἀγίους Γ.

θ' ἀγίους Δ.

527 βρόχους (γρ. σιαυ-
ρούς) Γ.

- 530 οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
 κούδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
 ὀπιησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
 ἀλλ' ἐπικνωσιν τυρὸν, ἔλαιον,
 σίφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
 535 κατὰχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
 κᾶπειτα κατεσκεδάσαν θερμοῦν
 τοῦτο καθ' ὑμῶν
 αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡΟΣ.

- πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
 540 ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 πατέρων κάκην, οἷ
 τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
 ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
 σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν
 545 ἀγαθὴν ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ.
 ἀναθεὶς γὰρ ἐγὼ σοι
 τὰ τε νοττία κάμαυτὸν οἰκήσω.
 ἀλλ' ὅ τι χρῆ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν
 οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
 εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν
 βασιλείαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 550 καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων
 πόλιν εἶναι,
 κᾶπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλω καὶ πᾶν τοῦτ'
 τὸ μεταξὺ
 περικτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ
 Βαβυλῶνα.

533 ἐπικνωσιν ΓΑ.

539 Alterum δὴ om. ΓΑ.

547 τὰ τε Δ. τε om. Kust.

νοττία] Legebatur

νεοττία: de quo dixi ad Euripidis Alcest. v. 103.

in praefatione ad poetas scenicos.

καὶ ἐμαυ-

τὸν Δ.

οἰκήσω Γ. οἰκήσω δὴ Kust.

548 χρῆ] χρῆν Δ.

ἡμῖν om. Γ.

ΕΠΟΨ.

ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ
πόλισμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν
Δί' ἀπαιτεῖν·

555 κἂν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθειλήση μηδ' εὐθύς γνω-
σιμαχήση,

ἱερὸν πόλεμον προῦδ᾽ αὐτῶ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
ἀπειπεῖν

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἔστυκόσι μὴ δια-
φοιτᾶν,

ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κα-
τέβαινον

καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ'
ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν

560 σφραγιῶδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν, ἵνα μὴ βινῶσ'
ἔτ' ἐκείνας.

τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
κελεύω,

ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοι-
πόν·

κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνεύμασθαι
δὲ πρεπόντως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὅς ἂν ἀρμόζη καθ'
ἕκαστον·

565 ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυρούς ὀρνιθι φαληροῖδι
θύειν·

ἦν δὲ Ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ, νήπιτῃ πυρούς κα-
θαγίζειν·

553 τείχισμα Δ.

554 κἄπειδ' ἂν Δ.

557 ἔστηκόσι Kust.] ἔστυκόσι Γ.

560 κωλὴν Δ.

ἔτ' ἐκείνας Δ. ἔτι κείνας Kust.

563 πρέποντος Δ.

564 θεοῖς Γ. θεοῖσιν Δ.

θεοῖσι Kust.

ὅσ' ἂν ΓΔ.

566 ὕν Kust.] οἶν Γ.

καθαλάζειν Γ.

ἦν δ' Ἡρακλέει θύη τις βοῦν, λάρω ναστοῦς
μελιτούτιας·

καὶν Διὶ θύη βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύς ἐστ' ὄρχι-
λος ὄρνις,

ᾧ προτέρω δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην
σφαγιάζειν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

570 ἦσθην σέρφω σφαγιαζομένω. βροντάτω νῦν ὁ
μέγας Ζάν.

ΕΠΟΨ.

καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κούχλ'
κολοιοῦς,

οἱ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ληρεῖς· καὶ νῆ Δί' ὃ γ' Ἐρμῆς
πέτεται θεὸς ὧν πτέρυγας τε φορεῖ, κάλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερούγοιν χρυσαῖν, καὶ νῆ
Δί' Ἐρως γε·

575 Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἱκέλην εἶναι τρήρωνι
πελεεῆ.

ΕΠΟΨ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα
κεραυνόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι
τὸ μηδέν,

τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ
στρουθῶν νέφος ἀρθέν

καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐ-
τῶν ἀνακάψαι·

567 Ἡρακλεῖ θύη τις ἀράωναστοῦς θύειν μελιτούτιας Γ.

569 ἐνόρχην ΓΔ. ἐνορχιν Kust.. 572 δὲ ὁ

ἐρμῆς Δ.

573 πέτεται (γρ. καὶ πέτε-

ται) Γ.

γε om. ΓΔ.

576 ἡμῖν ΓΔ.

ὑμῖν Kust.

585 κάπειν, αὐτοῖς ἢ Δημήτηρ πυρούς πεινώσι με-
τρέϊτω.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἐθελήσει μὰ Δι', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐ-
τὴν παρέχουσαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοιφάντων
ἐπὶ πείρῃ·
εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρός γ' ὦν ἰάσθω· μισθο-
φορεῖ δέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

590 μῆ, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὴν βοιδαρίω τῶμ' ἐπὶ πρώ-
τιστ' ἀποδῶμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν δ' ἠγῶνται σὲ θεῶν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΕΠΟΨ.

λέγε δὴ μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρονοπες οἱ
κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερκνήδων
ἐπιτρίψει.

595 εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες αἰεὶ τὰς συκᾶς οὐ κα-
τέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαροῶς αὐτοὺς ἀγέλη
μία κίχλων.

582 οἷσι — καταροῦσι Γ.

586 σὲ γῆν Γ.

587 αὐτοῖς Γ.

588 αὐτὰς τὰς ὄρνιθος Δ.

πάρονοπες] γρ. καὶ σφῆκες Γ. παρόντες Δ. Si-
mili errore apud Photium lex. p. 547, 17. πα-
ριόντες in πάρονοπες corruptum est.

ΕΠΟΨ.

πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ
τούτου σφόδρ' ἔρωσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι
τὰ χρησιὰ
τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,

595 ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδεῖς.

ΕΠΟΨ.

πῶς οὐκ ἀπολεῖται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ
τοῦ πλοῦ·

νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κούκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρό-
τερον κατέθεντο

600 τῶν ἀργυρίων· οὔτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι
τάδε πάντες,

οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις
ἄρ' ὄρνις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀγορεύτω.

592 ἔρωσι Γ.

593 μέταλλα τοῖς (γρ. καὶ μέ-

ταλλ' αὐτοῖς) Γ.

599 πρότεροι Kust.]

πρότερον ΓΔ.

600 ἴσασι ΓΔ. οἶδασι

Kust. In contrariam partem erratum fuit in Acharn.
v. 294. ubi vulgo ἴστε, Ravennas ἴσατ', quod for-
tasse ex ἴστε et, quae vera in illo loco lectio est,
οἶδατε conflatum.

601 εἶδε Kust.] οἶδε Γ.

οἶδεν Δ.

ΕΠΟΨ.

πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὔσαν παρα
τοῖσι θεοῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἔστι;
σάφ' ἴσθι,

605 ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδείς
ὑγιαίνει.

ΕΠΟΨ.

πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.

ἦ παιδάρι' ὄντι' ἀποθνήσκειν δεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη.

ΕΠΟΨ.

παρὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντι' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέ-
ρυζα κορώνη;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

610 αἰβοῖ, ὡς πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ πολλῶ;

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς

οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,

οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,

615 ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ πρινιδίοις

οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς.

603 θεοῖς Γ.

604 ὑγίειά γε Δ.

605 γε om. Δ.

607 παιδάριον ὄντι' Γ. παι-

δάριον ὄν Δ.

608 παρ' αὐτῶν Γ.

612 πρῶτα μὲν ΓΔ. πρῶτον μὲν Kust. καὶ Brunckius
addidit.

616 οἰκήσουσι ΓΔ.

τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὸς ἔσται· κούκ εἰς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ

620 θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτῖνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς, πυροὺς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὸ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν

625 παραχορῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ' ἔμοι πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου
μειαλίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώ-
μης ἔτ' ἀφείμην.

ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις +

630 ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἦν σὺ παρ' ἔμε θεμένοσ
ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
ἀδύλους, ὀσίους,
ἐπὶ θεοῦς ἴης,

635 ἔμοι φρονῶν ξυνφθὰ, μὴ
πολὺν χρόνον θεοῦς ἔτι
σκῆπτρα τὰμὰ τρίψειν.

ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τε-
ταξόμεθ' ἡμεῖς·

ὅσα δὲ γνώμη δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε
πάντ' ἀνάκειται.

ΕΠΟΨ.

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι

640 ὦρα' στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· προῶτον δέ τε
εἰσέλθει' εἰς νεοτιιάν γε τὴν ἐμὴν

618 κούκ ΓΑ. Vulgo κούδ'.

626 πρεσβύταις Δ.

628 τοῖς ΓΑ.

635 ἔτι (γρ. καὶ ἐπὶ) Γ.

640 δέ τι Δ.

641 εἰσέλθει' Γ. ἐσέλθει' Kust.

καὶ τὰμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρούγανα,
καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ ῥάδιον.

ἔμοι μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

ΕΠΟΨ.

τωδεδί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

645 Εὐελπίδης Κριῶθεν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ χαιρέτον

ἄμρω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δεχόμεσθα.

ΕΠΟΨ.

δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ.

ἴθι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.

φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσλ

650 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;

ΕΠΟΨ.

καλῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴρα νυν ὡς ἐν Δισώπου λόγοις
ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποιέ.

643 φράσατον ΓΑ.

κ ἢ
645 θριῶθεν Γ. θριᾶθεν Δ.

646 δεχόμεθα Γ.

648 δεῖνα δεῦρ' ΓΑ. δεῖν'

Kust.

649 φέρ'] δεῦρ' Γ. φράσον ΓΑ.

φράσον γε Kust.

650 ξυνεσόμεσθ' Γ.

652 ἔσιτ Γ.

ΕΠΟΨ.

μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ρίζιον,
655 ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἑπτερωμένω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ.

ΕΠΟΨ.

τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ.

τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἠδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις

660 κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβίβασας, ἵνα παίσωμεν
μετ' ἐκείνης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τούρνιθιον,
ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

665 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
ἐκβαίνει, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιθιον,
ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἄρά γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρῖζοιμ' ἂν αὐτὴν ἠδέως;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

670 ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν, ὥσπερ παρθένος.

658 σαυτοῦ ΓΑ. σεαυτοῦ Kust.

659 ἀρίστη-

σον Δ.

660 κατάλειψ' Γ.

661 αὐτοῖσι Γ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ὄυγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ὥσπερ ὦδὸν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χροῆ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα καὶθ' οὕτω φιλεῖν.

ΕΠΟΨ.

675 ἴωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχαγάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλη, ὦ ξουθῆ,

ὦ φίλιαιον ὀρνέων,

πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν

ἕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ,

680 ἦλθες ἦλθες, ὦ φθῆς,

ἦδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.

ἀλλ', ὦ καλλιβοῦν κρέκουσ'

αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,

ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

685 Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γε-
νεῖα προσόμοιοι,

ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σζιοειδέα φύλ'
ἀμενηνά,

ἀπιτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκε-
λόνειροι,

πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
αἰὲν ζοῦσι,

τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρωις, τοῖς ἄφθιτα μη-
δομένοισιν.

690 Ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ
τῶν μετεώρων,

672 ὀβελίσκων Δ.

675 τύχη γαθῆ ΓΔ.

677 φίλιαιον Γ. φιλιάτη Kust.

688 ἐρῶσιν Δ.

φύσιν ολωνῶν γέγενεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέ-
βους τε Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἑμοῦ Ἡροδίκῳ κλάειν εἶπητε
τὸ λοιπόν.

Χάος ἦν καὶ Νύξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
Τάρταρος εὐρύς·

γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
ἀπέροσι κόλποις

695 τίκει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νύξ ἢ μελανόπτε-
ρος ἄδον,

ἔξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασταν Ἐρως ὁ
ποθεινός,

στίλβων νῶτον πτερόγῳιν χρουσαῖν, εἰκῶς ἀνε-
μώζεσι δίναις.

οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχθῶ κατὰ Τάρ-
ταρον εὐρὺν

ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνή-
γαγεν ἔς φῶς.

700 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν
Ἐρως ξυνέμιξεν ἅπαντα·

ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' οὐρα-
νὸς ὠκεανὸς τε

καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθι-
τον. ὧδε μὲν ἔσμεν

πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ'
ὡς ἔσμεν Ἐρωτος

πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' αὖτε γὰρ καὶ τοῖσιν
ἐρωῶσι σύνεσμεν·

705 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομομοζότας παῖδας πρὸς
τέρμασιν ὥρας

διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
ἕρασταί,

ὁ μὲν ὄρνυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρόων', ὁ δὲ
χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.

699 ἐνεόττευσεν Γ.

701 ἐγένετ' Γ.

703 ἔρωτες Δ.
μεθα Kust.

704 πετόμεσθα ΓΔ. πετό-

- πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἤρος, χειμῶ-
νος, ὀπώρας·
- 710 σπεῖρειν μὲν, ὅταν γέρας κρώζουσ' ἐς τὴν
Διβύην μεταχωρῆ,
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει ζρεμάσαντι
καθεύδειν,
εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
ἀποδύη.
ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὥραν
ἀποφαίνει,
ἠνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠριγόν·
εἶτα χελιδῶν,
- 715 ὅτε χρῆ χλαῖναν πωλεῖν ἴδη καὶ ληδάριον τι
πρίασθαι.
ἔσμεν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοὶ, Δωδώνη, Φοῖ-
βος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς
ἅπαντα τρέπεσθε,
πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτιήσι καὶ
πρὸς γάμον ἀνδρός·
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας
διακρίνει·
- 720 φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρομόν τ' ὄρνιθα
καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
ὄνον ὄρνιν.
ἄρ' οὐ φανεροῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἔσμεν μαντεῖος
Ἀπόλλων;
- 725 ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει· κοῦζ ἀποδράντες

710 ὅτ' ἄν Γ. εἰς Δ.

713 δ' om. ΓΔ.

714 πέκειν ΓΔ.

καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὼ Ζεὺς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν,

730 αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισὶν,
πλουθυγίαν,
εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χοροὺς, θαλίαις,
γάλα τ' ὀρνίθων.

ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν

735 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία,
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ

740 νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρειαις,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ἰζόμενος μελίαις ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων

745 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὄρειαις,
τοιοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ,
ἐνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα

750 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν,
ἀεὶ φέ-
ρων γλυκεῖαν ψδάν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὃ θεαταί, βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.

755 ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρα-
τούμενα,

737 — 768. = 769 — 800.

730 παισὶ Γ.

742 743 suo loco habent ΓΑ,

post 744 Kust.

742 ἰζόμενος Γ. ἰζομένη Δ.

751 ψδάν ΓΑ. ψδῆν Kust.

ω

754 ἰθι Δ.

ταῦτα πάνι ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύ-
πειν νόμῳ,

τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἣν τις
τῷ πατρὶ
προσδραμῶν εἶπη πατάξας, αἶρε πλῆκτρον, εἰ
μάχει.

760 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρυξὺς μηδὲν ἤτιον Σπιν-
θάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος
γένους.

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὡσπερ Ἐξηγεσιτίδης,
765 φουσίω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται
φράτορες.

εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοτίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπερδικίσαι.
τοιιάδε, κύκνοι,

770 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶγξ,
συμμιγῆ βοῆν ὁμοῦ
περοῖς κρέκοντες ἴαχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶγξ,
ἄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμὸν,

775 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτὶγξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πιῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἶθρη,
τοιοτοιοτοιοτοιοτοιοτὶγξ·

756 ἐστὶ ΓΔ.

758 ἐκεῖ Γ. ἐκεῖνο Kust.

759 μάχη Δ.

763 φρυγίλος ΓΔ. φρεγίλος Kust.

766 Πισίου] Πεισίου?

767 πατρὸς] πάππου Δ.

772 περοῖσι Kust.] περοῖς Γ.

774 εὔρον Δ.

777 φῦλά τε ΓΔ. τε φῦλα Kust.

778 αἰθήρη

(γρ. καὶ αἶθρη) Γ.

780 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·
εἶλε δὲ θάμβος ἀνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος
Χάριτες Μοῦ-

σαί τ' ἐπωλόλυξαν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοίγξ.

785 οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι περὰ.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κατ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐ κατέ-
πτατο.

790 εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοῖμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κάποπαρθὼν κάναπνεύσας αὐθις αὐ κατέπτατο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κατ' ὄρε' τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,

795 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέ-
πτατο,

εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὐθις αὐ καθέζετο.

ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;

ὡς Διτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων περὰ
ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἱππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενός

800 μεγάλα πράττει, καστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλε-
κτρῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταντί τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν προᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥΕΛΠΙΑΗΣ.

ἐπὶ τῷ γελᾶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.

οἶσθ' ὃ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;

805 εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

780 ἐκτύπησ Δ. 781 οὐλυμπιάδες Δ.

795 ἀνέπτατο Kust.] ἀνέπτατο Δ. 796 αὐ]

ἂν Γ.

799 ὅστ' ἐξ (γρ. καὶ εἶτα) Γ.

803 τοῖς Δ. 805 ἐς Kust.] εἰς Δ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σύ δὲ κοιβήσῃ γε σκάφιον ἀποτειλιμένῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτὸ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΠΟΨΙ.

ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει

810 θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ταῦτα κάμοι συνοδοεῖ.

ΕΠΟΨΙ.

φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ,

βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Ἀακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἡράκλεις·

815 Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῆμῃ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐντευθενὶ

ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαυνόν τι πάνυ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

806 δὲ habent ΓΔ. om. Kust.

807 ἠκάσμεθα Γ. εἰκάσμεθα Δ.
γε Δ.

809 τί δρᾶν

812 ὄνομ' ἔσται ΓΔ.

814 815 σπάρταν Δ.

816 χαμεύνη Γ. χαμεύ-

νην Kust.

κυρίαν ἔχων Δ.

817 om. Δ.

ΕΠΟΨ.

λοῦ λοῦ·

820 καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὔρες τοῦνομα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἄρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ λῶστον μὲν οὖν

τὸ Φλέγρας πεδῖον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς

825 ἀλαζονεύομενοι καθυπερηκόνησαν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὲ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,

830 ὅπου θεὸς, γυνὴ γεγонуῖα, πανοπλίαν
ἔστηξ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς δαὲ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΕΠΟΨ.

ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ

835 Ἄρεως νεοιτός.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ νεοτιὲ δέσποτα·

ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἄερα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,

823 οὖν Γ. ἢ Kust.

831 κλεισθένης Δ.

832 τίς δὲ Γ. τίς δ' αὖ Δ.

- 840 λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
 φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρουπτι' αἰεὶ,
 κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθειδ' ἕξει·
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
 ἕτερον δ' ἄνωθεν αὐτὸ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
 845 κἀκεῖθεν αὐθις παρ' ἑμέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων

οἴμωξε παρ' ἑμέ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴθ', ὦγάθ', οἷ πέμπω σ' ἐγώ.

οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἂ λέγω πεπραγέται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.

- 850 παῖ παῖ, τὸ καινοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΧΟΡΟΣ.

ὁμορροθῶ, συνθέλω,
 συμπαραινέσας ἔχω
 προσόδια μεγάλα
 σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·

- 855 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεκα
 προβάτιόν τι θύειν.

ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά·
 συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦσαι σὺ φρυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;

- 860 τουτὶ μὰ Δι' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν,
 οὔπω νόραζ' εἶδον ἔμπεφορβιωμένον.
 ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;

851 — 858. = 895 — 902.

840 λεκάνην ἀλλ' ἐνέγκαι (γρ. λεκάνην ἀνε) Γ.
 ἀνένεγκαι Δ. 841 ἔγκρουπτι' Γ.

857 ἴτω ter ΓΔ. bis Kust. 861 ἴδον ΓΔ.

862 καινοῖσι Γ.

865 εὔχεσθε τῇ Ἐστία τῇ ὄρνιθίῳ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ
τῷ ἐστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
πίησι πᾶσι καὶ πάσησιν,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Σουιέρακε, χαῖρ' ἀναξ Πελαογικέ.

ΙΕΡΕΥΣ.

870 καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὀρτυ-
γομήτρῳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἀρτεμις.

ΙΕΡΕΥΣ.

875 καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλη
μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δέσποινα Κυβέλη, στρουθὲ, μητηρ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡΕΥΣ.

διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

880 Χίοισιν ἦσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΙΕΡΕΥΣ.

καὶ ἦρωσι [καὶ ὄρνισι] καὶ ἠρώων παισὶ, πορφυ-
ρίωνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ γλέξι-

885 δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἔλεᾶ, καὶ βάσκα,
καὶ ἔλασᾶ, καὶ ξρωδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
λαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν ἰοῦ ἰοῦ.

890 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱεροῖον καλεῖς
ἄλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὄρας ὅτι
ἰκτίνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;

867 πάσησι Γ.
λανθῆς) Γ.
καὶ πορφυρίωνι.

887 καταράκτῃ ΓΔ.

893 στρώματα Δ.

874 ἀκανθαλῆς (γρ. καὶ κα-
881 πορφυρίωνι ΓΔ. Vulgo
885 καὶ ἐλεία Δ.

μεγαγκορύφῳ Γ.

ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ σιέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογι θύσω μόνος.

ΙΕΡΕΥΣ.

895 εἴτ' αὐθις αὐ τάρᾳ σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρονιβι θεοσεβῆς
ὄσιον ἐπιβοῶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ

900 ἱκανὸν ἔξειτ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
905 κληῖσον, ὦ Μοῦσα,
τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἰεὺς ἀοιδᾶν,
Μουσάων θεράπων ὀτρηρὸς,

910 κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροὶ,

κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

915 οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτάρ, ὦ ποιητᾶ, κατὰ τί δευρ' ἀνεφθάρης;

894 τουτογι ΓΛ.

899 μάκαρας Δ.

903 πτερίνοις ΓΛ. πτερίνοισι Kust.

906 τε-

αῖσιν Γ. ἀοιδαῖς] ὠδαῖς Kust. ἀηδαῖς Γ.

907 τουτὶ τί Kust.] τί om. Γ.

ποδαπὸν ΓΛ. πο-

δαπὸς Kust.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

μέλη πεποίητ' ἔς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

920 ταυτὶ σὺ πότε ἐποίησας ἀπὸ ποίου χρόνου;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγὼ,
καὶ τοῦνομι ὥσπερ παιδίω νῦν δὴ 'θέμην;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἀλλὰ τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις

925 οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγία.

σὺ δὲ πάτερ κίσιστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὴν ὅ τι περ
τεῶ κεφαλῆ θέλεις

930 πρόφρων δόμεν ἐμὴν τέϊν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ παρῆξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις,
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

935 ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ὀργῶν δοκεῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεῶ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος·

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

940 ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλαχθήσεται.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις

923 παιδί Δ.

929 θέλης Kust.] θέλεις ΓΔ.

933 σπιλάδα Γ.

941 νομάδεσσι ΓΔ. νομά-

δεσι Kust.

ἀλάται Στράτων,
ὅς ὑφαντοδόνητον ἔσθρος οὐ πέπαται·
ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιῶνος.

945 ξύνες ὅ τοι λέγω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ξυνήμ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἄπέρχομαι,
κὰς τὴν πόλιν γ' ἔλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
950 κληῖσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν
τρομερὰν, κρουερὰν·
νιφόβολα πεδία πολὺσπορά τ'
ἤλυθον ἀλαλάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
955 τὰ κρουερά τονδι τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλιπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὐθις σὺ περιχώρει λαβών τὴν χέρονιβα.

ΙΕΡΕΥΣ.

εὐφημίᾳ ἴστω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

μὴ κατάρξῃ τοῦ τραγού.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

960 σὺν δ' εἶ τίς;

943 — δόνητον ΓΔ. — δίνητον Kust.

945 ὅποι Γ. 947 ποητὴν Γ.

949 γ' om. Γ. δὴ om. Γ. 952 πολύπυρα Γ.
πολύπυρα Δ. 953 ἀλαλᾶν Δ.

954 ἀλλ' ἤδη πέφευγας ΓΔ. ἀλλὰ γὰρ πέφευγα Kust.
ταυταί Γ. 955 τόνδε χιτ. Γ.

959 εὐφημί' ἔστω ΓΔ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ὅστις; χρησμολόγος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμωξέ νυν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἕς τὰς Νεφελοζοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κάπειτα πῶς

ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
965 τήνδ' οἰκίσαι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Ἄλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε χορῶναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

970 ἤνίξασθ' ὁ Βάκισ τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα.
πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὅς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρότιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρόν καὶ καινὰ πέδιλα,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

975 καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγγνων χειρ' ἐπι-
πλῆσαι.

964 πρὶν με Γ. πρὶν μοι Δ.

965 οἰκῆσαι

(γρ. καὶ ἰ) Γ.

967 οἰκίσωσι Γ. οἰκί-
σωσι Δ.

971 πρῶτον μὲν Δ.

975 976 om. Γ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὡς ἐπι-
τέλλω,

αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ γε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκο-
λάπτῃς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

980 καὶ ταῦτ' ἔνεσι' ἐνταῦθα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρῆσμός τούτων,
ὄν ἐγὼ παρὰ τὰ πολλῶνος ἐξεγραψάμην·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλῆτος ἴων ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῆ θύοντας καὶ σπλαγγνεύειν ἐπιθυμῆ,

985 δὴ τότε χρῆ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ,

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

οὐδὲν λέγειν οἴμαί σε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείδης.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔνεσι' ἐνταῦθα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

990 οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

οἴμοι δέλαιος.

976 διδόν' ἔνεστι Δ.

977 θεσπέσιε ΓΔ.

979 ἔση ΓΔ.

οὔτε τρυγῶν οὔτ' Δ.

981 τωδεῖ Δ.

983 ἄκλῆτος ἴων ἄνθρωπος Γ.

ἄνθρωπος ἴων ἄκλῆτος Kust.

985 δὴ]

δεῖ Δ.

988 νεφέλῃσιν Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ.

ἤκω παρ' ὑμῶς

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἕτερον αὖ τουτὶ καζόν.

τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;

τίς ἢ πίνουα, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὕδου;

ΜΕΤΩΝ.

995 γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα

ὑμῶν, διελεῖν τε κατὰ γύας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρὸς τῶν θεῶν,

σὺ δ' εἴ τίς ἀνδρῶν;

ΜΕΤΩΝ.

ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὼ Κολωνός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι;

ΜΕΤΩΝ.

κανόνες ἀέρος.

1000 αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὅλος

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ

τὸν κανόν' ἀνωθεν τουτοῦ τὸν ζαμπύλον,

ἐνθεῖς διαβήτην — μανθάνεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μανθάνω.

ΜΕΤΩΝ.

ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθεῖς, ἵνα

1005 ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, κὰν μέσω

ἀγορὰ, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,

992 τουτὶ τὸ καζόν Γ.

993 σὺ om. Δ.

1001 προστιθεῖς Γ.

αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄνθρωπος Θαλῆς.

1010 Μέτων,

ΜΕΤΩΝ.

τί ἔστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἶσθ' ὅτι ἡ φιλῶ σ' ἐγώ;

καὶ μοι πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤΩΝ.

τί δ' ἔστι δεινόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι

ξενηλατοῦνται καὶ κελίνηνται τινες

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστν.

ΜΕΤΩΝ.

μῶν στασιάζετε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1015 μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'.

ΜΕΤΩΝ.

ἀλλὰ πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁμοθυμαδὸν

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤΩΝ.

ὑπάγοιμί τ' ἄρ' ἄν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ

φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγυὲς αὐταί.

ΜΕΤΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;

1020 οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ;

1011 καὶ μοι πιθόμενος ὑπαποκίνει Γ.

1017 ἄρ'] ἄν Δ.

1020 σεαυτὸν Γ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ποῦ πρόξενοι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὔτοσί;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κυάμφ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπίσκοπος;

ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

φαῦλον βιβλίον

1025 Τελέου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

νῆ τοὺς θεούς.

ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἅ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἅπιθι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὔτοσί.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

1030 τουτὶ τί ἦν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὸ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΗΩΛΗΣ.

1035 Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον
ἀδικῇ

1024 ἔπεμψε δέ σε τίς δεῦρο — βιβλίον Δ.

1034 ἐς Δ. εἰς Kust.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ τί ἔστιν αὐτὸ κακὸν τὸ βιβλίον;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ψηφισματοπώλης εἰμι, καὶ νόμους νέους
ἤκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸ τί,

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

1040 Χρησθαι Νεφελοζοκνυγιάς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σύ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

οὗτος, τί πάσχεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;

1045 πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δεῖξω νόμους.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουν-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ξνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

1050 Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνη τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ
δέχεται κατὰ τὴν στήλην,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σύ γὰρ ξνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐγὼ δέ σοῦ γε τὸ κάδω διασκεδῶ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;

1040 καὶ τοῖσδε τοῖς Δ.

1043 ὠτοτύξιοι Δ.

χρήση ΓΔ.

1047 μῆνα om. Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1055 αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς;

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη μοι τῷ παντόπιε
καὶ παντάοχα θνητοὶ πάντες

1060 θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.

πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλείς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, οἷ πάντ' ἐν γαίᾳ

1065 ἐκ κάλυκος ἀυξανόμενα γένυσιν πολυφάγοις,

δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκειται·
κτείνω δ' οἷ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσα περ

1070 ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.

τῇδε μέντοι θῆμέρα μάλιστα ἐπαναγορεύεται,
ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα

1075 τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.

βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς
ἐνθάδε·

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ,
τέτταρα,

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ-
βολοῦ,

1080 εἶτα φρυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,

1058 — 1087. = 1088 — 1117.

1065 ἀυξανόμενα Δ. — ον Kust.

περ ἄν Kust.] ὅσα περ ΓΔ,

ναῖσιν ἐξόλλυται ΓΔ.

1080 δείκνυσι πᾶσι Δ.

1069 ὀπόσα

1071 ἐν φο-

1076 νῦν om. Γ.

τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἔγχει τὰ πτερὰ,
τὰς περιστεράς δ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἶρξας ἔχει,
καπαναγάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεῖ τις ὄρνιθας
τρέφει

1085 εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἦν δὲ μὴ πείθῃσθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν
ὀρνέων

αὔθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.
εὐδαιμον φῦλον πιτηῶν
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν

1090 χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται·
οὐδ' αὖ θεριμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτίς τηλαυγῆς θάλλει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,

1095 ἦνίξ ἂν ὁ θεσπέσιος ὄξυ μέλος ἀχέτας
θάλλεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοῶ.
χειμάζω δ' ἐν κόλλοις ἀντροῖς,
Νύμφαις οὐρεῖαις ξυμπαίζων·
ἦρινά τε βοσκόμεθα παρθένια

1100 λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε ζηπεύματα.
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης
πέρι,

ὄσ' ἀγάθ', ἦν κρινῶσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-
σομεν,

ὥστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου
λαβεῖν.

1105 πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρωτικά·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κακκλέψουσι μικρὰ κέρματα.

1081 ἕς Γ.

1082 συλλαβῶν Δ.

1090 ἀμπισχοῦνται ΓΔ. ἀμπισχοῦνται Kust.

1092 λάμπει (γρ. θάλλει) Γ.

1103 ὄσ']

οῖς Δ.

1108 κακκλέψουσι Δ.

εἶτα πρὸς τούτοις ὡς περ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.

1110 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν·
καὶ λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,
ὄξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἦν δέ που δειπνήτε, πρηγορῶνας ὑμῖν πέμ-
ψομεν.

ἦν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
1115 ὡς περ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω
δίξην

δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλῶμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὰ μὲν ἰερόν ἡμῖν ἐστίν, ὄρνιθες, καλὰ·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος

1120 οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τάκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὕτωσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ
'στι, ποῦ

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὕτωσὶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἐξωκοδόμηται σοι τὸ τεῖχος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εὖ λέγεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

1125 κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·

ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς

1109 ἐν om. ΓΔ.

1111 βούλησθ' ἔτι Γ.

1112 εἰς Δ.

1113 πρηγορῶνας] Vulgo πρηγο-

ρεῶνας. In Equitibus v. 374. recte Bentleius
πρηγορῶνα: nam ibi quoque in libris est πρη-
γορεῶνα.

1115 μὴ μῆνυν ἔχη Δ.

1116 χλιδανίδα Δ.

1118 ἱερά ΓΔ.

ὄρ-

νιθες Δ.

1119 ἀπὸ τείχους Γ.

καὶ Θεογένης ἐναντίω δὴ ἄρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἡράκλειος.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

1130 τὸ δὲ μῆκος ἔστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγὼ,
ἑκατοντορόγυιον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.

τίνες ὤκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκιων παρῆν,
1135 ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.

ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦκον ὡς τρισμῦραι
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκνῦται λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοποιοῦν πελαργοὶ μύριοι.

1140 ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἐρωδιοὶ

λεκάναισι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

τοῦτ', ὡγάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα.

1145 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.

1128 δούριος ΓΔ.

1131 ἑκατονταρόγυιον Δ.

1141 πετώμεν' ὄρνεα Δ.

ἐνέβαλον Kust.

1146 ἐνέβαλλον Γ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτα πόδες ἄν οὐκ ἄν ξεροασαίατο;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

καὶ νῆ Δ' αἱ νῆται γε περιεξωσμένοι
ἐπλινθοφόρου· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα

1150 ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὡσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς σιόμασιν αἱ χελιδόνες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτα μισθωτοὺς ἄν ἔτι μισθοῖτό τις;

φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ' ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες

1155 σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὡσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,

1160 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρουκιωρία
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίφομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἦδη τᾶλλα δρᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις ὅτι

1165 οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἔσθει πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρορχὴν βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

1170 ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ, ἰοὺ ἰοὺ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί πὸ πρᾶγμα τουτί;

1157 πελεκώντων Α. πελεκάντων Kust.

1168 ὅδε ΓΔ. ὠδε Kust.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

δεινότητα πεπόνθαμεν.

τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἄερα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1175 ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερὰ,
τοῦτ' ἴσμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔκουν δῆτα περιπόλους ἔχρῃν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἀλλ' ἐπέμψαμεν

τρισυρούς ἰέρακας ἵπποτοξότας,

1180 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγγυλωμένος,
κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·
ρύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθῆρ θονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κάστ' οὐ μακρὰν ἔπωθεν, ἀλλ' ἐνιαυθά που

1185 ἦδη ἴσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡΟΣ.

πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατός

1190 πρὸς ἐμὲ καὶ θεοῦς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἄερα περινέφελον, ὃν Ἑρεβος ἐτέκετο,

1195 μὴ σε λάθῃ θεῶν τις ταύτη περῶν·

1188 — 1195. = 1262 — 1268.

1173 ἐσέπτατ' ΓΔ. ἔς Γ.

1176 εἶχεν Γ.

1187 παῖε ΓΔ. πᾶς τις Kust.

1191 ὃν ΓΔ.

ὃν γ' Kust.

ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν **,
ὡς ἐγγυὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτέρωτος φθόγγος ἔξακούεται.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

αὕτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν ἤσυχος,
1200 ἔχ' ἀτρομέας· αὐτοῦ σιῆθ'· ἐπίσχεσ τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἔχορῆν ὀπόθεν ποτ' εἶ,

ΙΡΙΣ.

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

ΙΡΙΣ.

Ἴρις ταχέϊα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἡράλος, ἢ Σαλαμινία;

ΙΡΙΣ.

1205 τί δὲ τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται
ἀναπτάμενος τρίορχος;

ΙΡΙΣ.

ἐμὲ συλλήψεται;

τί ποῖ ἐστὶ τοῦτὶ τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἰμῶξει μακρὰ.

ΙΡΙΣ.

ἄτοπὸν γε τοῦτὶ πρᾶγμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κατὰ ποίας πύλας

εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὧ μισρωιάτη;

ΙΡΙΣ.

1210 οὐκ οἶδα μὰ Δῖ' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

1197 μεταρσίου (γρ. πεδαρσίου) Γ.

1198 δίνης] δινὸς Δ.

1199 πέτη ΓΔ.

1201 ὀπόθεν πέτη Γ. πόθεν πέτη Δ.

1206 ἀναπτόμενος Δ.

1207 οἰμῶξη ΓΔ.

1208 τοῦτο τὸ Δ.

1209 ἐς Γ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν;

ΙΡΙΣ.

τί τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἔλαβες;

ΙΡΙΣ.

ὑγιαίνεις μὲν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲ σύμβολον

1215 ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών;

ΙΡΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καῖπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ΙΡΙΣ.

ποία γὰρ ἄλλη χορὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1220 οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὗ.
ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. ἄρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιοῦται ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰριδῶν
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύχανες;

ΙΡΙΣ.

ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.

1225 δεινότερα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἔμοι δοξεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνώσεσθ' ὅτι

1212 πρὸς τοὺς κολοιοὺς πῶς προσῆλθες Γ.

1216 μέλε' Γ.

1217 διαπέτη ΓΔ.

ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι, τὴν πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

ΙΡΙΣ.

1230 ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν ἔ' ἀγνιάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

ΙΡΙΣ.

ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1235 θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;

ΙΡΙΣ.

τίς γὰρ ἐστὶ ἄλλος θεός;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί.

ΙΡΙΣ.

ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον

1240 Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψη Δίκη,
λιγνὸς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχᾶς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄκουσον αὐτῆ· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα

1245 ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος

1229 τοι add. Γ. om. Kust. σὺ ναυστολεῖς Kust.

σὺ om. ΓΔ.

1233 κνισᾶν Δ. κνισσᾶν Kust.

1236 εἰσι ΓΔ. 1240 Δίκη Δ.

1242 καταιθαλώσῃ ΓΔ. — εἰ Kust.

1244 ἀτρέμα Γ. ἀτρέμας Kust. κλυδὸν Δ.

- καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
 πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἕς τὸν οὐρανὸν
 1250 ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους,
 πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν; καὶ δὴ ποτε
 εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
 σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
 πρώτης ἀνατείνας τῷ σκέλη διαμηριῷ
 1255 τὴν Ἴριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
 οὕτω γέρων ὦν στύομαι τριέμβολον.

Ι Ρ Ι Σ.

διαρραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.
 οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐθὺς πατάξ.

Ι Ρ Ι Σ.

ἢ μὴν σε παύσει τῆς ὑβρεως οὐμὸς πατήρ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1260 οἴμοι τάλας. οὐκουν ἐτέρωσε πετομένη
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 1265 μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
 τῆδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
 1270 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

Κ Η Ρ Υ Ξ.

ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον.

1251 πλεῖν (γρ. πλήν ἢ ἑξακοσίους) Γ.

1253 λυπήσεις. ἴρις. τί. πει. τῆς διακόνου Γ.

1256 γύομαι Γ. στύομαι Δ. 1257 ῥήμασιν ΓΔ.

1264 μηκέτι γε Kust.] γε om. ΓΔ. 1266 ἄν
 καπνόν Kust.] ἄν om. Γ. κᾶν καπνόν Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΥΞ.

στεφάνῳ σε χρυσῶ τῷδε σοφίας οὐνεκα

1275 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;

ΚΗΡΥΞ.

ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,

οὐκ οἶσθ' ὄσσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,

ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.

1280 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,

ἐλακωνομάουον ἅπαντες ἀνθρώποι τότε,

ἐκόμων, ἐπειῶν, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,

σκυιᾶλι' ἐφόρουν· νυνὲ δ' ὑποστρέψαντες αὖ

ὄρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς

1285 ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι,

πρωῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα

ἐπέτονθ' ἔωθεν ὡσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·

κάπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐξ τὰ βιβλία·

εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.

1290 ὠρνιθομάουον δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ

πολλοῖσιν ὄρνιθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.

πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο

χωλὸς, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδῶν τοῦνομα,

Ὅπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,

1295 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,

Ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,

Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ

ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὄρνυγι

ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.

1300 ἡδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,

1277 οἰκίσας Γ. 1278 φέρῃ Δ.

1283 ὑποστρέφοντες Δ. 1287 ἡμεῖς ἐπὶ νο-

μὴν Δ. 1288 εἰς τὰ βιβλία ΓΔ.

1291 ὀνόματα τ' ἦν Δ. 1298 εἶκεν ΓΔ.

ὅπου χελιδῶν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστέρα
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τάκειθεν. Ἐν δέ σοι λέγω.

- 1305 ἦξουσ' ἐκειθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν θεόμενοι καὶ τρόπων γαμφωνύχων.
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν εἴ' ἔργον ἐστιάσαι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴων τὰς ἀσπίλους

- 1310 καὶ τοὺς κοφίνοὺς ἄπαντας ἐμπλήρη πτερῶν.
Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά.
ἔγω δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
καλοῖ τις ἀνθρώπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1315 τύχη μόνον προσεῖη.

ΧΟΡΟΣ.

κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

θάπτον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;

- 1320 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐάμερον πρόσωπον.

1313 — 1322. = 1325 — 1334.

1301 ἐμπεπληγμένη ΓΔ. γρ. καὶ ἐμπεποημένη Γ.

1302 χύν Δ. 1303 μικρὸν Kust.] σμικρὸν ΓΔ.

1305 ἦξουσι κείθεν Δ. 1314 καλεῖ Kust.] κα-
λοῖ Δ. ἀνθρώπων ἂν Kust.] ἂν om. Γ.

1315 τείχη Δ. 1322 εὐήμερον Kust.] εὐάμε-
ρον Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς βλαζικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶπτον ἐγκονήσεις;

ΧΟΡΟΣ.

- 1325 φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὠδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μανῆς γὰρ ἐστί δειλός.

ΧΟΡΟΣ.

- 1330 σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάδες τάδε κόσμω·
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1335 οὐ τοι μὰ τὰς κερχνηῆδας ἔτι σοῦ σήησομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθεῖην ὑπὲρ ἀτρυγέτου γλαυ-
κῆς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1340 ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος.
ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετὸς προσέρχεται.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

αἰβοῖ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·

- 1326 αὖτις Γ. Ita etiam Ravennas cum hic tum aliis
in locis. Quae antiquior forma nescio an alteri
praeferranda sit.

1333 θαλάττι' ΓΔ. θα-
λάσσι' Kust.

1335 οὐτοι ΓΔ. οὔτι Kust.

- 1338 ὑπὲρ habet Γ. om. Kust.

- 1341 ^{εο} προσδέχεται Γ.

ἔρω δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.

1345 ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, ἀπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ποιῶν νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνιθῶν νόμοι.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
1350 ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοτιδὸς ὢν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·

1355 ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπειθησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδῆς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοτιδὸς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ἀπέλευσά τ' ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθάδ',
εἶπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1360 οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἤλθες, ὦ μέλε,
εὔνοος, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβῶν
1365 τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτ' ἐπὶ τὸ πλῆκτρον θάτερα,

1343 ὄρνισι νόμων Γ. 1346 νόμων — νόμοι Γ.

1351 ἀνακισθεῖς Δ. 1353 ὄρνισι Γ.

1356 ποιήσῃ Γ. 1358 γὰρ ἂν Γ.

1360 μέλε' Γ. 1364 ταυτην δὲ λαβῶν Γ. ταύ-
την δ' ἐγὼ λαβῶν Δ. 1365 θ' ἠτέρα Δ.

νομίσας ἀλεκτρούονος ἔχειν τονδὶ λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαντὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τὰπὶ Θοράκης ἀποπέτου, γὰρεὶ μάχου.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

1370 νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νοῦν ἄρ' ἔξεῖς νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον περὶ γέσσαι κού-
φαις·

πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1375 τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται περῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀφόβω φρενὶ σώματι τε νέαν ἰφέπων

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀσπαζόμεσθα φιλόρινον Κινησίαν.

τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

1380 ὄρνις γενέσθαι βούλομαι

λιγύφθογγος ἀηδῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὑπὸ σοῦ περωθεῖς βούλομαι μετάρσιος

ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν

1385 ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβῃ;

1366 τόνδε τὸν λόφον Γ.

1375 περῶν Γ.

1376 τε νέαν ΓΔ. γενεάν Kust.

1381 λιγύ-

φθογγος (γρ. λιγύμυθος ἢ λιγύμοχος) Γ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχνη.
τῶν διδυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνονται
ἀερία τινα καὶ σκότια καὶ κριναυγέα

1390 καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἶσει τάχα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

νῆ τὸν Ἡρακλέα σὺ γε.

ἅπαντα γὰρ δίδειμι σοι τὸν ἄερα
εἶδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταυροδείρων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1395 ὡπ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος
ἄμ' ἀνέμων προαῖσι βαίην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Δί' ἢ γώ σου καταπαύσω τὰς προάς.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων

1400 ἄλλμενον αἰθέρος αὐλακα τέμνων.

χαριεντά γ', ὧ πρεσβῦτ', ἔσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἶε;

1387 ἡμῖν ΓΔ. 1389 σκότια καὶ Δ.

1390 εἶση Γ. 1392 σου Δ. 1393 πε-

τηνῶν ΓΔ. 1395 ὧ ὄπ Γ.

1396 προαῖσι Γ. προιαῖσιν Δ. 1397 νῆ τὸν

δί' ἔγώ σου Γ. νῆ τὸν δί' ἔγωγέ σου Δ.

1398 στίχων Γ. 1404 ταῖς Γ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1405 βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῶν οὖν μένων
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων
Κεκροπίδα φυλήν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

καταγελῆς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεῖς διαδράμω τὸν ἄερα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1410 ὄρνιθές τινες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροπόκιλοι,
ταυσιπτερε ποικίλα χελιδοῖ·

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήγορεν.
ὄδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1415 ταυσιπτερε ποικίλα μάλ' αὔθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔς θοῖμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἔστι τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρῆ λέγειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1420 πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μῶν εὐθὺν Πελληνῆς πέτεσθαι διανοεῖ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δι', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

1418 δεῦρ'] δῆτ' Δ. 1419 χρῆ δεῖ Kust.] δεῖ

χρῆ ΓΔ. 1420 usque ad finem fabulae
exciderunt ex Γ.

1421 διανοῆ Δ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ πραγματοδότης. εἶτα δέομαι περὶ λαβῶν
 1425 κύκλω περισσοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὑπὸ πτερόγων τί προσκαλεῖ σοφώτερων;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
 μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 ἀνδ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκῶς δίκας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1430 τοῦτ' ἐγὼ ξογάζει σὺ τοῦργον; εἶπέ μοι,
 νεανίας ὧν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσοῦτον

1435 ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, μὴ ρουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῦν τοι λέγων πτερῶ σε.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ πῶς ἂν λόγοις

ἄνδρα πτερώσειας σὺ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πάντες τοῖς λόγοις

ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάντες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀκήκοας,

ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε

τοῖς μειράκιοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·

1440 δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διτροφέης.

λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἰππηλατεῖν.

ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγωδίᾳ

1445 ἀνεπτέρῳσθαι καὶ πεπατηῆσθαι τὰς φρένας.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

λόγοισι τᾶρα καὶ πτεροῦνται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται

ἐπαίρειαι τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγώ

ἀναπτέρῳσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

1450 τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαὶ ποιήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.

παππῶος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἔστι μοι.

ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς

ἰέρακος, ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους

1455 καλεσάμενος, κατ' ἐγκεκληγῶς ἐνθάδι,

κατ' αὐ πέτωμαι πάλιν ἐξεῖσε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω.

ὠδὲ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην

ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καπεῖθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὐ πέτει

1460 ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάντ' ἔχεις.

βέμβιζος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

1444 φησὶ Δ.

1446 γ' ἄρα Δ.

1447 τε] γε Δ.

1457 ὀφλήση Δ.

1459 πέτη Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βέμβριζα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
 κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὴ πτερά.
μανθάνω

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας· μάλιστα ἔχεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πτερῶ μὲν οὖν,

1465 οἴσί σε ποιήσω τήμερον βεμβριζιάν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
 οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
 πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδιζοπανουργίαν.
 ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ.

1470 πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
 μιάστ' ἐπεπιτόμεσθα, καὶ
 δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.
 ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
 ἔκτοπὸν τι, καρδίας ἀ-

1475 πωτέρω, Κλεώνυμος,
 χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
 λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
 τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ
 βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,

1480 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
 ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
 ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
 τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
 τῇ λύχων ἔρημία,

1485 ἐνθα τοῖς ἦρῳσιν ἄνθρω-

1470 — 1481. = 1482 — 1493.

1465 σήμερον βεμβριζιάν Δ.
 ζεις Δ.

1467 ἀπολιβά-

ποι ξυναριστιῶσι καὶ ξύν-
 εἰσι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
 τηρικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
 ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.

1490 εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω
 τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
 γυμνὸς ἦν πληγείς ὑπ' αὐτοῦ
 πάντα τὰπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται.

1495 ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔα, τοῦτ' ἐγὼ ἦν;

τίς οὐγκαλυμμός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν θεῶν ὀργῆς τινα

ἔμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.

τίς δ' εἰ σύ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πηνίχ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀπηνίχα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.

1500 ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βουλυτὸς, ἢ περαιτέρω;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;

ἀπαιθροιάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμωζε μεγάλ'.

1493 ταῦτιδέξια Δ.

om. Δ.

1497 τὸν Δι' Kust.] τὸν

1501 ποεῖ Δ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὕτω μὲν ἐκκεκάλυφμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1505 τί γὰρ ἔστι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα.

ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ', εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.

ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τῶν πρᾶγματα,

τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέροχε

ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1510 ἰὸν ἰού.

εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθητικῶς.

ὑπόδουθι ταχὺ δὴ, κἄτα θαυροήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄκουε δὴ νυν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πηνίχ' ἄττ' ἀπώλειτο;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1515 ἔξ οὔπερ ὑμεῖς ὤκισατε τὸν ἄερα.

θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι

θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο

ἀνήλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,

ἀλλ' ὡσπερὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν

1520 ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοί

1503 ἐκκεκάλυφμαι Δ. ἐκκαλύφμαι Kust.

1506 ὀλέσεις Δ. 1508 et 1550 σκιάδιον Δ.

1517 κνῖσα Δ.

πεινῶντες ὡσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ,
εἰ μὴ παρέξει τὰμπόροι' ἀνεφωγμένα,
ἔν' εἰσάγοιτο σπλάγγνα κατατετιμημένα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1525 εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες
ἄνωθεν ὑμῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
ᾧθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηχεςτίδης;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω.

1530 ἐντεῦθεν ἄρα τούπιτριβείης ἐγένετο.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μάλιστα πάντων. ἔν δέ σοι λέγω σαφές·
ἤξουσι πρόσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἔαν μὴ παραδιδῷ

1535 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναικ' ἔχειν διδῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ἐστὶν ἡ Βασίλεια;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καλλίστη κόρη,
ἣπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,

1540 τὴν ἐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νέωρια,
τὴν λαιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

1522 ἐπιστρατεύειν Δ.

1526 ἡμῶν Δ.

1535 ὄρνισι Δ.

1541 τὸν] τὴν Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἅπαντά τᾶρ' αὐτῷ ταμιεύει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φήμ' ἐγώ.

ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.

1545 αἰεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἴμ' ἐγώ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,

1550 φέρε τὸ σκιάδιον, ἵνα με κἄν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κληφόρῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδί λαβών.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ

1555 ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·

ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε

δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ

ζῶντ' ἐκείνον προὔλιπε,

σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-

1560 μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμῶν,

ὥσπερ οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,

κἄτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν

πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου

Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς.

1553 — 1564. — 1694 — 1705.

1547 ὡς] οὖς Δ.

σκιάποσιν Δ.

μοὺς Δ.

1553 τοῖσι Kust.] τοῖς Δ.

1560 ἧς τεμῶν τοὺς λαι-

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1565 τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νειφελοκοκκυγίας
 ὄραῖν τοδὶ πάρεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.
 οὔτος, τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὔτως ἀμπέχει;
 οὐ μεταβαλεῖς θοιδμάτιον ὦδ' ἐπὶ δεξιάν;
 τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.

1570 ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
 εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ἕξεις ἀτρέμας;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

οἴμωξε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἔώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
 ἄγε δὴ τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀκήκοας

1575 ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγγειν βούλομαι,
 ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ἀλλ', ὦ γὰθ', ἠρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

διπλασίως μᾶλλον ἄγγειν μοι δοκεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὴν τυρόκηστιν μοι δότω· φέρε σίλφιον·

1580 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ ζελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρνιθές τινες

1566 τόδε Δ. 1578 ἄγγει μοι δοκεῖ Δ.

1583 τὰ κρέα δὲ τοῦ Δ.

ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὄρνείοις
1585 ἔδοξαν ἀδικεῖν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἶτα δῆτα σίλφιον

ἐπικνεῖς πρότερον αὐτοῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.

τί ἔστι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1590 καὶ μὴν τὰ γ' ὄρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρόπει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ᾄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας αἰεῖ.

1595 τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὔτε πρότερον πάποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δοῦν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·

1600 τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔμοι μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί, ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.

1605 ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

1587 ἡμεῖς Δ. ἐνθάδ' Kust.

λαττοῖμεθ' ἂν Δ.

1601 καὶ διαλ-

λαττοῖμεθ' ἂν Δ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 ἰσχύσει, ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κἀτω;
 νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 κύψαντες ἐπιροκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·

- 1610 ἔαν δὲ τοὺς ὄρνιθας ἔχητε συμμάχους,
 ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
 ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιροκοῦντος λάθρα
 προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θεῶν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

- 1615 κἀμοὶ δοκεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαὲ σὺ φῆς;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ναβαισατρεῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄραξ; ἐπαινεῖ χούτος. ἕτερον νῦν ἔτι
 ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
 ἔαν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
 εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,

- 1620 μενετοὶ θεοὶ, καὶ μάποδιδῶ μισητίαν,
 ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

φέρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅταν διαριθμῶν ἀοργυρίδιον τύχη
 ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
 καταπτάμενος ἰκτίνος, ἀρπάσας λάθρα,

- 1625 προβάτοιον δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.

1608 νεφέλεσιν Δ.

1610 ὄρνιθας Δ.

1614 ταῦτά γέ τοι Δ.

1615 ναβαλσατρεῦ Δ.

1618 τῳ θεῶν Δ. τῷ θεῷ Kust.

1619 σοφί-

ζηται Δ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἔροῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

σαννάκα
βακταρικοῦσα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1630 εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι συνοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκῆπτρου πέρι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἔστιν οὗ μνήσθην ἐγώ.

τὴν μὲν γὰρ Ἦραν παραδίδωμι τῷ Διῷ,

τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοί.

1035 ἐκδοτέον ἔστιν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

οὐ διαλλαγῶν ἔρας.

ἀπλώμεν οἴκαδ' αὐθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀλίγον μοι μέλει.

μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;

ἡμεῖς περὶ γυναῖκός μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1640 τί δαὲ ποιῶμεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὅ τι; διαλλαττώμεθα.

1627 1628 1677 τριβαλλόν et τριβαλλός et τριβαλλῶ Δ.

1628 σαννάκας Δ.

1629 εἶπερ δοκεῖ Δ.

1638 φέρη Δ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί, ὦζυρ'; οὐκ οἶσθ' ἔξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνη
ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται

1645 τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλλήη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὃ πονηρὸν σύ.
τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι

1650 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κού γνήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σὺ μέντοι νῆ Δία,
ὣν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὔσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1665 τί δ', ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα
νόθῳ ἔξαποθνήσκων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ νόμος αὐτόν οὐκ ἔῤ'.
οὔτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεται σου τῶν πατρώων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.

1660 ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·

Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων

1665 γνησίων. ἔαν δὲ παῖδες μὴ ὡσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτῳ γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

1641 ἔξαπατημένος Δ.

1642 ἂν Δ.

1644 ἔση Δ. σοῦ] σοὶ Δ.

1656 νόθῳξά-

ποθνήσκων Δ.

1665 ἔαν δὲ μὴ ὡσι

γνήσιοι Δ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔμοι δ' ἄρ' οὐδέν τῶν πατρῶων χρημάτων
μέτεστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατήρ εἰσήγαγ' ἔς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1670 οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτ' ἄνω κέχρηας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἤς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὄρνιθων παρεξώ σοι γάλα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν

1675 περὶ τῆς κόρης; κἄγωγε παραδίδωμί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαί σὺ φῆς;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τἄναντία ψηφίζομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

καλάνι κόραυγα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

παραδοῦναι λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1680 μὰ τὸν Δί' οὐχ οὕτως γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βατίζειν ὡσπερ αἱ χελιδόνες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

1667 οὐδὲ τῶν Δ.

1669 ἐσὴ γ' ἔς Δ.

1681 βατίζειν γ' ὡσπερ Δ.

1682 παραδοῦναι

καὶ ταῖς Δ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1685 ἡμῖν ἄ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
 ἀλλ' ἔθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἔς τὸν οὐρανὸν,
 ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἔκει λάβῃς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὐτοῖ
 ἔς τοὺς γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
 1690 ὄπτῳ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ὄπι᾽ τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
 οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὖ γε μέντ' ἄν διετεθήν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δευρό μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῆ

1695 Κλειψύδρα πανοῦργον ἐγ-
 γλωπτογαστόρων γένος,
 οἳ θερίζουσιν τε καὶ σπεί-
 ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
 ταισι συζάξουσί τε.

1700 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
 Γοργῆαι τε καὶ Φίλιπποι.
 κάπὸ τῶν ἐγγλωπτογαστί-
 ρων ἑκείνων τῶν Φιλίππων

1686 εἰς Δ.

1690 ταυτί γ', ὑμεῖς δὲ Δ.

1693 δότω Δ. διδότω Kust.

1703 ἑκείνων Δ. κείνων Kust.

πανταχοῦ τῆς Ἀιτικῆς ἢ

1705 γλωττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πάντι' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,

ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,

δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.

προσέροχεται γὰρ οἶος οὔτε παμφαῆς

1710 ἀστήρ ἰδεῖν ἔλαμψε χουσαυγεῖ δόμῳ,

οὔθ' ἡλίου τηλαυγῆς ἀκτίνων σέλας

τοιούτον ἐξέλαμψεν, οἶον ἔρχεται

ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,

πάλλων κεραννὸν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

1715 ὁσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου

χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'

αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

ὁδὶ δὲ καυτός ἐστιν. ἀλλὰ χρῆ θεᾶς

Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΧΟΡΟΣ.

1720 ἄναγε, δῖεχε, πάραγε, πάρεχε,

περιπέτεσθε

μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.

ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.

1725 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῆδε πόλει γήμας.

μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι

γένος ὀρνίθων

διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις

καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ἄδαῖς

1730 αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.

Ἦρα ποί' Ὀλυμπία

1712 οἶαν ἔρχεται Δ.

1713 γυναῖκα Δ.

1720 δῖεχε διάγε Kust.] διάγε om. Δ.

1724 ὦ om. Δ.

1726 μεγάλαι bis Δ. semel Kust. κατέχουσαι Δ.

1728 ὑμεναίοις Δ. ὑμεναίοισι Kust.

τῶν ἡλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν

1735 ἔν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

Ἑμὴν ὦ, Ἑμέναι' ὦ.
ὁ δ' ἀμφιθαλῆς Ἔρως
χρυσόπτερος ἠνίας
εὐθύνη παλιντόνους,

1740 Ζηνὸς πάροχος γάμων

τῆς τ' εὐδαίμονος Ἑρας.
Ἑμὴν ὦ, Ἑμέναι' ὦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐχάρην ὑμνοῖς, ἐχάρην ὤδαῖς·

ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ

1745 καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς,

τὰς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,
δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μέγα χρούσειον ἀστεροπῆς φάος,

ὦ Διὸς ἀμβροτον ἔγχος πυρφόρον,

1750 ὦ χθόνια βαρναχέες

ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,

αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.

διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,

καὶ πάροδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.

Ἑμὴν ὦ, Ἑμέναι' ὦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1755 ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ

φῦλα πάντα συννόμων

περοφόρ', * ἐπὶ πέδον Διὸς

1748 ἀστεροπάς Δ.

1750 ὦ χθόνια om. Δ. βαρναχέες Δ.

1753 ἔχειν Δ.

1757 Indicavi syllabae defectum. Fortasse ἴτ' ex-
cidit. πάδον Δ.

καὶ λέχος γαμήλιον.

ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν

1760 χεῖρα, καὶ πτερῶν ξυμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἵ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλαλαλαὶ, ἦ Παιῶν,

τήνελλα καλλίνικος, ὦ

1765 δαιμόνων ὑπέρτατε.

1760 χέρα Δ.

1763 ἀλλαλαὶ Δ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΛΑΘΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποίησατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέεσσα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἔξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφύϊας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὀρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτον φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δευτέρον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομόνοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοῖως δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἀνδρας ἀλίσκονται· ἐγκρατεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἰκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνιαχθέντες δὲ σφίσιν οἱ Ἀθηναῖοι πρέσβεις αὐτοζωράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἓνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ

Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαιμόνος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερωῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόχοιτον ἄρχαντος. εἰσηκται δὲ διὰ Καλλιστραίου. ἐκλήθη Λυσιστράτη περὰ τὸ λύσαι τὸν στρατόν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν, ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ξιφυλλίου, τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ μένωσιν ἢ οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο, τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν, τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονομίας γενομένης, σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέερθησαν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Ἄλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανός, ἢ 'πὶ Κωλιάδ', ἢ 'ς Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐντανθὶ γυνή,
5 πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἢδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
10 ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ γὰρ ἔσμεν νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντῶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
15 εὐδουσι κούχ ἤκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἄλλ', ὦ φιλιότης,
ἤξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκίπτασεν,
ἢ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

20 ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προὔργιαίτερα
αὐταῖς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ' ἔστιν, ὃ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ προὔγμα; πηλίκον τι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μέγα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μῶν καὶ παχύ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ νῆ Δία παχύ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κᾶτα πῶς οὐχ ἤχομεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

25 οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχύ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἑμοῦ προὔγμ' ἀνεξήτημένον,
πολλαῖσί τ' ἀγρουπνίαισιν ἐρριπτασμένον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοῦρριπτασμένον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὕτω γε λεπτόν ὡσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
30 ἐν ταῖς γυναῖξιν ἔστιν ἡ σωτηρία.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἐν ταῖς γυναῖξιν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἶχαιο.

20 γὰρ] τᾶρ' Elmsleius.

24 καὶ νῆ Δία libri meliores: alii νῆ τὸν Δία, omisso
καί. Ceterum non mihi videtur veri simile poetam
hoc scripsisse quod vulgo legitur, quum numeris
multo melioribus posset

καὶ νῆ Δι παχύ. κᾶπειτα πῶς οὐχ ἤχομεν.
κᾶπειτα πῶς dixit in Avibus v. 963. Ranis v. 786.
et fragm. 124. De accusativi autem forma Δι di-
ctum ad Equit. v. 319.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

35 Βοιωτίους τε πάντας ἔξολωλέναι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μη δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωπτήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.

ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,

40 αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
ἢ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
χροκωτὰ φοροῦσαι καὶ ζεκαλλωπισμέναι

45 καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοσιτάδια καὶ περιβαρίδας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ χροκωτίδια καὶ τὰ μύρα καὶ περιβαρίδες
χῆ' ἔχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τίνα δὴ τρόπον ποθ' ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὥστε τῶν νῦν μηδένα

50 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δόρυ,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

χροκωτὸν ἄρα νῆ τὸ θεῶν γὰρ βάψομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Κιμβεριστὸν ἐνδύσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μήτε ξιφίδιον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κλήσομαι περιβαρίδας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

55 οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἦκειν πάλοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀτικὰς,
ἅπαντα ἐρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνή πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι

60 ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθραι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμεν ἔγώ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἦκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἢ γοῦν Θεογένους

ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοῦνκάτειον ἦρετο.

65 ἀτὰρ αἶδε καὶ δῆ σοι προσέρχονται τινες·

αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰοὺ,
πόθεν εἰσίν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Ἀναγυρουντόθεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

νῆ τὸν Δία·

ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κελινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;

70 τί φῆς; τί σιγᾶς;

63 Θεογένους] Scribebatur Θεαγένους, de quo ad Paccis v. 928. exposui. Alteram formam hic servavit scholion libri Ravennatis, ὁ δὲ Θεογένης κοππάτης Ἀχαρνέως.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐκ ἐπαινῶ, Μυρρῖνη,
ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιοῦτου πράγματος.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μόλις γὰρ εὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὔνεκα
75 τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.

ἠδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ φιλιάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἶον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φαίνεται.
80 ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγαῖ τὸ σῶμά σου.
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

μάλα γὰρ οἶῶ ναὶ σιῶ
γυμνάδομαί γα καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς δὴ καλὸν τὸ χοῦμα τιθίων ἔχεις.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ἔπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

85 ἠδὲ δὲ ποδαπή' σθ' ἢ νεᾶνις ἠτέρα;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

πρέσβειρά τοι ναὶ τῶ σιῶ Βοιωτία
ἔκει ποθ' ὑμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ Δί', ὦ Βοιωτία,
καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ νῆ Δία
κομπότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

90 τίς δ' ἡτέρα παῖς;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

χαίῃ ναὶ τῷ σιῶ,

Κορινθία δ' αὖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

χαίῃ νῆ τὸν Δία

δῆλη' σὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

τίς δ' αὖ ξυναλίαζε τόνδε τὸν σιόλον.

τὸν τᾶν γυναικῶν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦδ' ἐγώ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

μύσιδδέ τοι

95 ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ Δί', ὃ φίλη γύναι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λέγοιμ' ἂν ἦδη. προῖν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαι τι μικρόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὅ τι βούλει γε σύ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

100 τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὁ γοῦν ξμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὃ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θοράκης φυλάτιων Εὐκράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὁ δ' ξμὸς γε τελέους ἐπὶ μῆνας ἐν Πύλῳ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

105 ὁ δ' ξμὸς γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλῃ πόζα,
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
 ἔξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
 οὐκ εἶδον οὐδ' Ὀλισβον ὀκτωδάκτυλον,
 110 ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη πικουρία.
 ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,
 μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τῷ θεῷ.
 ἐγὼ δέ γ' ἂν κἄν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
 τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

- 115 ἐγὼ δέ γ' ἂν κἄν ὡσπερὲ ψῆττιαν δοκῶ
 δοῦνᾶν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θῆμισυ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ἐγὼ δὲ καὶ κα ποτιὸ Ταῦγετόν γ' ἂνω
 ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρούφθαι τὸν λόγον.
 120 ἡμῖν γὰρ, ὦ γυναῖκες, εἶπερ μέλλομεν
 ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
 ἀφεκτέ' ἔστι

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τοῦ; φράσον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποιήσεται οὖν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἔστι τοῦ πέους.
 125 τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίξετε;
 αὐται; τί μοι μυᾶτε ἀνανεύετε;
 τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
 ποιήσεται, ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;

116 δοῦνᾶν] Libri δοῦναι ἂν. Memorabilis crasis.

124 ἔστιν ἡμῖν Bentleius. Vide ad Avium v. 386.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

130 μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θῆμισυ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἂν με χοῆ, διὰ τοῦ
πυρός

ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

135 οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δαὶ σύ;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

καγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος.

οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.

οὐδὲν γὰρ ἔσμεν πλην Ποσειδῶν καὶ σκάφη.

140 ἀλλ', ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρῶγμ' ἀνασώσασίμεσθ'
ἔτ' ἂν,

ξυμψήφισαί μοι.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

χαλεπὰ μὲν ναὶ τὸ σιω

γυναϊκᾶς ἔσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.

ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

145 ὦ φιλάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δ' ὡς μάλιστα ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,

ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ

γένοιτ' ἂν εἰρήνη;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πολύ γε νῆ τὸ θεῶ.

εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετοιμμένα

150 *κάν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις
γυμναῖ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμένοι,
στύουσι τ' ἄν ἄνδρες κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσονται τ' ἄν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.*

ΛΑΜΠΙΤΩ.

155 *ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πο
γυμνὰς παρενιδῶν ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος.*

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.

160 *ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία
ἔλκωσιν ἡμᾶς;*

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

παρέχειν χρὴ κακῶς.

οὐ γὰρ ἐνὶ τούτοις ἠδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.

καλλῶς ὀδυνᾶν χρὴ· κάμελει ταχέως πάνυ

165 *ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται
ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.*

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χῆμῖν ξυνδοκεῖ.

155 πο] Aliquot codices πα, Suidas που. Retinui πὸ, quod etiam in libro Ravennate inventum est. Sic ὁ πίττομαι pro οὐ πείθομαι ab Boeotis dictum annotarunt Hesychius et Photius, σποδᾶς Lacaena infra v. 173. et quae sunt alia eiusdem generis.

162 Addidi τί. Conf. Eccles. v. 799 — 804. 862. 863. κακῶς] κακὰ κῶς Ravennas: duo alii κακὰ κακῶς.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομεν
παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.

- 170 τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰρ μὲν ὑνάχεται
πᾶ καὶ τις ἂν πείσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς ἀμέλει σοὶ τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

οὐχ ἄς σποδᾶς ἔχωντι ταὶ τριήρεις
καὶ τὰργύριον τῶβυσσον ἢ παρὰ τῆ σιῶ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- 175 ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστίεται τοῦτο δοῦν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

- 180 παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

πάρφαίνε μὲν τὸν ὄρκον, ὡς ὀμιώμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καλῶς λέγεις. ποῦ ἴσθ' ἢ Σκύθαινα; ποῖ βλέ-
πεις;

- 185 θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτιάν τὴν ἀσπίδα,
καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Λυσιστράτη,

τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὄντινα;

- 190 εἰς ἀσπίδ', ὡσπερ φᾶσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτὲ,
μηλοσφαιούσας.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,

εἰς ἀσπίδ' ὀμώσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ λευκὸν ποθεν

ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποῖ λευκὸν ἵππον;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα

ἡμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλη, φράσω.

195 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπίταν,
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
ὁμόσωμεν ἔς τὴν κύλικα μὴ' πιχεῖν ὕδωρ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

200 ᾧ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμῶν ὄσος.
ταύτην μὲν ἂν τις εὐθύς ἤσθειη λαβῶν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναῖξιν εὐμενής.

200 Legebatur γυναῖκες, κεραμεῶν (alii libri κερα-
μέων) ὄσος, omisso articulo. Solus verum vidit
neglectus ab aliis Reiskius, cuius haec est anno-
tatio „γυναῖκες, ὁ κεραμῶν, urna, testa, seria,
in genitivo κεραμῶνος, ut πιθῶν, πυλῶν, μυλῶν,
θυρῶν, πορνῶν etc.“ κεραμῶν ab librariis in
κεραμεῶν corruptum est, quemadmodum duobus
aliis in locis προηγερῶν in προηγορεῶν abiit, de
quo dixi ad Avium v. 1113.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

205 εὐχρών γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἔατε πρότην μ', ὧ γυναῖκες, ὀμνύναι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἔάν γε μὴ λάχης.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λάξυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὧ Λαμπιτοί·

210 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν καγὼ λέγω·

ὑμεῖς δ' ἐπομείσθε ταῦτά κάμπεδώσετε.

Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστιν κῶς. λέγε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

215 ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστιν κῶς. παπαῖ,

ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὧ Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οἴχοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οἴχοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

220 κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδροι τῶμῃ πείσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδροι τῶμῃ πείσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

225 ἂν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίε,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἂν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίε,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶς παρέξω κούχλι προσκινήσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κακῶς παρέξω κούχλι προσκινήσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

230 οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήσιδος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήσιδος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

235 εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;

ΜΥΡΡΙΝΗ

νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φέρ' ἐγὼ καταγίσσω τήνδε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τὸ μέρος γ', ὃ φίλη,

ὅπως ἂν ὤμεν εὐθύς ἀλλήλων φίλαι.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

240 τίς ὠλολυγιά;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ ἔλεγον·

αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βιάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδί δ' ὀμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·

245 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐκ οὖν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶμι
τοὺς ἄνδρας εὐθύς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει,

οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
250 ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοιῆσαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἶπομεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μισραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βιάδην, εἰ καὶ τὸν ὄμιον
ἀλγεῖς

255 χορμοῦ τοσοῦτον ἄβρος χλωρᾶς φέρων ἐλίας.
ἢ πόλλ' ἄελπι' ἔνεστιν ἐν τῷ μακροῦ βίῳ, φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἔν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι

260 γυναῖκας, ἃς ἐβόσχομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,

256 — 265. = 271 — 280.

262 263 277 278 De responsione horum versuum dictum
ad Avium v. 333. Metrum fortasse hoc est

— ο ο — ο ο ο — ο — .

Utitur eo Aeschylus in Prometheus v. 117. quem
alii aliter metiuntur

Ἰκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον.

Cognata forma apud Sophoclem est in Oedipo Col.
v. 216. et seqq.

- κατὰ δ' ἀκρόπολιν ξιμὰν λαβεῖν,
μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν
263 τὰ προπύλαια πακτοῦν;
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
λοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρόμα-
ταυτὶ,
ὄσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μῖαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
270 πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρῶτην δὲ τὴν Λύκωνος.
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητ' ἔμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
275 ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὄμως Λακωνικὸν πνέων
ῥέχτο θῶπλα παραδοὺς ἔμοι,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
280 ἔξ ἑτῶν ἄλουτος.
οὕτως ἐπολιόρησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις κα-
θεύδων.
τασδὲ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρῶν τολμήματος τοσοῦτου;
285 μὴ νῦν ἔτι' ἐν τετραπόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἶη.

— ο ο ο — ο ο ο — ο ο ο —

ὦμοι, ἐγὼ τί πάθω, τέκνον ἐμόν.

- 263 κατὰ δ'] Legebatur κατὰ τ'. Ita in Pace v. 163.
scriptum erat ἀπὸ μὲν — ἀπό θ' —: quod nunc
ex codice Veneto emendavi.
- 264 Versus corruptus. Ravennas μοχλοῖσιν. Si in an-
tistropho v. 279. recte habet ἀπαράτιλτος, hunc
versum verbis καὶ μοχλοῖσι terminatum fuisse
coniiciam.
- 281 ὠμῶς Bentleius. Libri ὄμως.
- 285 τετραπόλει Brunckius. τετράπολιν dixit Euripi-
des in Heraclidis v. 80. ἐγγέτερπολει Ravennas.

ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπὸν ἔστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμὸν, οἷ σπουδῆν ἔχω
χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν

290 τοῦτ' ἄνευ κωνθηλίου.
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὄμιον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς
ὁδοῦ.

φῦ φῦ.

295 ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
ὡς δεινὸν, ὦναξ Ἡράκλεις,
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυτιῶσα τὼφθαλμῶ δάκνει·
κᾶστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ

300 τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.
οὐδὲ γάρ ποθ' ὦδ' ὁδὰξ ἔβρουκε τὰς λήμας
ἐμοῦ.

σπεῦθε πρόσθεν ἐς πόλιν,
καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.

305 ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ.
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.
οὐκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον
αὐτοῦ,
τῆς ἀμπέλου θ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκα-
θέντες

ἄψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κρηθὸν ἐμπέσομεν;
310 κᾶν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσω αἱ
γυναῖκες,
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέ-
ζειν.

θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βα-
βαιάζ.

τίς ξυλλάβοιτ' ἄν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
τηγῶν;

ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέ-
παιται.

315 σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ'
ἐξεγείρειν,

τὴν λαμπάδ' ἡμιμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ προσ-
οίσεις.

δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυ-
ναικῶν

τοῦ νῦν παρεσιῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν, ὦ γυ-
ναῖκες,

320 ὡσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶϊτον,
πέτου πέτου, Νικοδίκη,

πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην

τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω

ὑπὸ τε νόμων ἀργαλέων

325 ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων.

ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;

νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφάλα

μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορούβου καὶ

πατάγου χυτρείου,

330 δούλαισιν ὡστιζομένη

*

*

*

στιγματίαις θ', ἀρπαλέως

ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς

δημότισιν καομέναις

φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

335 ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-

τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη

φέροντας, ὡσπερ βαλανεύσοντας,

εἰς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βᾶρος,

δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐλῶν,

340 ὡς πρὸς χρόνι τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
 αἶς, ὦ θεὰ, μὴ ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι,
 ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν θύσαμένης Ἑλλάδα
 καὶ πολίτας,

ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
 345 πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας.

καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
 Τριτογένει, ἣν τις ἐκεί-
 νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
 φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ΣΤΡΑΤΥΛΑΙΣ.

350 ἔασον ὦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τουτὶ τί ἦν; ὧνδρες πόνω πονηροί·
 οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
 τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·
 ἔσμος γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὐτῶν βοηθεῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δοκοῦμεν
 εἶναι;

355 καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριο-
 στόν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
 οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχοῖν τιν'
 αὐτάς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χῆμεῖς χαμᾶς, ὅπως
 ἂν,
 ἦν προσφέρῃ τὴν χειρὰ τις, μὴ τοῦτο μ' ἐμπο-
 δίξῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

360 εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις
 ἢ τρίς
 ἔκοιπεν ὡσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν
 εἶχον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σιᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
 κοῦ μὴ ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ μὴ σιωπήσει, θενῶν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

365 ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσ-
 ελθών.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει
 τὸ δεινόν;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερό' ἐξα-
 μήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
 οὐδὲν γὰρ ὡδὶ θρέμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυ-
 ναῖκες.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

370 αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ᾧ Ῥο-
 δίπην.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ᾧ θεοῖς ἐχθρὰ, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ'
 ἀφίκου;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί δαὶ σὺ πῦρ, ᾧ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμ-
 πυρεύσων;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάίσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέ-
 σαιμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

375 τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι στα-
θεύσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν ἐγὼ παρέξω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἔμοι σὺ λουτρόν, ὦ σαπρά;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἔλευθέρα γάρ εἰμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

380 σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σὸν ἔργον, ὦ χελῶε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οἴμοι τάλας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μῶν θερμοὺν ἦν;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ποῖ θερμοὺν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄρδω σ', ὅπως ἂν βλαστιάνης.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

385 ἀλλ' αὐὸς εἰμ' ἤδη τρέμων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτὸν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή

- χά τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
 ὃ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
 390 οὗ γὰρ ποί' ὦν ἤκουον ἐν τῆκκλησίᾳ;
 ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὦρασι μὲν Δημόστρατος
 πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἢ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,
 αἰαῖ Ἀδωνιν, φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 395 ἢ δ' ὑποπεπωκυῖ, ἢ γυνὴ πὶ τοῦ τέγουσ,
 κόπτεσθ' Ἀδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 400 αἰ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι κακ τῶν καλπίδων
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαίματίδια
 σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

- νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄλυκόν, δίκαιά γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρενώμεθα
 405 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτα.
 οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 410 ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.
 ἔμοι μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·

398 Legebatur ἀκόλαστ' ἄσματα. Bentleins ἀκολαστή-
 ματα. Grammaticus Bekkeri I. p. 367, 20. Ἀκό-
 λαστος ὄχλος Εὐριπίδης (Hecub. v. 602.)
 ἔφη, ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς (fragm. 817.).
 ἀκολαστάματα δὲ λέγουσι καταχορῶς οἱ Ἐπικού-
 ρειοι. πλὴν καὶ Ἀλεξανδρίδης (Ἀναξανδρίδης)
 κέροηται τῇ λέξει καὶ Ἀριστοφάνης. Si verum
 est Epicureos ἀκολαστάματα scripsisse, hoc quo-
 que exemplo intelligimus non optimos illos fuisse
 Graecitatis magistros.

σὺ δ' ἦν σχολιάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
ἐλθὼν ἐκέλευε τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει

415 νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·

ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,

τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,

ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας

ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρύτερως ἔχη.

420 τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα,

ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως

κωπῆς ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,

ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.

ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς

425 ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω.

τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,

οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;

οὐχ ὑποβαλόντιες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας

ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσει; ἐνθενδὲ δ' ἐγὼ

430 ξυνεκμοχλεύσω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μηδὲν ἐκμοχλεύετε·

ἐξέροχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;

οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;

ξυλλάμβαν' αὐτὴν κωπίσω τὴν χεῖρε δεῖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

435 εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι

ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἔδεισας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην

καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσειτον;

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

εἴ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνον

440 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;

ταύτην προτιέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἴ τάρρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

445 τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.

εἴ τάρρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
ἐκκοκχιῶ σου τὰς στενοκωκύτους ἱρίχας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιψ' ὁ τοξότης.
450 ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἠτιητέα
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ᾧ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ τὼ θεῶ γνώσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέιταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

455 ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ᾧ Σκύθαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ᾧ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ᾧ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ᾧ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
460 οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυνητέε;
παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλὰ τί γὰρ ὄου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἦκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
465 χολὴν ἐνεῖναι;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλὴν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνά-
πτεις;

οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρι
470 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοι-
σιν εἰκῆ

τὴν χειρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δοῖς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδὶ, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
475 ἦν μὴ τις ὥσπερ σφηκιᾶν βλίττη με κἄρεθίξῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνω-
δάλοισ;

οὐ γὰρ ἔστ' ἀνεκτὰ τάδ', ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἑμοῦ

480 ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν

Κραναῖαν κατέλαβον,

ἐφ' ὃ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
ἱερὸν τέμενος.

ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε
πάντας ἐλέγχους.

485 ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτον πρᾶ-
γμα μεθέντας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία
πρῶτα πυθέσθαι,

ὃ τι βουλόμεναί τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολε-
μοῖτε δι' αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ;

476 — 483. = 541 — 548.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ τᾶλλα γε πάντα ἐκυκήθη.

490 ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρ-
χαῖς ἐπέχοντες,
αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ'
οὔνεκα δρώντων
ὅτι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι
μὴ καθέλωσιν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλὰ τί δράσεις;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἡμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δέ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;

495 οὐ καὶ τὰνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύο-
μεν ὑμῖν;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ταυτόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πῶς οὐ ταυτόν;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἡμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς μέντοι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σχέτλιόν γε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

δεινόν γε λέγεις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀγανακτεῖς·

500 ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὁμῶς.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρον ἄδικόν γε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σωστέον, ὦ τῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

κεῖ μὴ δέομαι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἡμῶν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς ἱερείας εἰρήνης

ἐμέλησεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς φράσσομεν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄκροῶν δὲ,

καὶ τὰς χειρὰς πειρῶν κατέχειν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ

505 ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῆς κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτα ποιήσω.

ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρό-

νον ἠνεχόμεσθα

ἵπο σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν,
 αἵτ' ἐποιεῖτε.

οὐ γὰρ γρούζειν εἰδῶ ἡμᾶς. κατ' οὐκ ἠρέσχετε
 γ' ἡμᾶς.

510 ἀλλ' ἠσθάνομεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλαῖς
 ἔνδον ἂν οὔσαι

ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους
 μέγα πρᾶγμα·

εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν
 γελάσασαι,

τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
 ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῶν; τί δέ σοι ταῦτ'; ἢ

δ' ὅς ἂν ἀνῆρ,

515 οὐ σιγήσει; καὶ γὰρ σίγων.

ΠΥΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

κἂν ἤμωξάς γ', εἰ μὴ σίγας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοιγὰρ ἐγὼ γ' ἔνδον ἐσίγων.
 ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπεπύ-
 σμεθ' ἂν ὑμῶν·

εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν· πῶς ταῦτ', ὠνερὶ διυπρότεσεθ'
 ᾧδ' ἀνοήτως;

ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔρασθ', εἰ μὴ τὸν
 σιήμεονα νήσω,

520 ὀτοτύζεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ'
 ἔνδρεσσι μελήσει.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δι' ἐκεῖνος.
 ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πῶς ὀρθῶς, ᾧ κακόδαιμον,

εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑπο-
 θέσθαι;

ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερωῶς ἀκρούσ-
 μεν ἤδη,

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὰ Διὸς οὐδ' ἄν
ἔσθ' ἕτερός τις·

525 μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλ-
λάδα κοινῇ

καῖσι γυναῖξιν συλληχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν
ἀναμεῖναι;

ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθειλήσῃ' ἀντα-
χροῶσθαι

κάνισιωπᾶν ὡσπερ χῆμεῖς, ἐπανορθώσοιμεν ἂν
ὑμᾶς.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητόν ἔμοιγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σιώπα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

530 σοὶ γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ γῶ, καὶ ταῦτα κά-
λυμμα φορούσῃ

περὶ τὴν κεφαλὴν; μή νυν ζῶην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἔμοῦ τοῦτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν

ἔχε καὶ περιθου περὶ τὴν κεφαλὴν,

κᾶτα σιώπα,

535 καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·

κᾶτα ξαίνειν συζωσάμενος,

κνύμους τρώγων·

πόλεμος δὲ γυναῖξιν μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀπαίρει', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

540 ἐν τῷ μέρει χῆμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

ἔγῳ γὰρ * οὐποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένην,

οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ καματηρός μου.

ἔθελω δ' ἐπὶ πᾶν ἵεναι

528 ἐπανορθώσοιμεν] Antiatticista in Bekkeri Anecdotis p. 96, 25. ἐπανορθώσοιμεθα videtur legisse: de quo dixi ad Aristophanis fragm. p. 19.

μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ' αἷς

545 ἐνὶ φύσιν, ἐνὶ χάρις,
ἐνὶ θράσος, ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ δὲ φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.

ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκα-
ληφῶν,

550 χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· εἰ γὰρ νῦν οὔριαι
θεῖτε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' ἦνπερ ὃ τε γλυκύθυμος Ἔρωσ χῆ Κυπρο-
γένει' Ἀφροδίτη

ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
καταπνεύση,

κατ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνόν τοῖς ἀνδράσι καὶ
ῥοπαλισμούς,

οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι κα-
λεῖσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

555 τί ποιησάσας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν παύσωμεν πρότιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

ΓΥΝΗ.

νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λα-
χάνοισιν ὁμοίως

περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις, ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ Δία· χρῆ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν τὸ γε πρᾶγμα γέλοιον,

560 ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κατ' ὠνήται
κοραζίνους.

ΓΥΝΗ.

νῆ Δία· ἐγὼ γοῦν ἀνδρὰ κομήτην φυλαροῦντι
εἶδον ἐφ' ἵππου

ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον
 παρὰ γραός·
 ἕτερος δ' αὖ Θραῖξ πέλιτην σείων κάζόντιον,
 ὥσπερ ὁ Τηρεὺς,
 ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις
 κατέπινε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

565 πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα
 πράγματα πολλὰ
 ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φάυλως πάνυ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὥσπερ κλωστήρ', οἷαν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὧδε
 λαβοῦσαι,

ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθί,
 τὸ δ' ἐκεῖσε,

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἢν
 τις εἴσῃ,

570 διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθί, τὸ
 δ' ἐκεῖσε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἐξ ἑρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτιων πρά-
 γματα δεινὰ

παύσειν οἴεσθ', ὧ ἀνόητοι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,

ἐκ τῶν ἑρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν
 ἅπαντα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς δὴ; φέρ' ἴδω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πρῶτον μὲν ἐχοῖν, ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,

575 ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπι-
 κλινεῖς

ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξαι,

καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοὺς

ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·

εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν
ἄπαντας,

580 καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους καὶ τις ξένος
ἢ φίλος ὑμῖν,

καὶ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκα-
ταμιῆσαι·

καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ'
εἰσὶν ἄποικοι,

διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὡσπερ τὰ κατὰ γ-
ματα κεῖται

χωρὶς ἕκαστον· καὶ ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας

585 δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, καίπειτα
ποιῆσαι

τολύπην μεγάλην, καὶ ἐκ ταύτης τῷ Δήμῳ χλαῖ-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οὐκ οὖν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ραβδίξειν καὶ τολυ-
πέυειν,

αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν, ὃ παγκρατάρητε,
πλεῖν ἢ διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρῶτιστον
μέν γε τεκοῦσαι

590 κάκπεμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

589 Legebatur ἢ γε διπλοῦν. Restitui formam epicam
ἢ, quae in versu anapaestico non magis offensivoni
esse debet quam ἢδὲ in tetrametro Eupolideo, ζύ-
τισόν τ' ἢδὲ σφάκον εὐώδη καὶ μίλακα τὴν
πολύφυλλον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σίγα, μὴ μνησικακίης.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἶθ' ἤνικα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἡβῆς ἀπο-
λαῦσαι,μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θῆμέτερον
μὲν ἔατε,περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκου-
σῶν ἀνωῶμαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οὐκ οὐν κἄνδρες γηράσκουσιν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ εἶπας ὁμοιον.

595 ὁ μὲν ἦκων γὰρ, κἄν ἢ πολὺς, ταχὺ παῖδα κό-
ρην γεγάμηκεν·τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἄν τούτου
μὴ πιλάβηται,οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κά-
θεται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' ὅστις ἔτι στυῖσαι δυνατὸς

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;

600 χοιρίον ἔσται· σορὸν ὠνήσει·
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μᾶξω.

λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

ΓΥΝΗ Β.

καὶ τουτογὰρ λαβὲ τὸν στέφανον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

605 τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χῶρει 'ς τὴν ναῦν·

605 Libri χῶρει εἰς. Hegemo apud Athenaeum IX.
p. 406 f. XV. p. 699 a.δεινὰ παθοῦσα φακῆ, βδελυρῆ, χῶρει 'ς τὸν
ἀγῶνα.

ὁ Χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρος
610 ἔμαυτὸν ἐπιδειξῶ βαδίζων ὡς ἔχω.

ΑΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθεμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὸ πάντων
ἤξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ εἴτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος·
615 ἀλλ' ἐπαποδύμεθ', ἄνδρες, τουτοῖ τῷ πρά-
γματι.

ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ μειζόνων καὶ πλειόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστα ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
620 καὶ πάντων δέδοικα μὴ τῶν Λακωνῶν τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθὸν,
625 ἔνθεν ἔζων ἐγώ.

δεινὰ γὰρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νο-
θετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι.
630 ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλά-
ξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου
κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτοσι,
ᾧδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γὰρ μοι γί-
γνεται

635 τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γραῶς τὴν
γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐ γὰρ εἰσιόντας οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γινώσεται.
ἀλλὰ θώμεσθ', ὧ φίλαι γράες, ταδὶ πρῶτον
χαιμαί.

ἡμεῖς γὰρ, ὧ πάντες ἀστοί, λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων·

640 εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἐπὶ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἠρορηφόρου·
εἴτ' ἀλετρις ἢ δεκέτις οὔσα τὰρχηγέτι·

645 καίτ' ἔχουσα τὸν κροκοῦτον ἄρκτος ἢ Βραυ-
ρωνίοις·

κακαραηφόρου ποτ' οὔσα παῖς καλή, 'χουσ'
ἰσχάδων ὄρμαθόν·

ἄρα προὔφειλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινεῖσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ
μοι,

650 ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πρα-
γμαίων.

τουράνου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας
εἰσφέρω,

τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν,
ἐπεὶ

τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶον ἐκ τῶν
Μηδικῶν

εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντισταφάρετε τὰς εἰσ-
φορὰς,

655 ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυ-
νεύομεν.

ἄρα γουζτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδέ γ' ἀψήκτω πατάξω τῷ κοθόρῳ τὴν
γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ

660 πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χοῆμα μᾶλλον.
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πράγμα ὅστις γ' ἐνόρχης ἐστὶ
ἀνὴρ.

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυόμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
 ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι
 πρόπει.

665 ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον
 ἤλθομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι,
 νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερωῶσαι

670 πᾶν τὸ σῶμα κἀποσεύσασθαι τὸ γῆρας τόδε.
 εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμιζρὰν
 λαβὴν,

οὐδὲν ἠλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
 ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι

675 ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτε-
 μισία·

ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς
 ἱππέας.

ἱππιώτατον γὰρ ἔστι χρῆμα κἄποχον γυνή-
 ζουκ' ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
 σκόπει,

ἄς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς
 ἀνδράσιν.

680 ἀλλὰ τούτων χρῆν' ἀπασῶν ἐς τετροημένον ξύλον
 ἐγκαθαριῶσαι λαβόντας τουτοὶ τὸν αὐχένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ νῆ τὸ θεῷ με ζωπυρήσεις,
 λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω

685 τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
 μενον.

ἀλλὰ χῆμεῖς, ὦ γυναῖκες, θῆτον ἐκδυόμεθα,
 ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδάξ ὠργισμένων.

690 νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκό-
 ροδα, μηδὲ κυάμους μέλανας.

ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἔρεῖς, ὑπερχολῶ γὰρ,

695 ἀετὸν τίκτοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι.

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμ-
 πιτῶ

ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἴσμηρία.

οὐ γὰρ ἔσται δύναιμις, οὐδ' ἦν ἐπίτακτις σὺ ψη-
 φίση,

ἄσπις, ὡ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γεί-
τοσιν.

700 ὥστε κἀχθὲς θήκατή ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστέην κάγαπητήν ἐκ Βοιωτῶν ἔγγελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφρασκον διὰ τὰ σάψηφίσματα.
κούχῃ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων,
πρὶν ἂν

705 τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβὼν τις ἐκτραχηλίση φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελέηλυθας δόμων;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρῆν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

710 τί φῆς; τί φῆς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀληθῆ, ἀληθῆ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρῦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μὴ νῦν με κρούψης ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

715 βινητιῶμεν, ἧ βράχιστον τοῦ λόγου.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἰὼ Ζεῦ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι

οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.

720 τὴν μὲν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπῆν

κατέλαβον ἧ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,

τὴν δ' ἐκ τροχιλίας αὖ κατειλυσπωμένην,

τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν

ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω

725 ἔς Ὀρσιλόχου χθές τῶν τριχῶν κατέσπασα.
πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπέλθειν οἴκαδε
ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς;

ΓΥΝΗ Α.

οἴκαδ' ἔλθειν βούλομαι.

οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια

730 ἔνδ' ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πόλων σέων;

οὐκ εἶ πάλιν;

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῷ θεῷ,

ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' ἔω πολέσθαι τᾶρι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν τούτου δέη.

ΓΥΝΗ Β.

735 τάλαινα' ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἀμοργίδος,

ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

αὕτη τέρα

ἐπὶ τὴν ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

χώρει πάλιν δεῦρ'.

ΓΥΝΗ Β.

ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον

ἔργω' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

740 μὴ μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξῃ τούτουι,

ἔτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥΝΗ Γ.

ὦ πότνι' Ελλείθνι', ἐπίσχεσ' τοῦ τόκου.

ἕως ἂν εἰς ὄσιον μόλω γῶ χωρίον.

τί ταῦτα ληρεῖς;

ΓΥΝΗ Γ.

αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

745 ἀλλ' οὐκ ἐκύνεις σύ γ' ἔχθρες.

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλὰ τήμερον,
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὧν Λυσιστράτη,
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίνα λόγον λέγεις;

τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;

ΓΥΝΗ Γ.

ἄφρην παιδίον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
750 ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ.

ὧ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες;

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ κυῶ γε νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δῆτα ταύτην εἶχες;

ΓΥΝΗ Γ.

ἵνα μ' εἰ καταλάβοι

ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
755 ἔσβασα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τὰμφοδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλ' οὐ δύναμαι ἄγωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

ΓΥΝΗ Δ.

760 ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγροπνίαισι κακκαβίζουσῶν αἰεί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ δαιμόνιοι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶε
 ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
 765 ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαῖαι,
 καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 ὡς χρησμός ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἕαν
 μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὗτος.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὃ τι λέγει.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σιγαῖτε δῆ.
 770 ἀλλ' ὅποταν πηξῶσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον,
 τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσγωνταί τε φαλήτων,
 παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπερτερα νεότερα
 θῆσει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης,

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐπάνω καταχεισόμεθ' ἡμεῖς·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν δὲ διασιῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσι
 775 ἔξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
 ὄρνεον οὐδ' ὀτιοῦν κατὰ πρυγανέστερον εἶναι.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σαφῆς γ' ὁ χρησμός νῆ Δί'. ὦ πάντες θεοί,
 μὴ νυν ἀπέλωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 ἀλλ' εἰσίσωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογι,
 780 ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

μῦθον
 βοίλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν,
 οὕτως.

785 ἦν νεανίσκος Μελάντων τις, ὃς
 φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
 καὶ τοῖς ὄρεσιν ὄζει.

καὶ ἔλαγοθήρει
 790 πλεξάμενος ἄρκυς,
 καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
 κοῦζέτι κατηγήθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
 οὕτω

τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 795 κείνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
 τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.

ΓΕΡΩΝ.

βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι,

ΓΥΝΗ.

κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.

ΓΕΡΩΝ.

κἀνατείνας λακτίσαι.

ΓΥΝΗ.

800 τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

ΓΕΡΩΝ.

καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
 τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
 γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
 ὡς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

805 κἀγὼ
 βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι ὁ
 τῷ Μελανίωνι.
 Τίμων

ἦν τις αἰδρωτός ἀβάτοισιν ἐν

810 σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος, X

Ἐρινύων ἀπορρώξ.

οὗτος οὖν ὁ Τίμων

ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους

815 πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.

οὕτω

κείνος ὑμῶν ἀντεμίσει

τοὺς πονηροὺς ἀνδρας αἰεί,

820 ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φίλτατος.

ΓΥΝΗ.

τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΓΕΡΩΝ.

μηδαμῶς· ἔδεισά γε.

ΓΥΝΗ.

ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΓΕΡΩΝ.

τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΓΥΝΗ.

825 ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεισι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἰοῦ ἰοῦ, γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ

830 ταχέως.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ' ἔστιν; εἶπέ μοι, τίς ἢ βοή;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄνδρ' ἄνδρ', ὄρω προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

ΓΥΝΗ Β.

ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἔθ' ὄρθην ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.

ΓΥΝΗ Α.

835 ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἐστί;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

ΓΥΝΗ Α.

ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὄρατε· γιγνώσκει τις ὑμῶν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Δία,

ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνῆρ Κινησίας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπιτᾶν καὶ στρέφειν,

840 κάξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν ἐγὼ

συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδὶ,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

845 οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει
χὼ τέτανος ὡσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίς οὔτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐγώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀνήρ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀνήρ δῆτ'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

σύ δ' εἰ τίς ἢ κβάλλουσά μ' ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεροσκόπος.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

850 πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἰδοῦ, καλέσω τὴν Μυρρίνην σοι; σύ δὲ τίς εἶ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀνήρ ἐκελνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεῆς τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν οὐδ' ἀνώνημον.

855 ἀεὶ γὰρ ἢ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.

κἂν ὦν ἢ μῆλον λάβη, Κινησία

τουτὶ γένοιτο, φησίν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἄν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἶρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνή

860 ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἔθι νυν, κάλεσον αὐτήν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί οὖν; δώσεις τί μοι;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλη γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ταχύ νυν πάνυ.

865 ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἔξ οὔπερ αὐτὴ ἔξηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἔσθίων· ἔστυκα γάρ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

870 φιλῶ φιλῶ γὼ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ γλυκύτετον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρίνη;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

875 οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτειριμμένος μὲν οὖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἄπειμι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γούν παιδίῳ,
ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙΣ.

μαμμία, μαμμία, μαμμία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

880 αὐτῆ, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὃν κἀθελον ἔκτην ἡμέραν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελῆς αὐτῷ πατήρ
ἔστιν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

885 ἔμοι γὰρ αὐτῆ καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν·
καὶ δυσκολαίνει πρὸς ξιμὲ καὶ βροενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δὴ σθ' ἂ καμ' ἐπιτίθει τῷ πόθῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον ζαχοῦ πατρὸς,

890 φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τί, ὦ πονηρὰ, ταῦτα ποιεῖς χιτέροις
πέθει γυναιξί, καμὲ τ' ἀχθεσθαι ποιεῖς
αὐτῆ τε λυπεῖ;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

895 τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούων;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔμοιγε νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργιάστ' ἀ σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

900 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆιτέ γε
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τοιγὰρ, ἦν δοκῆ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τοιγὰρ, ἦν δοκῆ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

905 οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατακλίνης, ὦ Μύρριον;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ κλοδῶν·

910 σὺ δ' οὐ κατακλίνει;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ, τάλαν,
δράσειε τοῦθ' ;

904 κατακλίνηθι Elmsleius. Vulgo κατακλίθητι. Aoristum priorem huius verbi alibi libris antiquis auctoribus removimus. Hoc quidem in loco Elmsleii correctioni favet etiam v. 906.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὄπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

καὶ πῶς ἔθ' ἀγνήθῃτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλειψύδρα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

925 εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μηδαμῶς.

ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγώ,
καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη' στὶν καλῶς.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

930 ἰδοῦ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ κδύομαι
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθος ἔστι' ἐξοιστέα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τὴν Ἀρτεμιν,

αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

δός μοι νυν κύσαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἰδοῦ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

παπαιάξ. ἦκέ νυν ταχέως πάνυ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

935 ἰδοῦ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδέν ἔγωγε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Δί' ἀλλ' ἔγω·

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀγίστασ', ἀναπήδησον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἦδη πάντι' ἔχω.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

930 ἄπαντα δῆτα;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

σισύραν οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί' οὐ δέομαι γωγ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

935 ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄνθρωπος ἐπιτρέψει με διὰ τὰ στρώματα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔπαιρε σαυτόν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

βούλει μυρίσω σε;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω μή με γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

940 εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὃ Ζεῦ δέσποτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

πρότεινε δὴ τὴν χειρὰ καλείφου λαβών.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

οὐχ ἤδὲ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογι,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄζον γάμων.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τάλαιν' ἐγὼ, τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

945 ἀγαθόν· ἔα αὐτ', ὃ δαιμονία.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ληρεῖς ἔχων.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄλλ' ἕτερον ἔχω.

ἄλλ' ὦξυρά κατὰκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
μηδέν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἄορτεμιν.

950 ὑπολύομαι γοῦν. ἄλλ' ὅπως, ὃ φίλιате,
σπονδάς ποιῆσθαι ψηφιεῖ.

940 ὃ Ζεῦ δέσποτα] Scriptor περὶ κωμωδίας p. XIII, 26. ed. meae (p. XI. ed. Bekker.) ubi de facietiarum comicarum generibus exponit, ἔχτον, inquit, κατὰ ἐξαλλαγὴν, ὡς τὸ ὢ Βδεῦ δέσποτα ἀντὶ τοῦ ὢ Ζεῦ. Quae ad hunc versum retulit Bentleius, fortasse non recte. In grammatici autem illius verbis Kusterus male Ζεῦ pro Βδεῦ edidit, qui error ab aliis propagatus in Bekkeri editionem transiit. Recte Aldina βδεῦ, idemque in codice Veneto perspicue scriptum exstat, de quo non monitum in Bekkeri editione.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

βουλεύσομαι.

- ἀπολώλεξέν με κάπιτέτριφεν ἢ γυνή,
 τὰ τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οἴχεται.
 οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
 955 τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεῖς;
 πῶς ταύτην παιδοτροφήσω;
 ποῦ Κυναλώπηξ;
 μίσθωσόν μοι τὴν τιθήν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
 960 τείρει ψυχὴν ξεκαπατηθεῖς.
 κἄγωγ' οἴκτειρω σ', αἰαῖ.
 ποῖος δ' ἂν νεφρός ἀνίσχοι,
 ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποῖα δ' ὄσφύς; ποῖος ἂν ὄρρος
 965 κατατεινόμενος,
 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
 ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

- 970 μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- ποῖα γλυκερά;
 μιαρὰ μιαρὰ δῆτ'· ὦ Ζεῦ Ζεῦ,
 εἶθ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμοὺς,
 μεγάλῳ τυφῶ καὶ πρηστῆρι
 975 ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας
 οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,

- 962 ποῖος δ' ἂν νεφρός Ravennas. Legebatur ποῖος
 γὰρ ἂν ἢ νεφρός. Liber Florentinus ποῖος γὰρ
 ἢ νεφρός.

ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
 κἄτ' ἔξαίφνης
 περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ.

980 πᾶ τῶν Ἀσανῶν ἔστιν ἅ γερωῖα
 ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μυσίξαι νέον.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσσαλος;
 ΚΗΡΥΞ.

κάρυξ ἐγὼν, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὸ σιῶ
 ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

985 κἄπειτα δόρου δῆθ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων;
 ΚΗΡΥΞ.

οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ποῖ μεταστρέφει;

τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
 ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

παλεός γα ναὶ τὸν Κάστορα

ἄνθρωπος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄλλ' ἔστυνας, ὦ μισρώτατε.

ΚΗΡΥΞ.

990 οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη.

988 Legebatur παλαιός. Hoc παλεός potius scribendum esse ostendi ad Euripidis Electr. v. 497. in praefatione ad poetas scenicos. παλεός est in codice Vossiano legitque scholiasta, ineptam commentus etymologiam, παλεός: ὡσπερ τὸ πήγανον ἔνιοι ἀφαιρέσει τοῦ π ἠγάνον λέγουσιν, οὕτως ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἐναντίον πλεονάζει τὸ π. ἠλεός, ἄλεός, παλεός. τουτέστι λῆρος καὶ μάταιος. Suidas, Παλεός: ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Hesychius, Παλαιός: μωρός.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτο;

ΚΗΡΥΞ.

στυτάλα Λακωνικά.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

εἶπερ γε χάυτη' στί στυτάλη Λακωνική.

ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τάληθῆ λέγε.

τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τῶν Λακεδαιμόνι;

ΚΗΡΥΞ.

995 ὅσα Λακεδαιμόνων πᾶσα καὶ τοῖ σύμμαχοι

ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀπὸ τοῦ δὲ τουτοῦ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

ἀπὸ Πανός;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶῶ, Λαμπιτῶ,

ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα

1000 γυναῖκες ἔπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος

ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς οὖν ἔχετε;

ΚΗΡΥΞ.

μογίομες. ἂν γὰρ τῶν πόλιν

ἔπερ λυγνοφορίοντες ἀποκεχύραμες.

ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρω σιγῆν

1005 ἔῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγῳ

σπονδὰς ποιησώμεσθα ποτιὰν Ἑλλάδα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τουτοῦ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται

ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.

ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν

1010 αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.

ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῆ βουλή φράσω

πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοῦτο.

1005 Codices aliquot πρὶν γ' ἅπαντες. Elmsleius
πρὶν χ' ἅπαντες. Poterat etiam πρὶν κα πάντες.

ΚΗΡΥΞ.

πρωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,

1015 οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρδαλις.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ταῦτα μέντοι σὺ ξυνηεῖς εἶτα πολεμεῖς ἐμοὶ,
ἐξόν, ὧ πονηρῆ, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὡς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' ὅταν βούλη σύ· νυνὶ δ' οὐ σε περιόψομαι

1020 γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὀρθῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·

ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν
ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλα-
στος εἶ.

1025 κἄν με μὴ ᾿λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἄν τόδε τὸ θη-
ρίον

τοῦπὶ τῶφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος οὔτοσί·

ἐκσχάλευσον αὐτὸ, κἄτα δεῖξον ἀφελουσά μοι·

ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι
δάκνει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

1030 ἀλλὰ δράσω τάττα· καίτοι δύσκολος ἔφες ἀνήρ.

ἦ μέγ', ὧ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἐνεσί
σοι.

οὐχ ὀργῆς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἦδε Τριχορυσία;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

νῆ Δί' ὠνησᾶς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεω-
ρίζει,

ᾧστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

1035 ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγὼ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

μὴ φιλήσης.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μῆ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὶ θωπικὰ φύσει,
κᾶσ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

1040 ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δριάσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πέ-
σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐ παρασνευαζόμεσθα
τῶν πολιτῶν οὐδὲν, ὦνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδεέν·

1045 ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω

1043 — 1072. = 1188 — 1215.

1037 Libri ὦρας, Bisetus ὠραισιν. Hoc iam olim ostendi ὦρασ' esse scribendum. Ioannes Alexandr. *τορικῶν παραγγελμ.* p. 35, 32. τὸ ὦρασι, μὴ ὠραισιν ἴκοιο, προπαραξύνεται μὲν εὐλόγως παρὰ βαρυτόνου τοῦ ὦρα, οὐκ ἔχει δὲ προὔποκειμενον εἰς θεν.

1044 οὐδεέν] Ferrara sunt huius formae exempla apud veteris comoediae poetas, quae Elmsleius collegit in censtra Hecubae ab Porsono editae in diario Edinburgensi vol. XIX. p. 76.

1050 πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυροῖδιον δεῖ-
ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
πόλλ' ἔσω' σὶ
κᾶχομεν βαλάντια.

1055 κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῆ,
ὅστις ἂν νυνὶ θανείση-
ται παρ' ἡμῶν,
ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδοῶ.
ἔστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλοὺς τε κἀγαθοὺς.

1060 κᾶστιν ἕινος τι, καὶ
δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυγ', ὥστε κρέ' ἔ-
δεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
ἦκετ' οὖν εἰς ξμοῦ

1065 τήμερον· πρὸ δὲ χρόνῳ
τοῦτο θρᾶν λελουμένους, αὐ-
τοὺς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἴ-
σω βαδίξειν,
μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρος,

1070 ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν,
γεννικῶς, ὡς
ἡ θύρα κεκλείσεται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρόσβεις ἔλκον-
τες ὑπήνας
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖ-
σιν ἔχοντες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
1075 εἴτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε.

ΛΑΚΩΝ.

τί δεῖ ποθ' ὕμμε πολλὰ μυσίδδεν ἔπη;
ὄρην γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἦχομες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

βαβαλ· νενεύρωται μὲν ἤδε συμφορὰ
δεινῶς· τεθερμῶσθαι γε χεῖρον φαίνεται.

ΛΑΚΩΝ.

1080 ἄφατα. τί κἄν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
παντᾶ τις ἐλσῶν ἀμὴν εἰράναν σέτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

καὶ μὴν ὄρῳ γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστῆς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαίματι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται

1085 ἀσζητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοῖ τοιουτοῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χαῦτη ξυνάδει χιτέρα ταύτη νόσῳ.
ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1090 μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δοῶντες ἐπιτετροίμεθα.

ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ σωφρονεῖτε, θαίματια λήψεσθ', ὅπως
τῶν ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1095 γῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.

ΛΑΚΩΝ.

καὶ τὸ σιῶ

παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ὦ χαίρει', ὦ Λάκωνες· αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.

1096 τὸ ἔσθος] τόδ' ἔσθος Bentleyus, non animadverso digammi usu, de quo satis constat exemplis Homericis. Huius litterae frequens in Epicharmi poesi usus fuit, quod in emendandis fabularum eius fragmentis interdum fugit criticos.

ΛΑΚΩΝ.

ὦ πολυχαρίδα, δεινά τῶν ἐπεπόνθεμεν.
αἱ κ' εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1100 ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χορὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;

ΛΑΚΩΝ.

περὶ διαλλαγῶν

πρέσβεις.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεῖς τουτογί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνῃ;

ΛΑΚΩΝ.

1105 ναὶ τῷ σιῶ, κἂν λῆτε, τὸν Λυσιστρατον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γὰρ, ὡς ἤκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι

δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, * *
πολύπειρον·

1110 ὥς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες
ἕγγι

συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τὰγκλήματα πάνι'
ἐπέτρεψαν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι γῶ, πῶ' στίν ἡ Διαλλαγὴ;

1115 πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικοὺς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὡσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς, οἰκείως πάνυ.
ἦν μὴ διδώ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.

1120 ἔθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε·
οὐ δ' ἂν διδώσι, πρόσαγε τούτους λαβομένην.

ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθὲνδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι.

1125 αὐτὴ δ' ἑμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω.
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μᾶς γε χέρονιβος

1130 βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
εἵπομ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηζύνειν δέοι; —
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύμασιν
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.

1135 εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπειρωλημένος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,
οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περιγλειδάς ποτὲ
ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἐκείης καθέζετο

1140 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
στρατιὰν προσαιτῶν; ἢ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεὸς σείων ἅμα.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχίλοις
Κίμων ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαιμόνα.

1145 ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο
δηοῦτε χῶραν, ἧς ὑπ' εὐ' πεπόνθατε;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.

ΛΑΚΩΝ.

ἀδικοῦμες· ἀλλ' ὁ προκτὸς ἄφατος ὡς καλός.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶει;

1148 ἀδικοῦμες] Ravennas ἀδικοῦμες. Hoc est ἀδι-
κίωμα (ut μογίωμα v. 1002), quod ipsum for-
tasse scripsit poeta numeris versus insolentioribus.

- 1150 οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὐ
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θειταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἴππλου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
1155 κάλυθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπισχον πάλιν;

ΛΑΚΩΝ

οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέρων.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- τί δῆθ' ὑπηργυμένων τε πολλῶν κάγαθῶν
1160 μάχεσθε κοῦ πάυσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδῶν;

ΛΑΚΩΝ.

ἀμές γε λῶμες, αἶ τις ἄμιν τοῦγκυκλον
λῆ τοῦτ' ἀποδόμεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποιον, ὦ τᾶν;

ΛΑΚΩΝ.

τᾶν Πύλον,

ἄσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάτιομες.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

- 1165 μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δρώσετε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄφετ', ὦγάθ', αὐτοῖς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

κᾶτα τίνα κινήσομεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινούντα καὶ τὸν Μηλιᾶ

- 1170 κόλπον τὸν ὀπίσθην καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.

ΛΑΚΩΝ.

οὐ τῷ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὧ λυσσάνιε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ξᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.

ΛΑΚΩΝ.

ἔγω δὲ κοπραγωγῆν γὰ πρὸ ναι τῷ σιῶ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

1175 ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ποίοισιν, ὧ τᾶν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

οὐ ταῦτ' ἀδόξει τοῖσι συμμαχοῖσι νῦν,

1180 βινεῖν ἅπασιν;

ΛΑΚΩΝ.

τοῖσι γοῦν ναι τῷ σιῶ

ἀμοῖσι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

καὶ γὰρ ναι μὰ Δία Καρυστίοις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,

ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει

ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἶχομεν.

1185 ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισ δότε.

κᾶπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβῶν

ἄπεισ' ἕκαστος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚΩΝ.

ἄγ' ὅπα τυ λῆς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστα γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

στορωμάτων δὲ ποικίλων καὶ

- χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
 1190 χροσίων, ὅσ' ἔστι μοι,
 οὐ φθόνος ἐνεστί μοι
 πᾶσι παρέχειν φέροι
 τοῖς παισίν, ὅποταν τε θυγά-
 τηρ τινὲ κανηφορῆ.
 1195 πᾶσιν ὑμῖν λέγω
 λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
 χρημάτων γυν' ἐνδοθεν, καὶ
 μηδὲν οὕτως εἰδ' σεσημάν-
 θαι τὸ μὴ οὐχί
 1200 τοὺς ῥύπους ἀνασπᾶσαι,
 χάττ' ἂν ἐνδον ἢ φορεῖν.
 ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 μή τις ὑμῶν
 ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
 εἰ δέ τῃ μὴ σῖτος ὑμῶν
 ἔστι, βόσκει δ' οἰκέταις καὶ
 1205 σμιζοῦσιν πολλὰ παιδιά,
 ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
 προΐδια λεπτὰ μὲν,
 ὃ δ' ἄριστος ἀπὸ χοϊνικός ἰ-
 δεῖν μάλα νεανίας.
 ὅστις οὖν βούλεται
 1210 τῶν πενήτων ἴτω
 εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ
 ζωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
 ρούς· ὁ Μανῆς δ'
 οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
 προαγορεύω μὴ βαδίζειν
 τὴν ἐμὴν, ἀλλ'
 1215 εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

παραχωρεῖν οὐ θέλεις;

ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

οὐκ ἂν ποιήσαμ'.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δοῦν,

1220 ὑμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1225 οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὕλωπ' ἐγώ.

ἢ καὶ χαριέντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπότια σοφώτατοι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὀρθῶς γ', ὀπιή νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

1230 μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ προσβεύσομεν.

νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθύς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑποπνενοήκαμεν.

1235 ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτά τῶν αὐτῶν πέρι.

νυνὶ δ' ἄπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἔδειν δέον,
ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἀλλ' οὐτοῦ γὰρ αὐθις ἔρχονται πάλιν

1240 ἐς ταυτόν. οὐκ ἐξήρησε', ὦ μαστιγία;

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

ΛΑΚΩΝ.

ὦ πολυχαρῖδα, λαβὲ τὰ φυσαιήρια,

ἔν' ἐγὼ διποδιάζω γε κἀείσω καλὸν
 ἔς τὼς Ἀσαναίως τε κῆς ἡμᾶς ἅμα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1245 λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
 ὡς ἦδομαι γ' ὑμᾶς ὄρων ὀρχουμένους.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

ὄρμαον

τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμόνα,
 τὰν τεὰν μῶαν, ἅτις

1250 οἶδεν ἀμὲ τὼς τ' Ἀσαναίως,
 ὄκα τοι μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
 πρόχροον θείκελοι
 ποτιὰ κᾶλα, τὼς Μήδως τ' ἐνίκων.
 ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας

1255 ἄγεν ἄπερ τὼς κάπρωσ
 θάγοντας, οἶῶ, τὸν ὀδόντα·
 πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσει,
 πολὺς δ' ἅμα καπιῶν σκελιῶν ἀφρὸς ἴετο.

1260 ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
 τᾶς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.
 ἀγρότερό' Ἀρταμι σηροκτόνε
 μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
 ποτιὰς σπονδάς,

1265 ὡς συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον.
 νῦν δ' αὖ
 φιλία τ' αἰὲς εὐπορος εἶη
 ταῖς συνθήκαις
 καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων

1270 παυσάμεθ'· ὦ
 δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
 κυναγὲ παρσένε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ τᾶλλα πεποίηται καλῶς,
 ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ
 1275 ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή
 στήτω παρ' ἀνδρα, κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς

ὄρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὐθις μὴ ἔξαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε χάριτας,

1280 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·

ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον ἰήιον

εὐφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,

ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι
δαίεται,

1285 Δία τε πυρὶ φλεγόμενον,

ἐπί τε πότινιαν ἄλοχον ὀλβίαν,

εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι

χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν

ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,

1290 ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις.

ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων·

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαῖ,

ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαῖ.

εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.

1295 Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν

ἐπὶ νέα νέαν.

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

Ταῦγεται αὐτ' ἔρανον ἐκλιπῶα,

Μῶα μόλε Λάκαινα προπετὸν ἄμιν,

κλεῶα τὸν Ἀμύκλαις Ἀπόλλω σιὸν

1300 καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν.

Τυνδαρίδας ἴ' ἀγασῶς,

τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.

εἶα μάλ' ἔμβη,

ὠῖα κοῦφα πάλλον,

1305 ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες,

τᾶ σιῶν χοροὶ μέλοντι,

καὶ ποδῶν κτύπος,

ἔτε πῶλοι δ' αἰ κόραι

παρ' τὸν Εὐρώταν

1310 ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν

ἀγκονιῶαι,

ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἕπερ Βακχῶν
 θυρσαδδοῶν καὶ παιδδοῶν.
 ἀγῆται δ' ἅ Αἴδας παῖς

1315 ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.

ἀλλ' ἄγε κόμαν
 παραμπύκιδδέ τε
 χειρὶ ποδοῖν τε πάδη
 ἧ τις ἔλαιφος·
 κρότον δ' ἄμα ποί-
 η χορωφελέταν.

1320 καὶ τὰν σιάν δ' αὖ τὰν κρατίστιαν

χαλκίοικον ὕμνει
 τὰν παμμάχον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΔΓΛΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ω Ζεῦ, χελιδῶν ἄρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἕξ ἔωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἔ ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς λέγεις; αὐθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἄ γ' ἂν μέλλης ὄρα̃ν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἶδ' ἄρ' ὄρα̃ν δεῖ μ' ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἄ γ' ἂν ἀκούειν δέη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

10 οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὄρα̃ν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄρα̃ν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

1 Θεσμοφοριάζουσαι πρότεροι inscripta haec fabula
est in libro Ravennate.

4 ὦ non ab poeta scriptum, sed ab librario additum
videtur.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς χωρίς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.

αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,

15 καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,

ᾧ μὲν βλέπειν χορὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο

ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῶ,

δίξην δὲ χοάνης ὣτα διετετρήνατο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διὰ τὴν χοάνην οὖν μὴ' ἀκούω μὴ' ὄρω;

20 νῆ τὸν Δί' ἠδομαί γε τοῦτ' προσμαθῶν.

οἷόν τί που 'στὶν αἰ σοφαὶ ξυνοῦσία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἂν οὖν

πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύρομ' ὅπως

ἔτι προσμάθοιμι χολὸς εἶναι τῷ σκέλει;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

25 βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄρας τὸ θύριον τοῦτο;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τὸν Ἡρακλῆ

οἶμαί γε.

18 δίξην Reiskius. Libri ἀκοήν.

24 Codices προσμάθοι μὴ, ex quo critici προσμάθω μὴ fecerunt. Restitui veram scripturam προσμάθοιμι, quam in libro suo habuit scholiasta, ut ex annotatione eius apparet, ἵνα μὴ περιτατήσῃ μετ' αὐτοῦ.

26 Scribatur Ἡρακλέα. Correxι Ἡρακλῆ, quae forma raro librariōrum manus effugit, ut in Sophoclis

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα νυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄκου'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει

30 ὁ τραγωδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖος οὗτος ἀγάθων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν τις Ἀγάθων

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπώγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δι' οὗτοι γ', ὥστε καμέ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

35 καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.

ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέροχεται

θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.

προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

Trachin. v. 476. unde in eadem fabula v. 233. nuper Ἡρακλῆ edidi pro vulgato Ἡρακλέα. videturque forma contracta etiam aliis ex locis ab librariis esse expulsa. Ὀδυσσῆ servatum est in Rheso Euripidis v. 708.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὐφημος πᾶς ἔστω λεώς,
 40 στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
 θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
 τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
 ἔχέτω δὲ προῶς νήνεμος αἰθῆρ,
 κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
 45 γλαυκόν·

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβάζ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα. τί λέγεις;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
 θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
 μὴ λυέσθων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βομβαλοβομβάζ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπῆς Ἀγάθων,
 50 πρᾶμος ἡμέτερος

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν βινεῖσθαι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νήνεμος αἰθῆρ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
 κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.
 τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
 55 καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει

39 Orditur ab versu catalectico, ut infra v. 434. 520.

λεώς monosyllabum more tragicorum. Scholiasta, παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὕτω λέγεται, πᾶς ἔστω λεώς.

καὶ κηροχυτῆ καὶ γογγύλλει
καὶ χροανεύει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ λαικάζει.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγχοῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὃς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
60 τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγχοῦ,
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χροανεύσαι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἦ που νέος γ' ἂν ἦσθ' ὑβριστῆς, ὦ γέρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
65 Ἀγάθωνα μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπειν τὰς στροφὰς οὐ ῥέδιον,
ἴν μὴ προῖη θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

70 τί οὖν ἐγὼ δρω;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.

ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

75 ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖόν τι;

56 γογγύλλει Porsonus. Libri γογγυλίζει. Hinc corri-
genda Hesychii glossa Γογγυλεῖν: συστρέφειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῆδε θῆμέρα κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ πῶς; ἔπει νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,
80 ἔπει τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύασί μοι,
κὰν Θεσμοφόρον μέλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τιῆ τί δή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

85 ὁτιῆ τραγωδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία δίκαι' ἄν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
ἔς Θεσμοφόρον ἔλθειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

90 ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναῖξι, γὰν δέη,
λέξονθ' ὑπὲρ ἑμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.

90 Codices γὰν. γὰν Marklandus, quod in Sophoclis Oedipo Col. v. 13. recte praebent libri plures, ubi Elmsleius duplicis craseos exemplum desiderabat. γοῦν ex καὶ ὁ ἐν contractum dixit Euripides in Heraclid. v. 173.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ
τρόπου.

τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

95 σίγα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀγάθων ἐξέρχεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκνυκλούμενος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα· μελωδεῖν αὐτὴν παρασκευάζεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

100 μύρμηκος ἀτραποῦς, ἢ τί διαμινύρεται;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι

λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἔλευθέρῃ

πατρίδι χορεύσασθαι βοᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νυν.

105 εὐπίστως δὲ τοῦμόν

δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄγε νυν ὀπλιζε Μοῦσα

χρυσέων ῥύτορα τόξων

Φοῖβον, ὃς ἰδρῦσατο χώρας

110 γύαλα Σιμωντιδί γᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,

Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱρὸν προφέρων.

ΑΓΑΘΩΝ.

τὰν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
115 κόραν αἰεῖσάτ' Ἀρτεμιν ἀγροτέραν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπομαι κλήζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἀρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

ΑΓΑΘΩΝ.

120 Λατὼ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παρὰρῦθμ' εὐρυθμια Φρυγίων
δινεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι Λατὼ τ' ἄνασσαν
κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων
125 ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ·
τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφινιδίου ὀπός.
ἂν χάριν ἄνακτ' ἀγαλλε Φοῖβον τιμᾶ.
χαῖρ', ὀλβιε παῖ Λατοῦς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

130 ὡς ἦδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες,
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωτισμένον
καὶ μανδαλωτῶν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καὶ σ', ὦ νεανίσχ', ὅστις εἶ, καὶ Αἰσχύλον

135 ἐκ τῆς Λυκουργείας ξρέσθαι βούλομαι,
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροζωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρουφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.

140 τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀκῆρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ γλαῖνα; ποῦ Λακωνικά;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιθία;

τί φής; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
145 ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

ὦ πρόσβυ πρόσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμεν·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμη φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
150 ἅ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῆ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῆς;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
155 ἔνεσθ' ὑπέροχον τοῦθ'. ἅ δ' οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρέεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῆς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποιῶ σοῦπισθεν ἐστυκῶς ἐγώ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
160 ἄγρευον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι
Ἴβυκὸς ἐκείνος ἀνακαρέων ὁ Τήιος
κάλκαϊος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς,
καὶ Φρόνιχος, τοῦτον γὰρ οἶν ἀκήκοας,

165 αὐτὸς τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο·
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά·
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχροὺς ὦν αἰσχροῶς ποιεῖ,
ὁ δὲ Ξενοκλέης ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ,

170 ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ.

163 διεκλῶντ' Τουπίου. Snidas διεκλίνου. Codices
διεκλίνων. Hoc qui posuerunt, fortasse διέκνων
volnerunt.

ἀπασ' ἀνάγκη· τίτ' αὖτις γάρ τοι γούος ἔγω
 ξμαντὸν ἐθεράπευσα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἔγω τοιοῦτος ἦ
 ὦν τηλικούτος, ἠνίξ' ἠρχόμεν ποιεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

175 μὴ τὸν Δι', οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ὦνπερ οὔνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

λέγε.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἴος τε συντέμνειν λόγους.

ἔγω δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος

180 ἰκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τοῦ χρεῖαν ἔχων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέλλουσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
 τοῖς Θεσμοφοροῖσι, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑΘΩΝ.

τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἢ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα

185 ἐν ταῖς γυναῖξιν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,

ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.

μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

176 Hic versus et 64 in iis sunt, qui suspicionem mo-
 vent Graecos interdum una syllaba $\acute{\alpha}$ et $\acute{\omega}$ scri-
 psisse et pronunciaſſe pro $\acute{\epsilon}$ et $\acute{\epsilon}\acute{\omega}$. Mirabilis est
 de hoc loco scholiastae annotatio, quam versui 500.
 apponemus.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι.

190 ἔπειτα πολίος εἰμι καὶ πύγων ἔχω,

σύ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος, ἀπαλός, εὐπρεπῆς ἰδεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

Εὐριπίδη,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,

τί ἔστιν;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἐποίησάς ποτε,

χαίρεις ὄρων φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

195 ἔγωγε.

ΑΓΑΘΩΝ.

μὴ νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν

ἡμῶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἄν μαινοίμεθ' ἄν.

ἀλλ' αὐτὸς ὃ γέ σὸν ἔστιν οἰκειῶς φέρε.

τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον; ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

200 καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶδ'
οὐ τοῖς λόγοσιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' ἔστιν ὃ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓΑΘΩΝ.

κάκιον ἀπολοιμῆν ἂν ἦ σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς;

ΑΓΑΘΩΝ.

δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια

205 κλέπτειν. ὑγερπάζειν τε θήλειαν Κύβην.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδοὺ γέ κλέπτειν· νῆ Δι, βινεῖσθαι μὲν οὖν.

ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε νῆ Δι' εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΑΓΛΑΘΩΝ.

μὴ δόκει γε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

210 ὦ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Εὐριπίδη,

ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδοῦς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτον μὲν μακρὰ

κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄγε νῦν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ,
ἀπόδυθι τοῦτ' ἐθιμάτιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ δὴ χαμαί.

215 ἀτὰρ τί μέλλεις δοῦν μ' ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποξυρεῖν ταδί,

τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀλλὰ προῦτ', εἴ σοι δοκεῖ·

ἢ μὴ 'πιδιδόναί μ' αὐτὸν ὄφελόν ποτε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

'Αγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
χρησόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν.

ΑΓΛΑΘΩΝ.

αὐτὸς λάμβανε

220 ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γενναῖος εἶ·

κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κέρραγας; ἔμβάλῳ σοι πάτταλον,
ἦν μὴ σιωπῆς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.

225 οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρόα γ' ἐνιαυθὶ μενῶ
τεμνόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίχροαιραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὀλίγον μέλει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδοῖς με. χώρει δεῦρο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

230 ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκνυτε. ποῖ στρέφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῦ μῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί μύξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσης· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεῶσθαι σαυτὸν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

εἰ δοκεῖ, φέρε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

235 ὄραῖς σεαυτὸν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνίστασ', ἔν' ἀφεύσω σε, κἀγκύφας ἔχε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.

ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

240 ξμοὶ μελήσει νῆ Δι, πλήν γ' ὅτι κάομαι.

οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,

πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε προκτὸν τῆς φλογός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θάορει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί θαροῶ καταπευροπολημένος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν προᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ

245 ἀποπεπόνηκας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου.

αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἰμῶξετᾶρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν προκτὸν πλυνεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,

250 ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῶι

καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἔρεῖς.

248 Vulgo οἰμῶξετ' ἄρ'. Ravennas οἰμῶζει' αρ'.

Ergo crasis restituenda fuit, de qua ad Acharn.

v. 325. dictum est. εἴ τις τὸν recte Brunckius.

Codices εἰς τὸν. Simillimo errore in Acharn.

v. 1084. προστρέχει τις in libro Ravennate in

προστρέχεις coaluit.

ΑΓΑΘΩΝ.

λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί οὖν λάβω;

ΑΓΑΘΩΝ.

ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

ΑΓΑΘΩΝ.

255 σύζωσον ἀνύσας. αἶρε νῦν στρόφιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἰδού.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τῷ σκέλει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἡδὲ μὲν οὖν

κεφαλή περίθρετος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κάπιηδεῖα πάνυ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

260 ἄρ' ἀρμόσει μοι;

ΑΓΑΘΩΝ.

νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρ' ἔγκυκλον.

ΑΓΑΘΩΝ.

τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

υποδημάτων δεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.

260 ἄρ'] ἦ ὄ' codex Brunckii, ἦρ' Ravennas: sed ἄρ' uterque v. 263. Non negligendum illud ἦ ἦρα, seu, quod Apollonius probabat, ἦρα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἄρ' ἀρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.

ΑΓΛΑΘΩΝ.

σὺ τοῦτο γίνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δεῖ.
 265 εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὔτος· καὶ δὴ γυνή
 τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
 γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πειράσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε τοίνυν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ

270 ὁμόσης ἔμοι

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί χρῆμα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

συσσώσειν ξιμὲ

πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτη κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄοδην τοὺς θεοὺς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

275 μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
 ἢ γλωττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ὠρκωσ' ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

ἐγὼ δ' ἄπειμι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- δεῦρό νυν, ὦ Θραῖτ', ἔπου.
 280 ὦ Θραῖττα, θᾶσαι, κατομένων τῶν λαμπάδων
 ὅσον τὸ χοῦμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
 ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με
 ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.
 ὦ Θραῖττα, τὴν κίστην κάθελε, κατ' ἔξελε
 285 τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν.
 δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
 καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλὰ νῦν λαθεῖν.
 καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
 290 πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κάβελτέρου,
 καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

280 θᾶσαι] Vulgo θέασαι, ut in Pace v. 906.

283 ἀγαθῇ τύχῃ] Alibi τύχᾶγαθῇ dixit, quod in Avibus v. 675. ex Ravennate restitui pro vulgato illic ἀγαθῇ τύχῃ.

289 θυγατέρα] Ravennas θυγατέραν. Ita idem alibi Δήμητραν pro Δήμητρα. χοῖρον] Scholiasta Ravennas, ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ κατ' ἐπίκλησιν οὕτω καλουμένης, οἶον βοίδιον ἢ χρυσίον ἢ μύριον (potius μύριον). ἴσως δὲ τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικεῖον αἰνίττεται.

291 Libri καὶ πρὸς θάληρον νοῦν: ex quo Scaliger aliique πρὸς φάλητα fecerant, errore manifesto. Longe aliud legerat scholiasta, qui ita scribit, τὸν παιδαρίσκον. ἴσως δὲ παρὰ τὴν πόσθη αὐτὸ συνέθηκεν. (alius scholiasta, ἀντὶ τοῦ κατωφεροῦ τὸν νοῦν μου ποιήσον.) Haec qui scripsit non πρὸς θ — legit, sed vocabulum ab πόσθη ductum. Quo indicio fortasse restituendum ποσθαλίσκον, vocabulum eodem modo quo κωραλίσκος formatum, cui accommodatissima est interpretatio illa τὸν παιδαρίσκον. Similiter Photius p. 445, 4. Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ

ποῦ ποῦ καθίζωμι ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
 ἔν' ἑξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῖτι', ἐκποδῶν.
 δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεσι' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ.

- 295 εὐφημία ἴστω, εὐφημία ἴστω. εὐχεσθε ταῖν Θεσ-
 μοφόροιν, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρη, καὶ τῷ
 Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρό-
 300 φῳ, τῇ Γῆ, καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλη-
 σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ
 ἄριστα ποιῆσαι, πολυφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
 305 ναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρω-
 σαν καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν
 δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
 310 ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς
 τὰγαθά. ἢ παιῶν, ἢ παιῶν. χαίρωμεν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
 λατόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
 φανέντας ἐπιχαρῆναι.

- 315 Ζεῦ μεγαλῶνυμε χρυσολύρα τε,
 Ἀῆλον ὅς ἔχεις ἱερὰν,
 καὶ σὺ παγκρατῆς κόρα
 γλαυκῶπι χρυσόλογχε
 πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
 320 καὶ πολῶνυμε, θηροφόνη παῖ,
 Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος,
 σὺ τε πάντιε σεμνὲ Πόσειδον,
 ἀλιμέδον, προλιπὼν
 μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον.
 325 Νηρέος ἐνάλιοί τε κόραι,

ὑποχοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδαίου· πόσθιον
 γὰρ τοῦτο καλοῦσι. δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη
 καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν. Nec tamen hoc
 ipsum legisse videtur scholiasta, sed corruptum
 προσθάλαζον. Nam προσθαλάζον si legisset, vix
 dixisset συνέθρηξεν.

Νύμφαι τ' ὀρέπλαγκτοί. ὀρέπλαγκτοί
 χροσέα τε φόρμιγξ
 λαχῆσειεν ἔπ' εὐχαῖς
 ἡμετέραις· τελέως δ'
 ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων
 330 εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗΡΥΞ.

- εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
 καὶ ταῖς Ὀλυμπιάσι, καὶ τοῖς Πυθίοις
 καὶ ταῖσι Πυθιάσι, καὶ τοῖς Ἀηλίοις
 καὶ ταῖσι Ἀηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,
 335 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
 τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηροκεύεται
 Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
 τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
 ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
 340 ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς
 προαγωγὸς οὖσ' ἐνετρούλισεν τῷ δεσπότῃ,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 345 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνῆ,
 ἢ καὶ δέχεται προδοιδούσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
 καὶ τις κάπηλος ἢ κάπηλις τοῦ χοῦς
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 350 ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
 εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κάγαθά.

ΧΟΡΟΣ.

- ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
 τὰδ' εὐγμαια γενέσθαι.
 355 τὰ δ' ἀρισθ' ὅσαις προσήκει
 νικᾶν λεγούσας. ὀπόσαι δ'

327 Vulgo ἡχῆσειεν. Ravennas λαχῆσειεν. Verum videtur aut hoc aut ἀχῆσειεν.

- ἔξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
 ὅρκους τοὺς νενομισμένους
 360 κερδῶν οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
 τὰ πόρορητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς τοῖς ἡμετέροισι λέγουσ',
 365 ἢ Μήδους ἐπέχρουσι τῆς
 χώρας οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσὶ τε τὴν πόλιν.
 ἄλλ' ὦ παγκρατῆς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὦσθ'
 370 ἡμῖν θεοὺς παρασιταεῖν,
 καίπερ γυναιξίν οὔσαις.

ΚΗΡΥΞ.

- ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεσιᾶται·
 375 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ
 τῶν Θεσμοφοριῶν, ἢ μάλισθ' ἡμῖν σχολῇ,
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὃ τι χρὴ πάθειν ἔχεινον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α.

- 380 ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

- περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρῖν λέγειν.
 σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται
 γὰρ ἡδῃ,
 ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες· μακρὸν ἔοικε λέξειν.

ΓΥΝΗ Α.

- φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὰ θεῶ
 λέξουσ' ἀνέστην, ἅ γυναικες· ἀλλὰ γὰρ
 385 βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον
 προπηλακισομένας ὀρώσ' ὑμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακῆ.

- τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
 390 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυν
 εἶσιν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροὶ,
 τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδοτίδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ὑγίης, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.
 395 ὥστ' εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεσι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
 400 τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', ἂν γέ τις πλέχη
 γυνή στέφανον, ξρᾶν δοκεῖ· κἄν ἐκβάλη
 σκευὸς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἔρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
 405 κάμνει κόρη τις, εὐθύς ἀδελφὸς λέγει,
 τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
 410 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ προ τοῦ τὰς μείρακας
 ἦγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοδῆ·
 δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 415 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προ
 τοῦ,
 αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν
 420 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδίᾳ
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν

- 425 ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὤκότριψ' Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπῆδιστ' ἔχειν σφραγίδια
 ἐξαιραμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 ὀλεθρὸν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγέπως,
 430 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾶ γέ τῃ τέχνῃ,
 ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερωῶ λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

- οὕτω ταύτης ἤκουσα
 435 πολυπλοκώτερας γυναικὸς
 οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
 πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πάσας δ' εἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ, πυκνῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
 εὖ διεξητημένους.
 440 ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
 Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτὸν, ὡς ἐγὼμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 442 ἀντικρὺς μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

- ὀλίγων ἔνεκα καὶ τὴ παρῆλθον ἡμεμάτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγοροῦσεν εὖ·
 445 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάριον πέντε καταλιπὼν, ἀγὼ μάλιστα
 στεφανηπλοκοῦσ' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
 τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικάκως ἐβροσκόμεν·
 450 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν
 τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολώμεν οὐδ' εἰς ἡμῖν.
 νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω

434 — 442. = 520 — 530.

434 οὕτω] Legebatur οὐλώποτε.

τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα·
 455 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναῖκες, δοῖα κακὰ,
 ἅτ' ἐν ἀγροίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
 460 κομιπότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
 οἷα κἀστιωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καὶ πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνητ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης
 465 τῆς ὕβρεος ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
 δίκην.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸ μὲν, ὧ γυναῖκες, ὄξυθυμείσθαι σφόδρα
 Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακὰ,
 οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζειν τὴν χολήν.
 καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
 470 μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
 ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
 αὐταὶ γὰρ ἔσμεν, κούδεμί' ἐκφορὰ λόγου.
 τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
 βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
 475 κακὰ ξυνειδῶς εἶπε δρώσας μυρία;
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μᾶλλον λέγω,
 ξύνοιδ' ἑμαυτῇ πολλὰ δεῖν· ἐκεῖνο δ' οὖν
 δεινότατον, ὅτε νόμφη μὲν ἦ τρεῖς ἡμέρας,
 ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἑμοὶ καθεῦθεν· ἦν δ' ἑμοὶ
 φίλος,
 480 ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔσαν ἐπιτέτιν.
 οὔτος πόθῳ μου ἄκνηεν ἔλθῶν τὴν θύραν·
 κατ' εὐθύς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
 ὁ δ' ἀνὴρ ξερωιᾶ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
 σιρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὄνερ, κώδύνη·

461 κἀστιωμύλατο] Vulgo κατεστωμύλατο.

- 485 ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. — βάδιζέ νυν·
 κᾶθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἀννηθον, σφάκον·
 ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
 ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἴτ' ἠρειδόμην
 παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ, κύβδ' ἔχομένη τῆς δάφνης.
- 490 ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὄρατ', Εὐριπίδης·
 οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρεωκόμων
 σποδούμεθ', ἣν μὴ ἴχουμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
 οὐδ' ὡς, ὅταν μάλιστα ὑπὸ τοῦ ληκώμεθα
 τὴν νύχθ', ἔωθεν σοροδία μασώμεσθ', ἵνα
- 495 ὀσφραϊνόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιῶν
 μηδὲν κακὸν δοᾶν ὑποιοπῆται. ταῦθ', ὄραξ,
 οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
 ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἔκειν' εἴρηκέ πω,
 ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τὰνδρὸ τοῦ γκυκλον
- 500 ὑπ' αὐγᾶς οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον
 τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
 ἑτέραν δ' ἐγῶδ' ἢ ἴφρασκεν ὠδίνειν γυνὴ
 δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
 ὁ δ' ἀνὴρ περιήρατ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
- 505 τὸ δ' εἰσέφερε γραιῦς ἐν χύτρα τὸ παιδίον,
 ἵνα μὴ βοῶη, κηρίῳ βεβυσμένον·
 εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἢ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
 ἄπελθ' ἄπελθ', ἥδη γὰρ ὠνέρ μοι δοκῶ
 τέξιεν· τὸ γὰρ ἥτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.

494 Codices versibus male divisus σοροδία μασώ-
 μεθα | ἵν' ὀσφραϊνόμενος ἀνὴρ —. Quae scri-
 ptura inutiles provocavit coniecturas. Ego lenis-
 sima usus sum correctione. ἵνα in fine trimetri est
 infra v. 579. et alibi.

500 ὑπ' αὐγᾶς] Mirum est αὐγᾶς altera syllaba more
 Dorico correpta. Agnoscit hoc scholiasta, ὅτι καὶ
 συστολαῖς βιαίοις χρῶνται καὶ ἐκτάσεσι. καὶ ἄνω
 (v. 176.) „ἀλλ' ὥνπερ οὖνεκ' ἦλθον ἀλλ' εἰπεῖν
 βούλομαι.“ In postremis verbis aliquid turbatum
 est, ἀλλ' autem ex ἄ μ' corruptum videtur.

- 510 *χῶ μὲν γεγηθῶς ἔτρεχεν, ἣ δ' ἐξέσπασεν*
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
εἶθ' ἣ μικρὰ γραῦς, ἣ ἔφερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σὸν,
 515 *τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον*
τῷ σῶ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κατ' Ἐὐριπίδην θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

- 520 *τουτὶ μέντοι θαυμαστόν,*
ὀπόθεν εὐρέθη τὸ χρῆμα,
χῆτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανούργον
 525 *κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ' ἀναιδῶς*
οὐκ ἂν ὠόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἂν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἥδη·
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαιῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρῆ
 530 *μὴ δάκη ῥήτωρ ἀθρεῖν.*
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυ-
ναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.
- ΓΥΝΗ Γ.
- οὐ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὧ γυναῖκες, εὖ φρο-*
νεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ
ἄλλο,
 535 *ταύτην ἔῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιωβοῖζειν*
ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μὴ,
ἡμεῖς

514 αὐτέκμαγμα Ravennas. Vulgo αὐτ' ἔκμαγμα.

αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λα-
 βοῦσαι
 ταύτης ἀποφιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 γυνὴ γυναῖκας οὔσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

540 μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὧ γυναῖκες. εἰ γὰρ
 οὔσης

παρησιίας κᾶξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἄσται,
 εἶτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
 ὑμῶν;

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
 545 ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ
 δέδρακεν

ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
 ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πη-
 νελόπην δὲ

οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν
 εἶναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἶποις
 550 τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπάξ-
 ἀπάσας.

ΓΥΝΗ Γ.

ἀκούετ', ὧ γυναῖκες, οἷ' εἶρηκεν ἡ πανοῦργος
 ἡμᾶς ἀπάσας αὐθις αὐ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ νῆ Δ' οὐδέπω γε
 εἶρηξ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἶπω;

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχεας
 ἅπαντα.

547 Scholiasta, τοῦτο μόνον τὸ τετραμέτρον λαμβεῖον
 ἀνάπαιστον ἔχει τὸν καταλήγοντα. ἄξιον οὖν
 αὐτὸν τηρῆσαι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

555 μὰ Δί' οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποι-
οῦμεν.

ἔπειτά γ' οὐκ εἶρηχ', ὄραϊς, ὡς σιλεγγίδας λα-
βοῦσαι

ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον.

ΓΥΝΗ Γ.

ἐπιτριβείης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστρο-
ποῖς διδοῦσαι,

ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν

ΓΥΝΗ Γ.

τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

560 οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν,
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἔτερα τὸν ἄνδρ'
ἔμηνεν,

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρουζον ποτ'

ΓΥΝΗ Γ.

ἔξόλοιο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.

ΓΥΝΗ Γ.

ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτι' ἀκούειν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν' εἶα
σαυτῆ

565 τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας
αὐτῆ.

ΓΥΝΗ Γ.

οὔ τοι μὰ τῷ θεῷ σὺ καταπροῖζει λέγουσα ταυτὶ,
ἀλλ' ἐκποικῶ σου τὰς ποκάδας.

555 Codices μὰ Δί' οὐδέ τὴν. Addidi πω. Ita in
Lysistrata v. 355. est οὔπω τὸ μυριοστόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐ δὴ μὰ Δία σύ γ' ἄψει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΓΥΝΗ Γ.

λαβὲ θοιμάτιον, Φιλίστη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πρόσθεσ μόνον, καὶ γὰρ σε νῆ τὴν Ἄρτεμιν

ΓΥΝΗ Γ.

τί δράσεις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

570 τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν
ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῶν
ἔσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἐν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅτια λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φίλοι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῖμοῦ τρόπου,

575 ὅτι μὲν φίλος εἶμ' ὑμῶν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις.

γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.

καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἦκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῶν, ἵνα

580 σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέση
ὑμῶν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκόσ καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα

585 αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνοσ γνώμησ χάριν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἴν' ἅπαντα βουλευόισθε καὶ μέλλοιτε δοῶν,
ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὦν ἀνὴρ;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

590 ἄφρευσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης
καὶ τ' ἄλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πεῖθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετ' ἄν;
οὐκ οἶομαι ἄγωγ', ὧ πολυτιμήτῳ θεῷ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

595 ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ ἄπερυσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδόντων.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται,
ἀλλ', ὧ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχοῖν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου

600 λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἐγῆς, ὧ πρόξενε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φέρ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σὺ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ποῖ τις τρέφεται;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ζητητέα γὰρ ἐστε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΓΥΝΗ Δ.

605 ἔμ' ἦτις εἶμ' ἦρου; Κλεωνόμου γυνή.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἦτις ἐσθ' ἠδ' ἡ γυνή;

ΧΟΡΟΣ.

γιγνώσκομεν δεῖν. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ἢ τὸ παιδίον
ἔχουσα;

ΓΥΝΗ Δ.

τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διοίχομαι.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

610 αὐτὴ σὺ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔασον οὐρήσαι μ'.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀναίσχυντός τις εἶ.

σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιννώσχομεν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

615 πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σὺ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ Δί', ὦ μέλε·

στραγγουριῶ γὰρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί καρδαμύξεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

εἰπέ μοι,

τίς ἔστι' ἀνήρ σοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸν ἕμὸν ἄνδρα πυνθάνει;

620 τὸν δεῖνα γιννώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τὸν δεῖνα; ποῖον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔσθ' ὁ δεῖν', ὅς καὶ ποτε

τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ληρεῖν μοι δοκεῖς.

ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

νῆ Δία,

ὄσέτη γε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

καὶ τίς σοῦσιτὶ συσκηνήτρια;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

625 ἢ δεῖν' ἔμοιγ'.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν λέγεις.

ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς

ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρουσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,

ἵνα μὴ πακούσης ὦν ἀνήρ. σὺ δ' εἶπέ μοι

ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

630 φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.

ΓΥΝΗ Ε.

τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

προῦπίνομεν.

ΓΥΝΗ Ε.

ταυτὶ μὲν ἤχουσάς τινος· τί δαὶ τρίτον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σκάριον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἔλθῃ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενης·

635 ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ ὃν λέγεις.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί οὖν ποιῶ;

ΓΥΝΗ Ε.

ἀποδύσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιᾶς γὰρ λέγει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κάπειτ' ἀποδύσειτ' ἐννέα παίδων μητέρα;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

γάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὠναίσχυντε σύ.

ΓΥΝΗ Ε.

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
640 καὶ νῆ Δι τιθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

στεριφή γάρ εἰμι ζούκ ἐκύησα πώποτε.

ΓΥΝΗ Ε.

νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀνίστιασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥΝΗ Ε.

τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὐχρων, ὧ τάλαν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

645 καὶ ποῦ 'στιν;

ΓΥΝΗ Ε.

αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ ἐγγετανθί.

ΓΥΝΗ Ε.

μᾶλλὰ δεῦρ' ἤκει πάλιν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὠνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥΝΗ Ε.

ὧ μακρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
650 ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγὼ,

εἰς οἷ' ἔμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥΝΗ Ε.

ἄγε δὴ τί δρωμεν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τουτονὶ φυλάττετε

644 Correxī quod in libris est τοδὶ δὴ ἔκυψε.

καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχῆσεται·
 ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

655 ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψα-
 μένας χορῆ
 ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀπο-
 δύσας

ζητεῖν, εἴ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ
 περιθρέξαι

τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηναὶς καὶ τὰς διό-
 δους διαθρήσαι.

εἶα δὴ πρότιστα μὲν χορῆ κοῦφον ἐξορμαῖν πόδα,
 660 καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χορῆ
 μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
 ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χορῆ ὡς τάχιστ' ἤδη
 κύκλω.

εἶά νυν ἴχνευε, καὶ μάτερε ταχὺ πάντ'
 εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὢν.

665 πανταχῇ διάρριψον ὄμμα,
 καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.
 ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,
 δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
 τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται

670 παραδείγμ' ὑβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
 ἀθέων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερωῶς,
 δείξει τ' ἤδη

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,

675 δικαίως τ' ἐφέποντας
 ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
 ὃ τι καλῶς ἔχει.

κἄν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
 αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρωῶν,

680 μανίαις φλέγων,
 λύσση παράκοπος,
 εἴ τι δρώῃ, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄραῖν
 ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς
 685 ἀποτίνεται,
 παραχορῆμά τε τίνεται.
 ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντ' ἄπως διεσκέφθαι καλῶς.
 οὐχ ὀρώμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἄ ἄ.

ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;
 690 τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
 ἔξαρχάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιθίου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμίεις,
 ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
 πληγὴν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας
 695 καθαιματώσει βωμόν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ.

γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν
 στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
 τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟΡΟΣ.

ἔα ἔα.

700 ὦ πότνια Μοῖραι, τί δὴ δέρομαι
 νεοχμὸν αὐτέρας;
 ὡς ἅπαν γάρ ἐστι τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.
 οἶον αὐτὸ δέδρακεν ἔργον, οἶον αὐτὸ, φίλαι, τόδε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἶον ὑμῶν ἔξαράξω τὴν ἄγαν ἀνθαδίαν.

ΧΟΡΟΣ.

705 ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-
 τέρω;

ΓΥΝΗ Ζ.

δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου ἔξαρχάσας τὸ
 παιδίον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
 τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κούπω μέντοι γε πέπαυμαι.

ΓΥΝΗ Ζ.

- 710 ἀλλ' οὖν ἤκεις ὄθεν ἤκεις,
φράυλως τ' ἀποδράς οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυσ ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπείχομαι.

ΧΟΡΟΣ.

- 715 τίς οὖν σοι, τίς ἂν ζύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐ μὰ τὸ θεὸν τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,

- 720 λόγους τε λέξεις ἀνοσίους.
ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθ' ἄ σ', ὡσπερ εἰκὸς, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

- 725 ἐπέχει τις τύχη.

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χοῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν
ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ'
ὅσον τάχος.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

- 730 ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἢ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
735 ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποίσιταται,

καὶ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὧ̄ μέγα καπήλοισι ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαροῖσι καὶ τῇ κρόκῃ.

ΓΥΝΗ Ζ.

740 παρὰβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὧ̄ Μανία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

παρὰβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῆς;

ΓΥΝΗ Ζ.

καὶ δέκα μῆνας αὐτ' ἐγὼ

ἤνεγκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἤνεγκας σύ;

ΓΥΝΗ Ζ.

νῆ τὴν Ἄρτεμιν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τρικότυλον, ἧ̄ πῶς; εἶπέ μοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί μ' εἰργάσω;

ἀπέδυσας ὠνάσχυντέ μου τὸ παιδίον,

745 τυννοῦτον ὄν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τυννοῦτο;

ΓΥΝΗ Ζ.

μικρὸν νῆ Δία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χάσας ἢ τέταρτας;

ΧΟΡΟΣ.

σχεδὸν τοσοῦτον χάσσον ἐκ Διονυσίων.

ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτοσί.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἐμπρήσομεν τοίνυν σε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·

750 αὕτη δ' ἀποσφραγίσεται μάλ' αὐτίκα.

ΓΥΝΗ Ζ.

μη δῆθ', ἰκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρήσεις ποιεῖ
ὑπέρ γε τούτου.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

φιλότεχνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδέν ἤττον ἤδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

οἴμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μανία,
755 ἔν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὑπεχ' αὐτὸ, χαριουῖμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερός εἶ καὶ δυσμενής.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί τῆς ἱερείας γίγνεται;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τουτὶ λαβέ.

ΓΥΝΗ Η.

760 ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παιδά σουξήρησατο;

ΓΥΝΗ Ζ.

ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτὸν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἂ πεποίηχ' οὗτος φράσω.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

765 ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πείρα, τίς ἐπίνοι; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
καίμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα
οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

770 ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ' ἂν ἀθλίω πλάται; πόθεν;
τί δ' ἂν, εἰ ταδί τὰγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.

775 ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκειν' ἦν ξύλον.

ὦ χεῖρες ἐμαί,

ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,

δέξασθε σμίλης ὀλκούς,

780 κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἴμοι,

τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·

χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὐλάκα;

βάσκει', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοῦς,

κείνη, ταύτη· ταχέως χρὴ.

ΧΟΡΟΣ.

785 ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.

καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ'

ἀγορεύει,

ὡς πᾶν ἔσμεν κακὸν ἀνθρώποις κάξ ἡμῶν ἔστιν

ἅπαντα,

ἔριδες, νείκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος.

φέρει δὴ νυν,

εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς

κακὸν ἔσμεν,

790 κάπαγορεύετε μὴτ' ἐξελθεῖν μὴτ' ἐγκύψασαν

ἁλῶναι,

ἀλλ' οὕτωσ' πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε

φυλάττειν;

κἂν ἐξέλθῃ τὸ γυναικίον ποι, κἄθ' εὐρητ' αὐτὸ

θύρασιν,

μανίας μαίνεσθ', οὐς χρῆν σπένδειν καὶ χαιρῆν,

εἴπερ ἀληθῶς

ἔνδοθεν εὐρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-

λαμβάνετ' ἔνδον.

795 κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἄλλοτριῶν παίζουσαι καὶ

κοπιῶσαι,

πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας

περινοσῶν.

κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν

τεθεῖσθαι·

κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς

ἐπιθυμεῖ

αὐθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς
ἐπιδήλως

800 ὑμῶν ἔσμεν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν
ἰδέσθαι.

βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ
φάμεν ὑμᾶς,

ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν
πρὸς ἕκαστον,

παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοῦ-
νομῆ ἕκαστον.

Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἔστιν Χαρμῖνος· δῆλα
δὲ τάργα.

805 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου
Σαλαβακχοῦς.

πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς
ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πο-
λεμίζειν.

ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτῆς ἔστιν
ἀμείνων,

παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦ-
τό γε φήσεις.

810 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχό-
μεθ' εἶναι.

οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πενήκοντα
τάλαντα

ἔς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέ-
γισθ' ὑφέληται,

φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ' αὐθήμερον αὐτὴ
ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων

815 ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας.

καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας

799 Transponendum fortasse αὐθις τὸ κακόν παρα-
κύψαν ἰδεῖν.

- καὶ βωμολόχους κίνδραποδιστάς.
καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
820 χεῖρους ἡμῶν εἶδιν σώζειν.
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
825 ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγγῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
830 πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαί-
μεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφυστάτον.
χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ
Σζίοις
835 ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἔσορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἤγομεν·
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριτήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάριον ἀποκεκαρ-
μένην,
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ
πόλις,
840 τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμιρεσμένην
λευκὰ καὶ κόμας καθείσαν πλησίον τῆς Λα-
μάχου,

841 πλησίον τῆς Λαμάχου] Scholiasta Ravennas ad
v. 840. πολλάκις εἶπεν ὅτι προβάλλει Ὀμηρικῶς
ἐν τῷ πρὸς Πολύβιον προτατικῷ τίς ἢ Ὑπερβό-
λου μήτηρ. οὐκ ἔχομεν δὲ εἰπεῖν. εἰ δὲ χρὴ τὰ
τοιαῦτα ζητεῖν, ζητείωσαν καὶ τὴν ἑξῆς, τὴν
Λαμάχου. τὸν γὰρ πατέρα μόνον οἶδα Λαμάχου,

καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινα
καὶ τόκον πράττειτο, δίδοναι μηδέν ἀνθρώπων
τόκον,

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
845 ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τέκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.

τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως

οὐ τὸν Παλαμῆδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.

τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;

850 ἐγῶδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.

πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Η.

τί αὖ σὺ κυζανᾶς, ἢ τί κοιζύλλεις ἔχων;

πιζρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως

ἔξεις, ἕως ἂν τῶν προτιάνεων τις φραγῆ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

855 Νεῖλον μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,

ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον

λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.

ΓΥΝΗ Η.

πανοῦργος εἶ νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔμοι δὲ γῆ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνυμος,

860 Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

ΓΥΝΗ Η.

σοί γ', ὦλεθρε,

πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρονώνδας μὲν οὔν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἑλένη δ' ἐκλήθην.

ΓΥΝΗ Η.

αἴθις αὖ γίγναι γυνῆ,

πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

Ξενοφάντων. Hunc non Xenophantum, sed Xenophanem appellat Thucydides VI, 8.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ψυχὰ δὲ πολλὰ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρείαις
865 ῥοαῖσιν ἔθανον.

ΓΥΝΗ Η.

ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίας;
ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν,
870 μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.

τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποίου Πρωτέως;

ΓΥΝΗ Η.

875 ὦ τρισκακώδαιμον, ψεύδεται νῆ τῷ θεῷ,
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Αἴγυπτον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δύστηνος, οἱ πεπλώκαμεν.

ΓΥΝΗ Η.

πέθει τι τούτῳ τῷ κακῷ ἀπολουμένῳ
880 ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστί, ἢ ἕώπιος;

ΓΥΝΗ Η.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτι, ὦ ξένε,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστί, ἢ ἕώπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

885 αλαϊ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφω;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥΝΗ Η.

κακῶς τ' ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δαὶ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας
890 φάρει καλυπτὸς, ᾧ ξένη;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βιάζομαι

γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖζαι λέχος.

ΓΥΝΗ Η.

τί, ᾧ κακόδαιμον, ξεαπατᾶς αὐτὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ᾧ ξένε,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

895 βάϋζε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ξένη, τίς ἢ γραῦς ἢ κακορροδοῦσά σε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αὕτη Θεονόη Πρωτέως.

ΓΥΝΗ Η.

μὰ τῷ θεῷ,

εἰ μὴ Κοίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργητιόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὅποσα τοι βούλει, λέγε.

900 οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτω ποτέ,
προδοῦσα Μεγέλεων τὸν ἕμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

898 εἰ μὴ] Ita in Equit. v. 184. μὰ τοὺς θεοὺς, εἰ
μὴ ἄκ πονηρῶν γε. Vitiose codex Brunckii εἰμί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τί ἔστιν; ἀφαστα τίς τοί μ' ἔχει.

905 ὦ θεοί, τίς ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ καμ' ἔχει λόγος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἑλληνίς εἶ τις ἢ πιχωρία γυνή;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐλένη σ' ὅμοιαν δὴ μάλιστα εἶδον, γύναι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

910 ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,

λαβέ με, λαβέ με, πόσι·

περίβαλλε δὲ χέρας.

915 φέρε, σὲ κύσω. ἀπαγέ μ' ἀπαγ' ἀπαγ' ἀπαγέ με
λαβὼν ταχὺ πάνυ.

ΓΥΝΗ Η.

κλαύσειτ' ἄρα νῆ τὼ θεῶ

ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σὺ τὴν ἐμὴν γυναιῖκα κωλύεις ἐμὲ,

τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥΝΗ Η.

920 οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναι μοι δοκεῖς

καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι

ἠγυπτιάζει. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.

προσέρχεται γὰρ ὁ πρῦτανις χῶ τοξότης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ προηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

925 ἔγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρωῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ γὰρ προδώσω οὐδέποτε σ', ἤνπερ ἔμπνέω,
ἦν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί.

ΓΥΝΗ Η.

αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

930 ὄσ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὄν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν, εἰσάγων,
ὧ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κᾶπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ', ἦν προσίη τις.

ΓΥΝΗ Η.

νῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνήρ

935 ὀλλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστορογράφος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδώ,
χάρισαι βραχὺ τι μοι, καίπερ ἀποθανομένω.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

τί σοι χαρίσωμαι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

γυμνὸν ἀποδύσαντά με

940 κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μίτραῖς γέρων ἀνήρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐσιῶν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ἦς πανοῦργος ὢν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

945 λατταταιάξ· ὧ κροκώθ', οἱ εἴργασαι·
κὸνκ ἔστιν ἔτ' ἑλλίς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε
ταῖσι γυναῖξιν,

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
ἄπερ καὶ

Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,

950 πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν

ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος

τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὄρμα, χῶρει

κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,

955 χειρὶ σύναπτε χεῖρα,

ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε πᾶσα· βαῖνε

καρπαλίμοιιν ποδοῖν.

ἐπισχοπεῖν δὲ

πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κατάστασιν.

ἄμα δὲ καὶ

960 γένος Ὀλυμπίων θεῶν

μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς ἔρεῖν

965 ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
φρονεῖ.

ἀλλὰ χρῆ

ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν

πρῶτον ἐν κύκλου χορείας εὐφυνᾷ στήσαι βάσιν.

πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν

970 μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον

Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἄγνην.

χαῖρ', ὦ Ἐκίεργε,

ὄπαζε δὲ νίκην.

959 — 961. = 962 — 965. = 966 — 968.

969 — 971. = 977 — 979.

972 — 974. = 980 — 982. = 987 — 989.

967 οἷσπερ ἔργον, αὐτίκα Hermannus. αὐτίκα etiam Reiskius, qui ὥσπερ ἔργων αὐτίκα καινῶν coniecit.

Ἦσαν δὲ τὴν τελείαν
μέλφωμεν ὥσπερ εἰκὸς,

975 ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ
κλῆδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως

980 ταῖς ἡμετέραισι
χαρέντα χορείαις.

ἔξαιρε δὴ προθύμως

982 διπλὴν χάριν χορείας.

παίσωμεν, ὧ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·
νηστεύομεν δὲ πάντως.

985 ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί,
τόρρευε πᾶσαν ᾧδὴν·

ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς

σὺ κισσοφόρε Βάκχειε

δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις

σὲ φιλοχόροισι μέλφω

990 Εὖιον, ὧ Διόνυσε,

Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,

χοροῖς τερόμενος

* * κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἔρατοῖς ἐν ὕμνοις

Εὖιον Εὖιον, εὐοῖ

* * ἀναχορεύων.

995 ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται

Κιθαιρώνιος ἡχὼ,

975 976. = 983 984. = 985 986.

990 — 994. = 995 — 1000

984 Vulgo νηστεύομεν.

987 ὧδ'] ὄδ' Hermannus.

988 σὺ, κισσοφόρ', ὠναξ, | Βάκχει'. ἐγὼ δὲ κω-
μοῖς Hermannus.

994 Hos versus Hermannus ita explebat

ὧ Εὖι' Εὖι' εὐοῖ

ὧ Εὖι' ἀναχορεύων.

μελάμφυλλά τ' ὄρη
 δάσσια καὶ νάπαι πετρῶδεις * * βρέμονται·
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς

1000 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μή μ' ἱκέτευε σύ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

χάλασον τὸν ἦλον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1005 ἔτι μᾶλλο βουλήs.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀπιαταῖ λαπιαταῖ·

κακῶς ἀπόλοιο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σῖγα, κακοδαίμων γέρον.

πέρ' ἐγὼ ἔξενίγκι πορμὸς, ἵνα πυλάξι σοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.

ἔα· θεοὶ, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.

1010 ἀνήρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι

σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν,

ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἔτ' ἔσθ' ὅτι

ἦξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπιτατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεὺς.

1015 φίλαι παρθένοι, φίλαι,

πῶς ἂν ἐπέλθοιμι καὶ

τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 κλύοις ᾧ
 πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις,

1020 κατάνευσον, ἕασον ὡς
 τὴν γυναῖκά μ' ἔλθειν.

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

ἄνοικτος ὃς μ' ἔδησε τὸν
 πολυπονώτατον βροτιῶν.

μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγῶν

1025 σαπρῶν, ἀπωλόμην ὄμωσ.

ὄδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ

πάλαι ἐφρέστηκ', ὀλοὸν,

ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι

δειπνον· ὄρας; οὐ χοροῖσιν,

1030 οὐδ' ὑφ' ἠλίκων νεανίδων

ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',

ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμ-

πεπλεγμένη κήτει βορᾷ

Γλανκέτη πρόκειμαι.

γαμηλίῳ μὲν οὐ ζῆν

1035 παιῶνι, δεσμίῳ δὲ,

γοᾶσθέ μ', ᾧ γυναῖκες, ὡς

μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,

ᾧ τάλας ἐγώ, τάλας,

ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἀν'

1040 ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν.

πολυδάκρυτον Αἶδα γόον φλέγουσαν,

αἰαῖ, αἰαῖ, ἔ ἔ,

1018 κλύοις] κλύεις Ravennas.

1019 πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidlerus. Ravennas προσ-
 αιδούσσαι τὰς, Brunckianus προσαιδοῦσσα τὰς.
 Scholiasta Ravennas, πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας. πρὸς
 τὴν Ἠχώ Ἀνδρομέδα λέγει „Προσαιδουσαι τὰς
 (πρὸς Αἰδοῦς σὲ τὰν Seidlerus) ἐν ἄντροις
 ἀπόπασον (ἀπόπασον Seidlerus) ἕασον Ἀχοῖ
 με σὺν φίλαις γόου πόθον λαβεῖν.“

ὃς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἔμὲ χροκόεντ' ἐνέδυσεν·

1045 ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
ἱερὸν, ἔνθα γυναῖκες.

ἴω μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἔμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρον ἐπὶ κακῶν παρουσία;

1050 εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἔστιν ἔμοι φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχῃ δαιμονῶν, αἰόλαν

1055 νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἥχῶ.

χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὃς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

σὺ δ' εἶ τίς, ἣτις τοῦμὸν ὄκτειρας πάθος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἥχῶ, λόγων ἀντιφθός ἐπικοκκάστρια,

1060 ἤπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταυτῷ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καυτῇ ξυνηγωνιζόμην.

ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρῆ ποιεῖν,
κλαίειν ἔλεινῳς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔμοι μελήσει ταυτὰ γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

1065 ὦ Νύξ ἱερὰ,

ὡς μακρὸν ἔπνευμα διώξεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς,

τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

1059 ἐπικοκκάστρια] Vide ad Equit. v. 697. p. 400.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δι' Ὀλύμπου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

1070 τί ποί' Ἀνδρομέδα περιάλλα κακῶν
μέρος ἐξέλαχον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

θανάτου τλήμων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θανάτου τλήμων.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

στωμυλλομένη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

1075 νῆ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λίαν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ γὰρ, ἔασόν με μονοφθῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παῦσαι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

1080 τί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κακόν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ληρεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οἴμωζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οἴμωζ'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὀτότυζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὀτότυζ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὔτος, σὶ λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὔτος, σὶ λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πρυτάνεις καλέσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1085 σὶ κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σὶ κακόν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πωτετοπωνή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πωτετοπωνή;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σὺ λαλεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σὺ λαλεῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κλαύσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κλαύσει.

1083 λαλεῖς] Scholiasta λαλῖς legit. χωρὶς, inquit, τοῦ
 ε γράφεται· ὁ γὰρ Σκύθης βάρβαρῖζει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακκάσκη μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κακκάσκη μοι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

1090 μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτῆ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πλησίον αὐτῆ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ποῦ 'σθ' ἡ μιαιρά; καὶ δὴ φεύγει.

ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1095 ἔτι γὰρ γρούζεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτι γὰρ γρούζεις;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

λαβὲ τῆ μιαιρά.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λαβὲ τῆ μιαιρά.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

λάλο καὶ κατάραιο γύναιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

ὦ θεοὶ, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα

ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος

1100 τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημι ὑπόπτερον,
Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνας
κάρα κομίζων.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί λέγει Γοργόνας πέρι;

τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεπαλῇ τὴν Γοργόνος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγωγε φημί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1105 ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ ξένε, κατοικτειρόν με τὴν παραθλίαν·
λύσόν με δεσμῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.

καιάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλιῆς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1110 ὦ παρθέν', οἰκτιέρω σὲ κρεμαμένην ὀρῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς, ὦ Σκύθα.

αὕτη γὰρ ἐστίν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σκέψαι τὸ πόστη· μή τι μικτὸν παίνεται;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1115 φέρε δευρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἀψωμαι κόρης·

φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρωσ εἴληφεν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ ζηλῶ σι σέ·

ἀτὰρ εἰ τὸ προκτιὸ δεῦρο περιεστραμμένον,

1120 οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτὸ, πυγίσεις ἄγων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' οὐκ ἔῤῥε λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἔς εὐνήν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γεροντοπύγισο,
τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1125 μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας σιρραφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

1130 σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ
μάτην ἀναλίσκοις ἂν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1135 ἔτι γὰρ σὺ τῇ μάλιστα ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἔμοῖ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἔς χορὸν,
παρθένον, ἄζυγα κούρην,

1140 ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
καὶ κράτος φανερὸν μόνῃ,
κληδοῦχος τε καλεῖται.

φάνηθ', ὡς τυράννους
 στυγοῦσ', ὡσπερ εἰκός.

- 1145 δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
 κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
 εἰρήνην φιλέορον.
 ἤξει' εὐφρονες, ἴλαοι,
 πότιναι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·

- 1150 οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν
 ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμ-
 βροτον ὄψιν.

- 1155 μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὡς
 Θεσμοφόρῳ πολυποτινία.
 εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
 ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἵκετεύομεν, ἐνθάδ'
 ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- 1160 γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
 σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
 ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
 κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηροκεύομαι.

ΧΟΡΟΣ.

χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- 1165 ὄδ' ἔστιν, οὖν τῇ σανίδι, κηδεστὴς ἐμός.
 ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
 κακῶς ἀκούσητ'. ἦν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
 ἅ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
 ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

- 1170 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
 τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γραῦς.

ἐμὸν ἔργον ἔστιν· καὶ σὸν, ὠλάφιον, ἅ σοι
 καθ' ὄδιν ἔφραζον, ταῦτα μεμνησθαι ποιεῖν.
 πρῶτον μὲν οὖν δίελθε γὰνακόλπασον.

- 1175 σὺ δ', ὡς Τερηδῶν, ἐπαναφύσα Περσικόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὧ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὀρχῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ' ἐγώ.

1180 ὡς ἔλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρει θοῖμάτιον ἄνωθεν, ὧ τέκνον, τοδί·
καθίζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τῷ πόδε πρότεινον, ἴν' ὑπολύσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναικὶ ναι

κάτησο, κάτησο, ναικὶ ναι, τυγάτριον.

1185 οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιτί', ὥσπερ γογγύλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὔλει σὺ θᾶπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

καλό γε τὸ πυγή.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κλαύσει', ἦν μὴ ἴνδον μένη.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς ἔχει. λαβὲ θοῖμάτιον· ὦρα ἴστί νῶν

1190 ἤδη βαδίζειν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ πιλήσει πρῶτά με;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε· φίλησον αὐτόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ ὦ ὦ, παπαπαπαῖ,

15*

ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀπτικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύθει παρ' ἐμέ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαῖρε, τοξότα·

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναὶ, γράδιον,

1195 ἔμοι κάρισσο σὺ τοῦτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δώσεις οὖν δραχμὴν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναὶ δῶ σοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν· ἀλλὰ τὸ σὺβίην λαβέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα κομίζεις αὐθις.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀκολούτει, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντο γράδιο.

1200 ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἄρτεμισία.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μεμνήσι τοίνυν τοῦνομ'. Ἄρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβῶν·

ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

1205 ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς

ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἔμοι μελήσει ταυτιά γ', ἣν ἄπαξ λυθῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἤκοντα καταλαβεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἐγὼ δὴ τοῦτο δρω̄.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1210 ὦ γράδι', ὡς καρτεντό σοι τὸ τυγάτριον,
κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινώ, γράδιο.
Ἄρταμουξία.

διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ·
1215 ὀρθῶς δὲ συμβίνη' στί· καταβινῆσι γάρ.
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιο;
Ἄρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν γραῦν ἐρωτιᾶς, ἣ' φερεν τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναὶ ναικί. εἶδες αὐτό;

ΧΟΡΟΣ.

ταύτη γ' οἴχεται
αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρον τις εἶπετο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1220 κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο;

ΧΟΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ.
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ μιαρὸ γράο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἄρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὲ διώξει; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1225 κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξι Ἄρταμουξία.

ΧΟΡΟΣ.

τρέχε νυν τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίας.
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὦρα δῆτ' ἐστὶ βαδίξειν
οἴκαδ' ἐκάστη.

1230 τὸ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Ι .

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

*Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαιναν κάτω
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός.
ἔπειτα μυστιῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἄγων,
καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.*

Α Λ Λ Ω Σ.

*Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ
Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἄιδου κατιῶν· ἔχει δὲ λεοντὴν
καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν
παρέχειν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα
ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἢ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν
Κέρβερον ὦχειο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν
τούτῃ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκειμένον. ἐπεὶ
δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας,
διὰ τὸ μὴ συννευμαχηθῆναι τὴν περὶ Ἀργινούσας
ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς περὶ
τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὄβο-
λῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πό-
ρον ἔδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα
ἐν Ἄιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἷ τε μύ-
σται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰακχὸν ἔδον-*

τες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατιαν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστικῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτῆρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Αἰδῆ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήνας. πρῶτος ἦν Φρόνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος. οὐ δὲ δῆλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὧ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε, πλήν πιέζομαι,
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

5 μῆδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πλήν γ', ὡς θλίβομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ Δία

θαροῶν γ'· ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεταβαλλόμενος τὰν ἀφορον ὅτι χεζητιᾶς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μῆδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῶ φέρων,
10 εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μῆ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω ἕμεῖν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευή φέρειν,
εἶπερ ποιήσω μῆδὲν ὦνπερ Φρύνιχος

εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας;
15 [σκευὴ φέρουσ' ἐκάστοι' ἐν κωμωδίᾳ.]

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ νυν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἵναυτῷ προσβύτερος ἀπέρχομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὅ τράχηλος οὔτοσί,
20 ὅτι θλλβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἔρει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἔστι καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

25 οὐ γὰρ φέρω ἄγῳ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὄχεϊ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρων γε ταυτί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνα τρόπον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

βαρέως πάνυ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ οὖν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω ἄγῳ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.

15 Versus non ab Aristophane, sed ab interprete scriptus. Quem qui addidit, poetae verbis eandem fere operam praestitit quam Nubium versui 296. (οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἄπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι) scholiasta annotatione sua, οἱ ἄλλοι ποιηταὶ οὔτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰσηγον χέζοντάς τε καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ποιούνας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

30 οὐκ οἶδ'. ὁ δ' ὤμος οὕτωσι πιέζεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ἀφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐνανυμάχουν;
ἢ τᾶν σε κωκύνειν ἂν ἐκέλευον μακρὰ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

35 κατὰβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμι τῆσδ', οἱ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμῖ, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάτάξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἶπέ μοι, τοῦτ' ἐγὼ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

40 ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ ἐνεθυμήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δι, μὴ μάλινιό γε.

33 Libri recentiores ἐγὼ οὐκ, antiqui ἐγωγ' οὐκ hic et in Equit. v. 1021. Qui veterem scribendi morem diligentius observaverit facile concedet illud nihil aliud esse quam ἐγοῦκ.

36 Vulgo εἶμι. Correxī iam olim ex codicibus Veneto et Florentino uno. Ecclesiaz. v. 1093. ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας ἐλκόμενός εἶμι.

41 In hoc versu et qui ei similes sunt, veluti v. 164. νῆ Δι potius scribendum esse alibi ostendi. Vulgo νῆ Δία.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἑμαυτὸν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δεῖομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

45 ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὄρων λεοντὴν ἐπὶ κροκοτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῦ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔπεβάτευον Κλεισθένει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κἀναυμάχησας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς

50 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σφῶ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΗΡΑΚΛΗΣ. *ἐάνθ' ἴδω*

κατ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

55 πόθος; πόσος τις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄμικρός, ἠέλκος Μόλων.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

γυναικός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ δῆτ'.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλὰ παιδός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἀνδρός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄτατα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ξύνεγένου Κλεισθέει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦδέλφ', οὐ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς
 τοιοῦτος ἡμερός με διαλυμαίνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

60 ποῖός τις, ὦδέλφιδιον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.

ὄμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.

ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ξεῖα φρηνῆς ἔτνους;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔτνους; βαβαιᾶξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.]

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

65 μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μαγθάνω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος

Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος,

κοῦδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
 ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πότερον εἰς Αἶδου κάτω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

70 καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.

66 Dubitari potest utrum post πόθος an post Εὐριπίδου commate distingui praestet. Verba καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος in quibusdam libris Herculi tribui narrat scholiasta.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί βουλόμενος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δέομαι ποιητοῦ δεξιου.

οἱ μὲν γὰρ οὐκέτι εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. χ

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ' ; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτο γὰρ τοι καὶ μόνον

ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.

75 οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἰτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐδ', πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιῆ κωδωνίσω.

80 κάλλως ὃ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανουργὸς ὢν,
κἂν ξυναποδράναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὃ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἀγάθων δὲ ποῦ ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται,

ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

85 ποῖ γῆς ὃ τλήμων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔς μακάρων εὐωχίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὃ δὲ Ξενοκλῆς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔξόλοιτο νῆ Δία.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Πυθᾶγγελος δέ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ξμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος

ἐπιτριβομένου τὸν ὄμιον οὕτωςι σφόδρα. χ

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὔχουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῖθα μειρακύλλια
 90 τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μῦρια,
 Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 αἶ φροῦδα θᾶπτον, ἦν μόνον χορὸν λάβη,
 95 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ.
 γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὐροῖς ἔτι
 ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πῶς γόνιμον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦδὲ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
 τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
 100 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμοῖαι καθ' ἱερῶν,
 γλῶττιαν δ' ἐπιουρήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ μὴν κόβαλά γ' ἔστιν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

105 μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δειπνεῖν με δίδασκε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
 ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 110 τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ

ἔχρω τόθ', ἤνικ' ἤλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀροτώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτήλας, ὅπου

115 κόρεις ὀλίγιστοι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σφέτιε, τολμήσεις γὰρ ἵνα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ σύ γε

μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφισόμεθ' εἰς Αἴδου κάτω.

καὶ μήτε θεομήν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης. (ὁδόν)

ΗΡΑΚΛΗΣ.

120 φέρε δὴ, τίνας αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;

μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτὸν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
ἣ διὰ θυνείας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρα κώνειον λέγεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

125 μάλιστα γέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ψυχρὰν γέ καὶ δυσχείμερον.

εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνῆμα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δι', ὡς ὄντος γέ μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἶτα τί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

130 ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δρῶ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,

κίππειτ' ἐπειδὴν φῶσιν οἱ θεώμενοι

εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κάτω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.

135 οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δαί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἦνπερ σὺ τότε κατηήθης.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.

εὐθύς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ

ἄβυσσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἶτα πῶς περαιοθήσομαι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐν πλοιαρίῳ τυννοτιῶ σ' ἀνήρ γέρον

140 αὐτῆς διάξει δὴ ὄβολῶ μισθὸν λαβών.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φεῦ ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὄβολῶ.

πῶς ἠλθέτην κάκεισε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησεὺς ἤγαγεν.

μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρὶ ὄφει μυρία

δεινότατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μή μ' ἐμπληττε μηδὲ δειμάτου·

145 οὐ γάρ μ' ἀποτρέφεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἶτα βόρβορον πολὺν

καὶ σῶρον αἰνῶν· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους

εἶ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,

ἢ παῖδα κινῶν τὰς γούνας ὑφείλετο,

ἢ μηιέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρός γνάθον

150 ἐπάταξεν, ἢ πύθορον ὄρκον ὤμοσεν,

ἢ Μορσίμου τις ὄησιν ἐξεγράφατο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι καὶ

τὴν πυρολίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν προή,

155 ὕφει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,

καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας

ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὔτοι δὲ οἵ τίνες εἰσίν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ μεμνημένοι,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δι' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.

160 ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἶ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέη.

οὔτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν

ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.

καὶ χαῖρε πόλλ', ὠδελφέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ Δι καὶ σύ γε

165 ὕλαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αἴθις λάμβανε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὶν καὶ καταθέσθαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
(τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.)

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐὰν δὲ μὴ ᾗχω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τότε μ' ἄγειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καλῶς λέγεις.

170 καὶ γὰρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Αἴδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ.

πόσ' αἶπα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ταυτί.

ΝΕΚΡΟΣ.

δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἔλαττον.

ΝΕΚΡΟΣ.

ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

175 ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.

ΝΕΚΡΟΣ.

εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λάβ' ἐννέ' ὀβολούς.

ΝΕΚΡΟΣ.

ἀναβιώην νυν πάλιν.

- 169 Recepti commemoratam ab scholiasta scripturam ἐὰν δὲ μὴ ᾗχω. Libri ἐὰν δὲ μὴ εὕρω, quod interpretamenti speciem habere recte indicavit Erfurdii ad Sophoclis Antig. v. 225. Sic scholiasta Pluti v. 476. ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀναζύψαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

χρησιτὸς εἶ καὶ γεννάδας.
180 χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ.

ὠδῶν, παραβαλοῦ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὶ τί ἔστι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτο λίμνη νῆ Δία
αἴτη· σὶν ἦν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, γὰστι γ' ὁ Χάρων οὔτοσι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων. X

ΧΑΡΩΝ.

185 τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Αἰθῆς πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόδας,
ἢ 'ς Κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγώ.

ΧΑΡΩΝ.

ταχέως ἔμβαινε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ σῆσειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως;

ΧΑΡΩΝ.

ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὐνεκα.

190 ἔμβαινε δῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῖ, δεῦρο.

ΧΑΡΩΝ.

δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νευανμάχηκε τὴν περὶ τῶν κορῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτιχον ὀφθαλμιῶν.

ΧΑΡΩΝ.

οὐκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ;

ΧΑΡΩΝ.

παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθου,

195 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μανθάνεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάνυ μανθάνω.

οἴμοι καχοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιῶν;

ΧΑΡΩΝ.

κάθιζ' ἐπὶ κόπην. εἴ τις εἶ πλεῖ, σπευδέτω.

οὔτις, τί ποιεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄ τι ποῖῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἦ;

ἴζω 'πὶ κόπην, οἵπερ ἐκέλευσας με σύ;

ΧΑΡΩΝ.

200 οὐκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴδου.

ΧΑΡΩΝ.

οὐκουν προβαλεῖ τὸ χεῖρε κάκτενεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴδου.

ΧΑΡΩΝ.

οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς

ἐλᾶς προθύμως;

- 192 Cum scholiastae annotatione comparetur Photius p. 177, 3. Κρέας: τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπανάρωμα· καὶ τὸ σῶμα· — τὴν περὶ τῶν κρεῶν: ὁ δὲ Ἰζίων γράφει τὴν περὶ τῶν νεκρῶν· τῶν ἐν Ἀργινοῦσαις ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνηρέθησαν οἱ στρατηγοί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατα πῶς δυνήσομαι,
ἔπειρος, ἀθαλάπρωτος, ἀσαλαμίνιος
205 ὦν, εἴτ' ἐλαύνειν;

ΧΑΡΩΝ.

ῥᾶσι· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλισι', ἐπειδὴν ἐμβάλῃς ἀπαξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνων;

ΧΑΡΩΝ.

βατράχων κύκνων θαυμασιὰ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατακέλευε δῆ.

ΧΑΡΩΝ.

ὦπ ὄπ ὦπ ὄπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ,
210 βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

λιμναῖα κρηνῶν τέχνα,
ξύναυλον ὕμνων βοᾶν
φθρεγξώμεθ', εὐγῆρον ἐμᾶν αἰοιδᾶν,
κοᾶξ κοᾶξ,

215 ἦν ἀμφὶ Νυσηῖον

Διὸς Διώνυσον ἐν
Διμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἦνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

220 βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοᾶξ κοᾶξ·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

225 βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ·
οὐδὲν γάρ ἐστι' ἀλλ' ἢ κοᾶξ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

εϊκότως γ', ὧ πολλὰ προά-
 των· ξιμέ γὰρ ἔστερξαν εὐλυροί τε Μοῦσαι
 230 καὶ κεροβάτας Πᾶν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων,
 προσεπιτέρεται δ' ὁ φορμικτῆς Ἀπόλλων,
 ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
 ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
 235 βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
 χῶ προκτιός ἰδίει πάλα,
 κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἔρει
 βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.
 240 ἄλλ', ὧ φιλοφδὸν γένος,
 παύσασθε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

μᾶλλον μὲν οὖν
 φθειγξόμεσθ', εἰ δὴ ποι' εὐ-
 ηλίους ἐν ἀμέραισιν
 ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
 καὶ φλέω, χαίροντες ὠδῆς
 245 ἐν πολυκαλύμβοισι μέλεσιν,
 ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
 ἔνυδρον ἐν βυθῶ χορείαν
 αἰόλαν ἐφθειγξάμεσθα
 πομφολυγοπαφλάσμασιν.
 250 βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
 255 εἰ διαρραγήσομαι.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ μῶζ' εἶ· οὐ γὰρ μοι μέλει.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' ἀ γ'

ὀπόσον ἠλάφον γέ ἄν ἡμῶν

260 χανδάνη δι' ἡμέρας
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τούτῳ γὰρ οὐ κηθήσετε.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐδέποτε· κεκραξομαι γὰρ,

265 γὰν με δῆ δι' ἡμέρας,

ἕως ἄν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοᾶξ,

βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.

ΧΑΡΩΝ.

ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.

270 ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔχε δὴ τῷ βολῷ. X

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰαῦ.

265 δῆ] Vulgo δεῖ. Correxī iam in prima huius fabulae editione ex libris Ravennate et Veneto monūque formam subiunctivi monosyllabam etiam aliis comicorum versibus esse restituendam, quibus synizesis adhiberi nequit. Antiquissimum huius contractionis exemplum est δῆσεν in Iliad. σ, 100.

ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτιῆρα γενέσθαι. Sophron apud Athenaeum VII. p. 306 d. Ἄ δὲ γασίῃρ ὑμέων κροχαρίας, ὄκκα τινὸς δῆσθε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ,

βάδιζε δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἄφην τοῦ χαῖρο', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί ἐστι τάντανθί;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἄσχοτος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι

275 καὶ τοὺς ἐπιόρχους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

σὺ δ' οὔ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ γωγε, καὶ νυκί γ' ὄρω.

ἄγε δῆ, τί δρωμέν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστίν οὗ τὰ θηρία,

τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἑκεῖνος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὡς οἰμώζεται.

280 ἡλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγὼ,

εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδέν γὰρ οὕτω γαυρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.

ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τι,

λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

285 νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ ποῦ σιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔξόπισθεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἐστίν ἐν τῷ πρόσθε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πρόσθε νυν ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν ὄρω νῆ τὸν Δία θηρόν μέγα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποιόν τι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται·

290 ποτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρευς, ποτὲ δὲ γυνή
ὠραιότατή τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ' σι; φέρ' ἔπ' αὐτήν ἴω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή' σιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πυρὶ γοῦν λάμπεται

ἔπαν τὸ πρόσωπον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

295 νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖ δῆτ' ἂν τραπομένη;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ πῶς;

ποῖ δ' ἐγώ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἐν' ᾧ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀπολούμεθ', ὠνάξ Ἡράκλεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ πῶς;

ὠνθροφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατῆρεις τοῦνομα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

300 Διόνυσε τοίνυν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτ' ἔθ' ἤτιον θαίερον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔθ' ἤπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δ' ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

θάροει· πάντ' ἀγάθ' ἀπεπράγαμεν,

ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλήν' ὄρω.

305 ἤμπουσα φρούδη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δία.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καῦθις κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δί'.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών·

ὄδι δὲ δείσας ὑπερπυρρίασέ μου.

οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;

310 τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;

αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα;

309 Aliquot nullius auctoritatis libri ταυτὶ τὰ κακὰ.

προσέπεσεν] προσέπιπτο (γρ. προσέμπεσε) co-

dex Venetus. Quo abutere, si satis tutum videtur,

ad coniecturam olim ab me ipso excogitatam οἴμοι,

πόθεν ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπιπτο, comparatis

tragicorum locis, Aeschyli in Prometheus v. 644.

Sophoclis in Aiace v. 282. Euripidis in Alcestide

v. 432.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὗτος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί ἔστιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κατήκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αὐλῶν προῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με

αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.

315 ἀλλ' ἤρεμι πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτ' ἔστι' ἐκεῖν', ὃ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
ἐνιαυθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῶν.

320 ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κάμοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ', ὦ πολυτίμητ' ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων,

325 Ἰακχ', ὦ Ἰακχε,

ἔλθ' ἐτόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,

324 — 336. = 340 — 353.

315 ἤρεμι recte a prima manu Ravennas. Vulgo ἤρε-
μει, quod ἤρεμεῖ scriptum ab correctore habet
Ravennas. Alii ἤρέμα. ἤρεμει, hoc ipso loco al-
lato, scribi iubet grammaticus recentissimus in
Boissonadii Anecd. I. p. 405. qui ne ἀμισθεὶ qui-
dem improbat.

ὄσιους ἐς θιασώτας,
 πολύκαρπον μὲν τινάσσω
 περὶ κρατὶ σῶ βρῦντα

330 στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
 ποδὶ τῶν ἀκόλαστον
 φιλοπαίμουνα τιμᾶν,

335 χαρίτων πλειῆστον ἔχουσαν μέρος, ἄγνάν, ἱερὰν
 ὄσιος μύσταϊς χορείαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;

ΧΟΡΟΣ.

340 ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσω,
 Ἰαχχ', ὦ Ἰαχχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·

345 γόνυ πάλ्लεται γερόντων·
 ἀποσεύονται δὲ λύπας
 χορσίουσ τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοῦσ,
 ἱερᾶσ ὑπὸ τιμᾶσ.

350 σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων
 προσβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιῶν, μάκαρ, ἦβαν.
 εὐφημεῖν χορῆ καΐξιτασθαι τοῖσ ἡμετέροισι χο-
 ροῖσιν

355 ὄστισ ἄπειροσ τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ κα-
 θαρεύει,

ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχό-
 ρευσεν,

μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ'
 ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοισ ἐπεσιν χαιρεῖ, μὴ ἔν καιρῶ τοῦτο
 ποιούσιν,

ἢ σιάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μὴδ' εὐκόλοσ ἐστι
 πολίταισ,

- 360 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ὀπίξει, κερδῶν, ἰδίων ἐπι-
 θυμῶν,
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
 κεῖται,
 ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ κῆϋς, ἢ τὰ πόρρητ'
 ἀποπέμπει
 ἔξ Αἰγίνης Θωρυζίων ὧν, εἰκοσιλόγος κακο-
 δαίμων,
 ἀσκόματα καὶ λῖνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς
 Ἐπίδαυρον,
- 365 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει,
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίσει χοροῖσιν
 ὑπέδων,
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὧν εἶτ' ἀπο-
 τρώγει,
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατροῖσις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 Διονύσου·
 τοῦτοις αὐδῶ καῦθις ἀπανδῶ καῦθις τὸ τρίτον
 μάλ' ἀπανδῶ
- 370 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 μολπὴν
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἶ τῆδε πρέπου-
 σιν ἑορτῆ.
 χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως
 εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
 λειμώνων ἐγκρούων
- 375 κάπισκώπτων
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
 ἠροσσηται δ' ἔξαρκούντως.
- 377 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἄρεις
 τὴν Σώτειραν γενναίως
 τῆ φωνῆ μολπάζων,
- 380 ἢ τὴν χώραν
 σώζειν φῆσ' ἔς τὰς ὄρας,
- 381 κᾶν Θωρυζίων μὴ βούληται.
 ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον
 βασιλείαν,

Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς
κελαδεῖτε.

Δήμητέρ, ἀγνῶν ὀργῶν

385 ἄνασσα, συμπαρασπάτει,
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαι τε καὶ χορευθεῖαι·

390 πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παῖσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

394 ἄγ' εἶα

395 νῦν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾧδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

Ἰαχχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἦδιστον εὐρῶν, δεῦρο συνακολούθει.

400 πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ἰαχχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλῳτι

405 καπ' εὐτελείᾳ τὸν τε σανδαλίσκον
καὶ τὸ ῥάκος, κάξευρες ὥστ'
ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.

Ἰαχχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης

410 νῦν δὴ κατείδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστρίας χιτωνίου
παραρραγέντος τιθθίον προκύψαν.

Ἰαχχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἐγὼ δ' αἰεὶ πῶς φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς

384 — 388. = 389 — 393.

394 — 397. = 440 — 444. = 444 — 447.

414 Aut delendum μετ' αὐτῆς, aut exciderunt tres
syllabae in fine proximi versus.

415 παῖων χορεύειν βούλομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κἄγωγε πρὸς.

ΧΟΡΟΣ.

βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἐπέτης ὦν οὐκ ἔφρυσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ

420 ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἑκεῖ μοχθηρίας.

τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρῶξιόν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·

425 κακόπτει' ἐγκεκυφῶς,
κἄκλιαε, κἄκεκράγει
Σεβῖνόν, ὅστις ἔστιν ἀναφλύστιος.

καὶ Καλλίαν γέ φρασι
τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου

430 κύσθου λεοντιῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν
Πλοῦτων' ὅπου νῆάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀοτίως ἀφιγμένω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,

435 μηδ' αὐθις ἐπανεῖρη με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αἶροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;

ΧΟΡΟΣ.

440 χωρεῖτε

νῦν ἱρὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἂν' ἄλλος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.

441 447 ἱρὸν] Scribebatur ἱρὸν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 444 ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναίξιν,
 οὗ παννυχίζουσιν θεῶν, φέγγος ἰρὸν οἶσων.

ΧΟΡΟΣ.
 448 χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
 λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,

450 τὸν ἡμέτερον τρόπον,
 τὸν καλλιχορῳτάτον,
 παίζοντες, ὃν ὄλβια
 Μοῖραι ξυνάγουσιν.
 μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος.

455 καὶ φέγγος ἰλαρὸν ἔστιν,
 ὅσοι μεμνήμεθ' εὐ-
 σεβῆ τε διήγομεν
 τρόπον περὶ τοὺς ξένους
 καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
 460 ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
 πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
 ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
 καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῖ παῖ.

ΔΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

ΔΙΑΚΟΣ.

465 ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
 καὶ μιᾶρὲ καὶ παμμύταρὲ καὶ μιαιφώτατε,
 ὅς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
 ἀπῆξας ἄγχων ἀποδρᾶς ἤχου λαβῶν,
 ὃν ἐγὼ φύλακτον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος.

470 τοῖα Σιγῶς σε μελανοκάρδιος πέτρα
 Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς

448 — 453. = 454 — 459.

φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περὶδρομοὶ κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται

475 Ταρτησία μύραινα· τῶ νεφρῶ δέ σου
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἅς ἐγὼ δρομαῖον ὀρμήσω πόδα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὔτος, τί δέδρακας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

480 ὦ καταγέλαστ', οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ
πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ὠρακιῶ.

ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰδοῦ λαβέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πρόσθου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ 'στιν; ὦ χουσοὶ θεοί,

ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δείσασα γὰρ

485 εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγώ;

πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιάν ἤτησά σε;

οὔκουν ἕτερός γ' αὐτ' εἰργάσαιτ' ἀνήρ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατέκειτ' ἂν ὀσφραϊνόμενος, εἶπερ δειλὸς ἦν.

490 ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπειρησάμην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
οἶμαι νῆ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.
οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόνισα.
ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς κἀνδρεῖος εἶ,
495 σὺ μὲν γενοῦ γὰρ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἔγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
φέρε δὴ ταχέως αὐτ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον
καὶ βλέπον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
500 εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας,
φέρε νυν, ἔγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ.
ὦ φίλταθ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἦ γὰρ θεὸς σ' ὡς ἐπύθεθ' ἦκοντ', εὐθέως
505 ἔπειτεν ἄρτους, ἦψε κατερικτιῶν χύτρας
ἔτρους δὺ' ἦ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκις ὄλον,
πλακοῦντας ὦπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
κάλλιστ', ἐπαινοῦ.

ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ,
μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ σ' ἐγὰ
περιόφομά πελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
510 ἀνέβραπτεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἐφρούγε, κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἔμοι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.
πάνυ κάλλως.

ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ.
ληρεῖς ἔχων.

οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδη ἄνδρον ἔσθ' ὠραισιότατην κώροηστρίδες
515 ἕτεραι δὺ ἢ τρεῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ἠβυλλιῶσαι κᾶρτι παρατετιμῆναι.
ἀλλ' εἰσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τράπεζ' εἰσήροτο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
520 ταῖς ἔνδον οἷσιν αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκευὴ φέρων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπισχες οὗτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὅτιή σε παίζων Ἡρακλέα ἄνεσχεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,

525 ἀλλ' ἀράμενος οἷσιν πάλιν τὰ σιρώματα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἄδωκας αὐτός;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.

κατάθου τὸ δέρμα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι

καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποίοις θεοῖς;

530 τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκιμήνης ἔσει;

522 Legebatur ποιεῖς. Recte codex Venetus ποιεῖ.
Photius p. 532, 14. Σπουδὴν ποιεῖσθαι:
τὸ ὀργίζεσθαι. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

527 οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη] Euripides in Supplic. v. 551.
εὐτυχοῦσι δὲ οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἔσαυθις, οἱ δ'
ἤδη βροτῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀμέλει, καλῶς ἔχ' αὐτ'. ἴσως γάρ τοι ποτε
 ξμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

- 534 ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
 νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
 535 πολλὰ περιπεπλευκότος,
 μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεὶ
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 540 δεξιῶν πρὸς ἀνδρός ἐστι
 καὶ φύσει Θηραμένους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- οὐ γὰρ ἄν γέλοιοι ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κυνῶν ὄρ-
 χηστρίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 545 τοῦρεβνίνθου ὄδρατιόμην· οὐ-
 τος δ' αἶ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
 εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μούξέκοψε
 548 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος
 οὔτοσί,

- 550 ὅς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε
 ἐκκαίδεξ' ἄροτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. νῆ Δία,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κακὸν ἤκει τινί.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

καὶ χρεῖα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβρασι' εἴκοσιν
 ἂν' ἡμιβολιαῖα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δώσει τις δίκην.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

555 καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ληρεῖς, ὦ γυναῖ,
 ποῦκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
 ὀπιη κοθόρονους εἶχες, ἂν γινῶναι σ' ἔτι;
 τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
 560 ὃν οὔτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν.
 κᾶπειτ' ἐπειδὴ τὰογύριον ἐπρατιόμην,
 ἔβλεψεν εἰς με δοῖμὸν κάμυκᾶτό γε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τούτου πάνυ τοῦργον, οὔτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

565 νῆ Δία, τάλαινα.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

νὼ δὲ δείσασαί γέ που
 ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθύς ἀνέπηδήσαμεν.
 ὁ δ' ὄχει' ἐξάξιας γε τοὺς ψιάθους λαβῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχορῆν τι δοῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προσιάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

570 σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχης, Ὑπέρβολον,
 ἴν' αὐτὸν ἐπιτρέψωμεν.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

ὦ μιὰρὰ φάρυγγε,
ὡς ἠδέως ἂν σου λίθῃ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Β.

ἔγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάρυθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Α.

575 ἔγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοίμι σου,
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὅς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηριεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

580 οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἂν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ Ξανθίδιον, μηδαμῶς,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἔγὼ
υἶός γενοίμην, δούλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·

585 κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντιέποιμί σοι.
ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδιά,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ.

590 νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ
τὴν στολὴν εἴληφας, ἦνπερ

574 ἐμβάλοίμι] Ex alterius cauponae verbis ἂν particula repetenda. Rarior hic modus loquendi, sed certis exemplis extra dubitationem positus.

εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
 ἀνανεάζειν * *
 καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινόν,
 τοῦ θεοῦ μεμνημένον
 ᾧπερ εἰκάσεις σεαυτὸν.
 εἰ δὲ παράληθῶν ἀλώσει
 595 καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν,
 αὐθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη
 ὅστιν πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κακῶς, ὠνδρες, παραινεῖ,
 ἀλλὰ καὶ τὸς τυγχάνω ταῦτ'
 ἄρτι συνοοούμενος.
 ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστόν ἢ τι,
 600 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
 ράσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' ὁμῶς ἐγὼ παρέξω
 ἄμαυτὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα
 καὶ βλέποντ' ὄριγανον.
 δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
 τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ΑΙΑΚΟΣ.

605 ξυνδεῖτε ταχέως τουτοὶ τὸν κυνοκλόπον,
 ἵνα δῶ δίξην ἀνύετον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἤξει τῷ κακόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσιτον;

ΑΙΑΚΟΣ.

εἶεν, μαχεῖ;

ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλίαις χῶ Παρθόκας
 χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτωί.

593 Indicavi lacunam, quae in recentibus quibusdam
 codicibus verbis σεαυτὸν αἰεὶ expleta est, ex versu
 536. petitis.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

610 εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτοῖ
κλέπτοντα πρὸς τὰλλότρια;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.

ΔΙΑΚΟΣ.

σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν γῆ Δία,
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.

615 καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτοῖ λαβὼν,
κἂν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ'
ἄγων.

ΔΙΑΚΟΣ.

καὶ πῶς βασανίζω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
620 στρεβλῶν, ἔτι δ' ἔς τὰς ὄνας ὄξος ἐγχείων,
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πρᾶσσω
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείω νέφ.

ΔΙΑΚΟΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· κἂν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργυρίον σοι κείσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

625 μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.

ΔΙΑΚΟΣ.

αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγη,
κατάθου σὺ τὰ σκευὴ ταχέως, χῶπως ἕρεις
ἐνιαῦθα μηδὲν ψεῦδος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄγορεύω τινὶ

ἔμε μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
630 αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ.

ΔΙΑΚΟΣ.

λέγεις δὲ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διὸς,
τοῦτον δὲ δοῦλον.

ΑΙΑΚΟΣ.

ταῦτ' ἀκούεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φήμ' ἐγώ.

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γὰρ ἔστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

635 τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεὸς,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· χεῖρότερον ἂν νῶν ἴδῃς
κλαίσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑΚΟΣ.

640 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνὴρ·
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δῆ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς οὖν βασανιεῖς νῶν δικαίως;

ΑΙΑΚΟΣ.

ῥαδίως·

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καλῶς λέγεις.

ἰδού, σκόπει νυν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

ΑΙΑΚΟΣ.

645 ἦδη πάταξά σ'.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δί'.

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς

ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδί καὶ πατάξω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πηνίκα;

ΔΙΑΚΟΣ.

καὶ δὴ πάταξα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ πῶς οὐκ ἔπιτρον;

ΔΙΑΚΟΣ.

οὐκ οἶδα· τονδί δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὔκουν ἀνύσεις; ταταταῖ.

ΔΙΑΚΟΣ.

τί ταταταῖ;

650 μῶν ὠδυνήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὀπόθ' Ἡράκλεια τῶν Διομείους γίγνεται.

ΔΙΑΚΟΣ.

ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰοὺ ἰοῦ.

ΔΙΑΚΟΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰπλέας ὀρῶ.

ΔΙΑΚΟΣ.

τί δῆτα κλάεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κρομμύων ὀσφραίνομαι.

ΔΙΑΚΟΣ.

655 ἐπεὶ προτιμῆς γ' οὐδέν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐδέν μοι μέλει.

ΔΙΑΚΟΣ.

βαδιστέον τᾶρ' ἔστιν ἐπὶ τονδί πάλιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι.

ΔΙΑΚΟΣ.

τί ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὴν ἄσανθαν ἔξελε.

ΑΙΑΚΟΣ.

τί τὸ πρᾶγμα τοῦτ᾽; δεῦρο πάλιν βαδιστέον. *in*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

660 ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ

Ἰαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμιμνησκόμενην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόμεναι σπόδει. *in*

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ τὸν Δι', ἀλλ' ἤδη παρέχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Πόσειδον,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἤλγησέ τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

665 ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλανκᾶς μέδεις
αἰλὸς ἐν βένθεσιν.

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναιμαί πω μαθεῖν
ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός· ἀλλ' εἴσιτον·

670 ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται
χὴ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκεῖνω θεώ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

675 Μοῦσα χόρῳν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν
αἰοιδᾶς ἐμᾶς,

τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαί κάθηνται,

φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
ἀμφιλάλοισ

680 δεινὸν ἐπιβρέμεται

Θρηξία χελιδῶν,
 ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον·
 ῥύξει δ' ἐπίκλιαντον ἀηδόσιον νόμον, ὡς ἀπο-
 λείται,

685 κἂν ἴσα γένωνται.

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
 ξυμπαρανεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν
 δοκεῖ

ἐξιῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δέματα.
 καὶ τις ἡμαρτε σφαλεῖς τι Φρυγίχου παλαί-
 σμασιν,

690 ἔγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
 αἰτίαν ἐκθεῖσι λύσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.
 εἴτ' ἀτιμόν φημὶ χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχῆσαντας
 μίαν

καὶ Πλαταιῆς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.

695 κούδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φά-
 σκειν ἔχειν,

ἀλλ' ἐπαιῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδρά-
 σατε.

πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν
 πολλὰ δὴ

χοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένοι,
 τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.

700 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει,
 πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
 κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνοῦμεθα
 τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κνμάτων ἐν ἀγκά-
 λαις,

684 Libri antiqui κελάρύξει, consentiente Suida in
 v. ἐπίκλιαντον, nisi quod apud hunc vitiose κελα-
 ρύξει excusum. Alii codices κελαδεῖ. Quod olim
 edidi κρίζει, ei nunc praetuli ῥύξει. Id ab libra-
 rio, fortasse recordato versus Homericī, facillime
 potuit in κελάρύξει converti.

- 705 ὅστέρω χρόνῳ ποτ' αὐθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
 εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἴδειν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον
 οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὔτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγένης ὁ μικρὸς,
- 710 ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὅποσοι κρατοῦσι κυκλή-
 ψευδονίτρου κονίας
 καὶ Κιμωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατροῦσαι· ἴδῶν δὲ τάδ' οὐκ
- 715 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κάποδυθῇ μεθύων ἄ-
 νευ ξύλου βυδίζων.
 πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπονθέναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κάγα-
 θοὺς,
- 720 ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
 οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
- 725 χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
 κίοις,
 χθές τε καὶ πρόην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
 τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
 φρονας
 ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κάγα-
 θοὺς,
 καὶ τραφέντας ἐν παλαιστροφίαις καὶ χοροῖς καὶ
 μουσικῇ,
- 780 προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ
 πυρρῆαις
 καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἢ πόλις πρὸ τοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥαδίως ἐχρήσατ' ἄν.
 ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρό-
 πους,
- 735 χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι
 γὰρ

εὐλογον· κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ
ξύλου,

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.

ΑΙΑΚΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνῆρ
ὁ δεσπότης σου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,

740 ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον;

ΑΙΑΚΟΣ.

τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρουσ,
ὅτι δοῦλος ὦν ἔφρασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ᾧμωξε μέντ' ἄν.

ΑΙΑΚΟΣ.

τοῦτο μέντοι δουλικὸν

εὐθύς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

745 χαίρεις, ἱκετεύω;

ΑΙΑΚΟΣ.

μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,

διταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δὲ τονθορούζων, ἠνίκ' ἄν πληγὰς λαβῶν
πολλὰς ἀπίης θύραζε;

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ τοῦθ' ἤδομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δὲ πολλὰ πράτιων;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

750 ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἄτι' ἄν λαλῶσι;

736 Aristides I. p. 510, 21. ἀλλ' οὖν τό γε τῆς πα-
ροιμίας ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου καὶ πάσχειν ὑπῆρχεν,
εἴ τῳ συμβαίνοι.

ΑΙΑΚΟΣ.

μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν;

ΑΙΑΚΟΣ.

ἐγώ;

μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, γὰρ μαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλόν, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 755 καὶ δὸς κύσαι καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον,
 πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἔστιν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὐνδον ἔστι θόρυβος χῆ βοή
 χῶ λοιδορησμός;

ΑΙΑΚΟΣ.

Αἰσχύλου κεύριπίδου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ᾤ.

ΑΙΑΚΟΣ.

πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
 760 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἐκ τοῦ;

ΑΙΑΚΟΣ.

νόμος τις ἐνθάδ' ἔστι κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συτέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 765 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μανθάνω.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

ΑΙΑΚΟΣ.

ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδίζον θρόνον,
 770 ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νυνὶ δὲ τίς;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὅτε δὴ κατῆλθ' Ἐυριπίδης, ἐπεδείκνυτο
 τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιητόμοις
 καὶ τοῖσι πατράλοιασι καὶ τοιχωρῦχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλήθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
 775 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν
 ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
 κἄπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἴν' Αἰσχύλος καθῆστο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κοῦκ ἐβάλλετο;

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 780 ὁπότερος εἶη τὴν τέχνην σοφώτερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὁ τῶν πανούργων;

ΑΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', οὐράνιον γ' ὄσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

ΑΙΑΚΟΣ.

785 ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν
 κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κἄπειτα πῶς

οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἐκείνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
 790 κἀκείνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
 νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,

ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἄν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
ἔξιν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

795 τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται;

ΑΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', ὀλίγον ὕστερον

κάνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήσεται.

καὶ γὰρ ταλάντω μουσικῆ σταθμῆσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ; μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν;

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,

800 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε
καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

805 κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;

ΑΙΑΚΟΣ.

τοῦτ' ἦν δύσκολον·

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὕρισκέτην.

οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῆχους.

ΑΙΑΚΟΣ.

λῆρόν τε τ' ἄλλ' ἠγεῖτο τοῦ γινῶναι πέρι

810 φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῶ δεσπότῃ
ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσῴμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπότη
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ που δεινὸν ξριβομετίας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,

815 ἤνικ' ἄν ὄξυλάλου περ ἴδη θήγοντος ὀδόντας
ἀντιέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ἱπολόφων τε λόγων κορυθαίολα νεικῆ,
σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,

820 φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ρήμαθ' ἱποβάμονα.

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιαῖς λασιαύχενα χαίτην,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρουχώμενος ἦσει
ρήματα γομποπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν

825 γηγενεῖ φυσήματι·

ἔνθεν δὴ στοματοργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονερούς κινούσα χαλι-
νούς,

ρήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

830 οὐκ ἄν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει,
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίασιν ἕτερατεύετο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

835 ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀγάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακέλορρήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

840 ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;

815 Male codex Venetus περίδη. ἤνικ' ἄν ὄξυλάλου
περ propter metri necessitatem dixit poeta pro
ἤνικ' ἄν περ ὄξυλάλου.

σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιεὶ καὶ θακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἔρεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγχνα θεομήνης κότω.

ΑἲΣΧΥΛΟΣ.

845 οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἔξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐμβαίνειν παρασκευάζεται.

ΑἲΣΧΥΛΟΣ.

ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας,

850 γάμους δ' ἀνοσίτους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσχεσ οὔτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.

ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,

ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,

ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι

855 θεῶν ὑπ' ὄργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·

σὺ δὲ μὴ πρὸς ὄργην, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως

ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ θέμις

ἄνδρας ποιητὰς ὡσπερ ἀρτοπώλιδας.

σὺ δ' εὐθύς ὡσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

860 ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι,

δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,

τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,

καὶ νῆ Δι τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον

καὶ τὸν Μελέαγρον, κᾶτι μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

865 σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε.

ΑἲΣΧΥΛΟΣ.

ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·

οἶκ' ἐξ ἴσου γὰρ ἔστιν ἀγὼν νῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τέ δαί;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ὅτι ἢ ποιήσεις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτω δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.

870 ὁμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὐξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.

ΧΟΡΟΣ.

875 ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνειτὰς φρένας αἰ καθο-
ράτε

ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθειτ' ἐποψόμεναι δύναμιν

880 δεινοτάτοιον στομάτοιον πορίσασθαι
ρήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔρ-
γον ἤδη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

885 εἴχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τ' ἅπη λέγειν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

(ἴθι νυν) ἐπίθες δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. *λαβαν*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς·

ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

890 ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰθῆρ, ξμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτιῆρες ὄσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

895 καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τίνα λόγων.
ἔπιτε δαίαν ὁδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγροῖωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

900 προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοισ
τοῖς λόγοισιν

ἐμπεσόντα συσχεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

905 ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως
ἀστεῖα καὶ μὴτ' εἰκόνας μὴδ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ξμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποίησιν οἶός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ'
ἐλέγξω,

ὡς ἦν ἀλαζῶν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς

910 ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ Φρονίχῳ τραφέντας.
πρῶτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῆσεν ἐγκα-
λύψας,

Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ
δεικνύς,

πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρούζοντας οὐδὲ τουτί·

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὄρμαθούς ἄν
 915 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔγώ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
 οὐχ ἥτιον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
 σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κάμαντῶ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑπ' ἀλαζονείας, ἴν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν κα-
 θοῖτο,

920 ὀπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δρᾶμα δ' ἄν
 διήει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ᾧ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφανακίζομένην ὑπ' αὐτοῦ.
 τί σκορδινᾶ καὶ δυσφορεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
 κάπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
 ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἄν βόεια δώδεκ' εἶπεν,

925 ὄφρῶς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μῶρμο-
 ρωπὰ,

ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

οἴμοι τάλας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σιώπα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σαφές δ' ἄν εἶπεν οὐδεέν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ πρῆε τοὺς ὀδόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάρφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰππόκρημα,
930 ἄ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδιον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν
ἤδη ποτ' ἐν μακροῦ χρόνῳ νυκτὸς διηγούρησα
τὸν ξουθὸν ἰππαλεκτρούνα ζητῶν, τίς ἐστιν
ὄρονις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέ-
γραπτο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὄμην Ἔρυσιν εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

935 εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρούνα ποιῆσαι;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῦ αἴτι' ἐστὶν αἴτι' ἐποίεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἰππαλεκτρούνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
ἄπερ σὺ,

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γρα-
φουσιν.

ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ
πρῶτον εὐθύς.

940 οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπα-
χθῶν,

ἴσχανα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος
ἀφείλον

ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλιμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν.
εἴτ' ἀνέτρεφον μονοδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

945 εἴτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσῶν
ἐφύρον,

ἀλλ' οὐξιών πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν
εὐθύς

τοῦ δράματος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ τὸ σαντοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἄν
ἀργόν,

ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦτιον,

950 χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἄν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχορῆν τολμῶντα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω·
δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τᾶν.

οὐ σοὶ γὰρ ἔστι περίπατος κάλλιστα περί γε
τούτου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημί καγώ.

955 ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὠφελές μέσος διαρραγῆναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνια-
σμούς,

νοεῖν, ὀρεῖν, ξυνιέναι, στρέφειν, ξερεῖν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημί καγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὀκνεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύν-
εσμεν,

960 ἔξ ὧν γ' ἄν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὔτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπο-
λάκου

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον
αὐτούς,

Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαρο-
πώλους.

γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμου γ' ἑκατέρου
μαθητάς.

- 965 τουτουμενὶ Φορμίσσιος Μεγαίνειτός θ' ὁ Μάγνης,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρχασμοπιτυοκάμπται,
οὔμοι δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομφός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἔς τὰ πάντα,
ὅς ἦν κακοῖς που περιπέση καὶ πλησίον παρασιτῆ,

- 970 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ Κεῖος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοιαῦτα μέντοῦ γὰρ φρονεῖν
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν

- 975 ἅπαντα καὶ διειδέναί

τό τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- 980 νῆ τοὺς θεοὺς, τῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ ἔστιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν

- 985 τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτατοι,

- 990 κεχηνότες Μαρμαρυχοὶ,
Μελητίδαι καθῆντο.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·

σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως

- μή σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας
 995 ἔκτος οἴσει τῶν ἐλαῶν·
 δεινὰ γὰρ κατηγοροῦκεν.
 ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
 μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
 1000 χρώμενος τοῖς ἰστίοις,
 εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις,
 ἥνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λείον
 καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
 ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
 σεμνὰ
 1005 καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρου-
 νὸν ἀφίει.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγγν'
 ἀγανακτεῖ,
 εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη
 δ' ἀπορεῖν με,
 ἀπόκριναί μοι, τίνος οὐνεκα χορὴ θαυμάζειν ἄν-
 δρα ποιητήν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- δεξιότητος καὶ νοθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποι-
 οῦμεν
 1010 τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας,
 ἀλλ' ἐκ χρησίων καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
 ἀπέδειξας,
 τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

σκέψαι τοίνυν οἶους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέ-
 ξατο πρῶτον,

εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδορασι-
πολίτας,

1015 μῆδ' ἀγοραίους μῆδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μῆδὲ
πανούργους,

ἀλλὰ πνέοντας δόρου καὶ λόγγας καὶ λευκολό-
φους τρουφαλείας

καὶ πῆληκας καὶ κνημιῖδας καὶ θυμούς ἐπα-
βοείους.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ δὴ χωρεῖ τοῦτ' ἐπὶ τὸ κακόν· κρονοποιῶν αὐ-
μ' ἐπιτρέψει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξε-
δίδαξας;

1020 Αἰσχύλε, λέξον, μῆδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος
χαλέπαινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

δραῖμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖον;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας·

ὃ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθη δαίος εἶναι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτ' ἐμὲ σοὶ κακὸν εἰργασταί· Θηβαίους γὰρ
πεποίησας

ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ'
οὕκενα τύπτου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1025 ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσχεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτρέπεσθε.

1021 Plutarchus Moral. p. 715 e. "Ὡσπερ καὶ τὸν Αἰ-
σχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγωδίας ἐμπύοντα
ποιεῖν, καὶ οὐχ ὡς Γοργίας εἶπεν, ἐν τῶν δρα-
μάτων αὐτοῦ μεστὸν Ἄρεως εἶναι τοὺς ἐπὶ
ἐπὶ Θήβας, ἀλλὰ πάντα Διονύσου.

εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξε-
 δίδαξα
 νικῶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον
 ἄριστον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐχάρην γοῦν, ἥνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τε-
 θνεῶτος,
 ὁ χορὸς δ' εὐθύς τὸ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν
 ἱανοῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1030 ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι
 γὰρ ἀπ' ἀρχῆς,
 ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηται.
 Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φό-
 ρων τ' ἀπέχεσθαι,
 Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς,
 Ἡσίοδος δὲ
 γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ
 θεῖος Ὅμηρος

1035 ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι
 χρῆστ' ἐδίδαξε,
 τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
 ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιοῖτατον· πρῶν γοῦν,
 ἥνίκ' ἔπεμπεν,
 τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον
 ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λά-
 μαχος ἦρος·

1040 ὅθεν ἡμῆ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς
 ἐποίησεν,

Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἔν' ἐπαί-
 ροιμ' ἄνδρα πολίτην
 ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος
 ἀζούσῃ.

ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας
 οὐδὲ Σθενεβοίας,
 οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα
 γυναῖκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1045 μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
 ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μηδέ γ' ἐπείη.
 ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλή πολ-
 λοῦ 'πικαθῆτο,
 ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.
 ἄ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν
 ἐπλήγης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχείλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
 ἅμα Σθενέβοιαι;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1050 ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
 πεισας

κῶνεια πιεῖν, ἀσχυρθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελ-
 λεροφόντας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς
 Φαίδρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ
 πονηρὸν τὸν γε ποιητὴν,
 καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
 παιδαγῶσι

1055 ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
 ποιηταί.

πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητιοῦς

καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρη-
στὰ διδάσκειν,

ὄν χρη φράζειν ἀνθρωπείως;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥή-
ματα τίθειν.

1060 κάλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζουσι
χρησθαι.

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρωῖνται πολὺ σεμνο-
τέροισιν.

ἀμοῦ χρησιῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχῶν,
ἔν' ἔλεινοί

τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' οὖν ἔβλαψα τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1065 οὐκ οὖν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα,

ἀλλὰ ῥακίοις περιειλόμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ξρίων
ὑπένερθε.

κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς
ἀνέκυψεν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδί-
δαξας,

1070 ἢ ἔξεκένωσεν τὰς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς
ἐνέτριψε

τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρά-
λους ἀνέπεισεν

ἀκτιγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἤνικ'
 ἐγὼ ἕζων,
 οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππα-
 παὶ εἰπεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρθεῖν γ' εἰς τὸ
 στόμα τῷ θαλάμασι,
 1075 καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κάκβας τινὰ λωπο-
 δυτῆσαι·

νῦν δ' ἀντιλέγειν κούκέτ' ἐλαύνειν,
 καὶ πλεῖν δευρὶ καυθίς ἐκεῖσε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ';
 οὐ προαγωγούς κατέδειξ' οὔτος,
 1080 καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
 καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
 καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
 κατ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
 ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεσιώθη,

1085 καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
 ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεὶ·
 λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶός τε φέρειν
 ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανάνθη
 1090 Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
 βραδύς ἀνθρωπός τις ἔθει κύψας
 λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν· κατ' οἱ Κεραμῆς
 ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ

1095 γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγῆν·
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατεῖαις
 ὑποπερδόμενος
 φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.

ΧΟΡΟΣ.

μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἀδρός ὁ πό-
 λεμος ἔρχεται.

- 1100 χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κάπερείδεσθαι τορῶς.
 ἀλλὰ μὴ ἔν ταύτῳ καθῆσθον·
 εἰσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χῆτεραι σοφισμάτων.
- 1105 ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
 λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέρεσθον,
 τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
 κάποκινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῆ
- 1110 τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
 λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
 μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'. ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ
 ἔχει.
 ἔστρατευμένοι γάρ εἰσι,
 βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·
- 1115 αἰ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται,
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
 πάντ' ἐπέξιστον, θεατῶν γ' οὐνεχ', ὡς ὄντων
 σοφῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοι τρέψομαι,
 1120 ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος
 πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
 ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πολλοὺς πάνυ.

πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστιάδας λέγε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- 1125 ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε.

ΑἰΣΧΥΛΟΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπιτεύων κράτη,
 σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

1099 — 1108. = 1109 — 1118.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τούτων ἔχεις ψέγειν τι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πλεῖν ἢ δώδεκα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1130 ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἄλλ' ἢ τρία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσιν γ' ἁμαρτίας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἔγὼ σιωπῶ τῷδ'·

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔὰν πεύθῃ γ' ἔμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1135 εὐθύς γὰρ ἠμάρτηκεν οὐράνιον γ' ὄσον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὄρας ὅτι ληρεῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει

1140 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεώτος;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐκ ἄλλως λέγω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πότιερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
δόλοισ λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
 1145 Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
 ὅτι πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμην·
 εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1150 Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σωτήρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1155 πῶς δὶς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι·
 ἦκω δὲ ταυτὸν ἔστι τῷ κατέρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γέιοι,
 χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1160 οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατεσιμυλμένε
 ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστι, ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ με καθ' ὃ τι δὴ λέγεις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῆ πάτρας·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·

1165 φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ φημι τὸν Ὀρέστιν κατελθεῖν οἴκαδε.

λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ νῆ τὸν Ἐρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1170 πέραινε τοίνυν ἕτερον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔθι πέραινε σὺ,

Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ

κλύειν, ἀκοῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,

κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὄν σαφέστατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1175 τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὧ μοχθηρὲ σὺ,

οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σὺ δὲ πῶς ἐπολεῖς τοὺς προλόγους;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ φράσω.

κἂν που δις εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβῆν ἴδης

ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1180 ἔθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μουστὶν ἀλλ' ἀκουστέα

τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ,

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,

ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη

1185 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι,

πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο,
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον

1190 χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ κτραφεῖς γένοιο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὸ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·

1195 εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κάστρατῆγησέν γε μετ' Ἑρασινίδου,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς

1200 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ξμούς;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμότιεν ἅπαν,
καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς λαμβείοισι. δέλζω δ' αὐτίκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1205 ἰδοῦ, σὺ δέλξεις;

1203 Solutum trimetri pedem ultimum recte in annotatione ad h. v. defendisse mihi videor. Contra suspectum habeo Eubuli locum apud Athenaeum II. p. 63 e.

ἀκροκώλιόν τε γεννικὸν, ὅπτα δελφάκια,
ἀλίπαστα τρία.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ δὴ χρὴ λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' ἐστὶν ἢ τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1210 λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Διόνυσος, ὃς δύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾶ χορεύων,

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἴμοι πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1215 ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τοῦτον
τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει πρόσαιψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὦν

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1220 Εὐριπίδη,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὑφέσθαι μοι δοκεῖ.

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμι γε·
 νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἔκκεκόφεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1225 Σιδώνιον ποτ' ἄσιν Κάδμος ἐκλιπὼν
 Ἀγήνορος παῖς

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
 ἵνα μὴ διακναίση τοὺς προλόγους ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγὼ πρίωμαι τῷδ' ;

τὸ τί ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔὰν πείθῃ γ' ἔμοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1230 οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν
 ἴν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
 Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολῶν
 θοαῖσιν ἵπποις

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρας, προσῆψεν αὐθις αὐτὴν τὴν λήκυθον.

1235 ἀλλ', ὦγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάση τέχνῃ·
 λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάντῃ καλὴν τε κἀγαθὴν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχοί.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὄλον με τὸν σίχον.

1240 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολὺμετρον λαβὼν σίχον,
 θύων ἀπαρχὰς

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ληχύθιον ἀπόλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφείλετο;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔασον, ὦ τῶν· πρὸς τοῦδ' ἐγὼ εἰπάτω.

Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1245 ἀπολεῖ σ'· ἔρεϊ γὰρ, ληχύθιον ἀπόλεσεν.

τὸ ληχύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ ταῖς προλόγοισί σου

ὡσπερ τὰ σὺκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν.

ἀλλ' ἔς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν

1250 μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' αἰεί.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;

φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,

τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίησε

ἄνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δῆ

1255 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-

σαντι τῶν ἔτι νυνί.

θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὄπη

μέμψεται ποτε τοῦτον

τὸν βαρχεῖον ἄνακτα,

1260 καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δῆ τάχα.

εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβάν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Φθιώτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,

1265 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἔπ' ἀρωγάν;

Ἐρμιῶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν

ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἔπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δύο σοὶ κόπων, Αἰσχύλε, τούτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1270 κύνισι' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκόρανε μάνθανε
παῖ.

ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
οἴγειν.

1275 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

κύριός εἰμι θεοεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.

ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χοῆμα τῶν κόπων ὅσον,

ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

1280 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὸ νεφρῶ βουβωνιῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μῆ, πρὶν γ' ἂν ἀκούσης χιτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν καθαροδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι δὴ πέρινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1285 ὅπως Ἀχαιῶν δέθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας,
τοφλατιτόθραι τοφλατιτόθραι,

Σφίγγα δυσαιμερίαν, πρύτανιν κύνα, πέμπει,

τοφλατιτόθραι τοφλατιτόθραι,

σὺν δορὶ καὶ χερὶ πρᾶκτορι θούριος ὕρις,

1290 τοφλατιτόθραι τοφλατιτόθραι,

κυρεῖν παρασχὼν ἱαμαῖς κυσὶν ἀεροιοίτοις,

τοφλατιτόθραι τοφλατιτόθραι,

τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι,

1295 τοφλατιτόθραι τοφλατιτόθραι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί τὸ φλατιτόθραι τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὐτ' ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
 1300 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων
 οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
 σχολίων Μελήτου, Καριζῶν ἀλλημάτων,
 θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
 ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ

1305 λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ ἔστιν ἢ τοῖς ὀστράκοις
 αὐτὴ χρотоῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
 πρὸς ἤνεργον ἐπιτήδεια τάδ' ἔστι ἄδειν μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτὴ ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλκύνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
 1310 κύμασι στωμύλλετε,
 τέγγουσαι νοτιάις πτερῶν
 ρανίσι χροῖα δροσιζόμεναι
 αἱ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
 εἰειειειειιλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες

1315 ἰσιότονα πηνίσματα,
 κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
 ἔν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελ-
 φῖς πρῶραις κυανεμβόλοις
 μαντεῖα καὶ σταδίους.

1320 οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
 βότρυος ἔλιχα παυσίπονον.
 περιβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 ὄρῃς τὸν πόδα τοῦτον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρῳ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τί δαί; τοῦτον ὄρῃς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρῳ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1325 τοιαυτὴ μέντοι σὺ ποιῶν

τολμᾶς τὰ μὰ μέλη ψέγειν,
 ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
 Κυρήνης μελοποιῶν;
 τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι

1330 τὸν τῶν μονοφιδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.

ὦ Νυκτὸς κελαινοφαῆς
 ὄρφνα, τίνα μοι
 δύστανον ὄνειρον
 πέμπεις ἔξ ἀφανοῦς,
 Ἄϊδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,

1335 μελαίνας Νυκτὸς παῖδα,

φοριζώδη δεινὰν ὄψιν,
 μελανονεκυέλιμονα,
 φόνια φόνια δεροόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
 ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἄψατε
 κάλιψί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε
 δ' ὕδωρ,

1340 ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.

ἰὼ πόντιε δαῖμον,
 τοῦτ' ἐκεῖν· ἰὼ ξύνοικοι,
 τάδε τέρατα θεάσασθε.
 τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
 φροῦδη Γλύκη.
 Νύμφαι ὄρεσσίγονοι,

1345 ὦ Μανία, ξύλλαβε.

ἔγὼ δ' ἂ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
 ἑμαυτῆς ἔργοισι,
 λίνου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰειειειειλίσσουσα χεροῖν,
 κλωστήρα ποιοῦσ', ὅπως

1350 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν

φέρουσ' ἀποδοίμαν·
 ὁ δ' ἀνέπται' ἀνέπται' ἔς αἰθέρα
 κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
 ἔμοι δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,

δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 1355 ἔβαλον ἔβαλον ἅ τλάμων.
 ἀλλ', ὦ Κρηῆτες, Ἴδας τέκνα,
 τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυ-
 κλούμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἄμα δὲ Δίκτυννα παῖς
 Ἄρτεμις καλὰ

1360 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἔλθέτω
 διὰ δόμων πανταχῆ.
 ✓ σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα
 λαμπάδας ὀξυτάταιν χει-
 ροῖν, Ἐκάτα, παρόρηγον
 ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
 εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

κᾶμοιγ' ἄλις.

1365 ἐπὶ τὸν σιαθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 ὅσπερ γ' ἔλέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνος·
 τὸ γὰρ βᾶρος νῶν βασανιεῖ τῶν ἡμμάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴτε δευρό νυν, εἶπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

ΧΟΡΟΣ.

1370 ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
 τόδε γὰρ ἕτερον αὐ τέρας
 νεοχμὸν, ἀτοπίαις πλέων,
 ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
 μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἶ τις

1375 ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
 ἐπιθόμηγ, ἀλλ' ὤόμηγ ἂν
 αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

✓ ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὸ πλάστιγγ',

1370 — 1377. = 1482 — 1490. = 1491 — 1499.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ιδού.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ λαβομένῳ τὸ ῥῆμ' ἐκείτερος εἶπατον,
 1380 καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐχόμεθα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦπος νῦν λέγεται εἰς τὸν σταθμὸν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εἶθ' ὦφελ' Ἄργους μὴ διαπιάσθαι σκάφος.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

Σπερχιεὶ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κόκκυ, μεθεῖτε καὶ πολὺ γε κατωτέρω

1385 χωρεῖ τὸ τοῦδε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὅτι εἰσέδηκε ποταμὸν, ξριοπωλικῶς
 ἕγγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τάρια,
 σὺ δ' εἰσέδηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἔτερον εἰπάτω τι κἀνμιστασάτω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1390 λάβεσθε τοίνυν αὐθις.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ καὶ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν' ἰδού.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρεῖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Μεθεῖτε μεθεῖτε καὶ τὸ τοῦδε γ' αὐ ῥέπει.

Ἔσχατον γὰρ εἰσέδηκε βαρύτερον κακῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1395 ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὃ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μουσί; ποῦ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

φράσω·

1400 βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

λέγοιτ' ἄν, ὡς αὐτῆ' σὶ λοιπὴ σφῶν σιάσις.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἔφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1405 δύο ἄρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρῶ δύο,

οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς, τὰ παιδί', ἢ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἔμβας καθήσθω συλλαβὼν τὰ βιβλία·

1410 ἐγὼ δὲ δύο ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄνδρες σοφοί, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κοινῶ.

οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.

τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἠδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὔνεκα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1415 ἔὰν δὲ κοίνω;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνης, ἴν' ἔλθῃς μὴ μάτην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἔγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητήν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦ χάριν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.

1420 ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλῃ τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξιον μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίς ἔχειτον
γνώμην ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνα;

1425 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τί νοεῖτον, εἶπατον τούτου πέρι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδύς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1430 εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

[οὐ χρὴ λέοντος σκύμονον ἐν πόλει τρέφειν.]
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν,
ἦν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

1435 ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον
περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχειτον σωτηρίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

[εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησία,
αἴροιεν αὐραὶ πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

γέλοιον ἂν φαίνοτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1440 εἰ ναυμαχοῖεν, καὶ ἔχοντες ὀξίδας
θαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίσι' ἄπιστα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς; οὐ μανθάνω.

1445 ἀμαθέστερόν πως εἰπέ καὶ σαφέστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρῆσαιμεσθα, σωθῆιμεν ἂν.

[εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς

1450 τὰναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὔρες ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δαὶ λέγεις σύ;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον

1455 πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μισεῖ κάκιστα.

πόθεν;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ἧ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1460 εὗρισκε νῆ Δί', εἶπερ ἀναδύσει πάλιν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐκεῖ φράσαιμ' ἂν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μῆ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθ' ἐνδ' ἀνίει τὰγαθά.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,

1465 πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ, πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

κρίνοις ἂν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.

αἰρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,

1470 ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἢ γλῶττ' ὀμώμοκ', Δισχύλον δ' αἰρήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δέδρακας, ὦ μαρώτατ' ἀνθρώπων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγώ;

ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τῆ γὰρ οὐ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' ἐργασμένος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1475 τί δ' αἰσχρόν, ἦν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ σκέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

χωρεῖτε τοίνυν, ὦ Διόνυσ', εἴσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δαί;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

1480 ἵνα ξενίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ τοι λέγεις

νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟΡΟΣ.

μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων

ξύνεσιν ἠκριβωμένην.

πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

1485 ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας

πάλιν ἀπεισιν οἴκαδ' αὐτῷ,

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,

ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,

1490 διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει

παρακαθήμενον λαλεῖν,

- ἀποβαλόντα μουσικήν,
 τά τε μέγιστα παραλιπόντα
 1495 τῆς τραγωδικῆς τέχνης.
 τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
 καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
 διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
 παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

- 1500 ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει,
 καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
 γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παιδεύσον
 τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
 καὶ δὸς τοῦτι Κλεοφῶντι φέρων,
 1505 καὶ τοῦτι τοῖσι περισταῖς,
 Μύρμηκι θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
 τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
 καὶ φράς' αὐτοῖς ταχέως ἤκειν
 ὡς ξυμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
 1510 κἄν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ
 νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
 καὶ συμποδίσας
 μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
 κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

- 1515 ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
 τὸν ξυμὸν παρὰδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
 κάμοι σώζειν, ἦν ἄρ' ἐγὼ ποτε
 δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
 σοφία κρίνω δεύτερον εἶναι.
 1520 μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνήρ
 καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
 μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ξυμὸν
 μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

- φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτω
 1525 λαμπάδας ἱράς, χάμα προπέμπετε

τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἔς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
1530 τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαιμεθ' ἂν
οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὄπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ
μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΕΙΣ ΤΟΝ
ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΚΗΡΥΞ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ
ΕΡΜΕΥΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὴ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχρον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ᾧ λαμπρὸν ὄμμα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροισι τὰ γυναῖκα ἔχρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὄλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξαι μυσίῳ· ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τὰ χρήματα ἄνδρας· ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

- Ω** λαμπρόν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρητημένον,
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῶ γὰρ ἐλαθεῖς κεραμικῆς ῥύμης ἀπο
5 μυζιτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
ὄμμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγγέμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παρασταταεῖς,
10 λорδουμένων τε σωμαίων ἐπιστάτην
ὄφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
15 πλήρεις ὑπογνύσαισι συμπαρασταταεῖς·
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλευμάτα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ξμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἄς ἤκειν ἐχοῖν.
20 καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἢ δ' ἐκκλησία
αὐτίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἐτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἶη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
25 ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οὐς εἶρητ' ἔχειν;
ἢ θαλμάτια τάνδρεῖα κλειψάσαις λαβεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὀρῶ τονδὶ λύχνου
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσιῶν τυγχάνη.

ΓΥΝΗ Α.

30 ὦρα βαδίζεις, ὡς ὁ κήρυξ ἀρίτως
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τὴνδ' ἐκκαλέσωμαι, τρυγονῶσα τὴν θύραν.

35 δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαβεῖν.

ΓΥΝΗ Β.

ἤκουσά τοι

ἰποδομένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
αἶτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλιτάτη,
Σαλαμίνιος γὰρ ἔστιν ὃ ξύνειμ' ἐγὼ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,

40 ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωσιράτην
παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκουν ἐπέξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χόας

45 ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβνθῶν χοίτικα.

ΓΥΝΗ Α.

τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὄρᾶς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; καὶ μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τὰνδρὸς ἐξελεθῆν μόνη.

ΓΥΝΗ Β.

τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὄρᾶς Γευσισιράτην,

50 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χειρητάδου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὄρῳ προσιούσας χιτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὃ τι πέρ ἐσι' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὃ φιλιτάτη,

55 ἐκδραῖσα παρέδυν. ο γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὄλην
ἔβητε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένους ὄρα,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

ΓΥΝΗ Δ.

60 ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
ἐπειθ' ὀπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἰχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον δι' ἡμέρας
ἐχλιαινόμεν ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

ΓΥΝΗ Ε.

65 κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὄλη
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικὶ προσφεροῆς.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔχετε δὲ τοὺς πάγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὀπότε συλλεγοίμεθα;

ΓΥΝΗ Δ.

70 νὴ τὴν Ἐκάτην, καλὸν γ' ἔγωγε τουτιονί.

ΓΥΝΗ Ε.

κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

ΓΥΝΗ Δ.

φασί· κατανεύουσι γάρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὀρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας

75 καὶ θαυμάτια τάνδροεῖα, καθάπερ εἶπαμεν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τουτ' ἔστ' ἐξεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
80 τὴν τοῦ Πανόπτιου διαφθέραν ἐνημμένος
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτι ἔστιν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
85 ἡμεῖς βαδίζειν, ἕξ ἕω γενήσεται.

ΓΥΝΗ Α.

νῆ τὸν Δί', ὥστε θεῦ σε καταλαβεῖν ἔδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντιζού.

ΓΥΝΗ Η.

ταυτί γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνομι τῆς ἐκκλησίας.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

90 πληρουμένης, τάλαινα;

ΓΥΝΗ Η.

νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χειρὸν ἀκροώμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνά δ' ἔστι μου τὰ παιδιά.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοῦ γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

95 οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τίχοι
ὁ δῆμος ὧν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.

ἦν δ' ἐγκαθεζόμεσθα πρότεροι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαυμάτια· τὸν πώγωνά τε

100 ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,

82 ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως] Ita Ravennatis libri ope emendavi, in quo exaratum γεθ' ὅπως. Quae scriptura in recentioribus codicibus interpolata est, aliis λέγεθ' ὅπως, aliis λέγοιθ' ὅπως praebentibus.

τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἠγήσαιθ' ὄρων;
 Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
 λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
 νυνὶ δ', ὄραξ, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.

- 105 τούτου γέ τοι νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν
 τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὐνεκα,
 ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
 δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν·
 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥΝΗ Η.

- 110 καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
 δημηγορήσει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὸν μὲν οὖν ἄριστά που.
 λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
 πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
 ἡμῶν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥΝΗ Η.

- 115 οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ῥμπερία.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
 ὅπως προμελετήσαιμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
 οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
 ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΥΝΗ Θ.

- 120 τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνῆρ γενοῦ·
 ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
 καυτὴ μεθ' ὑμῶν, ἦν τί μοι δόξη λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

- 125 δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
 ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πῶς καταγέλαστον;

ΓΥΝΗ Β.

ὥσπερ' εἴ τις σηπίας
 πώγωνα περιδήσειεν ἑσταθευμέναις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὁ περιστάριχος, περιφέρειν χορή τὴν γαλήν,
 παρίθ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λα-
 λῶν.

130 κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Θ.

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχάγαθῆ.

ΓΥΝΗ Θ.

ἰδοῦ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

λέγοις ἄν.

ΓΥΝΗ Θ.

εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοῦ πιεῖν.

ΓΥΝΗ Θ.

τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανωσάμην;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἄν ἡμᾶς εἰργάσω

135 κάκεῖ.

ΓΥΝΗ Θ.

τί δ'; οὐ πίνουσι κὰν τῆκκλησίαι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἰδοῦ γέ σοι πίνουσι.

ΓΥΝΗ Θ.

νῆ τὴν Ἀριτεμιν,

καὶ ταῦτά γ' εὐζωρον. τὰ γοῦν βουλευόμενα
 αὐτῶν ὅσ' ἄν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
 ὥσπερ μεθύοντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

140 καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ'. ἡ τίνος χάριν
 τοσαῦτά γ' εὐχοντ', εἶπερ οἶνος μὴ παρῆν;
 καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότιες,
 καὶ τὸν παροinouῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.

ΓΥΝΗ Θ.

145 νή τὸν Δί', ἢ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν·
δίψη γὰρ, ὡς ἔοιζ', ἀφανανθήσομαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἔσθ', ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;

ΓΥΝΗ Ι.

ἐγώ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὲ καὶ καλῶς ἐρεῖς,

150 διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.

ΓΥΝΗ Ι.

ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἔασω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν

155 ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὸ θεῷ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ τὸ θεῷ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

ΓΥΝΗ Ι.

τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τῷ θεῷ κατώμοσας,
καίτοι τὰ γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.

ΓΥΝΗ Ι.

160 ὦ νή τὸν Ἀπόλλω.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσεται.

ΓΥΝΗ Ι.

φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.

165 ἐμοὶ γὰρ, ἅ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

γυναῖκας αὖ, δύστηνε, τοὺς ἀνδρας λέγεις;

ΓΥΝΗ Ι.

δι' Ἐπίγονόν γ' ἔκρινονί· βλέψασα γάρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ὄμνην λέγειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.

170 αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξιν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.

ἔμοι δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὄσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω

175 τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

ὁρῶ γὰρ αὐτῆμ προσιτάταισι χρωμένην

ἀεὶ πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν

χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.

ἐπίτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.

180 χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους ρουθετεῖν,

οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,

τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσ' ἐκάστοτε.

ἐκκλησῖαισιν ἦν ὅτι οὐκ ἐχρώμεθα

οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον

185 πονηρὸν ἠγοούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων

ὁ μὲν λαβὼν ἀργέριον ὑπερεπήνεσεν,

ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους

τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῆκκλησίᾳ.

ΓΥΝΗ Α.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὐ γε ταυταγὶ λέγεις.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

190 τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαριεντά γ' ἂν

ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῆκκλησίᾳ.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μηδ' ἐθέζου νυν λέγειν.

τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσχοπούμεθα,

εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφρασον τὴν πόλιν·

195 ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων

ὁ τοῦτ' ἀναλείσας εὐθύς ἀποδράς ᾤχετο.

ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·

- 200 νῦν δ' εἰσὶ χρηστοὶ, καὶ σὺ νῦν χρηστός γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται·

* * * *

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥΝΗ Α.

ὡς ξυνετὸς ἀνήρ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νῦν καλῶς ἐπήνεσας.

- 205 ὑμεῖς γάρ ἐστ', ὧ δῆμε, τούτων αἴτιοι.
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδία σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·
τὸ δὲ κοινὸν ὡσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἦν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

- 210 ταῖς γὰρ γυναῖξιν φημί χρῆναι τὴν πόλιν
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥΝΗ Β.

εὐ γ', εὐ γε νῆ Δ', εὐ γε· λέγε, λέγ', ὦγαθέ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

- 215 ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀπαξάπασαι, κοίχλι μεταπειρωμέναις
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἢ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,

197 Legebatur ναῦς δὴ καθέλκειν τῷ — . Recte liber
Ravennas ναῦς δεῖ, quod emendata distinctione
verborum recepi.

200 Distinxi post ὀρίζεται, quod in libro Ravennate
more antiquo ὀρείζεται scriptum est, et iudicavi
lacunam. Manifestum est enim non Thrasybulum
dici ὀρίζεσθαι, sed σωτηρίαν.

- 220 εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζεται;·
καθήμεναι φρούρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόροι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέπτουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτριβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
- 225 μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὸν οἶνον εὐζώρον φιλοῦσ' ὥσπερ πρὸ τοῦ·
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ταῦταισιν οὖν, ὧνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
- 230 μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυρθανώμεθα
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
ἔωμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνῃ,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
- 235 τίς τῆς τεκούσης θᾶπτον ἐπιπέμψειεν ἄν;
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἔλσω· ταῦτα καὶν πείθησθέ μοι,
- 240 εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

ΓΥΝΗ Α.

εὖ γ', ὧ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
πόθεν, ὧ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τᾶνδρὸς ὤκησ' ἐν πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥΝΗ Α.

- 245 οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὧ μέλ', ἤσθα δεινὴ καὶ σοφὴ·
καὶ σε στρατηγὸν αἰ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κεφαλὸς σοι λαιδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῆκκλησίᾳ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ,

- 250 φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλὰ τοῦτό γε

ἴσασι πάντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ τοῦτ' ἴσασι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία

κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λουδορῆ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

255 τοῦτω μὲν εἶπον ἔς κυνὸς πυγὴν ὄρα̃ν.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ', ἦν ὑποκρούσωσίν σε;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

προσζινήσομαι,

ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥΝΗ Α.

ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται

ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἐξαγκωνιῶ

260 ὠδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.

ΓΥΝΗ Α.

ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἴρωσ', ἔαν κελεύσομεν.

ΓΥΝΗ Β.

ταυτὲ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,

ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτω τρόπῳ

τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.

265 εἰθισμέναι γὰρ ἔσμεν αἴρειν τῷ σζέλη.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως δὲ χειροτονητέον

ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.

ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·

ὑποδειῶθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικὰς,

- 270 ὡσπερ τὸν ἄνδρα θεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
 μέλλει βαδίζειν ἢ θύρας' ἐκάστοτε.
 ἔπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
 περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
 τούτους ἀκριβώσητε περιηροσμέναι,
 275 καὶ θαυμάτια τὰνδρεῖά γ' ἄπερ ἐκλέψατε
 ἐπαναβάλεσθε, κἄτα ταῖς βακτηρίαις
 ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἴδουσαι μέλος
 πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
 τὸν τῶν ἀγροίκων.

ΓΥΝΗ Β.

- εὐ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
 280 προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ εἰτέρας οἶομαι
 ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξειν ἀντικρυς
 γυναῖκας.

ΠΡΑΞΑΤΟΡΑ.

ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἴωθ' ἔκει
 τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθροῖς ἐς τὴν πύκνα
 ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτιλλον.

ΧΟΡΟΣ.

- 285 ὦρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἔστι· τοῦτο γὰρ χρῆ
 μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μή ποτ' ἐξολίσθη,
 ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μισρὸς, ἦν ἀλῶμεν
 ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικούτον.
 χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπέλιψε γὰρ
 290 ὁ θεσμοθέτης, ὅς ἂν
 μὴ πρὸ πάνυ τοῦ κνέφους
 ἦκη κεκονιμένος,
 σιέργων σκοροδάλμη,
 βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
 δώσειν τὸ τριώβολον.
 ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
 καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
 ἔπου κατεπέγνων,
 σαυτῶ προσέχων ὅπως
 295 μηδὲν παραχορδιεῖς

ὣν δεῖ σ' ἀποδείξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὅπόσ' ἐν δέη-
τὰς ἡμετέρας φίλας.

καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χοῆν μ' ὀνομάζειν.

300 ὄρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἠχοντίας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μὲν, ἠνίχ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἤρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα

305 τὰ τῆς πόλεως διοι-
κεῖν ἀργύριον λαβῶν·
ἀλλ' ἤκεν ἕκαστος
ἐν ἀσιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄροτον *
* καὶ δύο χρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας,
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὡς-

310 περ πληροφοροῦντες.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τί τὸ προᾶγμα; ποῖ ποθ' ἢ γυνὴ φρούδη στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται,
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ

315 καὶ θολμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν
οὐκ ἐδυνάμην εὔρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν

ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκεῖνης Περσικὰς ὑφέλλομαι.

320 ἀλλ' ἐν καθαροῦ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι;
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός, ἔστιν ἐν καλῷ;
οὐ γὰρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρον ὦν ἠγόμην
γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.

325 οὐ γὰρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν
δράσους· ὅμως δ' οὖν ἔστιν ἀποπατητέον.

ΑΝΗΡ.

τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειννῶν;
νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἶπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρόν ἔστιν; οὐ τί που

330 Κινησίας σου κατατετίληξέν ποθεν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

ΑΝΗΡ.

τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ἔστιν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐκ εὔρον ἐν τοῖς σιρώμασιν.

ΑΝΗΡ.

335 εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖχ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μὰ τὸν Δί· οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρώπηξεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
ὃ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.

ΑΝΗΡ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτ' αἰνῶν ἀντικρὺς
340 ἔμοι πέπονθας. καὶ γὰρ ἤ ζύνειμ' ἐγὼ
φρούδη 'στ', ἔχουσα θοῖμάτιον οὐγὼ φόρου.
κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
οὐκ οὐκ λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μὰ τον Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς

345 Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν,
 ἔς τὸ ζωθόρον τὸ πόδ' ἐνθεις ἴεμαι,
 ἵνα μὴ γχέσαιμ' ἔς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

ΑΝΗΡ.

τί δῆτ' ἄν εἶη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
 κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

γνώμην γ' ἐμὴν.

350 οὐκ οὖν πονηρά γ' ἐστὶν ὃ τι κάμ' εἰδέναι.

ΑΝΗΡ.

ἀλλὰ σὺ μὲν ἰμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
 ὦρα βαδίσειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
 ἦν περ λάβω θοῖμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κᾶγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου

355 ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.

ΑΝΗΡ.

μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
 ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
 μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,

360 ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος.

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
 ὅστις ποτ' ἔστ' ἀνθρώπος, ἀχραδούσιος.

τίς ἄν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;

τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;

365 ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.

Ἄντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνη.

οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμαίων

οἶδεν τί προκτὸς βούλεται χεζητιῶν.

ᾧ πότνι' Εἰλείθνια, μὴ με περιόδης

370 διαοραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον,

ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμωδική.

ΧΡΕΜΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέσεις;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
ἐγώ;

ΧΡΕΜΗΣ.

τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

375 ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβάν.

ἀτὰρ πόθεν ἦξεις ἑτεόν;

ΧΡΕΜΗΣ.

ἐξ ἐκκλησίας.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ,

ἤδη λέλυται γάρ;

ΧΡΕΜΗΣ.

νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν.
 καὶ δῆτα πολὺν ἠμίλτος, ὧ Ζεῦ φίλιτατε,
 γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

380 τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;

ΧΡΕΜΗΣ.

εἰ γὰρ ὄφελον.
 ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
 μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ τὸν φύλακον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δ' αἴτιον τί;

ΧΡΕΜΗΣ.

πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
 385 καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκάζομεν
 ὀρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
 ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησία·
 ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθῶν;

381 νῦν] νῆ δί' Ravennas.

382 μὰ τὸν Δί'] ἔχων μὰ Δί' Brunckius.

ΧΡΕΜΗΣ.

πόθεν;

390 οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
ἀλεξίτρον ἐφθέγγει'.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἴμοι δέλαιος.

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ προᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου

395 οὕτως ἐν ὄρα ξυνελέγη;

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἦ

ἔδοξε τοῖς προτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κατ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,

400 οὐ δεινὰ τοιμᾶν τουτοῖ δημηγορεῖν,
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὦ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
τί δαῖ με χρῆν δρᾶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

σκόροδ' ὁμοῖ τρίψαντ' ὀπῆ

405 τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Μακωνικοῦ
σαντοῦ παραλείπειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγχανον.

ΧΡΕΜΗΣ.

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν.

410 αὐτός γε μέντου' φασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὶ τόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.

415 ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ νναρῆς
χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἦλιος τραπῆ,
πλευρίτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.

ὄσοις δὲ κλίνη μὴ ᾿στι μηδὲ στρώματα,
 ἶνα καθευδήσοντας ἀπονεμιμένους
 420 ἔς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ
 χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, χορησιά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 προσέθηνεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
 τοὺς ἀλφριταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίτικας
 425 δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρὰ,
 ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τὰγαθόν.

ΧΡΕΜΗΣ.

μετὰ τοῦτο τοίγυν εὐπροελὴς νεανίας
 λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικία,
 δημηγορήσων, κατεχείρησεν λέγειν
 430 ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναῖξι τὴν πόλιν.
 εἴτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
 τὸ σκυτιοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἀνεβορβόρουξαν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἀλλ' ἦσαν ἥτιους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 435 τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
 πολλὰ κακά.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ τί εἶπε;

ΧΡΕΜΗΣ.

εἶνα πανοῦργον.
 πρῶτον μὲν σ' ἔφη

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ σέ;

ΧΡΕΜΗΣ.

μὴ πω τοῦτ' ἔρη.

κ᾿πειτα κλέπτῃν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐμὲ μόνον;

428 ἀνεπήδησ' Ravennas. Vulgo ἀνεπήδησεν.

ΧΡΕΜΗΣ.

καὶ νῆ Δία
καὶ συχοφάντην.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἐμὲ μόνον;

ΧΡΕΜΗΣ.

καὶ νῆ Δία

440 τῶνδὲ τὸ πλῆθος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

ΧΡΕΜΗΣ.

γυναῖκα δ' εἶναι προᾶγμ' ἔφη νομβυστιζὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἐκάστοι' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ καμὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν αἶι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

445 καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦκ ἀποστερεῖν·

450 ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφρασκε τοῦτο δρᾶν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕΜΗΣ.

οὐ συχοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθα,
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

455 τί δῆτ' ἔδοξεν;

ΧΡΕΜΗΣ.

ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ δέδοκται;

ΧΡΕΜΗΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;

ΧΡΕΜΗΣ.

οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

460 οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή;

ΧΡΕΜΗΣ.

οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι προᾶγμ' ἄρα μοι;

ΧΡΕΜΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναῖξι ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

465 ἔκεινο δεινὸν τοῖσιν ἠλίκοισι νῶν,

μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν

ΧΡΕΜΗΣ.

τί δρᾶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κινεῖν ἑαυτάς.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἄριστον οὐ δώσουσι.

ΧΡΕΜΗΣ.

σὺ δέ γε νῆ Δία

470 δρᾶ ταῦθ', ἐν' ἀριστιᾷς τε καὶ κινῆς ἅμα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.

ΧΡΕΜΗΣ.

ἀλλ' εἰ τῇ πόλει

τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χορῆ πάντ' ἀνδρα δρᾶν.

λόγος γέ τοι τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,

ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
 475 ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
 καὶ ξυμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὕγαινε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ σὺ γ', ὦ Χρέμης.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμβα, χώρει.
 ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 480 στρέφου, σκόπει,
 φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πα-
 νοῦργοι,
 μὴ πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυ-
 λάξῃ·
 ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπιζυπῶν βιάδιζε.
 ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι
 485 πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'
 ἐλεγχθέν.

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
 τήν, καὶ περισχοπούμενη

* * τὰκεῖσε καὶ

τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
 ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
 490 ὄθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἠνίκ' ἤμεν·
 τὴν δ' οἰκίαν ἐξεσθ' ὄραν ὄθενπερ ἢ στρατηγὸς
 ἔσθ' ἢ τὸ πρᾶγμα· εὐροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πο-
 λίταις.

ὥσι' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμε-
 νοῦσας,

πώγωνας ἐξηρητημένας,

495 μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὄψεται χῆμῶν ἴσως κατείπῃ.
 ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
 ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τείχλον,
 παραβλέπουσα θατέρω,
 πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἠπερ ἦσθα,

500 καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατη-
 γὸν ἡμῶν

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρῶμεν. ἀλλ' ἐπέ' γου
 ἅπαντα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθῳιν ἔχουσα·
 χαῖται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ταυτὶ μὲν, ὧ γυναῖκες, ἡμῖν εὐτυχῶς
 505 τὰ πράγματ' ἐξβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 ῥιπτεῖτε χλαίνας, ξμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
 χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς,
 βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 510 ταύτας κατευτρέπιζ'. ἐγὼ δὲ βούλομαι
 εἶσω παρερπύσσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 ἰδεῖν, καταθέσθαι θοῖμάτιον αὐτοῦ πάλιν
 ὄθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟΡΟΣ.

κατάκειται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
 τᾶλλα διδάσκειν,
 515 ὃ τι σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
 ὑπακούειν.
 οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυ-
 ναικί.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρ τι κεχει-
 ροτόνημαι,
 ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ
 ἐκεῖ μοι
 ἐν τῷ θορούβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρείοτιται γε-
 γένησθε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

520 αὕτη, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δ', ὧ μέλε,
 σοὶ τοῦθ' ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ὃ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐη θικῶς.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκ ἴσως

ἐγὼς γε.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν βασανίσαι τοῦτί γέ σοι

ἔξεστι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

525 τί δ' ; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἀνευ μύρου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν ὄρθριον

ῥῶχου σιαπῆ θοιδμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη

μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κἄτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ

530 φράσασαυ ἵεναί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι,

οὕτως ἐχούσης, ὦνεο;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

εἰποῦσάν γέ μοι.

ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ τῷ θεῷ,

ἀλλ' ὅσποτερ εἶχον ῥχόμην· ἐδεῖτο δὲ

ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάση τέχνῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

535 εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχοῖν σ' ἔχειν;

ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦγκυκλον,
ῥῆχου καταλιποῦσ' ὡσπερὲι προκειμένον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ψῆχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κάσθενής·
540 ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμεν·
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ῥῆχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χῆ βακτηρία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἵνα θοιδμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
545 μιμουμένη σε καὶ κιυποῦσα τοῖν ποδοῖν
καὶ τοὺς λίθους παύουσα τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὄν χοῖν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

550 ἠκκλησία;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔφ' ἦν ἐγωχόμεν.
ἀτὰρ γεγένηται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδησθὰ με
φράσαντά σοι χθές;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.

555 ἔμιν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δρᾶν; ὑφαίνειν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τίγων;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τᾶρ' ἡ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κατὰ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολλῶν οὖνεκα.

560 οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχροῦ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσης μηδ' ἀφέλη μου τὸν βίον.

ΑΝΗΡ.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα' ἕα λέγειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

565 μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,
μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ ἔνεχυραζόμενον φέρειν.

ΑΝΗΡ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,

570 καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἔμοι.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον
ἐγείρειν

71 φιλόσοφον] Fort. φιλόδημον.

φροντίδ' ἐπισταμένην
 ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
 κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην

575 δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα
 μυρίασιν ὠφελίαισι βίου, δη-
 λούν ὃ τί περ δύναται. και-
 ρὸς δέ· δεῖται γὰρ τι σοφοῦ τινὸς ἔξευ-
 ρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.

ἀλλὰ πέραινε μόνον

μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ-
 ρημένα πω πρότερον· μι-

580 σοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ
 πολλάκις θεῶνται.

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρὴ ταῖς
 διανοίαις,
 ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλείστον παρὰ
 τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ μὴν ὅτι μὲν χρησιτὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς
 δὲ θεατὰς,
 εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι
 λίαν

585 τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλι-
 στα δέδοικα.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσης·
 τοῦτο γὰρ ἡμῖν
 δοῶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν, τῶν δ' ἀρχαίων
 ἀμελήσαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπη μηδ'
 ὑποχρούση,
 πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζον-
 τος ἀκούσαι.

590 κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων με-
 τέχοντας,

κακ ταυτοῦ ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν
 δ' ἄθλιον εἶναι,
 μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι
 μηδὲ ταφῆναι.
 μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
 δ' οὐδ' ἀκολούθῳ.
 ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίωτον καὶ τοῦτον
 ὅμοιον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

595 πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κατέδει σπέλεθρον πρότερός μου.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ τῶν σπελέθρων κοινωνοῦμεν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
 τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώ-
 τιστα ποιήσω
 κοινήν πάντων καὶ ἀργύριον καὶ ἄλλ' ὅπως
 ἔστιν ἐκάστῳ.
 εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσο-
 μεν ὑμᾶς

600 ταμειεύμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην
 προσέχουσαι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύ-
 ριον δὲ

καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοῦτ' ἔς τὸ μέσον καταθήσει,
 καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κακλήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

κατὰ δὴ τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

605 οὐδείς οὐδὲν πενία δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες,
ἄρτους, τεμιάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στε-
φάνους, ξερεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἔξευ-
ρὼν ἀπόδειξον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς
ταῦτα πάρεσι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πρότερόν γ', ὤταιρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώ-
μεθα τοῖς προτέροισιν·

610 νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος
μὴ καταθεῖναι;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἦν μείραξ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκα-
λαθῦραι,

ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
μεθέξει

ξυγκαταδαρθῶν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ἐξέσται προῖξ' αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγ-
κατακεῖσθαι

615 καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πῶς οὖν, εἴ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὠραιότητα αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ξερί-
δειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς
καθεδούνται·

καὶ ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν προῶθ'
ὑποζρούσει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰ-
σχραῖσι συνῶμεν,

620 οὐκ ἐπιλείψει τὸ πῆος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ
φῆς ἀφικέσθαι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ τοῦ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

θάρρει, μὴ δείσης, οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ τοῦ;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, καὶ σοὶ τοιοῦτον
ὑπάρχει.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβού-
λευται γὰρ, ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν
τί ποιήσει;

625 φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ κα-
λοὺς βαδιῶνται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φανλότεροι τοὺς καλλίους
ἐπιόντας

ἀπὸ τοῦ δειπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δη-
μοσίοισιν

[οἱ φανλότεροι]· κούκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι κα-
λοῖς καταδαρθεῖν

ταῖσι γυναιξίν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μι-
κροῖς χαρίσονται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

630 ἡ Αὐσικράτους ἄρα νυνὶ ὅς ἴσα τοῖσι καλοῖσι
φρονήσει.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχῆνη

628 οἱ φανλότεροι delet Tyrwhittus, versu sic expleto,
κούκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγά-
λοις καταδαρθεῖν.

τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σφραγι-
 δας ἔχόντων,
 ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπη, πρότερος παραχώρει,
 καὶ ἔπιτήρει,
 ὅταν ἤδη ἄγὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευ-
 τεριάζειν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

635 πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
 ἕκαστος

ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἄπαντας
 τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοις
 νομιουῦσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρησιῶς ἐξῆς τὸν πάντα
 γέροντα

διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες
 πατέρ' ὄντα

640 ἄγχοσι. τί δὴθ', ὅταν ἄγνως ἦ, πῶς οὐ τότε
 κάπιχεσοῦνται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
 οὐκ ἔμελ' οὐδὲν

τῶν ἀλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πλη-
 γέντος ἀζούση,

μὴ αὐτὸν ἐκείνον τύπτῃ δεδιῶς, τοῖς δρωσιν
 τοῦτο μαχεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
 θὼν Ἐπίκουρος,

645 ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη
 δεινὸν ἀκούσαι.

633 ἐμβάδ' ἔχων] Similiter, sed addito τις, Lysistr.
 v. 560. ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις καὶ
 ὠνήται κορακίνοους.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι
ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ ποῖον;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰ σε φιλήσειεν Ἀρίστουλλος, φάσκων αὐτοῦ πα-
τέρ' εἶναι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οἰμῶζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

σὺ δέ γ' ὅζοις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
φισμα γενέσθαι,

650 ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

δεινὸν μέντι' ἄν ἐλεπόνθη.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οἱ δοῦλοι, σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἢ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶς χωρεῖν
ἐπὶ δεῖπνον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιπ'
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

655 ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἢν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρ-
χουσι δίκην τῷ,
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ'
ἔστι δίκαιον.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρέψει;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

καὶ γὰρ ταύτη γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν,
οὐνεκ' ἔσονται;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ'
ἐνὸς οὐνεκα δήπου,

660 ἦν τις ὀφείλων ἔξαρονῆται.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου ἄτ'
ἐπίδηλος.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρον εὖ γε διδάσκεις. τοῦτ' εἰς τοῖνον
φρασάτω μοι,
τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὴν
εὐωχηθέντες ὑβρίζουσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαι σ' ἀπο-
ρήσειν.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

665 ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φανύλως οὕτως αὐτῆς τῆ γαστρὶ
κολασθεῖς.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' αὖ κλέπτῆς οὐδεὶς ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῶ;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτιῶν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

οὐκ, ἦν οἴζοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἦν γε θύραξ', ὥσπερ πρότερον. βίβλιος
γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.

670 ἦν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῶ
πρᾶγμα μάχεσθαι;

ἕτερον γὰρ ἴων ἐκ τοῦ κοινοῦ χρῆσιμον ἐκείνου
χομιεῖται.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὴν δὲ δαίταν τίνα ποιήσεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

κοινήν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστι
μίαν οἴκησιν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν
ἄπαντα,

675 ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα
ποιήσω.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

τοὺς κρατήρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ θαψοδεῖν ἔσται τοῖς παιδα-
ρίοισιν

680 τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς
γεγένηται,

ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω·
κατὰ στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας,
ἕως ἂν

εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπὴ γαίρων ἐν ὁποῖο γράμματα
δειπνεῖ.

καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν
ἀκολουθεῖν

685 τὴν βασιλείον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιάν χωρεῖν τὴν
ἀλφιτόπωλιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἵνα κάπτωσιν;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνώσιν.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ' ξελκυσθῆ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶ-
σιν ἅπαντες.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.

690 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·

ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δαΐδα λαβῶν.

αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου

695 τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·

ἐνθάδε μεῖράξ' ἐσθ' ὥρατα.

παρ' ἔμοι δ', ἑτέρα
φήσει τις ἄνωθ' ἕξ ὑπερώου,
καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·

700 πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν

αὐτῆς παρ' ἔμοι.

τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες

καὶ μειρακίοις οἱ φανλότεροι

τοιᾶδ' ἔροῦσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;

πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθῶν·

705 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς ἀσχροῖς

ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,

ὑμᾶς δὲ τέως θοῖα λαβόντας

διφόρου συκῆς

ἐν τοῖς προθύροισι δέχεσθαι.

710 φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν;

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

πάνυ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

βαδιστέον τὰρ ἔστιν εἰς ἀγορὰν ἔμοι,
 ἐν ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωρόν τινα.

- 715 ἄρχειν, κατασιῆσαι τε τὰ ξυσσίτια,
 ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

φημὶ ἐγώ.

ἔπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι
 ἀπαξάπασas.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ἵνα τί;

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

δῆλον τουτογι·

- 720 ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐται τὰς ἀκμάς.
 καὶ τὰς γε δούλαs οὐχὶ δεῖ κοσμουμέναs
 τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κίπριν,
 ἀλλὰ παρὰ τοῖs δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
 κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμέναs.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

- 725 φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
 ἐν ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·
 τὸν τῆs στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

(ΧΟΡΟΥ.)

ΑΝΗΡ Α.

ἐγὼ δ', ἐν εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευὴ φέρω,
 προχειριοῦμαι κάξεταιάσω τὴν οὐσίαν.

- 730 χώρει σὺ δεῦρο κίναχύρα καλὴ καλῶs
 τῶν χρημάτων θύραζε πρῶτη τῶν ἐμῶν,
 ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κληροφροῆs,
 πολλοὺs κάτω δὴ θυλάκουs στρέψασ' ἐμούς.
 ποῦ 'σθ' ἡ διαροφόρος; ἢ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
 735 νῆ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
 ἔψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

ἴστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἔσ' ἡ κομμώτρια·
 φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
 ἔνταυθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ καθαροῦδος ἔξιθι,

740 πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
 ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
 ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προσίτω, τὰ κηρία
 κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
 καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένευγε καὶ τὴν λήκυθον·

745 τὰ χυτρίδι' ἦδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

ANHP B.

ἔγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
 ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
 μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ', ἀλλὰ βασανῶ
 πρῶτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

750 οὐ γὰρ τὸν ἔμὸν ἰδρωῖτα καὶ φειδωλίαν
 οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
 πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
 οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλειαι;
 πότερον μετοικίζόμενος ἐξενήνοχος

755 αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;

ANHP A.

οὐδαμῶς.

ANHP B.

τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου ὅστιν οὕτως; οὐ τι μὴ
 Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

ANHP A.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
 εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους νόμους.

ANHP B.

760 μέλλεις ἀποφέρειν;

ANHP A.

πάνυ γε.

756 οὐ τι μὴ insolenter dictum eo significato quo ἄρα
 μὴ dici solet. Incaute Brunckius οὐ τί που. Po-
 terat facilius οὐ τι μὴν. Librorum scriptura est
 etiam apud Priscianum vol. II. p. 236. ed. Krehl. ubi
 codex Monacensis ΟΠΥΜΗ, omisso quod praecedat
 οὕτως.

ΑΝΗΡ Β.

κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα.

ΑΝΗΡ Α.

πῶς;

ΑΝΗΡ Β.

πῶς; ῥαδίως.

ΑΝΗΡ Α.

τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

ΑΝΗΡ Β.

ποιοῖσιν, ὦ δύστηνε;

ΑΝΗΡ Α.

τοῖς δεδογμένοις.

ΑΝΗΡ Β.

δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

ΑΝΗΡ Α.

765 ἀνόητος;

ΑΝΗΡ Β.

οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξαπάντων.

ΑΝΗΡ Α.

ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ;

ΑΝΗΡ Β.

τὸ ταπτόμενον γάρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα;

ΑΝΗΡ Α.

μάλιστα πάντων.

ΑΝΗΡ Β.

τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

ΑΝΗΡ Α.

σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;

ΑΝΗΡ Β.

φυλάζομαι,

770 ποῖν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὃ τι βουλευέται.

ΑΝΗΡ Α.

τί γάρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν;

ΑΝΗΡ Β.

ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμεν.

ANHP A.
λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

ANHP B.
λέξουσι γάρ.

ANHP A.
καὶ φασιν οἷσιν ἀράμενοι.

ANHP B.
φήσουσι γάρ.

ANHP A.

775 ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.

ANHP B.
ἀπιστήσουσι γάρ.

ANHP A.

ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.

ANHP B.
ἐπιτρίψουσι γάρ.

οἷσιν δοχεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί.

780 γινώσκει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων,
ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰγαθὰ,
ἔστηκεν ἐκτιένοντα τὴν χεῖρ' ὑπίαν,
οὐχ ὥς τι δώσουσι, ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

ANHP A.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἕα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.

785 ταυτὶ γὰρ ἐστὶ συνδειέα. ποῦ μοῦσθ' ἐμᾶς;

ANHP B.

ὄντως γὰρ οἷσεις;

ANHP A.

καὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὸ τρίποδε.

ANHP B.

τῆς μωρίας,

784 Codex Parisinus σύ γε ἕα, quod movit Brunckium
ut σύ γ' ἔμ' ἕα προὔργου τι δρᾶν scriberet.
Recte habet vulgata scriptura, nisi quod ἕα in
formam monosyllabam ἄ mutandum videtur.

τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὃ τι
δράσουσιν, εἶτα τηρικαῦτ' ἤδη

ANHP A.

τί δρᾶν;

ANHP B.

790 ἐπαναμέγειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.

ANHP A.

ἵνα δὴ τί;

ANHP B.

σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦμβρόντητε σύ.

ANHP A.

χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ ἄχοιμ' ὅποι
795 ταῦτα καταδείην.

ANHP B.

μη γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάρρει, καταθήσεις, καὶ ἔνης ἔλθης.

ANHP A.

τιή;

ANHP B.

ἐγὼ δα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ,
ἄτι' ἂν δὲ δόξη, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

ANHP A.

οἴσουσιν, ὧ τῶν.

ANHP B.

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ANHP A.

800 ἀμέλει κομιοῦσιν.

ANHP B.

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

ANHP A.

μαχοῦμεθ' αὐτοῖς.

ANHP B.

ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

ANHP A.

ἄπειμ' ἐάσας.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτὰ, τί;

ΑΝΗΡ Α.

διαπραγείνης.

ΑΝΗΡ Β.

ἦν διαπραγῶ δὲ, τί;

ΑΝΗΡ Α.

καλῶς ποιήσεις.

ΑΝΗΡ Β.

σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;

ΑΝΗΡ Α.

805 ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας
ὄρῳ φέροντας.

ΑΝΗΡ Β.

πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

ΑΝΗΡ Α.

οἴμωζε.

ΑΝΗΡ Β.

Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος

810 αὐτοῖσιν εἰσοίσει τί;

ΑΝΗΡ Α.

πλείω Καλλίου.

ΑΝΗΡ Β.

ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

ΑΝΗΡ Α.

δεινά γε λέγεις.

ΑΝΗΡ Β.

τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὄρῳ
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;

810 Liber Ravennas αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι: πλείω καλ-
λίου. unde correxi scripturam vulgatam αὐτοῖσιν
εἰσοίσει τι πλεῖον Καλλίου.

ΑΝΗΡ Α.

815 ἔγωγε.

ΑΝΗΡ Β.

τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἤνιστα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

ΑΝΗΡ Α.

καὶ κακὸν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένει' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρους
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιστα.

820 ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύρω γὰρ χρῶμεθα.

ΑΝΗΡ Β.

τὸ δ' ἐναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει

825 τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης;
κευθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις φαίνεται
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ προῶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατελίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

ΑΝΗΡ Α.

830 οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν,
νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

ΑΝΗΡ Β.

ἄς ἐγὼ φυλάζομαι
νῆ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

ΑΝΗΡ Α.

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ πάντες ἄστοι, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

835 χωρεῖτ', ἐπέγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος,
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράση καθ' ἕναστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμένα
ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένα,

840 κλίναί τε σισυρῶν καὶ δαπλίδων νενασμένα.

κρατῆρα συγκιρονᾶσιν, αἱ μυροπόλιδες,
 ἔστᾶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη διπίζεται,
 λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέτιεται,
 στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,

845 χύτρας ἔτρουσ ἐφρουσιν αἱ νεώταται·

Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἰππικὴν στολὴν ἔχων
 τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
 ἔχων, καχάζων μεθ' ἐτέρου νεανίου·

850 ἔμβας δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.

πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
 ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

ΑΝΗΡ Α.

οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
 ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

ΑΝΗΡ Α.

855 καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεῖς τὴν οὐσίαν;

ΑΝΗΡ Β.

ἔπὶ δεῖπνον.

ΑΝΗΡ Α.

οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ,
 πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκης.

ΑΝΗΡ Β.

ἀλλ' ἀποίσω.

ΑΝΗΡ Α.

πηνίκα;

848 Vulgo γέρων. Γέρων nomen proprium exstat in inscriptione apud Boeckhium vol. I. p. 490. Olim conieceram Γέρης, quia hoc nomine vir duobus aliis in locis ab Aristophane memoratur. Ceterum hac occasione utar, ut gravem errorem corrigam in praefatione ad Demósthenum commissum vol. I. p. vii. ubi quem commentus sum Photii loco deceptus Heroem medicum, is nullus unquam fuit. Nomen herói medico fuit Aristomacho, de quo vide scholiastarum annotationes, quae mihi in promptu tum temporis non fuerunt.

ANHP B.

οὐ τοῦμόν, ὡ τῶν, ἐμποδῶν ἔσται.

ANHP A.

τί δῆ;

ANHP B.

εἰτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἑμοῦ.

ANHP A.

860 βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὁμως;

ANHP B.

τί γὰρ πάθω;

τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν τοὺς εὖ φρονοῦντας.

ANHP A.

ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

ANHP B.

ὁμός' εἶμι κύψας.

ANHP A.

ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

ANHP B.

καλούμεθ' αὐτάς.

ANHP A.

ἦν δὲ καταγελωῶσι, τί;

ANHP B.

865 ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστὼς

ANHP A.

τί δράσεις; εἰπέ μοι.

ANHP B.

τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία.

ANHP A.

βέδιζε τοίνυν ὑστερος· σὺ δ', ὡ Σίκων καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

ANHP B.

φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.

ANHP A.

μῆ, μηδαμῶς.

870 δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι ταν κατατιθῶ, προσποιῶ τῶν χρημάτων.

ΑΝΗΡ Β.

νή τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χροῖμαθ' ἔξω, τῆσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.

875 ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον
ὁμός' ἐστὶ δειπνήσοντα καὶ μελλητέον.

ΓΡΑΥΣ Α.

τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφισμένη,

880 ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ξμαυτὴν μέλος,
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

νῦν μὲν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά,

885 ὦρον δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
ἔμοῦ τρυγίσειν καὶ προσάξασθαί τινα
ἄδουσ'. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσομαι.
κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡΑΥΣ Α.

890 τούτῳ διαλέγου κάποχώρησον· σὺ δὲ,
φιλοττάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἔμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἔμοι χορὴ καθεύδειν.

895 οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ γὰρ τὸν φίλον
ἤπερ ξυνεῖην·
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτιτο.

ΝΕΑΝΙΣ.

900 μὴ φθόνηι ταῖς νέαισι,
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε

τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,
 καὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-
 θεῖ· σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτρουψαι,
 905 τῷ θανάτῳ μέλημα.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἐκπέσοι σαν τὸ τροῆμα,
 τό τ' ἐπίκλιτρον ἀποβάλοιο,

βουλομένη σποδεῖσθαι,
 καὶ τῆς κλίνης ὄφιν

910 εὔροις καὶ προσελκύσαι
 βουλομένη φιλήσαι.

ΝΕΑΝΙΣ.

αἶα, τί ποτε πείσομαι;
 οὐχ ἦκει μου ταῖρος·
 μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἦ

γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε
 καὶ τὰλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν.

915 ἀλλ', ὦ μαῖ', ἐκτεύομαι,
 κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
 σαντῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
 τρόπον τάλαινα κνησιῶς

920 δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους,
 ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο
 τὰμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν

ᾧραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.
 ΝΕΑΝΙΣ.

ἄδ' ὅποσα βούλει καὶ παράκρυθ' ὥσπερ γαλή·
 925 οὐδεὶς γὰρ ὡς σέ πρότερον εἶσει' ἀντ' ἐμοῦ.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὔκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.
 ΝΕΑΝΙΣ.

καὶ γὰρ γ', ὦ σαπρά·
 ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ δῆτα.

ΝΕΑΝΙΣ.

τί γὰρ ἂν γράϊ καινά τις λέγοι;

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας.

ΝΕΑΝΙΣ Α.

ἀλλὰ τί;

ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΓΡΑΥΣ Α.

930 τί μοι διαλέγει;

ΝΕΑΝΙΣ.

σὺ δὲ τί διακύνπεις;

ΓΡΑΥΣ Α.

ἄδω πρὸς ξμαυτὴν Ἐπιγένει τῶμῳ φίλω.

ΝΕΑΝΙΣ.

σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρας;

ΓΡΑΥΣ Α.

δείξει γε καὶ σοί, τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

ὀδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν.

ΝΕΑΝΙΣ.

οὐ σοῦ γ', ὦλεθρε,

935 δεόμενος οὐδέν.

ΓΡΑΥΣ Α.

νῆ Δί', ὃ φθίνυλλα σύ.

ΝΕΑΝΙΣ.

δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέροχομαι.

ΓΡΑΥΣ Α.

κἄγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

εἶθ' ἔξῃν παρὰ τῇ νέα καθεύδειν,

καὶ μὴ ἴδει πρότερον διασποδῆσαι

940 ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν.

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἔλευθέρω.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.

οὐ γὰρ ἰαπὶ Χαριξένης ἰάδ' ἐστίν.

938 — 941. = 942 — 945.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

945 ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

εἶθ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

ἐφ' ἣν πεπωκῶς ἔρχομαι πάσαι ποθῶν.

ΝΕΑΝΙΣ.

ἔξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·

950 φρούδη γὰρ ἔστιν ολομένη μ' ἔνδον μενεῖν.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὔτοσι γὰρ αὐτὸς οὐ μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

φίλον ἕμῳ, δεῦρό μοι

πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι

τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.

πάνυ γὰρ τις ἔρωσ με δονεῖ

955 τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων.

ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος,

ὅς με διακναίσας ἔχει.

μέθες, ἰκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,

καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνὴν

τὴν ἕμην ἰκέσθαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

960 δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-

σα τὴν θύραν ἀνοιξον

τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι,

φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ

βούλομαι κόλπῳ

πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.

965 Κύρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;

μέθες, ἰκνοῦμαι σ', Ἔρωσ,

καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνὴν

τὴν ἕμην ἰκέσθαι.

καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἕμην ἀνάγκην

951 — 959. = 960 — 968.

969 — 972. = 973 — 976.

970 εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλιτον, ὦ ἱκετεύω,
 ἄνοιξον, ἀσπάζου με·
 διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

ὦ χουσαοδαϊδαλιον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος, ξένος,
 μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρόημα, Τρουφῆς
 πρόσωπον,
 ἄνοιξον, ἀσπάζου με·

975 διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὔτος, τί κόπτεῖς; μὴν ἐμὲ ζητεῖς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΓΡΑΥΣ Α.

καὶ τὴν θύραν γ' ἤραιτες.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀποθάνοιμι ἄρα;

ΓΡΑΥΣ Α.

τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρωπον.

ΓΡΑΥΣ Α.

τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

980 οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.

ΓΡΑΥΣ Α.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέεις
 εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.

τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡΑΥΣ Α.

985 ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὦ γλύκων·
 νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δόκει.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον.

οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον· οὐκ

ΓΡΑΥΣ Α.

990 ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ·

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρηδεραν αἰτούμεθα.

ΓΡΑΥΣ Α.

οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι

θύρασί μ' εὔρες· ἀλλὰ πρόσπαγε τὸ στόμα.

ΝΕΑΝΙΑΣ·

ἀλλ', ὦ μέλ', ὀρωδῶ τὸν ἐρασίην σου.

ΓΡΑΥΣ Α.

ΝΕΑΝΙΑΣ·

995 τὸν τῶν γραφέων ἄριστον.

ΓΡΑΥΣ Α.

οὗτος δ' ἔστι τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ·

ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.

ἀλλ' ἀπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡΑΥΣ Α.

οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει.

ΝΕΑΝΙΑΣ·

καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.

ΓΡΑΥΣ Α.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρουμένη,

1000 μὴ γὰρ σ' ἀφήσω.

ΝΕΑΝΙΑΣ·

παραφρονεῖς, ὦ γράδιον.

ΓΡΑΥΣ Α.

ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰ μὰ στρώματα.

ΝΕΑΝΙΑΣ·

τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,

ἕξὸν καθέντα γράδιον τοιοντοῖν

ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡΑΥΣ Α.

1005 μὴ σκώπτέ μ', ὡς τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς
ξίμει.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοῦσιν, εἰ μὴ τῶν ἑτῶν
τὴν πεντακοσιόστην κατέδηξας τῇ πόλει.

ΓΡΑΥΣ Α.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἡδομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1010 ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄγδομαι,
κούκ ἂν πιθοίμην οὐδέποι'.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἀλλὰ νῆ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τουτί δ' ἔστι τί;

ΓΡΑΥΣ Α.

ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ξίμει.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

λέγ' αὐτὸ τί ποτε κᾶσι.

ΓΡΑΥΣ Β.

καὶ δὴ σοι λέγω.

1015 ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἣν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἣν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν νέον

1020 ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ πατᾶλου.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡΑΥΣ Α.

τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί δ', ἢ ἀραιροῦται μὲ ἀνήρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθῶν τις;

ΓΡΑΥΣ Α.

1025 ἄλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἔστι' ἀνήρ οὐδεὶς ἔτι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;

ΓΡΑΥΣ Α.

οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἄλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

ΓΡΑΥΣ Β.

κλάων γε σύ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί δῆτα χρῆ δρᾶν;

ΓΡΑΥΣ Α.

δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦστί;

ΓΡΑΥΣ Α.

Διομήδειά γε.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1030 ὑποστίροισαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου,
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληξύθους,
ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡΑΥΣ Α.

ἢ μὴν ἔτι' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἔμοι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1035 νῆ τὸν Δί', ἢνπερ ἢ γέ που τῶν κηρίων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί α' αὐτίκα.

ΝΕΑΝΙΣ.

ποι τοῦτον ἔλκεις σύ;

ΓΡΑΥΣ Α.

τὸν ξμαντῆς εἰσάγω.

ΝΕΑΝΙΣ.

οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει

παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ

1040 μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴησ ἢ γυνή.

ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,

τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡΑΥΣ Α.

ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον

ἐξεῦρες· ἄλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1045 νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, κεχάρισαι γέ μοι,

ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·

ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν

μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχειάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ Β.

αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον

1050 ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων

πρότερον καθεύδειν αὐτόν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οἴμοι δειλαιός, ποῖ

πόθεν ἐξέκνυψας, ὦ χάριστ' ἀπολουμένη;

τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

ΓΡΑΥΣ Β.

βιάδιζε δεῦρο.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

μηδαμῶς με περιίδης

1055 ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἀλλ' οὐκ ἐγώ,

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἔμεγ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφισμένη.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρῶτιστά με
1060 ἔλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μὴ,
αὐτοῦ τι δρῶντα πυροδὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ θεοῦς.

ΓΡΑΥΣ Β.

θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

δέδοικα καὶ γὰρ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
1065 ἀξιόχρεως.

ΓΡΑΥΣ Β.

μὴ μοι καθίστη.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ποῖ σὺ, ποῖ
χωρεῖς μετὰ ταύτης;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔλχομαι.
ἀταρ ἦτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
1070 τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡΑΥΣ Γ.

μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου.

ΓΡΑΥΣ Β.

δευρὶ μὲν οἶν.

ΓΡΑΥΣ Γ.

1075 ὡς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτε σ'.

ΓΡΑΥΣ Β.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

διασπάσασθέ μ', ὡς κακῶς ἀπολούμεναι.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡΑΥΣ Γ.

οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1080 ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρει, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι;

ΓΡΑΥΣ Γ.

αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

ΓΡΑΥΣ Β.

οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀφέτω νῦν μ' αὐτή.

ΓΡΑΥΣ Γ.

δευρὶ μὲν οὖν ἔθ' ὡς ἔμ'.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἦν ἠδί μ' ἀφῆ.

ΓΡΑΥΣ Β.

1085 ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'.

ΓΡΑΥΣ Γ.

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμῆς.

ΓΡΑΥΣ Β.

ἰσχυρὸν ἔστω

τιή;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡΑΥΣ Β.

σιγῇ βιάδιζε δεῦρο.

ΓΡΑΥΣ Γ.

μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ξιμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
1090 ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημένον.

πῶς οὖν δικώπειν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;

ΓΡΑΥΣ Β.

καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγης βολβῶν χύτραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἦδη τῆς θύρας
ἐλκόμενος εἶμ'.

ΓΡΑΥΣ Γ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλεόν.

1095 ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

μὴ πρὸς θεῶν.

ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡΑΥΣ Γ.

νῆ τὴν Ἐκάτην, ἐάν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
1100 κᾶπειν' ἐπέιδαν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν

Φρόνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
 ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
 νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
 ὅστις τοιούτοις θηρίοις συννήξομαι.

- 1105 ὅμως δ' ἔάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω
 ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδων, δεῦρ' εἰσπλέων,
 θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς·
 καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
 ζῶσαν καταπιτώσαντας, εἶτα τῷ πόδε
 1110 μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σφυρὰ,
 ἄνω ἴθιεναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ Α.

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγὼ,
 αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
 ὑμεῖς δ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,

- 1115 οἱ γείτονές τε πάντες οἳ τε δημόται,
 ἐγὼ τε πρὸς τούτοισιν ἢ διάκονος,
 ἣτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
 ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐ
 τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
 1120 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντιά πάντ' ἀπέπιτατο·
 ὥστ' ἔστι πολὺ βέλτισια, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
 κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὄλην
 ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστα ὄσμην ἔχη.
 1125 ἀλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην,
 τὸν ἄνδρ', ὅπου ἔστι, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ Α.

μάλιστα· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
 ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

- 1130 ἐγώ;

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ Α.

σὺ μέντοι νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ.

τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἶρηκας σαφῶς.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

1135 ποῖ ποῖ βαδίσεις;

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος.
ὁμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασθὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χιὸς ἔστι περιλειμμένος

1140 καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὖνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.
οὐκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἔρεῖς

1145 καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστι' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη πείζομαι,

1150 ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς.

τί δῆτα διατρέβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασθὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.

σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·

1132 πλεῖον ἢ τρισμυρίων] Hoc est innumerabilium.
De quo usu numeri docte exposuit Leakius in *Travels in the Morea* vol. II. p. 535.

1155 τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρί-
νειν ἐμέ·

τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν
ἐμέ·

σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κληρὸν γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προεῖληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνη-
μένους

1160 μὴ ἴπιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς
ἄει,

μηδὲ ταῖς κακαῖς εἰαίραις τὸν τρόπον προσει-
κέναι,

αἱ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἄει.

ὦ ὦ ὦρα δὴ,

ὦ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα
δρᾶν,

1165 ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τῷ
πόδε

καὶ σὺ κίγει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τοῦτο δρῶ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
λεπαδοτεμαχοσελαχογαλο-

1170 κρानीλειψανοδριμυποτριμματο-
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
κιλεπιζοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρονονοπτειγκεφαλοκιγκλοπε-
λειολαγωσிரαιοβαητραγανοπτερούγων.

1175 σὺ δὲ ταῦτ' ἀχροασάμενος

1156 Memorabile est quod praepositio διὰ hic dacty-
lum praebet in versu trochaico, proceleusmaticum
in versibus dactylico et anapaestico Avium 1752.
Nubium 916.

ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρυβλίον.
 εἶτα κόνισαι λαβῶν
 λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῆς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

ΧΟΡΟΣ.

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί, εὐαί.
 1180 δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαί,
 εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκη:
 εὐαί εὐαί εὐαί εὐαί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικία καὶ συκοφαντία καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτιοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράπωντος ἔλθων εἰς Ἀπόλλω ξερωτῆ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαιφὲς μὲν οὐδὲν, ὅτω δὲ ἕξιων ἐντύχοι, τούτω ἔπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτω καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ξερωτῆ τίνος ἔνεκα τούτω ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτη-

σάν τε ἰκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα [δι' αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίωνα.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΚΑΡΙΩΝ.

- Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα ἔστιν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
5 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔα τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ξωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία,
ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
10 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἱατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφός,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
15 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγοούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἦν μὴ φράσης ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
20 οὐ γὰρ με τυπήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

- λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἢ φράσης μοι τίς ποι' ἔστιν οὔτοςί·
25 εὖνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ξμῶν γὰρ οἰκειῶν
πιστότατον ἠγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἶδά τοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

30 ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ.

πείθομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐπερησόμενος οὖν ὠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ξμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαιπῶρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
35 τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πενσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιᾶς μηδὲ ἔν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμμέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

40 πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὄτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιῶν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,
πεῖθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τῷ ξυναντιᾶς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τουτῷ.

ΚΑΡΙΩΝ.

45 εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὧ σκαιότατέ σοι σαφέσταται
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ.

δῆλον ὅτιη καὶ τυφλῷ
 γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
 50 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιᾶς ἐν τῷ νῦν βίῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
 ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση
 ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσὶ καὶ τοῦ χάριν
 καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,
 55 πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὃ τι νοεῖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄγε δῆ, σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον,
 ἦ τὰπὶ τούτοις δοῶ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἔγω μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

μανθάνεις

ὅς φησιν εἶναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἔμοι.

60 σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
 ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
 ἔμοι φράσον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ.

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

65 εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὦ τᾶν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πώμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα.

ἀπολω̄ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
70 ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πέσῳν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκουν ἔρεῖς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κούκ ἀφήσετον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλη γε σύ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

75 μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦν, μεθίεμεν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀκούετον δῆ. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με
λέγειν ἅ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γὰρ εἶμι Πλοῦτος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὦ μιαιώτατε

ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὦν;

ΚΑΡΙΩΝ.

80 σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ναί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐκεῖνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

αὐτότατος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίσεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,

85 ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πᾶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἠπέλησ' ὅτι

ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους

90 μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν,

ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.

οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁμολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φέρε, τί οὖν;

95 εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,

φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίσεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πάνυ μὲν οὖν·

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ εἶρακά πω χρόνου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

100 ἄφετόν με νῦν. ἴσιον γὰρ ἤδη τὰπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξῃεν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μὴ μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
105 ζητῶν ἐτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελίονα·
μὰ τὸν Δι'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἠνίξ' ἂν δέ μου
τύχῳσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

110 ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἀπαξάπαντες.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

οἰμῶξει μαζρά.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
115 ταύτης ἀπαλλάξῃ σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

τί φῆς;

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἀθλιος φύσει.

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' εἶ
120 πύθοιτ' ἂν ἐπιτρέψειε.

Χ Ρ Ε Μ Υ Λ Ο Σ.

νῦν δ' οὐ τοῦτο δροῶ,
ὅστις σε προσπίαλοντα περινοστεῖν ἔα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὄρωσδῶ πάνυ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἄληθες, ὦ δειλότητα πάντων δαιμόνων;

οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα

125 καὶ τοὺς κεραινοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἄν μικρὸν χρόνον;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἄ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔχ' ἤσυχος.

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μειζόν δυνάμενον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ξὺ με σύ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

130 αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τί ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τὰργύριον· πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἔστιν αὐτῷ τοῦθ';

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁδὲ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τί; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ νῆ Δί' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

135 οὐκ οὖν ὁδ' ἔστιν αἴτιος, καὶ ῥαδίως
παύσει' ἂν, εἰ βούλοιο, ταῦθ';

126 Vide ad Vespar. v. 228.

136 Legebatur παύσειεν, εἰ βούλοιο, ταῦτ' ἂν; ὅτι τί δῆ. Codex Ravennas παύσειαν εἰ βούλοιο ταῦτα. ὅτι τί δῆ. unde correxi vulgatam scriptu-

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὀτιή τί δή;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βούν ἂν, οὐχί ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδέεν,
μὴ βουλομένου σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως

140 ὠνήσεται δήπουθεν, ἦν σὺ μὴ παρῶν
αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἦν λυπῆ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῶ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
145 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῶ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
150 ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχη,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν προικτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἔρασι τῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ram, recepto quod in codice Mutinensi et quibusdam Dobraei libris inventum est ὀτιή τί δή. Ita in Nubibus v. 755. οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. ὀτιή τί δή; ubi eodem errore in libris pluribus est τιή τί δή; Ibidem v. 784. ὀτιή τί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

155 οὐ τοὺς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρονους· ἐπεὶ
αἰτιοῦσιν οὐκ ἀργύριον οὐδὲ χρηστοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δαί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνες θηρευτικούς.

ΚΑΡΙΩΝ.

αἰσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέιτουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

160 τέχνηαι δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα,
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὐρημένα.

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,

ἔτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβῶν,

165 ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ,

ὁ δὲ γναφεύει γ', ὁ δὲ γε πλύνει κώδια,

ὁ δὲ βυρσοδειπεῖ γ', ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυνα,

ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

170 μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίνεται;

τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

175 ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

Φιλέριμος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ἢ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοῖς Αἰγυπτίοις;

ἔρᾳ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;

180 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐμπέσοι γέ σοι.

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;

μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὄτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

κρατοῦσι γοῦν κὰν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
185 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·

190 ἔρωτος

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄριων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μουσικῆς

ΚΑΡΙΩΝ.

τραγημάτων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τιμῆς

ΚΑΡΙΩΝ.

πλακούντων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀνδραγαθίας

ΚΑΡΙΩΝ.

ισχάδων

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φιλοτιμίας

ΚΑΡΙΩΝ.

μάξης

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

στρατηγίας

ΚΑΡΙΩΝ.

φακῆς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σοῦ δ' ἐγένει' οὐδεὶς μεστός οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἦν τάλανιά τις λάβη τριακαίδεκα,

195 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκαταίδεκα·
 κἄν ταῦτ' ἀνύσῃται, τετραράξοντα βούλεται,
 ἢ φῆσιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
 πλὴν ἔν μόνον δέδοικα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φράζε τοῦ πέρι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

200 ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατέ
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Δι'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἤκιστ', ἀλλὰ με
 τοιχωρῦχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε

205 οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδέν λαβεῖν,
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλειμένα·
 εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐὰν γένη
 ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,

210 βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δοῦσαι θνητὸς ὢν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
 ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σεισας διάρην.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

κακέϊνος οὖν σύνοιδε ταῦτα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

215 ὁρᾶτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦγαθέ.

ἐγὼ γὰρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δῆ μ' ἀποθανεῖν, 201
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.

ΚΑΡΙΩΝ.

κἂν βούλη γ', ἐγώ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πολλοὶ δ' ἔσονται χᾶτεροι νῶν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιστα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

220 παπαῖ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δρῶ; λέγε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,

225 ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθὶ παρῶν
ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ δὴ βαδίξω· τουτοδὶ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθεν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔμοι μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.

230 σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἔμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ἴσθι ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν νῆ τοὺς θεοὺς

235 εἰς οἰκίαν ἕκαστοτ' ἄλλοτριαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἂν τις προσέλθῃ χρησιτὸς ἄνθρωπος φίλος

240 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρονός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.

ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
 γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

245 μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.

ἔγῳ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰεί.

χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ

πάλιν τ' ἀναλῶν, ἠνίκ' ἂν τούτου δέη.

ἀλλ' εἰσώμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι

250 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πεῖθομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τάληθῆ λέγοι;

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φα-

γόντες,

ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,

255 ἔτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ

μέλλειν,

ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἧ δεῖ παρόντ'

ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκουν ὀρεῖς ὀρρωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,

ὡς εἰκὸς ἔστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;

σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ

φράσαι μοι

260 ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκλληζε δεῖρο.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ

ἀκούεις.

ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν ὑμᾶς ἠδέως ἅπαντας

ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὁ

φησὶν;

ΚΑΡΙΩΝ.

265 ἔχων ἀφίεται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πονηροί,
 ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα,
 νωδόν·

οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψυχὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χρυσὸν ἀγγελίας ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φρά-
 σον μοι.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

270 πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν ἀξιότις φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
 ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡΙΩΝ.

πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
 πάντα

ἠγεῖσθ' ἐμ' εἶναι κούδ' ἐν ἄν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

275 ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἶ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
 ἰοῦ ἰοῦ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τῇ σοφῇ νυκτὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
 σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον
 δίδωσιν.

ΧΟΡΟΣ.

διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
 280 ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὐπω τέτληκας
 ἡμῶν

ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
 οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προ-
 θύμως

δεῦρ' ἦλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίξας διεκπε-
 ρῶντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἄν κρούψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὠν-
 δρες, ἦκει

285 ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡΙΩΝ.

νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδαο μὲν οὖν, ἦν ὡτ' ὄνου
λάβητε.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἦδομαι καὶ τέρομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡΙΩΝ.

290 καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρηττανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα

μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχῶμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,

295 ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρηττανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα

βληχῶμενοι, σὲ τουτοῖν πινώντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραι-
παλῶντα,

ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,

300 εἰκῆ δὲ καταδαρθόντα που,
μέγαν λαβόντες ἡμίμενον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυ-
κῶσαν,

ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάρους

305 μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματιεν
αὐτοῖς,

μιμήσομαι πάντας τρόπους·

286 ἅπασιν ἡμῖν Ravennas aliique codices: nonnulli
ἡμῖν ἅπασιν. Vide ad Avium v. 386.

ὕμεῖς δὲ γρουλλίζοντες ὑπὸ φιληθίας
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνα-
κυκῶσαν

310 καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληθίας
τὸν Λαοτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομεν θ' ὡσπερ τράγου
τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἕρεις·

315 ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὕμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότη

320 λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρὸν·
ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἤκετε

325 καὶ συντεταμένως καὶ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

θάροει· βλέπειν γὰρ ἄντικρος δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γίγ, εἰ τριωβόλου μὲν οὐγεκα

330 ὡστιζόμεσθ' ἐκάστοι' ἐν τῆ κλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρεῖην τῷ λαβεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ὄρω καὶ Βλεψίδημον τουτοῖ
προσιόντα· δῆλος δ' ἔστιν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῆ βαδίσει καὶ τῷ τάχει,

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

335 τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηξ ἑξαπίνης; οὐ πείθομαι.

καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἑξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.

340 ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὐκουν ἐπιχώριόν γε πράγμ' ἐργάζεται.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἔρω νῆ τοὺς θεούς.
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,

345 ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἦν θεὸς θέλη.
ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποιὸς τις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἶος,

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

λέγ' ἀνύσας ὃ τι φῆς ποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

350 ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεὶ·
ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετριφθαι τὸ παράπαν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἑξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι

355 πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς ἐστ' ἐργασμένου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς δ' οὐδὲν ὑγιὲς;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴ τι κεκλοφῶς νῆ Δία

ἐκεῖθεν ἤκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον

παρὰ τοῦ θεοῦ, κάπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

360 παῦσαι φλυκῶν, ὡγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

φεῦ·

ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἤττονες.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

365 ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μελαγχολῆς, ὦνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος

370 ζητεῖς μεταλαβεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνοσ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἤρπακας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κακοδαιμονῆς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκός γ' οὐδένα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ Ἡράκλεισ, φέρε, ποῖ τις ἂν

375 τράποιτο; τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα μου.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ τῶν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
 ἐθέλω διαπραΰξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
 τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

380 καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς
 τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὄρω τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδόμενον,
 ἰκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
 καὶ τῆς γυναικὸς, κοῦ διοίσοντ' ἄντικρυς
 385 τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτιοῦν τῶν Παμφίλου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
 ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
 ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἴμοι τῶν κακῶν,

390 ἀπολεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἔμοι δοκεῖς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
 ἔχω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ Πλοῦτον; ποῖον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ ποῦ ἔστιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐνδον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποῦ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παρ' ἐμοί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάνυ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἔς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τοὺς θεοίς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

395 λέγεις ἀληθῆ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φημί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πρὸς τῆς Ἑστίας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί φῆς;

400 οὐ τῷ μεταδοῦναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

βλέψαι ποιῆσαι νῶ

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Πλούτου ὡσπερ πρότερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

405 ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλῳσι, νῦν ἀφίξεται.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκουν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχοῖν τινά;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίς δῆτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐστὶ οὔθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σκοπῶμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐστιν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

410 μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν

ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ

κράτιστόν ἐστι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πολὸν μὲν οὖν νῆ τοὺς θεοὺς.

μῆ νυν διατρίβ', ἀλλ' ἄνυσε πράττων ἐν γέ τι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν βαδίζω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σπεῦδέ νυν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

415 ὦ θεομόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παρίνομον

τολμῶντε δρᾶν ἀνθρώπαριώ κακοδαίμονε,

ποῖ ποῖ; τί φεύγει; οὐ μενεΐτον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ἡράκλειος. γότ

ΠΕΝΙΑ.

ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἔξολῶ κακοὺς κακῶς·
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
420 ἀλλ' οἶον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σύ δ' εἴ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοχεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἴσως Ἑρινύς ἐστιν ἐκ τραγωδίας·

βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

425 ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκοῦν γλαύσεται.

ΠΕΝΙΑ.

οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πανδοκεύτριαν,

ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτοῦ
ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.

ΠΕΝΙΑ.

ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
430 ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἴ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.

ΠΕΝΙΑ.

ἢ σφῶ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθρόνδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

435 ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἢ καὶ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεί με διαλυμαίγεται;

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἄναξ Ἀπολλον καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὗτος, τί δρᾷς; ὧ δειλότατον σὺ θηρίον,

440 οὐ παραμενεῖς;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἥκιστα πάντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ μενεῖς;

ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Πενία γάρ ἐστιν, ὧ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶων ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σιτῆθ', ἀντιβολῶ σε, σιτῆθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

445 καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξοῦμεθα
τηνδὲ δεδιότε, μηδὲ διαμαχοῦμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποίοις ὄπλοισιν ἢ δυνάμει πεποηότες;

450 ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μαρωτάτη;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γρούζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὧ καθάρματε,

455 ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ δ', ὧ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λουδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὀτιοῦν ἀδικουμένη;

ΠΕΝΙΑ.

οὐδὲν γὰρ, ὧ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε

ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
 460 βλέψαι πάλιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
 εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
 ἀγαθόν;

ΠΕΝΙΑ.

τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροισθ' ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος. ὁ τι;

ΠΕΝΙΑ.

ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
 465 κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. ὁ τι;

ΠΕΝΙΑ.

καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
 τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἄν μὲν ἀποφῆνω μόνην
 ἀγαθῶν ἀπάντων οὔσαν αἰτίαν ἐμὲ
 470 ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
 ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῆ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ταυτὶ σὺ τολμᾶς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σὺ γε διδάσκου· πάννυ γὰρ οἶμαι ἁεδίως
 ἄπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
 475 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσειν πλουσίους.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;

ΠΕΝΙΑ.

οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν τοῦ τοῦ
 τοιαῦτ' ἀκούων;

ΠΕΝΙΑ.

ὅστις ἐστὶν εὖ φρογῶν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

480 τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
 εἰάν ἀλῶς;

ΠΕΝΙΑ.

ὄ τι σοι δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καλῶς λέγεις.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ αὐτ', εἰάν ἠτιᾶσθε, καὶ σφῶ δει παθεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ικανούς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ταύτη γε· νῶν δὲ δὴ' ἀποχρήσουσιν μόνω.

ΠΕΝΙΑ.

485 οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γὰρ
 ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε
 τῆνδ᾽

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
 σετε μηδέν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι
 πᾶσιν ὁμοίως,

490 ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
 ἔστι δίκαιον,

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τᾶν-
 αντία δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὗρομεν ὥστε
 γενέσθαι

βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
 ἄλιαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς
 ὧν περινοστή,

481 482 Vide ad Vespar. v. 228.

495 ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κούκ
ἀπολείψει,
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κῆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τὰ τε
θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι
ποτ' ἄμεινον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐδεὶς ἂν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην
γ' ἀνερώτα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

500 ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις
διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἠγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν
τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦ-
σι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πά-
νυ χρηστοὶ
πράττουσι κακῶς καὶ πεινωσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σύνεισιν.

505 οὐκοῦν εἶναι φημ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας ποθ'
ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν ἦντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτια, ξυνδιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ πα-
ραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν
λυσιτελεῖν σφῶν.

510 εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέπειε πάλιν διανεμίειν τ'
ἴσον αὐτόν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετώη

οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντων
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχο-
ποιεῖν

ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυ-
λοδειψεῖν

515 ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διοῦς
θερῖσασθαι,

ἢν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμε-
λουῖσιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ
κατέλεξας

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

ΠΕΝΙΑ.

πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.

ΠΕΝΙΑ.

τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,

520 ὅταν ἀργύριον κάκεινος ἐχῆ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κερδαίνειν βουλόμενός τις

ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀν-
δραποδιστῶν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδείς οὐδ'
ἀνδραποδιστῆς

κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ
πλουτῶν ἐθελήσει

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο
ποιῆσαι;

525 ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τάλλα τε μοχθεῖν

ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔς κεφαλὴν σοί.

ΠΕΝΙΑ.

ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ
γὰρ ἔσονται·

οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει
χρυσίου ὄντος;

οὔτε μύροισιν μυρίσαι σιακτοῖς, ὅποταν νύμφην
ἀγάγησθον·

530 οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικι-
λομόρφων.

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔστιν πάντων τούτων
ἀποροῦντα;

παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν
ᾧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ

τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποινα ἐπαναγκάζουσα
κάθημαι

διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν
βίον ἔξει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

535 σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθόν, πλήν φώ-
δων ἐκ βαλανείου

καὶ παιδαρίων ὑποπεινῶντων καὶ γραϊδίων κο-
λοσυρτόν;

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν
οὐδὲ λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἰ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφα-
λὴν ἀνιωσιν,

ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ'
ἐπανίστω.

540 πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥά-
κος· ἀντὶ δὲ κλίνης

στιβάδα σχοίνων κόρην μεστήν, ἣ τοὺς εὐδον-
τας ἐγείρει·

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τᾶπητος σαπρόν· ἀντὶ
δὲ προσκεφαλαίου,

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ'
ἀντὶ μὲν ἄρτων

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχνῶν
ῥαφανίδων,

545 ἀντὶ δὲ θράνουσ σιάνου κεφαλὴν κατεαγός, ἀντὶ δὲ μάχτρασ
 πιθάκνησ πλευράν ξερωγυῖαν καὶ ταύτην. ἄρα
 γε πολλῶν
 ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖσ ἀνθρώποισ ἀποφαίνω ὅ
 αἴτιον οὔσαν;

ΠΕΝΙΑ.

σύ μὲν οὐ τὸν ξμόν βίον εἶρηκασ, τὸν τῶν πτω-
 χῶν δ' ὑπεκρούσω.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν δήπου τῆσ πτωχείασ πενίαν φαρμὲν εἶναι
 ἀδελφῆν.

ΠΕΝΙΑ.

550 ὑμεῖσ γ' οἵπερ καὶ θρασυβούλω Διονύσιον εἶναι
 ὅμοιον.

ἀλλ' οὐχ οὐμός τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί',
 οὐδέ γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σύ λέγεις, ζῆν ἔστιν
 μηδὲν ἔχοντα.

τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖσ ἔργοισ
 προσέχοντα,

περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ'
 ἐπιλείπειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

555 ὡσ μακαρίτην, ὧ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ
 κατέλεξασ,

εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσασ καταλείψει μηδὲ
 ταφῆναι.

ΠΕΝΙΑ.

σκώπτειν πειροῖ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάξειν
 ἀμελήσασ,

οὐ γινώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίο-
 νασ ἄνδρασ

καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν
 γὰρ ποδαγρῶντες

560 καὶ γαστριώδεισ καὶ παχύκνημοι καὶ πλονέσ εἰσιν
 ἀσελγῶσ,

παρ' ἔμοι δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς
ἐχθροῖς ἀνιαροί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες
σὺ πορίζεις.

ΠΕΝΙΑ.

περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν κἀ-
ναδιδάξω

ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἔμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

565 πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοί-
χους διορύττειν.

ΠΕΝΙΑ.

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς
ὀπίοιαν μὲν

ᾧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι,

πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρημ'
ἄδικοι γεγένηται,

570 ἐπιβουλεύουσι τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
μοῦσιν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καίπερ σφόδρα
βάσκανος οὔσα.

ἀτὰρ οὐχ ἥτιόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτη
γε κομήσης,

ὅτι ἡ ζῆτεῖς τοῦτ' ἀναπέσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν
ἀμείνων

πενία πλούτου.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι
περὶ τούτου,

565 Sequatur notatus iam ab Bentleio versus spurius
Blepsidemo tributus, cuius veram scripturam ser-
vavit liber Ravennas, νῆ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν
αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;

575 ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;

ΠΕΝΙΑ.

ὄτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σζέψασθαι δ' ἔστι
μάλιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
φρονοῦντας ἄριστα

αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πράγμα
ἔστι δίκαιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν
τὸ κράτιστον·

580 ἀκακείνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς
φρένας ἄμφω,

ὁ Ζεὺς δήπου πένηται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς
σε διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου
ξυναγείρῃ,

585 ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφά-
νώσας

κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν,
εἴπερ ἐπλούτει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον
ἐκεῖνος·

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν
δαπανᾶσθαι,

λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐξ
παρ' ἑαυτῷ.

ΠΕΝΙΑ.

590 πολὺ τῆς πενίας προᾶγμ' αἰσχιον ζητεῖς αὐτῷ
 περιάρηαι,
 εἰ πλούσιος ὦν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ
 φιλοκερδής.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτινῶ στεφάνῳ
 στεφανώσας.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ'
 ἔστι' ἀγάθ' ὑμῖν
 διὰ τὴν Πενίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παρὰ τῆς Ἐκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
 595 εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ
 γὰρ αὕτη
 τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
 μῆν' ἀποπέμπειν,
 τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
 καταθεῖναι.
 ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρούξης
 ἔτι μηδ' ὀπιούν.

600 οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

ΠΕΝΙΑ.

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝΙΑ.

τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶπτον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕΝΙΑ.

605 εἶμι δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐς τὸν κύφω· ἀλλ' οὐ μέλλειν
 χορήσ', ἀλλ' ἀνύειν.

ΠΕΝΙΑ.

ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθὶ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

610 τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' ἔαν κλάειν μακρὰ τὴν χειρᾶλήν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
615 τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρθεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται.
620 ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντι ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθῶν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχοῖν,
625 αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τ' ἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἠῆτροπισμένα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦ πλεῖστα Θησεῖοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
630 ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρησίου τρόπου.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶν ὃ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρησίου τινος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ

635 ἔξωμμάτῳται καὶ λελάμπρουνται κόρας,
 Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοᾶν.

ΚΑΡΙΩΝ.

πάρεστι χαίρειν, ἦν τε βούλησθ' ἦν τε μή.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναβοᾶσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ

640 μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.

ΓΥΝΗ.

τίς ἢ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀγγέλλεται
 χρηστίν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
 ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ᾧ δέσποιν', ἵνα
 645 καυτὴ πίης· φιλεῖς δὲ δρωῶσ' αὐτὸ σφόδρα
 ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ΓΥΝΗ.

καὶ ποῦ 'στιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

ΓΥΝΗ.

πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα

650 ἐκ τῶν ποδῶν ἕς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

ΓΥΝΗ.

μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἕς τὴν κεφαλὴν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὴ τάγαθὰ

ἄ νῦν γεγένηται;

ΓΥΝΗ.

μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν

ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,

655 νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεύθαίμονα,

πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἔλοῦμεν.

ΓΥΝΗ.

νῆ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρον ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τοῦ θεοῦ.

- 660 ἔπει δὲ βωμῶ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὡσπερ εἰκὸς ἦν.
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκατύετο.

ΓΥΝΗ.

ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑΡΙΩΝ.

- 665 εἷς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν.
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ

- 670 ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθηταὶ φόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με
ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπλητε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γοαδίου,

- 675 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ξεφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τὸν ἱερεῶ
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱεραῆς. μεία τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,

- 680 εἴ που πόπανον εἶη τι καταλελειμμένον.
ἔπειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκτιαν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὅσταν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.

ΓΥΝΗ.

ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεῖς τὸν θεόν;

ΚΑΡΙΩΝ.

- 685 νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με

ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ σιέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὔδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ἡσθάνετό μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑψήρει· κατὰ συρίξας ἐγὼ

690 ὁδὰξ ἐλαβόμεν, ὡς παρείας ὦν ὄφεις.
ἢ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἠσυχῆ,
ὑπὸ τοῦ θεοῦ βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
καγὼ τότε ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·

695 ἔπειτ' ἐπειδὴ μεσιτὸς ἦν, ἀνεπαυόμεν.

ΓΥΝΗ.

ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτ' αὖτις
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἢ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΥΝΗ.

700 ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθύς ἐβδελύττειτο.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθοῦσ' ἄμα
ὑπερυθροίασε χῆ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥΝΗ.

αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.

ΓΥΝΗ.

705 λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.

ΓΥΝΗ.

αἶ τάλαν.

688 Vulgo ἡσθαιετο δῆ. δῆ omittunt codices antiqui.
Recte Porsonus ἡσθάνετο.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθύς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνυ.

- 710 ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον
παρέθηκε καὶ δολδονα καὶ κιβώτιον.

ΓΥΝΗ.

λίθινον;

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

ΓΥΝΗ.

σύ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι φῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τοῦ τριβωνίου.

- 715 ὅπας γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοζλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβάλων
σκοροδίων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεῖα συμπαραιγνύων ὁπὼν

- 720 καὶ σχῖνον· εἴτ' ὄξει διέμενος Σφητιῶ,
κατέπλεσεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μάλλον. ὁ δὲ κεκραγῶς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,

- 725 ἔν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

ΓΥΝΗ.

ὡς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβῶν

- 730 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐλόπλυσεν.
ἔξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.

ΓΥΝΗ.

ὦ φίλοι θεοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

- 735 τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἤσυχῃ
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐμουδόκει·
καὶ πρὶν σε κοιτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέξα
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τῷ χειρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
740 τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὄλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
745 ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.

ΓΥΝΗ.

ὄσσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔρχεται.

- 750 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὄσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιούνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὄσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν
755 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὄφρως συνῆγον ἐσχυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
760 ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιριτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥΝΗ.

νῆ τὴν Ἐκάτην, καὶ γὰρ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι

765 εὐαγγελία σε κριβανωτῶν ὄρμαθῶ,
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἑγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥΝΗ.

φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχίσματα
ὡσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡΙΩΝ.

770 ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἣ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἑμαυτοῦ συμφορὰς,

775 οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον,
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὐτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ

780 δειξῶ τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἔκων ἑμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

βάλλ' ἔς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχοῆμ' ὅταν πράττη τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνῆμια,

785 ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοίαν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥΝΗ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.
φέρε νυν, νόμος γὰρ ἔστι, τὰ καταχίσματα

790 ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντιος εἰς τὴν οἰκίαν

πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
 προπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

ΓΥΝΗ.

εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

- 795 ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος·
 ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ προπῶδές ἐστι τῆ διδασκάλῳ
 ἰσχάδια καὶ τραγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.

ΓΥΝΗ.

- 800 εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικος οὕτως
 ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς ἡδὺν πράττειν, ὦνδρες, ἔστι' εὐδαιμόνως,
 καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
 ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν

- 805 ἐπείσπεται οὐδὲν ἡδικηκόσιν.

ἢ μὲν σιπύη μεστή' στι λευκῶν ἀλφίτων,
 οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
 τὰ σκευάρια πλήρη' στί, ὥστε θαυμάσαι.

- 810 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκνθοι
 μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων.
 ὄξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
 τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄρα.

- 815 ὁ δ' ἱπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
 στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
 ἀλλὰ σοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστιοτε.
 καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ

- 820 ἔν καὶ τραγὸν καὶ χοῖον ἐστειφανωμένος,
 ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἴός τε γὰρ
 ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
 ἴωμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ξα, τίς ἔσθ' ὁ προσιῶν οὔτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

825 ἀνήρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

δῆλον ὅτι τῶν χρησιῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειτα τοῦ δέει;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πρὸς τὸν θεὸν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς

830 λαβὼν ἐπήρχουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,

εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν. καὶ γὰρ ἦμην οὐδ' εἰς

835 εὐηργέτησα δεομένους ἔξω φίλους

ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·

οἱ δ' ἐξετρέποντο καὶ ἐδόκουν ὄραν μ' ἔτι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.

ἀνχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

840 ἀλλ' οὐχὶ γῦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν

προσευξόμενος ἦκα δικάως ἐνθάδε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τοῦτί; φράσον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

845 μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἐνεργίωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὰ δ' ἐμβάδια;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

χαριεντά γ' ἤκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

850 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δέλιαιος,
καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὶ ἰοῦ.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,

855 τί ποτ' ἐστὶν ὃ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὐθις, ἦνπερ μὴ ἄλλίπωσιν αἰ δίκαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

860 ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

865 ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἀπαντίας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὔτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ξέντους ἐστὶν ἐξολωλεκῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ';

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἔμὲ τουτονί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

870 μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐθενός,
κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχειέ μου τὰ χρήματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιῶ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

σύ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις;

875 ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἅ πεπανούργηκας.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἰμῶξ' ἄρα σύ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὔτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

876 Vulgo οἰμῶξ' ἄρα σύ. Ravennas οἰμῶξ': unde Hermannus οἰμῶξει ἄρα σύ scribebat, ego crasin restitui οἰμῶξ' ἄρα. Eiusmodi sunt κλαύσ' ἄρα et ἀγοράσ' ἀγένε:ος, in annotatione ad Pacis v. 532. commemorata. In Sophoclis Philocteta v. 585. libri vel ἐγὼ εἰμ' vel ἐγὼ μὲν vel ἐγὼ μ'. Antiqua scriptura fuit, ni fallor, ἐγὼ μ'.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

880 οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῖς;
 ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
 ἔχθρες δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
 τὸν δακτύλιον τονδί παρ' Εὐδήμου δραχυῆς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

885 ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δῆγματος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
 ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
 οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐκουν τῷ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

890 ἀπὸ τῶν ξμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
 διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὧ μισρωτάτω,
 πολὺ χοῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.

895 ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῦ ψύχους γ' ἴσως,

ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ταῦτ' οὖν ἀνασχεῖτ' ἐστὶν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοί,
 τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι

900 ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὡς οὐδεὶς γ' ἀνήρ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ξεπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι,

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ τί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

γεωργὸς εἶ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶται;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἔμπορος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

905 τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ μὰ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς οὖν διέξῃς ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σύ; τί μαθῶν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

βούλομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς οὖν ἂν εἴης χρησιτὸς, ὧ τοιχωρύχε,

910 εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ προσῆκει τὴν ξυαντοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὧ κέλυφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εὐεργετεῖν οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις

915 καὶ μὴ πιτρέπειν ἕαν τις ἔξαμαρτάνῃ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκὸν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ βουλόμενος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ὥστ' εἰς ἔμ' ἤκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

920 νῆ Δία, πονηρόν τάρρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοί' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ἕην ἀργός;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀλλὰ προβαίτου βίον λέγεις,

εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐδ' ἄν μεταμάθοις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐδ' ἄν εἰ δοίης γέ μοι

925 τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κατάθου ταχέως θοιμάτιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, σοὶ λέγει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειθ' ὑπόλυσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

930 οἶμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

ΚΑΡΙΩΝ.

σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθλῶν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὄρῃς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι περιεῖλημμαι μόνος.

ΚΑΡΙΩΝ.

νυνὶ βοῶς;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

935 οἴμοι μάλ' αὐθις.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὄδς σὺ μοι τὸ τριβώνιον,

ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτιονί.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μῆ δῆθ' ἱερὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;

940 Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρόπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῖς δ' ἑμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλια

ὥσπερ κοτίνῳ προσπαιταλεύσω τουτιώ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄπειμα· γινώσκω γὰρ ἤτιων ὧν πολὺ

945 ὕμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ

καὶ σύκιον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεόν

ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,

οἷή καταλύει περιφανῶς εἰς ὧν μόνος

τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλήν πιθῶν

950 τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν

ἔχων βαδίσεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·

ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θέρου.
καὶ γὰρ εἶχον τὴν σιάνην ταύτην ποτέ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

955 ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύρας' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσῴμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΓΡΑΥΣ.

ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
960 ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.

ΓΡΑΥΣ.

φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

965 μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχορῆν.

ΓΡΑΥΣ.

πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλιτε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναι μοι πεποίηκε τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

970 τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα;

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

ΓΡΑΥΣ.

σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνησμαι δειλάκρα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκουν ἔρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;

ΓΡΑΥΣ.

975 ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν

καὶ χρηστόν· εἰ γὰρ του δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνω ταῦτα πάνθ' ὑπηρετούν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

980 τί δ' ἦν ὃ τι σου μάλιστ' ἐδειθ' ἐκάστοτε;

ΓΡΑΥΣ.

οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὅκτι δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον

985 ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμων τεττάρων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ πολλά τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἶρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἠσχύνετο.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας

990 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.

995 ἔμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντια τουτοῖ
καὶ τᾶλλα τὰπὲ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμφάσης ὑπειποίησης θ' ὅτι
εἰς ἐσπέραν ἦξιμι,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.

ΓΡΑΥΣ.

ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτοῖ,

1000 ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.

ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἤδεταί φακῆ.

1005 πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαν' ἐπήσθιεν.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὄσημέραι νῆ τῷ θεῷ.

ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμὴν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐπ' ἐκφορᾶν;

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον

ἐρῶν ἀκοῦσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡΑΥΣ.

1010 καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην αἰσθοιτό με,

νητιάριον ἂν καὶ φάτιτιον ὑπεκορίζετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειτ' ἴσως ἦτις' ἂν εἰς ὑποδήματα.

ΓΡΑΥΣ.

μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην

ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,

1015 ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὄλην τὴν ἡμέραν.

οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μόνος γὰρ ἤδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡΑΥΣ.

1020 ὄξειν τε τῆς χροᾶς ἔφασκεν ἡδύ μου,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.

ΓΡΑΥΣ.

τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ σκαιὸς ἦν ἀνθρῶπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γροᾶς καπρῶσης τὰφόδια κατεσθίειν.

ΓΡΑΥΣ.

1025 ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὃ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεΐ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ πεπράξεται.

ΓΡΑΥΣ.

ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία

τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.

1030 ἢ μηδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ οὐν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὀρθῶς γε· νυνδὲ σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.

ΓΡΑΥΣ.

ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλλους κατατέτηκ', ὃ φίλιате.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1035 οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΓΡΑΥΣ.

διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἄν διελκύσαις,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλία.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,

οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·

1040 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φαίνεται.

στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσπάζομαι.

ΓΡΑΥΣ.

τί φησιν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀρχαία φίλη,

πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.

ΓΡΑΥΣ.

τάλαινα' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἤς ὑβρίζομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1045 ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι.

ΓΡΑΥΣ.

ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·

μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

ΓΡΑΥΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1050 ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.

ΓΡΑΥΣ.

ἄ ἄ,

τὴν δᾶδα μή μοι πρόσφερ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εὖ μέντοι λέγει.

ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

1055 βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι;

ΓΡΑΥΣ.

ποῖ, τάλαινα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα.

ΓΡΑΥΣ.

παιδιὰν τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πόσους ἔχεις ὀδόντας.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλὰ γνώσομαι.

κᾶγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέταρας.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀπότισον· ἔγα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΥΣ.

1060 ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὄναιο μέντ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύδιον,

1065 ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

ΓΡΑΥΣ.

γέρων ἀνὴρ ὧν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πειρᾶ μὲν οἶν ἴσως σε καὶ τῶν τιθίων
ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡΑΥΣ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὧ βδελυρῆ σύ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1070 μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινομένην γὰρ ἄν.

ἀλλ', ὧ νεανίσκ', οὐκ ἐῷ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἶναί σ' ὑβριστὴν φησι καὶ λέγειν ὅτι

1075 πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ τί;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων σύλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1080 οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς.

ΓΡΑΥΣ.

ὁ δ' ἐπιτρέψων ἔστι τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἂν διαλεχθείην διέσπλεκωμένη
ὑπὸ μυρίων ἑτῶν τε καὶ τρισχιλίων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἤξιους
1085 πίνειν, συνεκποτέ' ἔστι σοι καὶ τὴν τρύγα.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστι κομιδῆ τρυξ παλαιὰ καὶ σαπροά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἱάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἔλθων ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὓς ἔχα.

ΓΡΑΥΣ.

1090 ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ γὰρ βιάσεται.
θάρρει, μὴ φοβοῦ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.

ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπελίττον χρόνον.

ΓΡΑΥΣ.

βάδις· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1095 ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΚΑΡΙΩΝ.

τίς ἔσθ' ὁ κόπτιον τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ.

ΕΡΜΗΣ.

1100 ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. σέ τοι λέγω,

ΚΑΡΙΩΝ.

οὔτιος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωςι σφόδρα;

ΕΡΜΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέφξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά,
1105 ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαντὸν, εἶτα τὴν ὕν.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρὲ, βούλεται
ἔς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκῆσας τρουβλίον
ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάρανθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑΡΙΩΝ.

1110 ἦ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
αἶτις διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς;

ΕΡΜΗΣ.

ὅτι δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
1115 οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν
ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦτιον μέλει,
ἔγω δ' ἀπόλωλα κάποτέτριμμα.

ΚΑΡΙΩΝ.

σωφρονεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

1120 πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίαιν
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνουῖτιαν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἔσθιεν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν

1125 ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων;

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι τάλας,

οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἅν τετραδί πεπεμμένου.

ΚΑΡΙΩΝ.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μιάτην καλεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον·

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄσκολιάς' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

ΕΡΜΗΣ.

1130 σπλάγγων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγγν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;

ΚΑΡΙΩΝ.

1135 εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμι σ' ὠφελεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
1140 ὑφέλοι', ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποιοῦν αἰέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς, ᾧ τοιχωρύχε.
ἤκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡΜΗΣ.

ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
1145 ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ.

μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἔστι βελίω πολύ.

ΚΑΡΙΩΝ.

1150 τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πατρίς γὰρ ἔστι πᾶσ' ἴν' ἂν πράττη τις εὖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὄν;

ΕΡΜΗΣ.

παρὰ τὴν θύραν στραφαιὼν ἰδρῦσασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ.

στραφαιὼν; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στραφῶν.

ΕΡΜΗΣ.

1155 ἀλλ' ἐμπολαῖον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλὰ πλουτοῦμεν; τί οὖν

Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλὰ δόλιον τοίνυν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίνος οὔνεκα;

ΙΕΡΕΥΣ.

ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
 ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἤκων ἔμπορος
 1180 ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθῆεις, ὁ δέ τις ἂν
 δίκην ἀποφυγῶν· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
 κάμει γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς
 θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυριοί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

1185 οὐκ οὖν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;

ΙΕΡΕΥΣ.

τὸν οὖν Δία τὸν σωτήρα καὶ τὸς μοι δοκῶ
 χαίρειν ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἣν θεὸς θέλη.
 ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
 1190 αὐτόματος ἤκων.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
 τὸν Πλοῦτον, οὐπὲρ πρότερον ἦν ἰδρυσμένος,
 τὸν ὀπισθόδομον αἰὲ φυλάτιων τῆς θεοῦ.
 ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
 1195 ἔν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ σύ.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάνυ μὲν οὖν

δρᾶν ταῦτα χρεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν

ιδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἤλθες αὐτῇ ποικίλα.

ΓΡΑΥΣ.

1200 ὦν δ' οὔνεκ' ἤλθον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάντα σοι πεπράξεται,
ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυᾶ σὺ μοι
ἤξειν ἐκείνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.

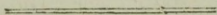
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτροῶν τὰναντία
1205 αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραῖς
ἢ γραῦς ἔπεστ' ἀνωγίτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ'
ἀναχωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας
ἔπεσθαι.

F R A G M E N T A.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ.

I

Galeus in praefatione lexicī Hippocratici ubi de vocabulo γλώσσα agit p. 404. Νομίζω δέ σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν τὰ ἐκ τῶν Δαιταλέων ὧδέ πως ἔχοντα

Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὀμηρείους γλώττιας, τί καλοῦσι κόρυμβα;

προβάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων πρεσβύτης τῷ ἀκολάστῳ νιεῖ πρῶτον μὲν τὰ κόρυμβα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι, μετὰ δὲ τοῦτο „τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα.“ κἀκείνος μέντοι ἀντιπροβάλλει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττιῶν εἰς δίκας διαφερούσας ὧδί πως

Ὁ μὲν οὖν σὸς, ξιμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω τί καλοῦσιν ἰδυίους.

εἶτ' ἐφεξῆς προβάλλει τί ποτ' ἐστὶ τὸ ὀπνίειν. ἐξ ὧν δῆλον ὡς ἡ γλώττια παλαιὸν ἐστὶν ὄνομα τῆς συνηθείας ἐκπεπωκός. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἐχόντων ἠξίου ποιεῖν ὀνόματα καινὰ δηλοῖ μὲν καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἱκανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει, δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταύτῳ δράματι διὰ τῶνδε ἀλλ' εἰ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι.

εἶτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων

ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.

πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου νιέος εἰπόντιος

ἦ μὴν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ καὶ τοῦθ' νιόυ ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἔρει τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.

εἴτ' αὐθις ἐκείνου φάντος

ἀποβήσεται σοι ταῦτα πολὺ τὰ ῥήματα

πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκώπει

παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τὰποβήσεται.

καὶ μὲν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω πανόμενος οὐδὲ ἀ-
δούμενος τὸν γέροντά φησι

τί ὑποτεζμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις

καλοκαγαθίαν ἀσκοῦντας;

εἶτα ὁ πρεσβύτης

οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,

τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων γηρύεται;

2

Athenaeus XV. p. 694 a.

Ἴσσον δὴ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνα-
κρέοντος.

3

Athenaeus XII. p. 527 c.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ
μᾶλλον

πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν,
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακωνῶν.

4

Athenaeus IV. p. 184 e.

Ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος,
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

5

Athenaeus IX. p. 368 e.

Καὶ δελφαιῶν ἀπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια
πιτερόεντα.

6

Athenaeus XIV. p. 646 b.

Ἐγὼ δ' ἰὼν

πέμψω πλακοῦντι εἰς ἑσπέραν χαρίσιον.

7

Athenaeus XV. p. 690 e.

Φέρον ἴδω τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

8

Pollux X, 119. 120. (coll. VII, 177. et Photio p. 529, 6.)

Τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
πρὶν καταλάσας τὴν σπαθίδα γεύσασθαι μύρου.

9

Athenaeus XV. p. 667 f. Ἀγηρεῖτο δὲ τὰ κοιτα-
βεῖα ὁ πλείω καταδύσας. — τὸ δ' ἄθλον Ἀριστο-
φάνης Δαιταλεῦσιν „Ἐγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτι
ἔστι κοιταβεῖον) | ἰστᾶναι καὶ μυρρίνας.“

10

Athenaeus III. p. 127 c.

Ἡ χόνδρον ἔψων, εἶτα μυῖαν ἐμβάλων
ξιδίδου ῥοφεῖν ἄν.

11

Athenaeus IX. p. 400 a. ex Tryphone
Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

12

Pollux X, 109. (coll. X, 92.)
Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

13

Photius p. 606, 20. et Suidas in τροπίας οἶνος
Ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

14

Scholiasta Aristoph. Equit. v. 577. schol. Platonis
p. 334. Bekker. schol. Diogenis in Notices et Extraits
vol. X. p. 226. Photius et Suidas in στλεγγίς
Οὐδ' ἔστιν αὐτῇ στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος.

15

Suidas in ἀναλίσκειν
Εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ
τείχη.

16

Harpocratio in ναυτοδίκαί, Ἀριστοφάνης Δαιτα-
λεῦσιν „Ἐθέλω βάψας (βλάψας codex Vratisl.) πρὸς
ναυτοδίκαξ ξένην ἐξαίφνης.“ Suidas βάψας τὴν κόπην
ἔπλευσας ἐλθὼν πρὸς τοὺς ναυτοδίκαξ, οἳ τὰ τῆς

ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων· λέγουσι γὰρ τὸ βάψας ποιήσω μέλαν. Hesychius, βάψας: δεύσας, πλεύσας. ἢ τὴν κόπην βάψας.
Fortasse

Ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας πλεῖν ἐξαίφνης . . .

17

Harpocratio in ἐπίπεμπτον,

Ἦν μὴ μειαλάβη τοῦ ἐπίπεμπτον, κλαέτω.

Photius p. 597, 1. et Etymol. M. p. 763, 22.

18

Harpocratio in κινκλῖς

Ὁ δ' ἠλιασιτῆς εἶρε πρὸς τὴν κινκλίδα.

19

Pollux X, 158.

Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός.

20

Photius et Suidas in σεῖσαι

Ἐσειον, ἦτον χρῆματ', ἠπέιλουν, ἔσυκοφάντου.

21

Athenaeus III. p. 119 c.

Οὐκ ἀσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτοὶ πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

22

Suidas in Αἰγέα

Τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

23

Scholiasta Theocriti II, 12.

Τί δαί; κονίδιον λευκὸν ἐπρῶ τῆ θεῶ
εἰς τὰς τριόδους;

24

Pollux IX, 88. (VII, 170.)

Οὐδ' ἀργύριον ἐστιν κεκερματισμένον.

25

Athenaeus VII. p. 299.

Καὶ λεῖδος ὡσπερ ἐγγελευς.

26

Athenaeus IV. p. 169 c.

Κάγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Huc spectare videtur Phrynichus p. 427.

27

Photius p. 313, 14. Ὅαί τῶν ἱματίων: Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „Ὅτε τὰς ὕας ἴσας ἐποίησατο.“ Conf. Eustathius p. 1828, 54.

28

Phrynichus p. 91. — ἠπήσασθαι ἄπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας

Καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι.

Aristophanis verba attulit Thomas Mag. p. 27. Versus heroici exitus, cuius in vicinia fortasse lectum fuit oraculum Atheniensibus aliquando editum Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται ἤματα πάντα, de quo scholiasta Equit. v. 1010. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὅρησι καὶ Δαιταλεῦσι μέμνηται.

29

Eustathius p. 1579, 30. de prosodia nominum in οια et εια agens, καὶ ἡ ἀναιδεία δέ φησι (Αἴλιος Διονύσιος) καὶ ἡ παρανοία, ὧν πάντων ἐκτείνεται μὲν ἡ τελευταία, ἡ δὲ πρὸ αὐτῆς ὀξύνεται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν „ὦ παρανοία καὶ ἀναιδεία.“

30

Harpocratio in ἀλίπεδον, Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι διὰ ψιλῶ „Ἐν ἀλιπέδῳ.“

31

Grammaticus Bekkeri p. 427, 3. Ἀποβροχθίσαι: τὸ καταπιεῖν. ὡς ἡμεῖς, Ἀ. Δ. ἐχρήσατο.

32

Pollux X, 172. Θυλακίσκον, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀ.

33

Antiatticista Bekkeri p. 104, 28. Κλινάρια: οὐ μόνον κλινίδια. Ἀ. Δ. κλινάριον ex hac fabula Pollux X, 32.

34

Pollux VII, 153. Ἄ. δ' ἐν Δ. καὶ λυρωνίαν που λέγει.

35

Photius p. 291, 16. Νεβλάροιοι: περαίνει. ἄσσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν. Ἄ. Δ. νεβλάροιοι scripsit Alberti in annotatione ad Hesychii glossam νεβλάροι: περαίνειν.

36

Photius p. 350, 10. Ὅρτυγας: συστέλλοντες οἱ Ἀιτικοὶ λέγουσι τὸ υ. καὶ τὸν ὄρτυγοκόμον βραχέως. δηλοῦ Ἄ. Δ.

37

Suidas, Παγδαίους: — ἔστι τὸ ὄνομα — καὶ ἐν Δ. Ἄ.

38

Athenaeus IV. p. 183 e. Μνημονεῖει δὲ τοῦ τριγώνου (instrumenti musici) τούτου — Ἄ. ἐν Δ.

39

Pollux VII, 168. Τῷ δὲ λοῦσθαι καὶ τὸ ψυχρολουτρεῖν ἂν προσήκοι, εἰρημένου τοῦ ἐψυχρολουτρήσαμεν ἐν Δ. Ἄ. Falckenburgius ψυχρολουτεῖν.

40

Scholiasta ad Acharn. v. 271. ὠρικὴν ὑληφόρον: ἀντὶ τοῦ ὠραίων καὶ ἀχμαίων — ὠρικὸν δὲ μειράκιον καὶ κόρη, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός.

41

Harpocratio, Θῆτες: — ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἄ. ἐν Δ.

42

Scholiasta ad Vespar. v. 819. εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν. καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλέων.

BABYLONIOI.

De lite propter Babylonios fabulam ab Cleonē sibi intenta conqueritur poeta in Acharn. v. 377 — 382.

502 — 507. ubi vide scholiastarum annotationes. Eo spectant etiam versus in parabasi inde ab 630., monente Berglero, in quibus διαβαλλόμενον se dicit ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις.

43

Plutarchus in vita Periclis cap. 26. p. 166 d. οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς ἀγχιμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν. — πρὸς ταῦτα τὰ σίγματα λέγουσι καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον ἠνίχθαι

Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος.

Conf. Hesychius, Photius et Suidas in Σαμίων.

44

Hesychius, Ἱστοριανὰ: Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἱστοριανὰ φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἱστορῷ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρώνται. Διονύσιος δὲ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἱστοριανὸς λέγεται, ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρησθαι ὡς καθάρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τούναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα.

45

Photius p. 546, 5. Στοῖχος: στίχος. — Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις

Ἡ που κατὰ στοίχους κεκράζονται τι βαρβαριστί. Hesychius, κατὰ στίχους: κατὰ τάξεις. Scribe κατὰ στοίχους.

46

Photius p. 538, 20. Στιγών: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις. Hesychius Στιγών: μαστιγίας. Vera scriptura στίγων est. Photii codex accentum ab correctore habet. Conf. Eustathius p. 725, 32. 1542, 48.

47

Scholiasta ad Lysistr. v. 282. et Suidas in ἀσπίδη φόροι

Ἱστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τροεῖς ἀσπίδας.

48

Athenaens XI. p. 494 d. *Κάν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ἤτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξύβαφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἠγῆτέον εἶναι ἢ ὅτι ἐκπώματα ἤτουν.*

49

Athenaens III. p. 86 f.

Ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος ἐμφερέστατα ὀπτωμένας κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνδράκων.

50

Scholiasa Avium v. 1555. *Πείσανδρος: — καὶ δωροδοκῆσαι φησιν αὐτὸν Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ τούτων „Ἡ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πόλεμου πορίσειεν μετὰ Πείσανδρου.“ πορίσειαν Berglerus. Huc spectat schol. Lysistr. v. 491.*

51

Harpocratio in ἐπιβάτης

Εὐ γ' ἐξεκολύμβησ' οὐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον.

52

Ammonius p. 149.

Ἡ βοίδαρίων τις ἀπέκτεινε ζευγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

53

Pollux X, 85. (Athenaens XI. p. 478 c.)

*α. Δεῖ διακοσίων δραχμῶν.
β. πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν; α. τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.*

54

Pollux X, 173.

*Πόσους ἔχει στρωτήρας ἀνδρῶν οὐτοσί;
καὶ αὖ πάλιν*

Ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε.

Conf. Harpocratio et Suidas in v. στρωτήρ.

55

Scholiasta ad Lysistrat. v. 288. et Suidas in v. σιμὸς

Μέσσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

56

Etymolog. M. p. 311, 1.

Ἀνήρ τις ἡμῖν ἔστιν ἐγκινούμενος.

57

Photius p. 295, 8.

Ὡ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

58

Priscianus XVIII. p. 1181. Putsch. (vol. II. p. 202. ed. Krehl.) „Aristophanes in Babylo niis

Ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.

Nos quoque similiter, *annuit me fugere domum.*“

59

Pollux X, 38. „Εἰς ἄχυρα καὶ χροῦν.“ Grammaticus in Bachmanni Anecdotis I. p. 418, 24. Χροῦν: τὸ λεπτόν τοῦ ἀχύρου. Ἀριστοφάνης.

60

Photius p. 490, 19. Ῥόθιον: — Ἀ. Β. „Κατάγου ῥοθιάζων“ φησὶ, καὶ πάλιν

Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφροσι κόσμῳ. Conf. Suidas in v. ῥοθιάζουσιν.

61

Hesychius, Ἐς τὸν λιμένα: εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. παρὰ τὴν παροιμίαν, Ἀιτικὸς ἐς λιμένα. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι συντόμως ἤλανον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Conf. Photius p. 22, 7. Zenobius II, 10. et Diogenianus I, 66.

62

Scholiasta Platonis p. 381. ed. Bekker. Τὴν αὐτοῦ σχιὰν δέδοικεν: ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Memorat Apostolius XVIII, 53.

63

Zenobius Proverb. II, 22. Ἄνθ' Ἐρμιῶνος: εἶρηται ἢ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἰκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἐρμιῶνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

64

Aristoteles Rhetoric. III. 2, 15. Ἔστι δὲ ὁ ὑποχορισμὸς, ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν, ὡσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσίου χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λαιδορίας λαιδορημάτιον, καὶ νοσημάτιον. εὐλαβεῖσθαι δὲ δεῖ καὶ περατηρεῖν ἐν ἀμφοῖν τὸ μέτριον.

65

Antiatticista Bekkeri p. 80, 14. Ἀλιζόν: ἀντὶ τοῦ ἀλμυρόν. Ἀ. Β.

66 a

Pollux IV, 186. Τοὺς δὲ αἰὲ ῥιγοῦντας οἱ παλαιοὶ ῥιγεσιβίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. Ἀ. δὲ ἐν Β. δύσριγος εἶρηκε. δύσριγος in Menandro reprehendit Phrynichus p. 418.

66 b

Etymolog. M. p. 414, 14. Ζώντειον: προπαροξυτόνως ὁ μύλων. — Ἀ. Βαβυλωνίοις ζώστειον, ὡς Ὡρος ὁ Μιλήσιος εἶρηκεν. Aliorum grammaticorum locus de hoc vocabulo et de cognato ζήτριον collectos vide in Thesauro Stephani p. CCCXL. ed. Lond.

67

Moeris p. 190. Θωμὸν Ἀπτικῶς, ὡς Ἀ. Β.

68

Stephanus Byzant. in Λακεδαίμων, — καὶ λακωνίζω καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ λακεδαιμονιάζω, ὡς Ἀ. Β.

69

Photius p. 288, 24. „Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ“. Pollux IX, 28.

70

Photius p. 347, 27. Ὀρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνῶναι.
A. B.

71

Pollux X, 152. Καὶ πόδα δὲ βαλαντίου ὁ αὐτὸς
εἶρηκεν ἐν Βαβυλωνίοις.

72

Antiatticista Bekkeri p. 116, 32. Ὠτοκάταξιν:
τὸν συνιετριμμένον τὸ οὖς. A. B. Vide Hesychii
interpretes.

73

Ex Babyloniis aliquid attulit Crates apud scripto-
rem argumenti Pacis. Quod quale fuerit nescimus.
Phormionem, Asopii filium, ex hac fabula memorat
scholiasta Pacis v. 347.

 Π Ρ Ο Α Γ Ω Ν.

74

Photius p. 534, 1. et Suidas, Σταθερόν: —
Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι
Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρῆς ἡβης.

75

Athenaens III. p. 95 d.
Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς εἰσίδω ῥύγχος πέριξ κεκαυμένον;

76

Athenaens III. p. 80 a.
Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδῶν ποτε
ἔιρωγ', ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

77

Athenaens IX. p. 380 d.
Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

78

Athenaens X. p. 422 e.
Ὦρα βαδίζειν μοῖσι πρὸς τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνᾶναι.

ARISTOPH. II.

29

79

Athenaeus XI, p. 478 f.

Ὁ δ' ἀλφίτων γε πριάμενος τρεῖς χοίνας
κοτύλης δεούσας εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

80

Pollux X, 44.

Οἶμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ' ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

81

Scholiasta Platonis p. 322. ed. Bekker. Παροιμία,
ἐν πίθῳ τὴν κεραιμεῖαν ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθή-
σεις ὑπερβαινόντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων
καὶ ἤδη τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀ. ἐν Π.

82

Grammaticus Bekkeri p. 411, 17. Ἀντλιαντλη-
τῆρα: — Ἀριστοφάνης δὲ Προαγῶνι καὶ Ἐπίλυ-
κος Κωραλίσκῳ τὸ αὐτὸ ἀντλίον κεκλήχασιν.

Α Μ Φ Ι Α Ρ Ε Ω Σ .

83

Scholiasta ad Pluti v. 701.

Ἄλλ' ὦ θυγάτηρ ἔλεξ' Ἰασοῦ πρηνεμένης.
Hesychius, Ἰασώ: παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀρι-
στοφάνης καὶ Ἀμφιάρεω θυγατέρα εἶναι Ἰασώ.

84

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 15.

Καὶ νῆ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῶν φέρε
κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.
Conf. Pollux X, 40.

85

Scholiasta Ranar. v. 246.

Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῶ προκτιῶ φλέων;
Apud Suidam in v. φλέων est τῶ προκτιῶ βύσμα.

86

Scholiasta Nubium v. 663.

α. Γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'; β. ἀλεκτροῶν
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. α. οἰμῶζουσά γε.

87

Athenaeus IV. p. 158 c.

Ὅστις φακῆν ἠδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

88

Pollux VII, 181. (coll. VI, 60.)

Ἐπειτ' ἔρειξεν ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.

89

Pollux X, 92. Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωναδόχον
πλεκτήν σχολῖνον ἐν Ἀμφιάρειω Ἀριστοφάνης
ἔφη.

90

Photius (p. 596, 14.) et Suidas in τοῦ

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.

91

Suidas in ἀχηνία

Νόσῳ βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία.

Grammaticus Bekkeri I. p. 474, 7.

92

Suidas in Φρυνώνδας

Ὡ μισρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πονηρὲ σύ.

Conf. scholiasta ad Aeschin. c. Ctesiphont. p. 766. ed.
Reisk. (260. Bekker.)

93

Harpocratio in Λαμπρεῖς

Λαμπρεῦς ἔγωγε τῶν γάτω.

94

Aelianus de N. A. XII, 9.

Ὅσφιν δ' ἔξ ἄκρων διακίγκλισον ἠὔτε κίγκλου
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαιοιδίην.
Hesychius, Διακίγκλισον: διάσεισον. κίγκλος
δὲ ὄρνεον ἢ σεισοπυγίς.

95

Pollux X, 180.

Καὶ τοὺς μὲν ὄφεις οὖς ἐπιπέμπεις
ἐν κίστη που κατασήμεναι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

96

Hephaestio de metro choriambico p. 53. ed. Gaisford.

Οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοῦχι λέληθ' ἑμαυτόν.

97

Scholiasta Pacis v. 473.

Ἄφ' οὗ ζωμωδικὸν μορμολυκεῖον ἕγγων.

98

Antiatticista Bekkeri p. 81, 24. Ἀκραιφνὲς ὕδωρ: Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράω. Phrynichus ibidem p. 23, 4. Ἀκραιφνὲς ὕδωρ: τὸ ἀμυγὲς καὶ καθαρόν ἐτέρας ἐπιροοῆς.

99

Pollux II, 176. Τὸ δὲ ἐπεγείρειν τὸ αἰδοῖον ταῖν χεροῖν καὶ ἀνακνᾶν ἀναφλᾶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράω λέγει.

100

Antiatticista Bekkeri p. 82, 5. Ἀνθρωπίζε-
ται: Ἀ. Ἀ. Pollux II, 5.

101

Etymolog. M. p. 112, 52. Τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφιαράω διὰ τοῦ ε ἤντε βόλησε δύο κλίσεις ὑπέστη.

102

Erotianus in lexico Hippocratico p. 244. ed. Franz. Λεβηρίδος: ὑμενώδους ἀποσύρματος, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφρων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράω καὶ Στράτις ἐν Φοινίσσαις. Hesychius, Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστοφάνης φησὶ, τυφλότερος λεβηρίδος. κ. τ. ἔ. Conf. Zenobius II, 95. p. 52. et Suidas in v. γυμνότερος.

103

Harpocratio, Ῥόπτρον: — τὸν τῆς θύρας κλί-
κον — ὡς καὶ ἄλλοι, Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράω.

104

Scholiasta Platonis ad Theagem p. 383. ed. Bekker. Παροιμία ἰερὸν συμβουλή ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. — ἄλλοι δὲ φασὶν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράω. De hoc pro-

verbio vide Alberti annotationem ad Hesychium vol. II. p. 27.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

105

Scholiasta Ranarum v. 1125.

Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν πλατειῶν τοῖς ὑστάτοις.

106

„Suidas, Ἀναπηρίαν: οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. — Sed Pollux II, 61. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ καὶ ἀναπηρίαν.“ DOBRAEUS ad Pluti v. 115. p. 12. „Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. Ἀναπειρίαν: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Phrynichus ibid. p. 9. Ἀναπηρία. διὰ τοῦ η τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον. Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poeta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem ζυγοποιεῖν alibi idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513. referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. VI. p. 269 c. qui locus omnino comparandus.“ IDEM in Addendis p. (99).

107

„Suidas, Ἦν δ' ἐγώ: παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C. C. C. pro παρὰ Π. καὶ Ἀ. habet ἀριστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit haec locutio in Pluto.“ DOBRAEUS in Addendis p. (97).

108

Antiatticista Bekkeri p. 113, II. Ἐμφῆσαι: διὰ τοῦ υ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

109

Athenaeus III. p. 95 c.

Καὶ μὴν τὸ δεῖν ἄκροκώλιά γε σοι τέτταρα
ἤψησα τακερά.

110

Suidas in ἀγοράσαι et Bekkeri Anecd. p. 331, 26.
Ἄλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχοῖν· ὡς ἀγοράσω
ἀπαξάπανθ' ὅσ' ἂν κελεύης, ὦ γύναι.

111

Pollux IX, 63. Ἔστι δὲ καὶ τὸ διώβολον ἐν Λιολοσίκωνι Ἀριστοφάνους „Ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβολον γένηται μοι.“

112

Pollux X, 104.

Λοίδυξ, θυνεία, τυροκνηστis, ἐσχάρα.

113

Pollux I, 79.

Κοιτῶν ἀπάσαις εἷς, πύελος δὲ μί' ἀρξέσει.

114

Pollux X, 116. et Athenaeus XV. p. 1561. ed. Dindorf.

Καὶ διαστίλβονθ' ὀρῶμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

115

Pollux X, 118. Ἐν τῷ Λιολοσίκωνι Ἀριστοφάνους „δυοῖν λυχνιδίων.“

116

Hephaestio de metris cap. 9. p. 51. ed. Gaisf.

Οὐκ ἐτιός, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλωσιν ἐκάστοθ' ἄνδρες·
δεινά γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Ad hanc fabulam fortasse referendi quos ex Aristophane versus attulit Athenaeus I. p. 48 c. exscriptos ab Eustathio p. 1570, 5.

Ὅστις ἐν ἡδυόμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

117

Pollux X, 25.

Καὶ δι' ὀπῆς καὶ πὶ τέγους.

118

Athenaeus VII. p. 276 c. Τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη, Εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δείπνα; ἴσως διὰ νυκτιός; ὡς ὁ χαρτεῖς Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἶονεὶ δι' ὅλης νυκτιός.

119

Pollux IX, 89. Ἐν — τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ἀκερματίαν ὠνόμασεν.

120

Pollux X, 24. Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ κλειδίον.

121

Scholiasta Pacis v. 740. Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμωδεῖ — ἐν Αἰολοσίκωνι.

122

Aeolosiconis editionem alteram memorat Athenaeus VIII. p. 372 a. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ Τῶν δὲ γηθύων ῥίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

123

Ad hanc fabulam fortasse referendus Herodiani locus corruptus περὶ μονήρους λέξεως p. 7, 11. ἀλλὰ καὶ ἡ νέα νῆ εἰρημένον — παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν δινσίλλωνι καὶ ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο. Quae ita videntur esse corrigenda, — ἐν Αἰολοσίκωνι Καὶ κ' ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.

Κ Ω Κ Α Λ Ο Σ.

124

Erotianus p. 388. ed. Franz.

α. Παρέσο κατέτριβεν ἱμάτια. β. κάπειτα πῶς φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὄλον;

125

Athenaenus IV. p. 156 b.

Ἄλλ' ἐστὶν, ὧ πάτερ, κομιδῇ μεσημβρία,
ἤντικα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεῶν.

126

Harpocratio et Suidas in πώμαλα

α. Λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; β. πώμαλα·
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

127

Photius p. 658, 14. et Suidas in ὧδε

Ἐξδότην δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

128

Athenaenus XI. p. 478 d.

Ἄλλαι
ὑποπρεσβύτεραι γράες Θασίου μέλανος μεστὸν * *
κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις σφέτερον δέμας
οὐδένα κόσμον.

129

Pollux VII, 162.

Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευς
ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

130

Macrobius Saturnal. V, 18.

Ἡμουν ἄγριον βάρος·
κᾶτειρε γὰρ οἶνος οὐ
μιγείς Ἀχελώφ.

131

Zenobius VI, 47. Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος·
μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται
δὲ παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν
ἐργάζεσθαι νομίζονται.

132

Hesychius, Ἰπνός· — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κω-
κάλῳ καὶ τὸν κοφρῶνα οὕτως εἶπεν. Conf. Pollux
V, 91.

133

Stephanus Byzant. in v. Κόρινθος, — καὶ κοριν-

θιάζομαι τὸ ἐταιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐται-
ρῶν. ἢ τὸ μαστροπεύειν. Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ.

134

Ad Cocalum Brunckius probabiliter retulit locum
Gellii XIX, 13. „νάγους enim Graeci vocaverunt brevi
atque humili corpore homines, paulum supra terram
exstantes, idque ita dixerunt adhibita quadam ratione
etymologiae cum sententia vocabuli competente, et, si
memoria, inquit (Apollinaris), mihi non labat, scri-
ptum hoc est in comoedia Aristophanis, cui nomen est
ἀκαλῆς.“ Fluctuant libri inter ἀκαλῆς, ἀκλαῆς,
ἀκλαιῆς, ἀκλανῆς.

Α Ν Α Γ Υ Ρ Ο Σ.

135

Etymolog. M. p. 207, 53. in ν. βουκέφαλος (Gu-
dian. p. 113, 47.)

Μὴ κλαῖ· ἐγὼ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.
καὶ πάλιν

Ψῆχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν.

136

Photius p. 346, 16. et Suidas in ν. ὀρθοπλήξ,
Ὡς δ' ὀρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

137

Pollux X, 74. Καὶ τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου
Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει. Aristophanis verba
sine nomine auctoris apposita sunt in Etymolog. M.
p. 677, 40.

Περίθες σεαυτῶ τὸν πνιγέα.

138

Pollux X, 55. Τὴν δὲ ψήκτραν — Ἀριστοφά-
νης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν.

139

Pollux X, 56. Στόμια δὲ πριονωτιὰ ἔφη ἐν
Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

140

Athenaeus VIII. p. 385 f.

Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὄψαρίοις ἐκάστοτε.

141

Athenaeus XIV. p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥοῶν) Ἀριστοφάνης μνημονεύει ἐν Ἀναγύρω „Πλήν ἀλεύρου καὶ ῥόας.“

142

Photius p. 311, 15. et Suidas in ξυννένοφε
Καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντιᾶ μάλ' εὖ.

143

Photius p. 315, 22. et Suidas in ὁδοῦ παρούσης
Ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερούην.

144

Pollux IX, 64.

Ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων.

145

Pollux IX, 72.

α. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δὴ ὀβολὸν καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῶν πικλίντρον. β. μῶν τις αὐτ' ἀνείλετο;

146

Athenaeus IV. p. 133 b.

Πρὸς θεῶν, ἔραμαι τέτιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσαμένη
καλάμῳ λεπιῶ.

147

Athenaeus VII. p. 301 a.

Οὐχ ἐψητῶν λοπάς ἐστιν.

148

Scholiasta Avinm v. 1292.

Καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέροδιξ χωλός.

149

Suidas in v. ἀπλήγιος et grammaticus Bekkeri p.
425, 20.

Ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

150

Photius p. 387, 7. et Suidas in παραλοῦμαι

— Ἄλλὰ πάντας χρῆ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους
ἕαν.

151

Suidas, Ἀμφιανακτίζειν: ἄδειν τὸν Τερ-
πάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον —. ἔστι δὲ
— καὶ ἐν Ἀναγύρω.

152

Pollux VII, 64. Ἀναχύρωτον δὲ τὸν πηλὸν
Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω λέγει.

153

Suidas, Ἀργεῖοι φῶρες: ἐπὶ τῶν προδήλως
πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμφοῦνται.
Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω.

154

Pollux X, 76. Ἐξεστι δὲ αὐτὸ (vasculum vomitu-
ris porrigendum) καὶ λεβήτιον καλέσαι, καὶ σχά-
φην εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρω Ἀριστοφάνης. Addit
codex Falckenburgianus καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τι
ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν.

155

Pollux X, 114. Τὸ ὑπόθημα τοῦ ὄλμου ὑφὸ λ-
μιον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρω λέγει.

Γ Ε Ω Ρ Γ Ο Ι.

156

Plutarchus in vita Niciae c. 8. p. 528 a.

α. Ἐθέλω γεωργεῖν. β. εἶτα τίς σε κωλύει;

α. ὑμεῖς· ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμὰς,

ἕαν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. β. δεχόμεθα·

δισχίλια γὰρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

157

Scholiasta Equitum v. 959.

Ὅτω δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει;

ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας;

V. 1. ὅτου — πόλει; Brunckius, quo recepto σοι
fortasse in μοι mutandum. V. 2. ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν
μολγὸν· οὐκ ἀκήκοας; Porsonus. Ad hanc fabulam

Brunckius retulit versum ab Polluce allatum X, 187. —
οὐδὲν κωλύει καὶ μολγὸν εἰπεῖν, ὅς ἐστι κατὰ τὴν
τῶν Ταραντίνων γλωττίαν βόειος ἀσκός· — καὶ Ἀρι-
στοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει,

Μῆ μοι Ἀθηναίους αἶνει, τοὶ μολγοὶ ἔσσονται·
τὸ ἄπληστον αὐτῶν ὑπαινιττόμενος.

158

Athenaeus III. p. 111 b.

Εἶτ' ἄρτον ὀπιῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

Ex Pelargis ὀβολίας ἄρτους, τοὺς ὀβολοῦ πω-
λουμένους memorat Antiatticista Bekkeri p. III, 7.
Conf. Photius p. 313, 20. p. 314, 1.

159

Athenaeus XI. p. 460 d.

Ὡσπερ κυλικίου τοῦ θόνιον προπέπταται.

160

Etymolog. M. p. 234, 35.

Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ᾧ παῖ, γλίχει;

161

Priscianus XVIII. vol. II. p. 269. ed. Krehl.
(1212. Putsch.) Φαθὶ λέγων. Ἀριστοφάνης Γεωγοῖς
„Εἶγε κιλικίας αἶμα ἐξολοίμην φαθὶ λέγων.“ *Inve-
niuntur et nostri abundantia utentes ut, loquere
dicens et stude properans et similia. Codex
Monacensis ΦΑΟΙ ΛΕΓΩΝ ΑΡΕΤΟΦΑΝΝΣ ΓΕΩΡ
Iseirekia ΜΑΕΞΟΛΟΙΜΕΝ ΦΑΕΙΑΤΟΝ.*

162

Hephaestio p. 73.

Ὡ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττικῆ,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὐδαυ ἀγαθῆς χθονός.
et paullo post

Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφρυτεύσομεν.
Marcus Antoninus IV, 23. Ἐκεῖνος μὲν φησι, Πόλι
φίλη Κέκροπος, σὺ δὲ οὐκ ἐρεῖς, Ὡ πόλι φίλη Διός;

163

Stobaeus περὶ εἰρήνης LV, 2.

Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν, εἰ

γάρ ποτ' ἔμοι παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο
σκάψαι κάποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ διεκλύσαι
τῆς τρυγῆς ἄριτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.

164

Athenaeus III. p. 75 a.

Συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρὸν ἔστι καὶ τυραννικόν·
οὐ γὰρ ἦν ἄν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

165

Athenaeus XIV. p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρρήνων
(ῥοῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.

166

Harpocratio, Κωδία: τὴν τῆς μήκωνος κεφα-
λὴν οὔτω καλοῦσιν. Ἀ. Γ.

Ἀγαθὴν γε κωδιαν.

167

Etymolog. M. p. 326, 20. Ἐλαΐζειν: τὰς
ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.

168

Etymolog. M. p. 635, 38. Ὀρχατος: — καὶ
Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν μετόρχιον (με-
τόρχμιον scholiasta Theocriti I, 48.) ἐκάλεσεν ἐν τοῖς
Γεωργοῖς. Vocabulo μετόρχιον utitur in Pace v. 572.

169

Pollux IX, 69.

Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ
ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

170

Zenobius Proverb. II, 27. p. 34. Αὐτῷ μελη-
τέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον: μέμνηται αὐτῆς
Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.
ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμέ-
νων.

171

Plato in Euthydemo p. 294 d. Εἶεν, ἦν δ' ἔγω,
Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὲ πάντα λέ-
γεις. ad hunc locum scholiasta p. 97. ed. Ruhnk.

(369. Bekker.) Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις: ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις. ἐπὶ τῶν αἴσια ἀναγγελλόντων. πολ- λάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθύδημῳ. In lemmate Bekkerus posuit καλὰ δὴ πάντα λέγεις. Sed vera scriptura est καλὰ δὴ παταγεῖς. Ita enim hoc proverbium recte scriptum apud Hesychium, Photium, Suidam. Vide Hesychii interpretes vol. II. p. 117.

172

Pollux VII, 201. Πορνέυτριαν ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης ἔφη.

173

Harpocratio, Σηράγγιον: — χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς. Σηράγγιον scribitur apud Photium p. 509. 510. Vide Hesychii interpretes vol. II. p. 1175.

174

Photius p. 543, 7. Στρέψα: πόλις τῆς Θράκης. καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι. Στρεψαίους: Ἀριστοφάνης Γεωργῶν. Vide annotationes ad Hesychium vol. II. p. 1278.

175

Pollux X, 69. Τραπεζοφόρον — εὔρον — ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς — ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος ἢ ἐπὶ τῶν τοῖς ἀρχουσιν αἰ μυρρίναι.

176

Scholiasta Platonis p. 330. Bekker. Μέλητος φαῦλος τραγωδίας ποιητής. — ἐν δὲ Γεωργοῖς (Ἀριστοφάνης) ὡς Καλλιαν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται.

177

Scholiasta Avium v. 1698. in codicibus Ravennate et Leidensi, Γοργίαί τε καὶ Φίλιπποι: ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Γοργίας οὗτοι ῥήτορες λάλοι εἰσίν. — τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης.

Γ Η Ρ Α Σ.

178

Athenaeus III. p. 109 f.

α. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; β. θερμούς, ὧ τέκνον.

α. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; β. κριβαντίας, ὧ τέκνον.

179

Athenaeus VII. p. 287 d.

Ταῖς πολιοχρῶσι βεμβράσιν τετραμμένη.

180

Pollux VI, 69.

Ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβὸς, τεύτλιον,

περίκομμα, θρίον, ἐγκέφαλος, ὄργανον.

Diogenes Laertius IV, 18. de Polemone, ἦν οὖν

ἀστεῖός τις καὶ γενναῖος, παρητημένος ἅ φησιν

Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὄξωτὰ καὶ σιλφιωτὰ,

ἄπερ, ὡς αὐτός φησι,

Καταπυγούνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

181

Pollux IV, 180.

Ὄφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς,

ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῶ.

182

Pollux IX, 39.

Ἐπὶ τοῦ περιδρόμου σιᾶσα τῆς συνοικίας.

Idem VII, 125.

183

Pollux X, 74.

Ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν ἢ μείζονα.

184

Pollux X, 104.

Κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.

185

Grammaticus Bekkeri I. p. 430, 15.

Ἐγὼ δ' ἀπολογίζεσθαι τε κᾶτ' ἐπ' ἀνθρώπων.

186

Grammaticus Bekkeri I. p. 449, 14.

Ὁ δὲ μεθύων ἡμεὶ παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

187

Phrynichus p. 367. ed. Lobeck.

α. Τίς ἂν φράσειε ποῦ ἴστι τὸ Διονύσιον;

β. ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσζορεμάννυται.

V. 2. Etymolog. M. p. 590, 52.

188

Priscianus XVIII. vol. II. p. 226. ed. Krehl. (1191. Putsch.) *Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Similiter nos. Aristophanes Γῆρα „Σὺ δ' οὐχ ἡγῆ μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.“ Codex Tegerns.*

^E
ΓΕΡΑΥΣΥΔΟΥΣ ΗΜΕΡΑΣ. Codex Monac. ΓΗ-
ΡΑΥΣΥ ΔΟΥΧ ΗΓΗΙ ΜΟΥ ΗΛΗ ΟΛΙΓΑΣ
ΕΜΕΡΑΣ. Postrema trimetri verba fuisse νῆ Δε'
ὀλίγας ἡμέρας Meinekius et Suevernius viderunt.

189

Scholiasta Equitum v. 577.

Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ σιλεγ-
γίδ' ἔχοντα.

Eadem scholiasta Platonis p. 334. ed. Bekker. Pho-
tius p. 537, 14. et Suidas in v. σιλεγγίς.

190

Athenaeus IV. p. 133 a.

ἜΩ προσβῦτα πόττερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς ἑταῖρας,
ἢ καὶ τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὡς ἐλίαις
σιτηράς;

191

Aelianus de N. A. XII, 9.

Λόρδου κικλοβάταν ὄυθμόν.

192

Scholiasta Nicandri Theriacor. v. 295.

Ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι
τῆμερον.

193

Photius p. 256, 7. *Μελιτέα κάπρον: Ἀρι-
στοφάνης ἐν Γῆρα λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐζοάτης, ἐπεὶ
δασύς ἐστι. καὶ γὰρ ἄρχιον αὐτὸν ἔλεγον. ἢ ὅτι*

μυλωνας ειχεν, εν οἷς ἐτρέφοντο σῦς. Hesychius, Μελιτεὺς κἀπρος: τῶν γὰρ δῆμων Μελιτεὺς ἐστι. καὶ σὺν αὐτὸν ἀντικρως ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρκιον αὐτὸν φασὶ πολλαχοῦ, ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἐτρέφεν.

194

Pollux X, 61. Κληρωτήριον: — ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρησθαι ἐν τῷ Γῆρα Ἀριστοφάνους.

195

Harpocratio, Σκαφίον: — ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γῆρα.

196

Harpocratio, Τῆτες: ἀντὶ τοῦ τούτω τῷ ἔτει. — Ἀριστοφάνης Γῆρα.

197

Antiatticista Bekkeri p. 102, 15. Καταλαλεῖν: Ἀριστοφάνης Γῆρα.

Γ Η Ρ Υ Τ Α Δ Η Σ.

198

Athenaeus XII. p. 551 a.

α. Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας ἔτλη κατελθεῖν; β. ἐν' ἀφ' ἐκάστης τῆς τέχνης εἰλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας, οὓς ἤσμεν ὄντας ἀδοφοίτας καὶ θαμὰ

5 ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. α. εἰσὶ γὰρ τινες ἄνδρες παρ' ὑμῖν ἀδοφοῖται; β. νῆ Δία μάλιστα γ', ὥσπερ Θρακοφοῖται. πάντ' ἔχεις. α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων ἀπὸ τῶν τρυγηδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν

10 Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας.

εἶθ' ἐξῆς φησιν

Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὤχεισθ' ἄρα·
τούτους γὰρ, ἦν πολλῶ ξυνέλθῃ, ξυλλαβῶν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχῆσεται.

199

Athenaeus III. p. 112 e. Θεαρίων ὁ ἀρτοποιὸς,
οὗ μνημονεύει — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτιάδῃ
καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τούτων

Ἰκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπῶν, ἔν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.

200

Athenaeus III. p. 95 f.
Ἀκροκόλι', ἄρτοι, κάραβοι.

201

Athenaeus IV. p. 158 c.
Πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἔψειν ἢ φακῆν.

202

Athenaeus III. p. 99 f.
Θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονφιδιῶν.

203

Athenaeus VII. p. 307 e.
Ἄρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποιχία;
ὡς μὲν γάρ εἰσι νήσιτιδες γιγνώσκειτε.

204

Athenaeus VIII. p. 365 b.
Ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.

205

Scholiasta Vesparum v. 1303.
α. Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
β. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λεπτοὺς ἄλας.
λεπτοὺς] Legebatur ξηροὺς. Recte Pollux VI, 65. In
λευζοὺς corruptum apud Athenaeum IX. p. 367 b.

206

Pollux X, 59.
Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἥσθιον.

207

Pollux VI, 111.
Τότε μὲν γε σοῦ κατεζοτιάβιζον * *
νυνὶ δὲ καὶ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι
καὶ καταχέσονται.

208

Pollux X, 91. *Κανίσια* — *Ἀριστοφάνης ἐν* — *Γηρυτιάδῃ*, „*Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῶ κανισκίῳ ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.*“ Idem VII, 176. *Πλεκτῶ κανισκίῳ.*

209

Athenaeus XI. p. 485 a.

Ἦν δὲ

τὸ *πρᾶγμα* ἑορτή. περιέφερε δ' ἡμῖν *κύκλω λεπαστήν*
ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχεέν τε σφόδρα *κυανοβενθῆ.*

Partem huius loci attulit Pollux X, 73.

210

Pollux IX, 46.

Πόλος τὸδ' ἐστίν· εἶτα πόσῃν ἥλιος τέτραπται;

211

Erotianus p. 148. ed. Franz.

Φήμαις οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.

212

Harpocratio in βωμολοχεύεσθαι

Χαριεντίζει καὶ καταπαίζει ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

Propter verbum *χαριεντίζει* hunc versum omisso fabulae nomine attulerunt Etymol. M., Suidas, Zonaras in ν. *χαριεντιζόμενοι*, scholiasta Platonis p. 403. ed. Bekker., grammaticus Nanianus p. 497.

213

Athenaeus VI. p. 261 f.

Ψιθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

214

Hesychius, *Ἄυτοὶ θύομεν*: ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως, παρὶσον οἱ καλούμενοι εἰς ἐστίασιν λέγουσι, καὶ αὐτοὶ θύομεν. ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπὸ τινῶν λέγεται. *Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ.*

215

Sophocles Electra v. 28. Ὡ δὲσθεον μίσσημα, σοῖ

μόνη παῖρ | τέθνηκεν; Ad hunc locum scholiasta,
Καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρώδηκεν ἐν Γηρυτιάδῃ.

216

Etymolog. M. p. 420, 1.

⁵Ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου.

217

Pollux X, 160. Ἀσκοθύλακος, ὡς ἐν τῷ
Ἀριστοφάνους Γηρυτιάδῃ.

218

Erotianus p. 114. 116. Γαργαλισμοῦ: γάρ-
γαλος καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμὸς, ἀπὸ τῶν
πασχητιουσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως, ὡς
καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ.

219

Harpocratio, Ἐρμᾶν: ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν
ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία. ἔστι τὸ ὄνο-
μα καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι καὶ ἐν Γηρυτιάδῃ Ἀριστο-
φάνους. Photius p. 15, 1. Ἐρμᾶν: ὕφαλος πέτρα.
Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης.

220

Pollux VII, 149. Τὰ δὲ καρπεῖα ἐν τῷ Γηρυτιάδῃ
Ἀριστοφάνης εἶπε.

221

Pollux IV, 181. Εἶποις δ' ἂν καὶ δεσμὰ καὶ
κατάπλασμα ἐν Γηρυτιάδῃ.

222

Antiatticista Bekkeri p. 107, 32. Μέτοχος:
Ἀριστοφάνης Γηρυτιάδῃ.

223

Pollux VII, 117. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτιάδῃ εἶ-
ρηκε τοὺς οἰκοδόμους.

224

Pollux X, 170. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτιάδῃ πε-
ρίθρονον.

225

Athenaens VII. p. 321 a. Σζόμβρος. Ἀριστο-
φάνης Γηρυτιάδῃ.

226

Pollux VII, 7. Καὶ ὁμότεχνοι δὲ καὶ σύν-
τεχνοί. Ἀριστοφάνης γὰρ ἐν Γηρυτάδῃ τούτῳ
κέχρηται.

227

Pollux X, 169. Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστο-
φάνης λέγει φορμῶ σχοινίνῳ. Eadem verba
sine fabulae nomine VII, 175.

228

Athenaeus XIV. p. 650 e. Τῶν γὰρ ἀπυρήνων
(ῥοῶν) Ἀριστοφάνης — μνημονεύει — καὶ ἐν Γη-
ρυτάδῃ.

229

Scholiasta Platonis Clarkianus apud Gaisfordum in
Lecton. Platon. p. 173. (373, ed. Bekker.) ubi de
Agathone agitur

• • • • •
τραγωιδ
ἐπὶ μαλακίαι
ταδῆ ἦν δ' οὔτος
παῖς ἀθηναῖος . . .

Recte Gaisfordum Γηρυτάδῃ restituere opinor. Gram-
matici verba haec fere fuisse credibile est, ποιητῆς
τραγωδίας, ὃς διεβάλλετο ἐπὶ μαλακίᾳ, ὡς Ἀριστο-
φάνης Γηρυτάδῃ.

230

Athenaeus XIII, p. 592 c. Μνημονεύει αὐτῆς
(τῆς Ναΐδος) καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ.
μήποτε δὲ καὶ τῷ Πλούτῳ (v. 179), ἐν ᾧ λέγει
„Ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;“ γραπτέον
Ναῖς καὶ οὐ Λαῖς.

231

Ad hanc fabulam fortasse pertinent versus duo ab
Dione Prusaeo LH. p. 553. ed. Morel. (vol. II, p. 273.
Reisk.) servati, qui de Sophoclis Philocteta disputans
ita scribit, Τὰ τε μέλη οὐκ ἔχει πολὺ τὸ γνωμικὸν
οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν παράκλησιν, ὥσπερ τὰ τοῦ

Εὐριπίδου, ἡδονὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν, ὥστε μὴ εἰκῆ τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηξέσθαι

Ὁ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι χειρισμένου
ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ σιόμα.

Hinc explicari possunt quae in Vita Sophoclis obscurius traduntur p. XII. ed. Brunck. Ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ ποιητικῇ, δηλοῦν ἡθὸς ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθέζετο τοῖς χέλεσιν αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ σιόμα χειρισμένου. Priora verba non sunt Aristophanis, sed parodia nescio ab quo facta notissimi versus Euripidis πειθῶ τις ἐπεκάθηζεν ἐπὶ τοῖς χέλεσι, quo Pericleae vis eloquentiae descripta fuit.

Δ Α Ι Δ Α Λ Ο Σ.

Clemens Alexandr. Stromat. VI. p. 752. ed. Potter. Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Λαιδάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται,

232

Hesychius, Δαιδάλεια: Ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ Λαιδάλου κατασπενασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον.

233

Suidas, Εὐρύβατος: —
Εἰ δὴ τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

234

Erostranus p. 50.
Ὁ μηχανοποιὸς, ὅποτε βούλει τὸν τροχὸν
εἶν ἀνεκὸς, λέγε, χαῖρε φέγγος ἡλίου.

235

Athenaens VII. p. 316 b.
Καὶ ταῦτ' ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίες.
καὶ πάλιν „Τὸν πουλύπου μοι ἔθηκε“ καὶ πάλιν
Πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

P. 323 c. haec ex Danaidibus afferuntur, Σηπία. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους.

236

Athenaeus IX. p. 367 d. et p. 368 c.

Πάσαις γυναιξίν ἐξ ἐνός γέ του τρόπου ὡσπερ παροιμίς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

τρόπου utrobique omittunt libri scripti, ut Musurus de coniectura addidisse videatur.

237

Athenaeus IX. p. 374 e. Καὶ Θεόπομπος δ' — ἐπὶ τῆς Θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα — καὶ Ἀριστοφάνης Δαυδάλω

Ῥιὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυόν.
καὶ πάλιν

Πολλὰ τῶν ἀλεκτρυόνων βία

ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾧὰ πολλάκις.

ἐν δὲ Νεφέλαις (v. 665.) — φησὶ „Νῦν — ἀλέκτορα.“

V. 2. Πολλὰ] Hoc fragmentum ex Platonis Dae-dalo attulit scholiasta Aristophanis Nub. v. 663. ubi ἐνίοτε πολλὰ scriptum. Unde iisdem utrumque poetam verbis usum esse coniecit Ernesti in annotatione ad scholia, Clementis Alexandrini loco confisus, quem supra apposui. Sed scholiastae fidem elevant Photius et Suidas in ὑπηνέμια, qui Aristophanis nomen posuerunt et Platonis philosophi locum quendam adiunxerunt. Et apud Suidam quidem ἐνίοτε πολλοὶ scriptum, apud Photium ἐνίοτε (sic) πολλὰ, ubi Porsonus correxit Ἐν ἴστε · πολλὰ —, Sine auctoris nomine Eustathius p. 1479, 28. attulit πολλὰ τῶν ἀλεκτρυόνων ὑπηνέμια τίκτουσι.

238

Photius p. 338, 15. et Suidas in ὄνου σχιὰ

α. Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐστι; β. περὶ ὄνου σχιᾶς.

239

Hesychius, Δορυφόρον: τὸν δολοφουοῦντα.
Ἀριστοφάνης Δαυδάλω.

240

Pollux VII, 100. Κογχυλλίας λίθος ἐν Ἀριστοφάνους Δαιδάλω.

241

Pollux VII, 117. Ἀρχιτέκτων εἶρηται παρὰ Πλάτωνι. βιαία γὰρ ἢ ἐν τῷ Σοφοκλέους Δαιδάλω τεκτόναρχος Μοῦσα. τὸ δὲ ἀρχιτεκτονεῖν Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Δαιδάλω. Verbo ἀρχιτεκτονεῖν utitur in Pace v. 305. Quamobrem videndum ne Pollux Δαιδάλω pro Εἰρήνῃ scripserit, quum Sophoclis locus ante oculos versaretur.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

242

Pollux II, 76.

Τραπόμενον εἰς τοῦτον λαβεῖν ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Versum alterum propter σηπίδια ex Danaidibus attulit Athenaeus VII, p. 324 b. unde ὀσμύλια pro ὀσμυλλία correctum. Photius p. 352, 25. Ὅσμύλια: ἰχθύδια εὐτελεῖ. Ὅσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια, φησὶν Ἀριστοφάνης. De verbis Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους, quae Athenaeus alio in loco ex Daedalo, in alio ex Danaidibus attulit, dictum ad fragm. 235.

243

Athenaeus X, p. 422 e.

Ἦδη παροινεῖς εἰς με πρὶν δεδειπνάναι.

244

Pollux X, 130.

Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.

245

Scholiasta Pacis v. 922. Pluti v. 1199. et Suidas in v. χύτρας

Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείου χύτρας μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἰδρῶθη ποτέ.

246

Photius p. 596, 14. et Suidas in τοῦ

Ἄλλ' εἶσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
 τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ.
 247

Scholiasta Venetus Homeri Iliad. ξ, 200. p. 392
 b, 20. Ἀριστοφάνης Δαναῖσι „δακτύλιον χαλ-
 κοῦν φέρων ἀπείρουνα“ ἔφη. Eadem schol.
 Ambrosianus Odys. α, 98. qui in Aristophanis verbis
 φέρειν praebet. Conf. grammaticus Bekkeri p. 420, 18.

248

Athenaeus IX. p. 400 a.
 Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.

249

Athenaeus II. p. 57 a.
 Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναρπάμενος δάπιδας καὶ
 στρωματόδεσμα,
 διαμασχαλίσας αὐτὸν σκελίσιν καὶ φύσκαϊς καὶ
 ῥαφανίσιν.

250

Suidas in ἀταλαιπύρων et grammaticus Bekkeri
 p. 457, 29.

Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπύρως ἢ ποιήσις διέκετο,
 Affertur etiam ab Etymol. M. p. 162, 40. (Gudian,
 p. 88, 31.) ubi διάκεται scriptum.

251

Suidas in αὔλειος
 Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλὴν
 κατορύττειν.
 ἐχίνου] σχίνου Meinek. κεφαλὴν Kusterus. Vulgo
 κεφαλῆς.

252

Athenaeus XIV. p. 645 e. Ἐγκριδες, περμύ-
 τιον ἐφόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμε-
 νον. — Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναῖσι καὶ ποιητῆν
 (πωλητῆν Schweighauserus) φησιν αὐτῶν (ita codex
 Venetus: alii αὐτὸν vel αὐτὸν) εἶναι ἐν τούτοις
 „Μῆτ' ἄρα μ' εἶναι | ἐγκριδοπώλην.“ Codex Ve-
 netus μῆτ' ἄρα εἶναι. Recepi Iacobsii correctionem

p. 342. propositam. Porsonus in Miscellan. p. 247. μήθ' ἄρμονιῶν. Pollux VII, 199. de verbis cum πωλεῖν compositis exempla afferens, ἐν δ' Ἀριστοφάνους Δαναΐσι συρμαιοπῶλαι καὶ ἐγκριδοπῶλαι.

253

Athenaeus III. p. 114 c.

Καὶ τὸν κυλλάσιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.

254

Pollux X, 39. Εἴποις δ' ἂν οἶμαι καὶ χνοῦν καὶ μνοῦν ἐπὶ τῶν μαλακῶν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος — ἐν Δαναΐσι „Τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἔστιν.“

255

Suidas in ἀργύρειος et grammaticus Bekkeri p. 442, II. Ἀργύρειον καὶ τὸ λεπτόν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

256

Pollux X, 127. Προσωπὶς καὶ, ὡς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης, προσωπίδιον.

257

Scholiasta Lysistratae v. 1239. Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνικῆ, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. Eadem Suidas in Κλειταγόρα.

258

Scholiasta Pluti v. 210. Ὁ ξύτερον τοῦ Αὐγχεῶς: Αὐγχεὺς, ὡς αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ' ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ' ἱστορίαν λέγειν. τοσαῦτον δὲ ὄξυωπέσιτος ἦν cet. Suidas, Αὐγχεῶς ὄξυωπέσιτερον βλέπεις: οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.

259

Pollux X, 26. Καὶ μὴν καὶ βαλανῶσαι τὴν θύραν ἐκείνοι (οἱ κωμῳδοὶ) λέγουσι, καὶ „Οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν“ ἐν ταῖς Δαναΐσιν ἔφη Ἀριστοφάνης. Tantam haec habent cum Ecclesiazusarum v. 382. similitudinem, νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλά-

νοκε τὴν Θύραν, ut dubitare liceat an Pollux alteram pro altera fabulam nominaverit.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Duplex huius fabulae editio exstitit, altera Δράματα ἢ Κένταυρος, altera Δράματα ἢ Νίοβος inscripta.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ.

260

Photius p. 451, 13.

Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίξην
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.

Conf. Suidas in πρόδικον.

261

Pollux III, 74.

Ἄνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.

262

Pollux X, 185.

Ἄλλ' εἰς κᾶδον λαβῶν τιν' οὔρει πίτινον.

263

Pollux X, 79. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ „Ἐκχρουσαμένους τοὺς πύνδακας“ εἶρηκε. ἔκχρουσάμενος Casaubonus.

264

Pollux IX, 53. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ „Αἶθος δεκατάλαντος.“

265

Pollux IX, 36. Κωμήτας τοὺς γέιτονας καὶ κοιμήτιδας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη „Ἐν κωμήτισι (κωμήτισιν?) καπήλοις (τ' addit Salmasius) ἐλίχατον.“

266

Hesychius, Οὐ γὰρ ἄκανθαι: παρομμία. Ἀριστοφάνης Σκηγὰς καταλαμβανούσας „Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.“ καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ

Χωρεῖ δ' ἄκλιτος εἰς δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Post χωρεῖ δ' aliquid omissum. In fine versus οὐ γὰρ ἄκανθαι, quibus verbis caret codex, addiderunt critici.

267

Pollux VII, 24.

Πιῖτω, βράιτω, μάττω, δεύω, πέττω, καταλω̄.

268

Hesychius, Κύλλου πήρα: ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρω

Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφεὶς καὶ χορήγη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν πήραν ἔφη. Conf. Suidas, Photius p. 185, 21. Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 11, 16.

269

Athenaeus XIV. p. 629 c. Τὴν ἀπόκρινον καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει — Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρω.

270

Pollux X, 171. Κλιμακτῆρες, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρω.

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ.

Hanc fabulam spuriam iudicasse veteres criticos ex grammatici testimonio cognoscitur in Prolegomenis de comoedia p. XXI, 13.

271

Νιόβου nomen ab Νιόβη finxit poeta, quemadmodum ab Ἀφροδίτῃ deducto Ἀφροδίτος usus est. De quo ita scribit Macrobius Saturnal. III, 8. „Apud Calvum Aterianus affirmat legendum

Pollentemque deum Venerem, non deam. Signum etiam eius est Cypri barbatum, corpore et (vulgo sed) veste muliebri cum sceptro ac statura virili, et putant eandem marem ac feminam esse. Aristophanes eam Ἀφροδίτον appellat.“ Servius ad

Virgil. Aeneid. II, 632. „Est etiam in Cypro simulacrum barbatae Veneris, corpore et veste muliebri, cum sceptro et natura virili, quod Ἀφροδίτον vocatur.“ Hesychius, Ἀφροδίτος: Θεόφραστος μὲν τὸν Ἐρμαφροδίτον φησιν, ὁ δὲ τὰ περὶ Ἀμαθούντα γεγραφώς Παίων εἰς ἄνδρα τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν Κύπρῳ λέγει. Grammaticus Bekkeri p. 472, 24. Ἀφροδίτος: ὁ Ἐρμαφροδίτος. παραπλήσιοι δὲ τούτῳ ἄλλοι δαίμονες, Ὁρθάνης, Πριάπος.

272

Niobae liberorum mentionem in hac fabula iniectam esse intelligitur ex scholiastae annotatione ad Euripidis Phoeniss. v. 159. p. 46. ed. Matth. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ

Καὶ δὶς ἔπι' αὐτῆς τέκνα

Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.

ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

273

Athenaens VII. p. 301 b.

Οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἔψητῶν.

274

Athenaens XV. p. 1561. ed. nostrae, ex codice Veneto, Ὅτι δὲ λυχνουῖχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανὸς ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι παρίστησι—. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νιουῳ (ἐν δὲ τῷ Νιόβῳ correxi in Prolegom. ad Aristoph. Fragm. p. 14.) προειπὼν λυχνουῖχον οἰμοὶ κακοδαίμων φησὶν λυχνουῖχος ἡμῖν οἴχεται. εἴτ' ἐπιφέρει καὶ πῶς ἐπιφρασας τὸν λυχνουῖχον οἴχεται εἴτ' ἐπιφέρει καὶ ἔλαθες. ἐν δὲ τοῖς . ρ. ησ (corrigere ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς) καὶ λυχνιδίου αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων ἄλλ' ὥσπερ ὁ λύνχος ὁμοιότατα καθεύδεται ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου. Priora nunc mihi intacta relinquenda sunt: cum postremis autem Pol-

lucis locus componendus X, 119. ὅταν δ' εἶπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκῳ Ἀριστοφάνης „Λυοῖν λυχνιδίῳ,“ δῆλον ὅτι λυχνία εἶρηκεν, ἀλλ' οὐ μικροὺς λύχνους. — σαφέστερον δὲ ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ

Ἄλλ' ὥσπερ λύχνος
ὁμοιότατα καθεύδει' ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Vulgatum καθεύδ' correxi ex Athenaeo.

275

Pollux X, 185.

Ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρψε.

276

Pollux X, 166. Κατὰ τὴν δερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ στέλεχος ἀραιὸς ᾖ. καὶ ἔστι τοῦνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῳ. Vide Hesychium vol. II. p. 208.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

277

Scholiasta Ranarum v. 810. Μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν: μείον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια ὅς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου μείον μείον. ὅτι δὲ ἴσταντο Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι (vulgo δράματι, cuius correctionem Kusterus monstravit) δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρείον ἀπὸ τῶν κούρων ὑπὲρ ὧν ἐθύετο, μείον δὲ διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἥτιον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο (vulgo ἀπεδέδοκτο), καθάπερ αὐτὸς φησιν Ἀριστοφάνης Ἄλλ' εὐχόμεαι ἄγωγ' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν, ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες. τὸν σταθμὸν Brunckius. Vulgo τὸν σφυγμὸν.

278

Photius p. 534, II.

Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.

279

Athenaeus XI. p. 496 a.

Πάντες δ' ἔνδον πεταχνούνται.

Vulgo πεταχνεῦται. Epitome πεταχνευταί. Recte Casaubonus πεταχνούνται. Photius p. 426, 10. Πεταχνούνται: ἐξυπτιοῦνται, τρουφῶσιν. Confer Hesychii glossas vol. II. p. 897. 904.

280

Hesychius, Βύρσαν: τὴν πόλιν Ἀθηῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη.

281

Antiatticista Bekkeri p. 105, 21. Κιχορία: τὸ ἄγριον λάχανον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν. Eadem, omisso Δράμασιν, Photius p. 166, 22. ubi codex a pr. manu κιχορία, ab correctore κιχόρεια, quae vera scriptura. Vide Schneider. ad Theophrast. vol. V. p. 414.

282

Scholiasta Platonis p. 331. Bekker. Χαίρειῶντα — Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κλέπτῃν (λέγει).

 Η Ρ Ω Ε Σ.

283

Heroibus fabulae ab choro nomen factum ad eumque referendum videtur versus trochaici initium ab Choerobosco servatum in Bekkeri Anecdotis p. 1197. Φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ ὡς ἡ οἱ ἦρωες εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὐρηται κατὰ κρᾶσιν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὅρνισιν, οἶον

Οἱ γὰρ ἦρος ἐγγύς εἰσιν,

ἀντὶ τοῦ οἱ ἦρωες. Ita in Equitibus v. 244. Demosthenes, ubi equites appropinquare videt, ἄνδρες ἐγγύς, inquit. Quod autem ex Ὅρνισιν illa afferuntur, aut memoriae lapsui debetur ex Avium versuum 1472. et 1477. recordatione orto, ἔνθα τοῖς ἦρωσιν ἄνθρωποι ξυναριστῶσι et εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω

τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη, aut vetus est librarii error, repetitus etiam ab Lascari Gramm. III, 2. Brevius Phrynichus p. 158. ed. Lobeck. Ἀπαξ βιασθεὶς Ἀριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἦρωες εἶπε. Accusativi ἦρων exemplum, fortasse ipsum quoque ex hac fabula, attulit scholiasta Homeri Iliad. ν, 428. ἦρων τινὲς Ἀτιτικῶς „ἀλλ' εἰς ἦρων τι παρήμαρτον“ Ἀριστοφάνης.

284

Stephanus Byz. v. Ἄργος
 Οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστι' οὐκ Ἀργόλας
 μὰ Δι' οὐδέ γ' Ἕλληνα, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

285

Suidas, Ἀμφορεαφόρους:—
 Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβῶν
 τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον,
 κάπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.
 V. 2. Legebatur τὸν ἔνδοθεν καὶ γεῦμα. Correctum ex Polluce X, 75. Καὶ τὸ παρ' Ἀριστοφάνει γευστήριον „τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κοινὸν (καινὸν coniicit Hemsterhusius) λαβῶν τῶν ἔνδοθεν καὶ βύσμα καὶ γευστήριον.“ Idem X, 172. Καὶ βύσμα δ' ἂν εἴη τῶν χρησίμων, τοῦ Ἀριστοφάνους εἰπόντος „Βύσμα καὶ γευστήριον.“ et VI, 99. Καὶ γευστηρίου μὲν Ἀριστοφάνης μέμνηται.

286

Pollux X, 112. Καὶ παυσικάπη, ἣν καὶ καρδοπεῖον ὠνόμαζον, ὡς ἐν Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης
 Ἡ καρδοπεῖω περιπαγῆ τὸν ἀγχένα.

287

Scholiasta Pacis v. 14. in codicibus Venetis 474. et 475. Εἰώθασι γὰρ ἅμα τῷ μάττειν ἐσθίειν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν παυσικάπην (codd. πασιζάην) ἐπενόησαν, τροχοειδὲς (τριχοειδὲς codex 474.) τι, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον (ἦρον 475.) πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τὴν χεῖρα προσάγειν. μέμνηται δὲ ἐν Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης

Παύσειν ἔοιχ' ἢ παυσικάπη κάπτοντά σε.
 Παύσειν dedi pro παύσειν. παυσικάη 474. πασι-
 κάη 475.

288

Pollux X, 173.

"Ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.

289

Scholiasta Thesmophoriaz. v. 21. in codice Raven-
 nate, Οἷόν τέ πού 'στιν αἰ σοφαί ξυνο-
 σίαι: διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου
 εἶναι τὸ „Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.“
 ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα
 μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἑρωσι ἀντιζῶν
 ἀποφαίνεται. καὶ Ἀντισθένης καὶ Πλάτων (in The-
 age p. 125 d. de republ. VIII. p. 568 a.) Εὐριπί-
 δου αὐτὸ εἶναι ἠγοῦνται, οἷκ ἔχω εἰπεῖν ὅ τι πα-
 θόντες. ἔοικε δὲ ἦτοι πεπλανημένος ἢ συνεξαπατη-
 σαι τοὺς ἄλλους, ὥσπερ ὑπονοοῦσι τινες συμπτώσεις
 τῷ τε Σοφοκλεῖ καὶ τῷ Εὐριπίδῃ, ὥσπερ καὶ ἐπὶ
 ἄλλων τινῶν. τὸ μέντοι δρᾶμα ἐν ᾧ Εὐριπίδης
 ταῦτα εἶπεν οὐ σώζεται. Aristides II. p. 288, 2.
 Οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν οἶμαι τὸ ἱαμβεῖον εἶ-
 ναι τὸ „Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία,
 οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν. ἔστι γὰρ ἐξ
 Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. Vide
 Brunckium ad Aiacis Locr. fr. II.

290

Pollux VII, 167. Καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ
 λούτριον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἑρωσι

Μῆτε ποδάνιπτρον θύραξ' ἐκχεῖτε μῆτε λούτριον.

Pollux X, 78. ποδάνιπτρον ex Heroibus.

291

Diogenes Laert. VIII, 34. de praeceptis Pythago-
 ricis agens, Τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναρεῖσθαι, ὑπὲρ
 τοῦ ἐθίξεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τε-
 λευτῇ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν
 εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἑρωσι „Μὴ γεν-

ARISTOPH. II.

31

εσθ' αἴτ' ἄν καταπέση τῆς τραπέξης ἐντός.“ ἀλεκ-
 τρονόμος μὴ ἄπτεσθαι λευκοῦ. Suidas in Πυθαγόρα
 τὰ σύμβολα vol. III. p. 245. Τὰ πίπτοντα ἀπὸ
 τῆς τραπέξης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγό-
 ρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ
 ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινός. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων
 εἶναι φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντός τῆς τρα-
 πέξης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μήτε λευκὸν ἀλεκτρονόνα
 ἐσθίειν. Ex his Seidlerus p. 11. tetrametrum eruit

Μηδὲ γεύεσθ' αἴτ' ἄν ἐντός τῆς τραπέξης κατα-
 πέση.

292

Scholiasta Avium v. 799.

Κατὰ τῆς Διτρέφους τραπέξης.

293

Pollux VII, 133. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἡρωσι
 δοκεῖ τὸ κόμιστρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι φο-
 ρὰν, ὅταν εἴπῃ „Ὀβολῶν δ' ἴσως τεττάρων καὶ τῆς
 φοραῦς.“

294

Draco Straton. p. 73, 14. et Etymol. M. p. 673,
 1. Τὸ δὲ πῖω ἐκτείνει — Ἀριστοφάνης ἐν Ἡρωσι
 „Πῶς πίομαι;“

295

Pollux VII, 15. Ἐμπόλω Διοσκόρω ἐν Ἡρωσιν
 Ἀριστοφάνης.

Pollux VII, 16. Εἶπε δὲ καὶ ἀνδραποδώ-
 νης ἐν τοῖς Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης.

Pollux VII, 21. Ἐν δὲ Ἀριστοφάνους Ἡρωσιν
 ἀρτοποιία.

296

Pollux X, 61. Τὸν γὰρ ἦλον καὶ ἠλίσκον ἐν
 Ἡρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε. Conf. Photius p. 67, 4.

297

Harpocratio, Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγό-
 μενον σφραγιδοφυλάκιον. Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐ-

φήμου καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσιν. Eadem Photius p. 472, 18. qui simpliciter *Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.*

298

Athenaens IX. p. 409 c. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἡρωσι *χερνίβιον* εἶρηκεν.

299

Scholiasta Sophoclis Oedip. Col. v. 793. *Λοκεῖ* γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς — καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσιν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Scholiasta Ravennas Thesmophor. v. 299. *Καλλιγενεία*: δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἐτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. Photius p. 127, 9. *Καλλιγένειαν*: Ἀπολλόδορος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν. Compara Hesychium vol. II. p. 124.

300

Grammaticus Bekkeri I. p. 410, 16.

Καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον.

301

Athenaei epitome I. p. 29 a. "Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροϊζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίου οἴνου

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἔάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Περαπήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

V. 3. Hesychius, Ἐμβολον: Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον. Etiam ἀνθοσμίου mentio facta fuit in hac fabula. Erotianus p. 284. ed. Franz. Οἶνος ἀνθοσμίας: ὁ εὐώδης καὶ ἠδύς· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (v. 1161.) καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

302

Athenaeus III. p. 104 e.

α. Ἰχθῦς ζώνηται τις ἢ σηπίδιον

ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους,

ἢ νῆσις ὀπιᾶτ', ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίδες;

β. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ'. α. οὐδὲ βατίς; β. οὐ
φημ' ἐγώ.

- 5 α. οὐ χόριον οὐδὲ πυὸς, οὐδ' ἦπαρ κάπρου,
οὐδὲ σκαδόνες, οὐδ' ἠτριάων δέλφακος,
οὐδ' ἐγγέλειον, οὐδὲ κάρραβον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

303

Athenaeus XV. p. 690 d.

ᾠ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μικρὸς
φάσκωλος εὐθύς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

304

Pollux IX, 36.

Ἄμφοδον ἐχορῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοῦνομα.

Conf. Etymolog. M. p. 92, 27.

305

Pollux X, 152.

Σακίον, ἐν οἷσπερ τὰ ρυγύριον ταμιεύεται.

306

Scholiasta Nubium v. 623.

Ἄγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἦκειν φέροντίς φασὶ τοὺς Πυλαγόρας
καὶ τὸν ἱερομνήμονα.

Harrocratio in Πύλαι.

307

Scholiasta Ranarum v. 3. Καὶ ἐν Θεσμοφοριαζού-
σαις θεράπων φησὶν

Ὡς διὰ γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι φέρειν
σκευὴ τῶσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

308

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 382, 8. Ἄλ-
φάνει: —

Οἷμοι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε
εἶπέν μ' ὁ κήρυξ, οὗτος ἀλφάνει.

309

Pollux VII, 95. Οὐδ' ἂν εἶη φαῦλον τούτοις
ὑποθεῖναι λέξιν ἐκ Θεσμοφοριαζουσῶν Ἀριστοφάνους,
ἐπεὶ πολλὰ εἶδη ἐν αὐτῇ περιέχει γυναικείων φορη-
μάτων, ἃ καὶ τοῖς περικόσμοις ἂν ἀρμόσειε, ταῦτα.

α. Ξυρὸν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, λίτρον,
προζόμιον, ὄχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
μύρον, κίστην, στρόφον, ὀπισθοσφενδόνην,
5 κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
τροφοκαλάσιριν, ἑλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον·
τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἶρηκα τούτων. β. εἶτα τί;
10 α. διόπας, διάλιον, πλάστρα, μαλάχιον, βότρυν,
χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὄρμους, πέδας,
σφραγίδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἐλικτιῆρας.

Attulit hunc locum etiam Clemens Alexandr. Paedag.
p. 245. ed. Potter.

310

Scholiasta Pluti v. 159.

“Ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων
ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

311

Aspasius ad Aristotelis Ethic. p. 58 a. ed. Aldin.
— βαυκίδων, ὅ ἐστιν εἶδος ὑποδημάτων Ἰωνικῶν,
οἷς αἱ Ἰάδες χρωῶνται, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θε-
σμοφοριαζούσαις μέμνηται.

312

Pollux VII, 66.

Τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.

313

Athenaeus III. p. 117 c.

Ἡ μέγα τι βροῶμ' ἐστὶν ἢ τρυγηδοποιουμουσική,
 ἤνικα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον
 λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
 ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρὶ' ἐκιχλίζετο.

314

Hephaestio cap. 13. p. 73.

Μῆτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἐλιζοβοστρώχους
 μήτε Χάριτας βοᾶν εἰς χορὸν Ὀλυμπίας·
 ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὡς φησιν ὁ διδάσκαλος.

315

Scholiasta Vesparum v. 1033.

Ἄμα δ' ἠπάλος πυρετοῦ πρόδρομος.

316

Pollux IX, 69. Ἐγὼ δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφορια-
 ζούσαις Ἀριστοφάνους εἰρημένον „Τὸ χαλκίον θερ-
 μαίνεται“ οὕτω πως ἤκουον, ὡς εἰς πάτον εὐτρεπι-
 ζομένων τῶν γυναικῶν. ταυτὸν δὲ τοῦτο καὶ ἐν
 τοῖς Εὐπόλιδος Δήμοις ἐστὶν εἰρημένον. Eupolidis
 verba servavit Athenaeus III. p. 123 a.

317

Zonaras vol. I. p. 196. Τὸ δ' ἀναβὰς τὸν ἵπ-
 πον οὐ (οὐ delet Piersonus) πάνυ δόκιμον. Ἀρι-
 στοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις „Ἀναβῆναι τὴν γυ-
 ναῖκα βούλομαι.“

318

Scholiasta Platonis p. 370. ed. Bekker. Ἄγῶν
 πρόφασιν οὐ δέχεται, ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων καὶ
 ἀμελῶν, ἦτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων ταῦς λόγους
 τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς — — καὶ
 Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.

319

Photius p. 235, 6. et Suidas, Ἀύκος ἔχανεν·
 παροιμία. — Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

320

Hesychius, Βαρβός· μύστιρον. ἐν Θεσμοφο-
 ριαζούσαις.

321
 Antiatticista Bekkeri p. 78, 24. Ἀμεινόνως:
 Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Idem p. 88, 28.
 Διαλέξασθαι: Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.
 Idem p. 96, 25. Ἐπανορθώσασθαι: Ἀριστο-
 φάνης Θεσμοφοριαζούσαις: quod fortasse ex Lysistra-
 tae v. 528. sumptum.

322

Photius p. 204, 10. et Suidas, Λακωνίζειν:
 παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζού-
 σαις β'.

323

Athenaeus XIV. p. 619 a. Καὶ τῶν πισσοουσῶν
 ἄλλη τις (ᾠδή), ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφορια-
 ζούσαις.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

324

Ammonius p. 138. Valeken.
 Ἐνταῦθ' ἐτυράννευέν ποθ' Ὑψιπύλης πατήρ
 Θόας, βράδιςτος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

325

Athenaeus VIII. p. 366 c.
 Ἀήμιος κνάμους τρέφουσα (φέρουσα?) τακερούς
 καὶ καλοῦς.

326

Pollux VII, 166.
 Ἄλλ' ἀρίτως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
 ἐν τῇ πυέλῳ.

327

Scholiasta Aristophanis Acharn. v. 3. et Suidas in
 ψαμμοκοσιογάργαρα,
 Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐστία.

328

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 423, 32. Ἀπε-
 χρήσαντο:

Τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

Omisso nomine fabulae versum attulit Etymolog. M.

p. 124, 27. et verba τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο Pollux XI, 153.

329

Suidas in ν. χοῆ, λέγουσι δέ ποτε καὶ χοῆ'σται ἀντὶ τοῦ δεῖ. — Α. Α.

Ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χοῆ'σται ποιεῖν;

330

Photius p. 290, 16. Νεαλῆς: ἐκτείνεται τὸ α. Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις

Ἔως νεαλῆς ἔστιν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν. Μένανδρος. unde suppleri potest Phrynichus Bekkeri p. 52, 19.

331

Pollux X, 25. Ἀπὸ τῶν μοχλῶν τὸ „Μόχλωσον τὴν θύραν“ ἐν Ἀημνίαις Ἀριστοφάνους.

332

Suidas, Ὡ (ῶ. Iunius Adag. IV, 13.) νῦν θερμοὶ βωμοί: ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχάνοντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀημνίαις

Τὴν κρατίστην δαίμον', ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.

δηλοῖ δὲ ὅτι αἱ τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Δαίμονα autem dicit Bendin; hoc est Dianam: de qua Photius p. 251, 7. emendandus ex Hesychio in Μεγάλη θεός.

333

Athenaeus VII. p. 302 d.

Οὐκ ἔγγελεν Βοιωτῖαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύνην ὑπογαστρίον.

Verba ἔγγελεν Βοιωτῖαν attulit p. 299 b.

334

Athenaeus VII, p. 311 d.

Οὐ κρατὶον λάβρακος, οὐχὶ κάρραβον πρίασθαι.

335

Pollux IX, 126.

Πεντελίθοισι θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι.

336

Etymolog. M. p. 283, 45. (Gudian. p. 159, 49.)

Αἰ (*Αἰ* δὲ Bentleius) γυναῖκες τὸν δορυάλλον φρά-
γνυνται.

Conf. Hesychius in Δορυαλλός, Suidas in Δορύλλος
et scholiasta Ranar. γ. 519.

337

Harpocratio, Ἀρκτηεῦσαι:— ὅτι δὲ αἱ ἀρκτη-
όμεναι παρθένοι ἄρκτοι καλοῦνται Εὐριπίδης ἐν
Ἵψιπύλῃ, Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις.

338

Harpocratio, Μέταυλος: ἔστιν ἡ ὄνυπαρὰ λεγο-
μένη ἀυλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Ἀημνίαις.

339

Pollux VII, 139. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀημνίαις
εἶρηκε καὶ ναυφύλαξ.

340

Pollux VII, 152. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὄρας πεπαι-
νόμενος καρπὸς προῦμος ἐν Ἀημνίαις Ἀριστοφά-
νους. — τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σίκων συγκίδας
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ἀημνίαις.

341

Scholiasta Lysistratae γ. 308. Τὸν φανόν:
φανὸν μὲν πᾶν τὸ φαινόμενον ἐκάλουν, ἐκ δὲ τῶν
ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον εἰς ἕξαψιν,
ὡς καὶ ἐν Ἀημνίαις φησί.

ΝΑΥΑΓΟΣ.

342

Spuria haec fabula iudicata fuit ab criticis vete-
ribus: vide locum grammatici in Excerptis de comoe-
dia p. XXI. Δις ναυαγὸς dici videtur apud Pollu-
cem X, 33. Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον καὶ κλιντή-
ριον, ὡς ἐν Διοναύῳ Ἀριστοφάνης ἔφη „Τί με
ὦ πονηρὲ ἐξορίζεις ὡσπερ κλιντήριον.“ Codex Vos-
sianus δις ναυάγω.

N H Σ Ο Ι.

De huius quoque fabulae auctore ab veteribus criticis dubitatum fuit: vide locum grammatici modo memoratum et Pollucem, cuius verba ad fragm. 350 attulimus.

343

Scholiasta Avinm v. 297. Εἴσοδος δὲ λέγεται ὁ χορὸς εἴσεισιν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ ἐν ταῖς Νήσοις
α. Τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;
β. αἰδὶ κατ' αὐτὴν ἦν βλέπεις τὴν εἴσοδον.

344

Stobaeus LV, 7. Ἀριστοφάνους Νήσων
ὦ μῶρε μῶρε, ταῦτα πάντα' ἐν τῇδ' ἐνι,
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγορῶ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
5 ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων,
τρογὸς τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης,
ὄψω δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
τριταῖα πολυτίμητα βεβασανισμένα.
10 ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομοιότη.

345

Pollux VI, 45. Καὶ θλαστὰς δὲ ἐλαίας ἐν Νή-
σοις ἂν εὔροις Ἀριστοφάνους. Athenaei epitome II.
p. 56 b. Μνημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαῶν Ἀριστο-
φάνης „θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.“ πάλιν
Οὐ ταυτόν ἐστιν ἀλμάδες καὶ στέμφυλα.
καὶ μετ' ὀλίγα
θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἀλμάδος.

346

Suidas, Ἐξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε: Ἀριστοφάνης
Νήσοις

Ἀέξεις ἄρα
ὥσπερ τὰ παιδί' ἔξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε.
Conf. Eustathius p. 881, 42.

347

Scholiasta Avium v. 439. Ἔοικε δὲ Παναίτιον
κωμωδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις

Καταλιπὼν Παναίτιον

πίθρον.

Suidas in διαθήκην διαθώμεθα.

348

Etymolog. M. p. 338, 52. Ἐνδημος: ὁ μὴ
ἀποδημῶν, ἐπίδημος δὲ ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις

Ἄλλ' οὐ τυγχάνει

ἐπίδημος ὢν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ
Ἴσθμοῖ, κυριῶς εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἴσθμιος
ὁ θεὸς ὡς διὰ παντὸς ἐκεῖ διατρίβειν.

349

Photius p. 311, 16. et Suidas in ξυννένοφε

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα
βαδίζει.

350

Pollux IX, 89. Τὰργύρια ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου —
εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπιεύ-
εται τὸ δρᾶμα ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. Idem
VII, 104. Εἴρηται δὲ καὶ ἀργύρια ἐν Ἀριστο-
φάνους Νήσοις.

351

Etymolog. M. p. 333, 33. Ἐλυμος: σπέρμα
τι ὃ ἔφοντες οἱ Λάκωνες ἥσθιον. Ἀριστοφάνης
Νήσοις.

352

Pollux X, 47. Θραῖνοι, θρανία, θρανίδια ἐν
Νήσοις Ἀριστοφάνους.

353

Hesychius, Θύρσος: ἀγλήτης ἦν, γυναῖκα
ἔχων ἑταίραν. Θύρσου κυνη; Ἀριστοφάνης ἐν
Νήσοις, οὐ τοῦ ἀγλήτου μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ
φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. Θύρσοι: κλάδοι, λαμ-
πάδες, λύχνα.

Ο Λ Κ Α Δ Ε Σ.

Holcades ex antiquioribus poetae fabulis fuit. Scrip-
tor argumenti Pacis in codice Veneto, Τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμωδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δράμα τέθεικεν (καθεῖκεν), ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἰππέας καὶ Ὀλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακε, τὸν τε Κλέωνα κωμωδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰεὶ διαβάλλων.

354

Scholiasta Nubium v. 699. Τῆμερα: ὡς ἐν Ὀλκᾶσιν

Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τῆμερα;
Suidas, Τῆμερος: ὁ σημερινὸς, καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τῆμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται καὶ ἐν Εἰρήνῃ „Ἰὼ Λακεδαίμων, τί ἄρα ποιήσει τῆμερα.“ ἀντὶ τοῦ σημερινή. Quod Εἰρήνην nominat, fortasse in mente habuit illius fabulae v. 243. ὡς ἀπολεῖσθε τῆμερον. Recte Ὀλκάδας nominat etiam scholiasta Homeri Iliad. γ, 132. quicum comparetur Ioannes Alexandrinus p. 14, 14. et Choeroboscus apud Bekkerum p. 1245. qui ὦ Λακεδαῖμον sine auctoris nomine attulerunt. Unde corrigendus Photius p. 202, 18.

355

Photius p. 11, 22.

Πρώην ἐραμιστὰς ἐστιῶν ἤψησ' ἔτνος.

356

Photius p. 57, 8.

Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἴπερ ἦ' ἐπὶ ξύλα.

Eadem Suidas in ἦα et grammaticus Coislinianus apud Montefalc. p. 234.

357

Pollux X, 144.

Λόγχοι δ' ἐκαυλιζόντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

358

Eustathius p. 1423, 4.

Τί δαί τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

Ex Holcadibus haec esse sumpta ab Polluce edocemur X, 159. Οἰκίσκος ex Pelargis attulerunt Harpocratio et Photius.

359

Athenaeus III. p. 91 c.

Δάπτοντα, μιστύλλοντα, διαλείχοντά μου
τὸν κάτω σπατάγγην.

V. 2. Photius p. 529, 23. Σπατάγγαι: ἰχθύες
τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους. οὕτως Ἀριστο-
φάνης.

360

Grammaticus Bekkeri p. 474, 31. Ἀχῶρα: τὰ
ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ πίτυρα. Ἀριστοφάνης
Ἰοκράσιον „Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγεται
ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός.“ ἀρσενικῶς
δὲ λέγεται ὁ ἀχῶρ. „Lego τουδὶ, sc. τοῦ Δήμου.
Vide Eq. 904. αὐτοῦ, nempe ἐν τῇ Πυκνί.“ DO-
BRAEUS ad Pluti v. 361. p. 44. ἐκλέγεται in ἐκλέ-
γει τ' αἰεὶ mutandum ex aliis grammaticorum locis.
Photius p. 8, 1. Ἀδαξῆσαι: τὸ κνήσαι, οὐκ ἐν
τῷ οὐδαξῆσαι, καὶ ἀδαχεῖν τὸ κνήθειν „Ἀδαχεῖ
γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' αἰεὶ“ Ἀριστοφά-
νης ἐν Ἰοκράσιον. Eadem grammaticus Bekkeri tradit
p. 340, 28. et Suidas, nisi quod hic ἐν ταῖς Ἰοκράσιον
omittit et apud utrumque ἀχῶρα scriptum est. Ety-
molog. M. p. 182, 17. Ἀχῶρα: ἀρσενικῶς, τὰ ἐν
τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖῳ πίτυρα. Ἀριστοφάνης
„Ἀδεχῆ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρ' ἐκλέγει τ' αἰεὶ ἐκ τοῦ
γενείου.“

Ex simili aliquo loco sumptus versus est qui sine
fabulae nomine ab Suida affertur et grammatico Bek-
keri p. 468, 19. Ἀφαιρεῖν κροκόδας: ἐπὶ
τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε
χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης

Εἰ τίς σε κολακεύει παρῶν καὶ τὰς κροκῦδας
ἀφαιρῶν.

Phrynichus Bekkeri p. 4, 27. Ἀφαιρεῖν κροκῦ-
δας: — ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀφαιρεῖ (ἀφαιρεῖν?)
τρίχας φησὶν ἐπὶ τινος κολακεύειν ἐπιχειροῦντος.

361

Scholiasta Acharnens. v. 122. Στράτων: καὶ
οὗτος κωμωδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ
λειάνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης, ὡς φησὶν αὐτὸς
Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι „Παῖδες ἀγένειοι, Στρά-
των.“ Exagitur etiam in Equitibus v. 1370.

362

Scholiasta Acharnens. v. 710. exscriptus ab Suida,
Εὐάθλους δέκα: οὗτος ὁ Εὐάθλος ῥήτωρ πονη-
ρὸς. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν

Ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος

* * ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις.

ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. εἶη δ' ἂν καὶ
ἀγεννής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρε-
την. Εὐάθλος vulgo omissum servavit Suidas et scho-
liasta Vesparum v. 590.

363

Athenaeus III. p. 111 a.

Καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοῦν Μαραθῶν
τροπαῖον.

364

Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως vol. IV. p. 316.
ed. Basil. VI. p. 329. ed. Charter.

Ἀράκους, πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζεῖας, αἶ-
ρας, σεμίδαλιν.

365

Athenaeus III. p. 118 d.

Σκόμβροι, κολίαί, λεβίαί, μύλλοι, σαπέρδαι, θυν-
νίδες.

366

Athenaeus VII. p. 329 b.

᾽Ω κακοδαίμων ὅστις ἐν ἄλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.

Antiatticista Bekkeri p. 82, 23. Ἀλμαία: Ἀριστοφάνης Ὀλκᾶσιν „ἀλμαίαν πιών.“ Phrynichus ibidem p. 22, 28. Ἀλμαίαν: τὴν ἄλμην, ὡς Ἀθηναῖα Ἀθηναία, πύλη πυλαία, ὦρα ὠραία.

367

Photius p. 517, 13.

Σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα. Nomen fabulae cognoscitur ex Polluce X, 84. 102. Ex eodem versu fortasse sunt verba ὕρχας οἴνου apud Pollucem X, 73. Ἐν δὲ τοῖς ἀγγείοις τάτιποτο ἄν καὶ ἄς εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκᾶσιν „ὕρχας οἴνου.“ Idem VI, 14. Εἰ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ὠνόμασεν ὕρχας οἴνου, δηλοῖ τὸ προσεικὸς τῷ βίχῳ κεράμιον. ἔστι δὲ Αἰολικὸν τοῦνομα. In Vespis v. 676. nunc legitur ὕρχας, οἴνον.

368

Eustathius p. 1534, 47.

Σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἥ καὶ τοὺς μάκτροντας ἐγείρει.

Ex Holcadibus haec esse petita ex Pollucis verbis colligitur X, 172.

369

Hesychius, Ἀπεσφακέλισεν: ἐσάπη. Ἀριστοφάνης Ὀλκᾶσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ τὴν ἐκ σήψεως (codex ὄψεως) μελανίαν. ἥ ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη. ἥ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. Conf. Suidas, grammaticus Bekkeri p. 422, 25. Zonaras vol. I. p. 270. Etymolog. M. p. 120, 13.

370

Pollux IX, 60. Καὶ τὸ δραχμῆς ἄξιον δραχμιαῖον, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὀλκᾶσιν.

371

Harpocratio, Ἐπίγειον: — τὰ προμνήσια ἐπίγεια ἔλεγον. — Ἀριστοφάνης Ὀλκᾶσι.

372

Pollux X, 173. Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύδας καὶ ἀγκαλίδας. σκύταλον fortasse in σκυτάλιον mutandum. Scholiasta Avium v. 1283. Τοῦ δὲ σκυτάλιον τὸ α ἐκτείνεται, ὡς ἐν Ὀλκάσιν.

373

Scholiasta Lysistratae v. 723. Τροχιλία δέ ἐστιν ὁ τροχὸς τοῦ ξύλου τοῦ φρέατος, δι' οὗ ἰμῶσι. δεδήλωται δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν Ὀλκάσι.

374

Stephanus Byzant. Φᾶσις: πόλις τῆς Ἀσίας. — τὸ ἐθνικὸν — καὶ Φασιανὸς, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι.

375

Pollux I, 83. Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς καὶ ταχυναυτοῦσα καὶ δρομάδες ὀλκάδες, ὡς Ἀριστοφάνης.

Π Ε Λ Α Ρ Γ Ο Ι.

376

Scholiasta Platonis Clarkianus apud Bekkerum p. 330. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος ποιητῆς, Θραξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις (v. 1309.), Πελαργοῖς Λαῖου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν (καθῆκεν Meinekios), ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται.

377

Scholiasta Vesparum v. 1231. Ἀδμήτου λόγον: καὶ τοῦτο ἀρχὴ σχολίου. — καὶ ἐν Πελαργοῖς Ὁ μὲν ἦδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην, ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἀρμοδίου μέλος.

378

Herodianus Piersoni p. 462. exscriptus ab Thoma
Mag. p. 791.

Ἀπεσημνήαμην
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

379

Athenaeus IX. p. 387 f.

Ἀπταγᾶς ἠδιστον εἶπειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

380

Athenaeus IX. p. 368 e.

Κεφαλάς τ' ἄρνῶν, κωλᾶς ξρίφων.

381

Pollux X, 174. Ἀριστοφάνους ἐν Πελαργοῖς
„Χαλκώματα, προσκεφάλαια.“ Idem VII, 105. Χαλ-
κώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς.

382

Athenaeus VI. p. 247 a.

Ἦν γὰρ ἐν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκης,
ἀντιμαριτροῦσι
δώδεκα τοῖς ἐτέροις ἐπισίτιοι.

383

Moeris p. 92. Βαλανεὺς παρὰ Πλάτωνι καὶ
Ἀριστοφάνει ἐν Πελαργοῖς. Huius vocabuli tum in
superstitibus fabulis plura sunt exempla tum in per-
ditae fragmento apud Pollucem X, 63. Ἀρύταινα —
Ἀριστοφάνους εἰπόντος

Βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίταις.

384

Antiatticista Bekkeri p. 111, 7. Ὀβολίας ἄρ-
τους: τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. Ἀριστοφάνης
Πελαργοῖς. Conf. fragm. 158.

385

Harpocratio, Οἰκίσκος: — ἐγάλουν δὲ οἱ Ἀπι-
κοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκί-
σκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς. Photius p. 319, 4.
Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον Πελαργοῖς.

386

Scholiasta Pluti v. 84. Πατροκλέους: εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων Ἀθηναίων, πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμωδεῖται, ὡς ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἔνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα προσίεσθαι εἶα φυλακῆς ἔνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. Similiter Suidas in Πατροκλῆς.

387

Scholiasta Pluti v. 665. Νεοκλείδης: — εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συζοφάντης.

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ .

388

Ποίησις in fabulis spuriiis ab quibusdam Archippo tributis numeratur ab grammatico supra memorato. Ex Antiphanis Ποιήσει longum fragmentum attulit Athenaeus VI. p. 222 a., ubi Casaubonus Aristophanis nomen restituebat. Aristophanis Ποίησιν citat Priscianus XVIII. p. 1198. Putsch. (vol. II. p. 202. ed. Krehl.) „Attici παρὰ σὲ pro παρὰ σοὶ, quomodo et nos a pud te. Aristophanes Ποιηχει (Ποιήσει Brunckius) Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες ἕνα δ' οἶκον νυνὶ ἔαζ ἵνα εἶ παρὰ σε.“ Quae in codice Monacensi ita scripta sunt ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ ΖΗΤΟΙΝΤΕΣ ΕΝΑ ΔΕΘΙΚΟΜΝΗΝ ΕΑCΙΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ CΕ.

Π Ο Λ Υ Ι Δ Ο Σ .

389

Stobaeus LXVIII, 17. vol. III. p. 25.

Ἴδου δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
 Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἤξειν ἄγων.

390

Stobaeus CXVIII, 16. vol. III. p. 451.

Τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολὺς· πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
 Alterum versum, nisi quid apud Stobaeum turbatum est, sumpsit ab Sophocle, cuius ea sunt verba in Electra v. 1173.

391

Suidas in ἀνάριστος.
 Τρέχω διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὄν.

392

Pollux IX, 31.
 Ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις.

393

Photius p. 13, 19. Suidas, Etymolog. M. p. 373, 19. et Michael Apostolius IX, 9. p. 105. Ἐρημιον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν.
 Ἀριστοφάνης Πολυίδω.

394

Etymolog. M. p. 451, 51. Θησειότριψ: ὁ ἐν τῷ Θησειῷ διατρίψας. Ἀριστοφάνης Πολυίδω. καὶ θησομύζειν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται.

395

Moeris p. 286. Οὐκ ἀπήρζει: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Ἀριστοφάνης Πολυίδω.

396

Pollux IX, 130. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πολυίδω καὶ προσεμφερῆς εἶπε.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

397

Scholiasta Platonis Clarkianus p. 330. ed. Bekker. Ἀριστοφάνης — ἐκωμωδεῖο ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμεῖσθαι δ' αὐτόν. — καὶ αὐτὸς δ' ἔξομολογεῖται Σκηναὺς καταλαμβανούσας

Χοῶμαι γὰρ αὐτοῦ (αἰσὶ) τοῦ στόματος τῷ
 στρογγύλω,
 τοὺς νοῦς δ' ἀγοραλοὺς ἤτιον ἢ κείνος ποιῶ.

V. 2. νοῦς ἀγοραίους] Bekkeri Anecd. I. p. 339, 10.
 Priora Aristophanis verba attulit Plutarchus Moral. p.
 30 d.

398

Photius p. 340, 22.

Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γυναῖ, θυμοῦ δίχα
 καὶ κροῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὄξυρρυμίας.

399

Pollux X, 67.

Λήκυθον

τὴν ἐπτακότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν καλήν,
 ἣν ἐφερόμην, ἔν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

V. 3. συνθεάτριαν ex Aristophane affert Pollux IV,
 121. Idem VI, 158. Συνθεάτριαν δὲ καὶ συλλήστριαν
 καὶ σύγκοιτον Ἀριστοφάνης εἶπεν. et II, 56. Καὶ
 θεάτρια καὶ συνθεάτρια ἢ παλαιὰ κωμωδία. Qui-
 bus addimus cognata ex IV, 106. Πρὸς χορον δὲ
 Ἀριστοφάνης τὴν χορεύουσαν κέκληκε, τὴν δ' αὐτὴν
 καὶ συγχορεύτριαν.

400

Athenaeus VII. p. 287 a.

Ἄλλ' ἔχουσα γαστέρα
 μεστήν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

Sine nomine fabulae Etymolog. M. p. 218, 30. et par-
 tim Zonaras vol. I. p. 413.

401

Pollux VII, 157.

Καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων.

Idem X, 144. propter vocabulum πλατυλόγχων hunc
 versum afferens diversam praebet scripturam

Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὀρᾶς, ἀκοντίων.

402

Pollux VII, 202.

Τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

403

Athenaeus IV. p. 169 c. et Pollux X, 106.

Τὴν κακκάβην γὰρ καὶ τοῦ διδασκάλου.

404

Pollux X, 114. „Ὡσπερ κόσκινον αἰρόπινον τέ-
τρηται.“

405

Pollux X, 147. „Τοῖχον μοχλίσκῳ καταβαλεῖν.“

406

Scholiasta Equitum v. 422. „Ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ
τὰς κοχῶνας.“

407

Hesychius, Οὐ γὰρ ἄκανθαι: παροιμία.
Ἀριστοφάνης Σκηνας καταλαμβανούσαις
Οὐδ' ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνῷ· οὐ γὰρ
ἄκανθαι.

408

Pollux X, 28. Τὸ κόρημα καλεῖται — τὸ κορού-
μενον ἐν Σκηνας καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνους.

409

Photius p. 404, 20. Πεζίδα: τὴν ὡαν τοῦ ἱμα-
τίου. Ἀριστοφάνης Σκηνας καταλαμβανούσαις.

410

Pollux X, 172. Τὴν δὲ πῆραν πηρίδιον εἴ-
ποις ἄν, ὡς ἐν Σκηνας καταλαμβανούσαις Ἀριστο-
φάνης.

411

Hesychius, Τριτοσιάτης: Ἀριστοφάνης ἐν
Σκηναῖς. Corrige Τριτοσιάτις. Pollux IV, 106. Καὶ
τὴν γυναῖκα δὲ τριτοσιάτιν Ἀριστοφάνης καλεῖ.

412

Harpocratio, Δήμαρχος: — ὅτι δὲ ἠνεχυρία-
ζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνας κα-
ταλαμβανούσαις.

Τ Α Γ Η Ν Ι Σ Τ Α Ι.

413

Athenaens X. p. 418 d.
Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;
τὰ Θετταλικά μὲν πολὺ καπανιζώτερα.

414

Athenaeus XV. p. 677 b.

Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχοῖν λευκὴν λαβεῖν·
εἴτ' ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

415

Photius p. 13, 2.

Ἐρείδετον, καὶ γὰρ κατόπιν σφῶν εἶφομαι.

416

Suidas, Ἀπασκαρίζειν: —

Ἀπασκαρίζειν ὥσπερ εἰ πέροχην χαμαί.

417

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 439, 22. Ἀπο-
χρώντις: —

Ἄλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

418

Scholiasta Nubium v. 360. et Suidas in Πρόδικος,

Τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν,
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις.

V. 2. Proclus vol. IV. p. 50. ed. Cousin.

419

Harpocratio, Ἀπολαχεῖν: ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λα-
χεῖν. — Ἀριστοφάνης Τεαγηνισταῖς

Οὐ μὴν ὃ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ

ἀπελάγχανεν.

Conf. grammaticus Bekkeri p. 430, 9.

420

Athenaeus III. p. 110 f.

Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

421

Athenaeus III. p. 96 c.

Ἄλις ἀφύης μοι. παρατίεταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ
κάπτων.

ἀλλὰ φέρεθ' ἠπάτιον, ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μὴ, πλευρὸν, ἢ γλωτταν, ἢ
σπληνὸς, ἢ κῆστιν, ἢ δέλφρακος ἀπωρινῆς

5 ἡτριαιάν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων
χλιαρῶν.

Partes huius loci afferuntur ab Athenaeo III. p. 107 f.
110 f. IX. p. 374 f. scholiasta Equitum v. 642. Acharn.
v. 640. Suida in ἄλις, ἀφύα, θωπεύει et παραιτέ-
ταμαι, Etymolog. M. p. 439, 44. Photio in νῆσις,
Eustathio p. 1752, 16.

422

Athenaeus VII. p. 285 e.

Μηδὲ τὰ Φαληρικά τὰ μικρὰ τὰδ' ἀγύδια.

423

Pollux X, 88.

Τὸ δ' ἔιτος ἐν ταῖς κυλίχλαις τουτὶ θερμόν καὶ
τοῦτο παφλάζον.

424

Athenaeus IV. p. 171 b.

Ὡς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔοικε.
τὸ delendum videtur.

425

Pollux X, 151.

Ὁ δὲ λύων κύστιν ὑείαν
κατ' ἐξαιρῶν τοὺς Λαρεικοὺς.

426

Scholiasta Ranarum v. 295. Ἐνιοι δὲ (τὴν ἔμπου-
σαν) τὴν αὐτὴν τῇ Ἐκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Τα-
γηνιστῆς

Χθονία θ' Ἐκάτῃ
σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη.
εἶτα ἐπιφέρει „τί καλεῖς τὴν ἔμπουσαν;“

427

Athenaeus IX. p. 410 b.

Φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

428

Athenaeus X. p. 422 f.

Ἵποπελώκαμεν *, ὠνδρες, καὶ καλῶς ἠρίστιαμεν.

429

Pollux X, 173. „Νεβρίδα καὶ λίθους πωρίνους καὶ κηρύκιον.“

430

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 8, 33. Τισαμενός, Δεξαμενός, Ἀξεσαμενός, Κλαυσαμενός· καλεῖται δὲ ἐν Μαλακοῖς· Ἀγχομενός „γενναῖα βοιώτιος ἐν Ἀγχομενοῦ“ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

431

Herodianus Piersoni p. 465. Ἀπέδραν ἐγὼ τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐχὶ ἀπέδρων, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς τὸ πληθυντικόν, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς „Δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδραμεν.“ Ex codice Vaticano 1410. haec edidit Bekkerus in Anecdottis p. 1066. De ἀπέδραμεν dixit etiam Phrynichus Bekkeri p. 11, 1.

432

Galenus in commentario ad Hippocratis aphorismos vol. IX. parte II. p. 315, ed. Charter. Ἀμφαρτίστερον Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἄνθρωπον ἀμφοτέρωθεν ἀριστερόν.

433

Pollux X, 47. Βάθρα, βαθράδια, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

434

Proverbio Διὸς Κόρινθος in Tagenistis usum esse Aristophanem tradit scholiasta Platonis p. 368.

435

Pollux X, 101. Καὶ μὴν ἐσχάραν εἶποις ἂν τὸ ἀνδράκιον τοῦτο καὶ ἐσχάριον, Ἀριστοφάνους ἐν Ταγηνισταῖς εἰπόντος ἐσχάρια, καὶ που καὶ ἐσχάρια.

436

Pollux VII, 149. Τὸ δὲ εὐκαρπεῖν ἐν Ταγηνισταῖς καρπεύειν.

Idem VII, 168. Καὶ παραλοῦται δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

437

Soholiasta Platonis p. 383. Ἐπιονῶντο ἐν ταῖς συνουσίαις κρατῆρες τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρου ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, — ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς — Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

438

Harporatio, Κύπασσις: — οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν γυναικεῖου, οἱ δὲ ἀνδρείου, μέμνηται δ' αὐτοῦ — καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

439

Etymolog. M. p. 551, 23. (Gudian. 358, 22. ubi κωνῖσαι) Κωνῆσαι: — Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιενεγκεῖν κωνῆσαι λέγει.

440

Pollux X, 93. Ἐν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασται τι καὶ μελιτήριον ἄγγος.

441

Pollux X, 119. Ὅτι μὲν καὶ μυρτίδιον εἶρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς ἰστέον.

442

Photius p. 383, 21. et Suidas, Παραίξορουσον (sic sine accentu Photii codex, Suidas παραίξοροῦσιν): Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς, ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι, Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Corruptiora haec praebet Apostolius Proverb. XV, 60. p. 198. Illi autem παραίξορουσον nescio an ex Iliad, γ, 325. lux sit petenda, Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. Fortasse igitur dici solitum est Πάρι ἐξόρουσον, favetque huic coniecturae quod Euphronius dicit ταχέως, respondens Homericō θοῶς.

443

Photius, Σπινός: διὰ τοῦ ἐνός ν λέγουσιν.

Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Vera scriptura σπίνος est: vide Herodianum περὶ μονήρους λέξεως p. 39, 34.

444

Athenaens VI. p. 269 e. ubi priscae vitae descriptiones ex aliis comicis attulit, ita pergit, Τί δεῖ πρὸς τούτοις εἶτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνισιῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους;

445 a

Stobaeus CXXI, 18.

Καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο, εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἐν δέ σοι φράσω, ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω ἴσιν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει. ὅταν γὰρ ἰσιῶς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον 5 κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία.

445 b

Scholiasta Pacis v. 1174. Σαρδιανικόν: διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί. — καὶ ἐν Ταγηνισταῖς δὲ τῇ λέξει κέρρηται.

Τ Ε Λ Μ Η Σ Η Σ.

446

Aristides vol. I. p. 277, 6. Iebb. Ἡ κωμωδία γε τὸ λοιπὸν ἐστίν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισέας τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὐ. Quae nihilo clariora redduntur versibus ab scholiasta Platonis servatis p. 335. Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσι τὸ τέως ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται

Οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

447

Athenaei epitome II. p. 49 c.

α. Τριάπεζαν ἡμῖν φέρε τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέταρας δὲ μὴ ἔχτω.

β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τριάπεζαν λήψομαι;

Ex Athenaeo attulit Eustathius p. 1398, 17. Idem p.

867, 25. πέπαικται τὸ Οἶμοι πῶς ἂν εὐροίμι τρί-
 πονυ τράπεζαν; Versum tertium ex Τελμησεῦσιν
 affert Pollux X, 80. Idem VI, 83. Καὶ τρίποδες —
 καὶ ἔστι τούνομα — καὶ ἐν Τελμισεῦσιν Ἀριστο-
 φάνους.

448

Pollux X, 72.

Οἶνου τε Χίου στάμνον ἤκειν καὶ μύρον.

449

Pollux X, 82.

Πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.

450

Stephanus Byzant. Τελμισσός: — ὁ πολίτης
 Τελμισσεύς. καὶ δράμα Ἀριστοφάνους Τελμισσεῖς.
 λέγεται καὶ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς
 ἐν αὐτῷ

Ὡς ἂν τις ἂν οὖν ἦ τι ποιήσας ὡς Τελεμισσεῖς.
 καὶ πάλιν

Φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρῆ
 μ', ὧ Τελεμισσεῖς;

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαισικὸν τετράμετρον κατα-
 ληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαι-
 στος τάττεται, σπανιαιτάτα δὲ σπονδεῖος. Prior
 versus aperte corruptus. ἦτι codex Vratislaviensis, ἦτι
 Vossianus. Vulgo ὅτι. Ceterum Aristophanes scripse-
 rat Τελεμησῆς.

451

Hesychius, Μετάλλειον μύρον: Ἀριστοφάνης
 Μεταλέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὐρη-
 μα Μετάλλου.

Μέταλλος γὰρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου
 μύρου κατασκευὴν εὔρε, μνημονεύει δὲ καὶ Φερε-
 κράτης ἐν τῇ Πετάλῃ. Ab aliis Μέγαλλος vocatur,
 de quo dicetur ad locum Athenaei XV. p. 690 f. Τὸ
 Μεγάλλιον· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλ-
 λου τοῦ Σικελιώτου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι φασιν εἶναι
 τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης

ἐν Τελμισσεῦσι καὶ Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. In Aristophanis versu eam scripturam diserte testatur Etymolog. M. p. 587, 7.

452

Athenaens VII. p. 308 f. ubi de κορακίνοις agit, ex Τελμισσεῦσιν affert verba Μελανοπτερούγων κορακίνων.

453

Grammaticus Bekkeri p. 386, 6. Ἀλφιτόχρωτος κεφαλής: τῆς πολιᾶς. Τελμισσεῦσιν Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium et Eustathium p. 868, 37. 976, 53.

454

Hesychias, Πύλαι: Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ (ἐπὶ Heinsius) τῶν θυτῶν λέγει. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας.

455

Harpocratio, Σιπύα: — Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν.

456

Etymolog. M. p. 142. 143. Ἀρίστυλλος: ὄνομα παρ' Ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς ὁ Ἀριστοκλῆς. — οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν ἢ περὶ παθῶν. Διογένης (διογενιανὸς codex Augustanus) ἀντὶ τοῦ ἄριστος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς. Codex Augustanus apud Tittmannum ad Zonaram I. p. CXXVI. post παρ' Ἀριστοφάνει addere dicitur ἐν τελμησοῖς. Quod si ita est, suspicor eum postrema καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσοῖς omittere. Aristylli nomen legitur in Ecclesiaz. v. 674. in Pluto v. 314.

457

Scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπει τὸν Χαιρεφῶντα.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

458

Scholiasta Platonis p. 380. Ὅμοῦ σημαίνει τὸ ἐγγύς. — Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἡ γὰρ τὸν Τριφάλῃτα τίχτουςά φησι

Λάβεςθε· καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ.

Ad hanc Triphaletis matrem Suevernius in commentatione de Γήρα p. 44. refert versum ab Polluce sine fabulae indicio allatum II, 6.

Ἦτις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί.

459

Hesychius, Ἰλάων· ἦρωσ, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλῃτι Ἰλίονας ἔφη τοὺς Φάλητας, μεταφέρων ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυούς, ἢ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν προιαπώδη φασίν.

460

Athenaeus XII. p. 525 a. — καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι παρακωμωδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων

Ἐπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι
ἐπηκολούθουν κήντιβόλου προσκείμενοι
ὄκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,
ἕτερος δ' ὄκως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὄκως
5 ἐς Ἐφεσον, οἱ δ' ἐς Ἀβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁδῶ
ἐκεῖνα.

461

Scholiasta Vesparum v. 1339. in codice Veneto, Φιαλεῖς· τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. Ὅμηρος „Αὐτὸς γὰρ ἐπίηλε τάδε ἔργα.“ — ἐν δὲ Τριφάλῃσιν Ἀριστοφάνης „Κοῦδὲν ἄνδρα εἰς ἄτοπον οὐδ' ἀνεπιηλαι μὲν (ἂν ἐπιήλαμεν!)“.“

462

Pollux IX, 90.

Ἦτιον τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

463

Pollux X, 121. Ἀλαβαστοθήκας τῶν ἄλλων λεγόν-

των Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλῃτι ἀλαβαστροθήκας ἔφη
Ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.

464

Pollux X, 151.

Ἐπειτ' ἐπὶ τοῦτον ἦκε τὴν σπυρίδα λαβῶν
καὶ θυλακίσσον καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

465

Pollux X, 162.

Καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἑρεῖς.

466

Photius p. 613, 4. et Suidas in τῶν τριῶν κα-
κῶν ἐν

Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένων δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

467

Stephannus Byzant. in v. Ἰβηρία δύο in particula
operis integri, quam servavit Constantinus Porphyrog.
de administrando imperio cap. XXIII. p. 77. ed. Band-
dur. Τὸ ἔθνος Ἰβηρες, ὡς Πίερες, Βύζηρες — καὶ
Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι.

Μανθάνοντες τοὺς Ἰβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι
καὶ

Τοὺς Ἰβηρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

468

Hesychius, Ἑρμῆς τρικέφαλος: Ἀριστοφά-
νης ἐν Τριφάλῃτι τοῦτο ἔφη, παίζων κωμικῶς πα-
ρόσον τετρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ (παρὰ
addit Alberti: τοῦ Κεραμεικοῦ corrigit Kusterus) τῇ
Κεραμεικῷ ἴδρυτο.

469

Harpocratio, Διὰ μέσου τεῖχος: — τριῶν
ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀιτικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης
φησὶν ἐν Τριφάλῃτι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου
καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ
νότιον, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (p.
456 a.).

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

470

Pollux X, 119.

Στίλβη θ', ἢ κατὰ νύκτα μοι
φλόγ' ἀνασειράξεις ἐπὶ τῷ
λυχνεῖω.

471

Athenaeus IV. p. 154 e.

Ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχῳ κόρω,
Ἄρης κατέσκηψ' ἔς τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἐστῆσιν.

472

Pollux X, 17.

Καὶ τὸν ἱμάντια μου
ἔχουσι καὶ τὰν ἀφορον.

473

Suidas et grammaticus Bekkeri p. 370, 2. (apud
Bachmannum I. p. 60.) Ἀκαλήφης: ἡ κνίδη καὶ ἡ
χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἧτις ἐστὶ κογχυλίδιον τι.
Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις

Εἰκὸς δὴπου πρῶτον ἀπάντων

ἔφυα φῦναι

καὶ τὰς κροναῖς ἀκαλήφας.

Conf. Athenaeum II. p. 62 d. III. p. 90 a. Ἀκαλήφαι
ex hoc loco schol. Vesp. v. 879.

474

Pollux X, 155. Γαλεάγρα —. Ἀριστοφάνης δὲ
ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.

475

Pollux VII, 199. Ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Φοινί-
σαις θεατροπώλης ὁ θεὸν ἀπομισθῶν.

Ω Ρ Α Ι.

476

Athenaeus IX. p. 372 b.

α. Ὅψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυοῦς, βότρους,
ὀπώραν,

στεφάνους ἴων * * * κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας,
ἐλάας,

πυὸν, χόρια, χελιδόνια, τέτιγας, ἐμβρύεια.

5 ὕρισους δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε
μύρτων·

ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὀπηνίκ' ἔστι τούνι-
αυτοῦ.

β. μέγιστον ἀγαθὸν εἶπες, εἴπερ ἔστι δι' ἐνι-
αυτοῦ

οὔτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. α. κακὸν μὲν οὖν
μέγιστον.

10 εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδα-
πανῶντο.

ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἂν.

β. κἀγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα πλὴν
Ἀθηνῶν·

τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς
σέβουσιν.

α. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῆς.

β. τὴ τί;

15 α. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ'
Ἀθηνῶν.

477

Pollux VII, 13.

Ἐμοὶ

κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,

ἐκεῖ δ' ἕως ἂν προᾶσιν εὐρωμεν μένειν.

478

Scholiasta Avium v. 874.

Τὸν Φρύγα, τὸν ἀλλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.

Cicero de legibus II, 15. „Novos vero deos et in
his colendis nocturnas pervigilationes sic Aristophanes,
facetissimus poeta veteris comoediae, vexat ut apud
eum Sabazius et quidam alii dū peregrini iudicati
e civitate eiciantur.“

479

Ammonius p. 41.

Διέφθορας τὸν ὄρκον ἡμῶν.

Idem Ammonius in v. ὑπάγειν p. 140. — καὶ Ἀριστοφάνης

Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὄρκον.

ἀντὶ τοῦ προερῶ. Haec quoque ad Horas refert Burmannus.

480

Grammaticus Bekkeri p. 425, 3. Ἀπιχθύς: τοὺς οὐκ ἐσθιομένους ἰχθῦς. Ἀριστοφάνης Ὠραις.

481

Hesychius, Ἀρᾶς ἱερὸν: ἱερὸν Ἀρᾶς Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ὠραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν.

482

Pollux X, 160. Ἀσκοπήρα, ὡς ἐν ταῖς Ὠραις Ἀριστοφάνους.

483

Hesychius, Δικαστικόν: Ἀριστοφάνης ἐν Ὠραις τριώβολόν φησιν εἶναι. οὐ μέντοι ἔστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδετο.

484

Hesychius, Ζεῦγος τριπάρθενον: — Ἀριστοφάνης Ὠραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε „Ζεῦγος τριδούλων (τριδούλον Salmasius).“

485

Pollux VII, 187. Χοιροπῶλαι, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὠραις.

486 a

Scholiasta Platonis Clarkianus p. 331. Χαιρεφῶντα Ἀριστοφάνης ἐν Ὠραις Νυκτὸς παῖδα καλεῖ.

486 b

Scholiasta Vespar. v. 1178. Θεογένης Ἀχαρνεὺς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλῃ ἀποπαρδεῖν κομψοῦσιν. δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὠραις.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ.

487

Scriptor vitae Aristophanis p. XXI. — (Ἀριστοφάνης) μετήλλαξε τὸν βίον παιδίας καταλιπὼν τρεῖς, Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάπῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. — τινὲς δὲ δύο φασὶ, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναῖκα δὲ
αἰσχύνομαι τὼ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ.
ἴσως αὐτοὺς λέγων.

488

Athenaei epitome II. p. 53 a.

Ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλαῖς λαβὼν
τασθὶ κατάξον τῇ κεφαλῇ σαντιοῦ λίθῳ.

489

Athenaeus VII. p. 310 f.

Ἀάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

490

Athenaeus X. p. 444 d.

Ἦδὺς γε πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.

491

Athenaeus X. p. 446 d.

Πικρότατον οἶνον τήμερον πίνει τάχα.

492

Athenaeus XI. p. 485 a.

Τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν, ὦναξ δέσποτα.

493

Athenaeus XIV. p. 652 f.

Οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

494

Athenaeus XV. p. 701 b.

Ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

Fortasse ex Thesmophoriazasis secundis.

495

Choeroboscus apud Bekkerum p. 1247. Παρὰ Ἀριστοφάνει περισπωμένως „Ἠκείον προεσβῆ δύο.“

Ioannes Alexandrinus p. 14, 24. Τὰ δύο εε εἰς ἡ
συναιροῦσιν Ἀθηναῖοι —

Καὶ πρὸς γε τούτοις ἤκετον πρέσβη δύο.

496

Choeroboscus apud Bekkerum p. 1399. Μύκησ:
— σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ
δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει

Ὀπτοὺς μύκητας προνίνους.

497

Clemens Alexandrinus Stromat. VI. p. 745.

Αἰσχρὸν νέε γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

498

Clemens Alexandrinus Stromat. VI. p. 751.

Βέβαιον ἔξεις τὸν βίον δίκαιος ὦν
χωρὶς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

499

Scholiasta Platonis p. 371. Ἄττα: τοῦτο ψιλού-
μενον μὲν τινά σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄττα. —
ἐνίστε δὲ ἐκ τοῦ περιτιτοῦ προστίθεται. — Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαις (v. 630.) „Ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα
μικρὰ μανθάνων.“ Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτὸ
φησι παραλαμβάνεσθαι

Πυθοῦ χελιδῶν πηνίξ ἄττα φαίνεται
καὶ πάλιν

Ὀπηνίξ ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾷτ' ὀρχοῦμενοι.

Conf. Harpocratio et Suidas in ἄττα, Etymolog. M.
p. 167, 46. Eustathius p. 148 extr. Philemo Burneii
p. 16. Hesychius, Photius et Suidas in Πύθου.

500

Pollux II, 18.

Ἄλλαι δὲ κυαμίζουσι αὐτῶν * *

πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπειθήσιμοι σχεδόν.

501

Pollux II, 34.

Λούσησθε καὶ κτινίσσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.

502

Pollux II, 39.

Ἴνα μὴ καταγῆς τὸ σκάφιον πληγείς ξύλω.

33 *

503

Pollux II, 189.

Ἴνα ξυνῶσιν ὧπερ ἠδεσθον βίω,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

504

Pollux II, 233.

Ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.

505

Pollux VI, 24.

Τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω;

Phrynichus Bekkeri p. 23, 15. Ἀκρατίσασθαι:
τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. Ἀριστοφάνης
„Ἀκρατιοῦμαι μικρόν.“

506

Pollux VI, 80.

Ὁξυγλύκειάν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.
τουτὶ δὲ τὸ λαμβεῖον Ἀριστοφάνης οὐκ ἴδιον ὄν εἴ-
ρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

507

Pollux VII, 26.

Τὴν χύτραν,
ἐν ἣ τὰ κρεάδι' ἦψες ἐξωμευμένα.

508

Pollux VII, 64.

Ἀνήσεις κροκύδα μαστιγουμένην.

509

Pollux VII, 67.

Ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν
τὰ κάρυά μουξέπιπτεν.

510

Pollux VII, 108.

Πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκῆως.

511

Pollux VII, 162. Λεπράν | κεράμιον ὀξη-
ρὸν ἀντὶ τοῦ μυθᾶν Ἀριστοφάνης λέγει. Idem
VII, 161. κεράμιον ὀξηρὸν ex Aristophane memorat.

512

Pollux VIII, 17. Ἔνιοι δὲ οἴονται καὶ ἀνάγκην
σκεῦος εἶναι δικαστικὸν εἰπόντος Ἀριστοφάνους
Οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

513

Pollux X, 32.
Τὸ παραπέτασμα τὸ Κύπριον τὸ ποικίλον.

514

Suidas, Ἀυαίνεται: ξηραίνεται. — ἡ πρώτη
δασύνεται καὶ Ἀριστοφάνης
Ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται.
καὶ ἐτέρωθεν Ὡσι' ἔγωγ' ἠυαινόμην
θεώμενος.

515

Photius p. 266, 16. et Suidas, Μηλωσαι:
Τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

516

Photius p. 460, 3. et Suidas, Πρόσισχε:
Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

517

Suidas, Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου. καὶ Ἀριστο-
φάνης „Ταῦτα δὲ | σχεδίοις ἔοικε.“ τοιτέστιν ἐκ
τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

518

Phrynichus Bekkeri p. 57, 14.
Οὐκουν μ' ἐάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;

519

Grammaticus Bekkeri p. 400, 9. et Favorinus in
Aldi Hortis Adonidis p. 16 a.

Σὺ δ' οὐκ ἀνεῖχες αὐτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

520

Grammaticus Bekkeri p. 434, 5. Ἀπόρρητα
πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς
νόμοις λέγουσιν. Ἀριστοφάνης

Οὔτως τι τὰ πόρρητα δραῶν ἐστὶ μέλει.

Fortasse *ἔστιν μέλον*. Aliam coniecturam, *ἔτημέλει*, in diario nescio quo propositam vidi. Apud Suidam in ἀπόρρητα scriptum in editione Mediolanensi οὕτό, τ' ἐλόρητα δραῶν ἔτι μέλλει.

521

Etymolog. M. p. 61, 17.

Γίνωσκε τὸν ἄλεισόν τε καὶ τὰ γράμματα.

522

Etymolog. M. p. 270, 45.

Ὅρῳ γὰρ ὡς ὄμρακα διασαυλούμενον.

523

Etymolog. M. p. 280, 28.

Καταγτιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες, ἐκβαίνειον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

524

Etymolog. M. p. 298, 53.

Καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπιτημένων.

525

Etymolog. M. p. 470, 34.

Ἰκτινα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρέφων.
ἄρπαγας τρέφων Choeroboscus apud Bekkerum in annotatione ad locum Etymologi p. 901.

526

Etymolog. M. p. 526, 20. Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη
Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κάλλοπι

ἔοικέναι.

527

Etymolog. M. p. 682, 51.

α. Ποῖ κῆχος; β. ἐνθὺ Σικελίας.

528

Eustathius p. 73. extr.

Ἐπὶ τῷ ταρῖχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

529

Eustathius p. 959, 41. Τὸ δὲ σῶς εὔρηται, φασί, καὶ θηλυκῶς. Ἀριστοφάνης
Οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μέλιστα σῶς ἂν εἴη.

λέγουσι δὲ καὶ σα̃ τὰ σω̃α οἱ παλαιοὶ, παρ' οἷς
καὶ σα̃ ἢ σώα. — Ἀριστοφάνης

Ἡ μᾶζα γὰρ σα̃ καὶ τὰ κρέα χὼ κάραβος.

Excerpit haec etiam Philemo in v. σῶος.

530

Eustathius p. 1166, 51.

Ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὲ χιτώνιον.

531

Eustathius p. 1387, 4.

Ἐσιῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθροους.

532

Eustathius p. 1415, 62.

Πόθεν δ' ἐγὼ σοι συγγενής, ὦ φαρμακέ;

533

Eustathius p. 1419, 52. Καὶ δικαστήριον ἱστο-
ροῦσιν Ἀθήνησιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Ἀριστο-
φάνης

Ἄκων κτενῶ σε, τέκνον·

ὁ δ' ὑπεκρίνετο

ἐπὶ Παλλαδίῳ τᾶρ', ὦ πάτερ, δώσεις δέκην.

Ἐδίκαζον δὲ κατὰ Πausανίαν ἐκεῖ ἀκουσίους φόνους
οἱ ἐφέται.

534

Eustathius p. 1442, 2.

Ἐφευγε, κἀγὼ τῆς ὑπαντᾶξ εἰχόμεν.

535

Eustathius p. 1467, 35.

Καὶ κῦων ἀκράχολος

Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

Conf. grammaticus Bekkeri p. 327, 13.

536

Eustathius p. 1535, 20. postquam de formis voca-
bulorum ἄρκος et ἀπαρκίας, pro ἄρκτης et ἀπαρκτίας
ab quibusdam usurpatis exposuit, ita pergit, εἰ δὲ
τοῦ ἄρκτης ὑπεξαρεθέντος τοῦ τ, ὡς εἴρηται, οὐ
γέγονε σημασίας ἐναλλαγῆ, οὐ μὴν οὐδὲ γελοια-

σμός, ἀλλ' ὁ κωμικός τὸ κάππα ἐξελὼν γέλωτα ἐκί-
νησεν εἰπὼν οὕτω

Ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ

τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρῶ τροφαλίδα,
τὸ δ' ἄστν σῦκα.

537

Eustathius p. 1788, 20, Ἐκ τοῦ Ὀμηρικοῦ ὄνου
παρὰ τοῖς ὑστερον ἢ ὠνή, — εἰ δὲ ἀπ' αὐτῆς παρῆ-
κται καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ ὄνωνις, ἧς χρῆσις φέ-
ρεται παρὰ τοῖς τεχνικοῖς τὸ

Εἶτα δὴ

εἰς (add. τὴν) πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα;
οὐκ ἔστι βεβαίως ἀπισχυροῖσασθαι. ὄνομα δὲ βοτά-
νης ἢ ὄνωνις, δι' ἧς ἐπ' ἀλογία ἴσως ὁ κωμικός
τινα σκώπτει καὶ ἡξιδυμία, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ
ὄντος.

538

Theognostus in Bekkeri Anecdotis p. 1403.

Δίδος τις ὤξησεν τεθυμιαμένος.

539

Scholiasta Equitum v. 137.

Ῥιμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

540

Scholiasta Equitum v. 254. Εὐζράτης ἔφευ-
γεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων: ἔνθα αἱ κάγχους
φρύγονται, κάγχους δὲ εἰσιν αἱ λελεπισμένοι κρι-
θαὶ ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη, σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐ-
κράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα, ἐν ἄλλοις γοῦν
φανερωτέρως φησὶ „Καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὐκράτες
στυπαξ.“ Idem ad v. 129. στυππειοπώλης:
ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι καννάβινα, λινᾶ.
δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτη καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν,
ὅς στυππαξ ἔκαλεῖτο διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι,
ὡς καὶ ἐν ἐτέροις.

541

Scholiasta Euripidis Medaeae v. 46.

Ἐβάδιξέ μοι τὸ μεράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

542

Scholiasta Ranarum v. 787. Τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὰ περὶ τοὺς λόγους σαπρὸν. καὶ ἐν ἄλλοις

Στρεψίμελος τὴν τέχνην Εὐριπίδης.

Corrigendum videtur στρεψίμαλλος.

543

Scholiasta Pacis v. 1081. Διακαυνιάσαι: — καῦνον τὸν κληρὸν φασί, καὶ ἐν ἄλλοις „Πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;“

544

Grammaticus Bekkeri p. 384, 3. Ἀλοῶν: ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες, οὕτως Ἀριστοφάνης

Ἀλοῶν χρὴ τὰς γνάθους.

545

Grammaticus Bekkeri p. 398, 26.

Φράζε τοίνυν, ὡς ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέρομιμαι κύβος.

Omisso poetae nomine Suidas in ἀνέροριπτον.

546

Pollux VI, 49. Ἀριστοφάνης

Τὸν σαπέροδην ἀποτίλαι χρὴ

καὶ καταπλῦναι καὶ ἔκπλῦναι

καὶ διαπλῦναι.

547

Pollux VI, 56.

Χορδαί, φύσκαι, πάσαι, ζωμοί, χόλικες.

548

Pollux VI, 62.

Πολφούς δ' οὐχ ἦψον ὁμοῦ βολβοῖς.

549

Pollux IX, 154.

Εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες.

550

Athenaei epitome II. p. 67 d.

Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὄξειδες εἰσὶ.

551

Athenaeus IV. p. 173 d.

Ἄλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν

Φοῖβε μαχαίρας

καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.

552

Sextus Empiricus adversus grammaticos I, 10.
p. 264.

Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως

οὔτ' ἀστείαν ὑποθηλυτέραν

οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικότεραν.

553

Clemens Alexandr. Stromat. VI. p. 749.

Δύναται γὰρ ἴσον τῷ δοῶν τὸ νοεῖν.

554

Pollux VII, 143.

Ὡσι' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος
οὔνεκα τοῦδε

κηλωνείου τοῖς κηπουροῖς.

555

Pollux VII, 195.

Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοιτυλίζετε τοῖσι
πένησιν.

556

Athenaei epitome II. p. 50 e.

Ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλα φύεται
πολλά.

557

Scholiasta Acharnensium v. 519. et Suidas in
σίξιον

Σικύους ἐνθάδε πη φρομένους οὐδενὶ κόσμῳ πε-
ριόντες

κατήσθιον.

558

Suidas, Χιάζειν: —

Αὐτὸς δέξας ἔν θ' ἀρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

559

Erotianus p. 204. *Κενέβρεια*: τὰ νεκριμαῖα κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης „Οὐκ ἔσθ' ὃ κενέβρειον ὅταν θύῃς τι, καλεῖ με.“ Scholiasta Avium v. 538. *Κενεβρέων*: τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν. „Οὐκ ἔσται κενέβριον ὅταν θύσῃ.“ Fortasse igitur scribendum

Οὐκ ἔσται, κενέβρειον ὅταν θύσῃ τι, καλεῖν με.

560

Grammaticus Bekkeri p. 343, 21.

Τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλειον βίον ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;

561

Snidas et grammaticus Bekkeri p. 415, 29. Ἀριστοφάνης

Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων καὶ πὸ κίναβευμάτων.

562

Antiatticista p. 86, 3. Βῆ: προβάτων βληχῆ. Ἀριστοφάνης

Θύτην μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

563

Athenaei epitome I. p. 30 b. Γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπιορχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχὺς, ἀλλ' ἀσθηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύνάμιν ἔχων διαφέρουσαν, οἷω Ἀριστοφάνης οὐχ ἦδεσθαι Ἀθηναίους φησὶ λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἦδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πράμνιοις σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνθοσμίας καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.

564

Athenaei epitome XI. p. 1127. ed. nostrae. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ ἐταιρικὸν συνευωχούμενον φιλοτήσιον. Ἀριστοφάνης „Ἐπτάπους γοῦν ἢ σκιά ἔστιν

ἢ πὶ τὸ δεῖπνον· ὡς ἤδη καλεῖ μ' ὁ χορὸς ο φιλο-
τήσιος.“

565

Aristides vol. I. p. 87, 19. Ὁ δέ φησιν Ἀριστο-
φάνης περὶ Αἰσχύλου σκότον εἶναι τεθνηκότος, τοῦτ'
ἄξιον καὶ περὶ τούτου (Ἀλεξάνδρου τοῦ Κοιτυαέως)
νῦν εἰπεῖν εἰς παιδείας λόγον.

566

Plutarchus qui dicitur in vita decem oratorum p.
836 e. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ ἀρ-
χιερέως — θεράποντας αὐλοποιούς κεκτημένου καὶ
εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων — ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς
κεκωμώδηται ὑπὸ Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος.

567

Hesychius, Ἄαυθα: εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλ-
κμᾶνι ἢ (καὶ Alberti) Ἀριστοφάνει.

568

Zenobius Proverb. I, 1. Ἀβυδηνὸν ἐπιφώ-
ρημα: — εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπ'
αὐτῶν (Abydenos dicit) συκοφαντεῖσθαι τοῖς ξένους.
ἔνθεν Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἀβυδηροκόμην
εἶπεν. Corrige Ἀβυδοκόμην collatis Hesychio I. p. 26.
et Bekkeri Anecdotis p. 215, 6. 322, 31.

569

Suidas in ἀγκύρισμα, Ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ
σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Ἀριστοφάνης. Error gram-
maticoi, qui ἀγκύρισμα cum ἄγκυρα commiscuit, ab
Kustero notatus est comparato Hesychio, Ἄγκυρα:
ἐν ἧ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν.

570

Pollux II, 108. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγλωπτον τὸν
εἰπεῖν ἀδύνατον ἔφη.

571

Pollux III, 48. Ἀριστοφάνης δὲ ἄγνον τὸν
ἀγύνην.

572

Photius p. 7, 20. Ἀγῶνα: τὴν συναγωγὴν.
οὕτως Ἀριστοφάνης.

573

Eustathius p. 1854, 12. Ἦν δὲ καὶ ἄδδιξ μέτρον τι, φασὶ, τετραχοίνικον. Ἀριστοφάνης „Ἀλφίτων πελάνων ἄδδιχα.“ Photius p. 8, 6. et grammaticus Bekkeri p. 342, 26. Ἀδδιξ: μέτρον τετραχοίνικον. (Etymolog. M. p. 16, 53. 17, 46.) οὕτως Ἀριστοφάνης. Corrupte Hesychius, Ἀδδιξις: μέτρον τετραχοίνης.

574

Photius p. 9, 21. Ἀδηφάγοι: ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Φερεκράτης.

575

Grammaticus Bekkeri p. 346, 1. Ἀδώνιος Φερεκράτης εἶπεν ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων καὶ Κρατῖνος, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἀδωνι αὐτὸν πολλάκις.

576

Grammaticus Bekkeri p. 348, 2. Ἀείταν: τὸν ἑταῖρον. Ἀριστοφάνης δὲ τὸν ἐρώμενον. Scribe αἴταν.

577

Phrynichus Bekkeri p. 6, 2. Ἀκύμων θάλασσα: Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ μῆ γεννᾶν τέθεικεν, ὡσανεὶ ἀγόνου. ὡσαύτως καὶ Ἀριστοφάνης.

578

Grammaticus Bekkeri p. 382, 17. Ἀλειφοβιον (codex ἀλειφοίβιον): τὸν περὶ παλαίστραν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Hesychius, Ἀλειφοβίους: πένητας. ubi vide Alberti annotationem.

579

Pollux II, 150. Ἀριστοφάνης δὲ „ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν“ εἶπεν.

580

Photius p. 72, 21. Ἦ ποθεν: ἀπόθεν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Ruhnkenius ad Timaeum corri-

git errorem grammatici reposito Ἀμόθεν: πόθεν, ut apud Suidam est, quanquam omissa Aristophanis mentione.

581

Etymolog. M. p. 96, 22. Ἀναζυγῶσαι: — τὸ θύρας ἀναπειάσαι Ἀριστοφάνης. Favorinus in Aldi Hortis Adonidis p. 15 b. Ἀναζυγῶσαι: τὸ τὰς θύρας ἀναπειάσαι. Ἀριστοφάνης „Τὴν θύραν ἀναζυγῶσας.“

582

Scholiasta Euripidis Orest. v. 14. p. 283. ed. Matth. „Ἀνεμέτρει τὸ χωρίον“ παρὰ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ διεμέτρει.

583

Suidas, Ἀνασηκῶσαι: ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἰστάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

584

Grammaticus Bekkeri p. 401, 18. Ἀνεψιαδαῖ Ἀριστοφάνης.

585

Pollux II, 228. Ἀνοητία, ἄνοια, ἐπίνοια, πρόνοια, — καὶ ἀνοησία, ὡς Ἀριστοφάνης. Aristophanem ἀνοησία contra Atticorum consuetudinem, quae ἀνοητία postulat, dixisse nec mihi videtur credible nec Lobeckio visum est ad Phrynich. p. 506. Quamobrem ἀνοητία priore loco delendum, altero ἀνοησία in ἀνοητία cum codice Iungermanni mutandum est. Pollux IV, 9. Ἄνοια· τὸ γὰρ ἀνοησία (recte codices ἀνοητία) σκληρόν. Phrynichus Bekkeri p. 21, 20. Ἀνοητία: ὡς νοθετία, μοιχοληπτία, φιλοποτία, λυγροκαυτία, ἀθλοθετία, ἀκρατία. De ἀθλοθετία Pollux III, 140. Ἀθλοθεσία, ἢ ὡς Ἀριστοφάνης, ἀθλοθετία. De quo dixit Lobeckius ibid. p. 510.

586

Suidas, Ἀπόμακτρα σκυτάλων ἀπεσχοτημένα δ' ἔσχιотραφημένα. Eadem grammaticus Bekkeri p. 431, 26. praemisso lemme Ἀπόμακτρα, et ἔσχιотροφη-

μένα praebens. Vera loci scriptura haec est, Ἀπόμακτρα: σκυτάλα. ἀπεσκοτωμένα δὲ, ἐσκιαγραφημένα. Poetae enim verba fuerunt ἀπόμακτροῦ ἀπεσκοτωμένα, quorum interpretationes ex scholiasta de more exscripsit Suidas, cuius alia est de eodem loco annotatio perinepta, Ἐσκιोटροφημένα: Ἀριστοφάνης. ἀπόμακτρα σκυτάλων ἐσκιोटροφημένα. Prudentius idem alio loco, Ἀπεσκοτωμένα: ἐσκιαγραφημένα, κερωσμένα. τὰς γὰρ χρίσεις σκότη (σκότους Hesychius) καλοῦσι ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης: quae iisdem fere verbis, ommissa tamen Aristophanis memoria, ab Hesychio traduntur et ab Pausania apud Eustathium p. 953, 53. Denique Hesychius, Ἀπομάκτρας: ξύλα. τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Forma ἀπόμακτρον idem utitur ad explicandum ἀπόψηστον.

587

Pollux VII, 22. Καὶ ἀρτοστροφεῖν δὲ Ἀριστοφάνης λέγει.

588

Phrynichus Bekkeri p. 10, 9. Ἀσπάλαθος: ἀκανθῶδες φυτόν. Κλέανδρος Θηλυκῆς, Ἀριστοφάνης ἀρσενικῶς.

589

Phrynichus Bekkeri p. 13, 19. Ἀΰεσθαι πῦρ καὶ ἐναΰεσθαι: Ἀριστοφάνης αὐόμενος, Κρατῖνος ἐναΰεσθαι.

590

Hesychius, Ἀφορμή: ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη. Ἀριστοφάνης „Μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.“ ἡ πρόφασις, ἡ αἰτία.

591

Phrynichus Bekkeri p. 13, 28. „Ἀψευδοῦντες: Ἀριστοφάνης.

592

Grammaticus Bekkeri p. 476, 10. Ἄωρὶ, ἀωρία: τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. — Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ „ἀωρὶ θανάτῳ ἀπέθα-

γεν.“ Vereor ne quid erroris admiserit grammaticus: nam vix ita locutum esse credam Aristophanem, qui fortasse ἄωροθάνατος ἀπέθανεν dixerat. Phrynichus ibidem p. 24, 22. Ἄωροθάνατος: ὁ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ἀποθανὼν ἀνὴρ καὶ γυνή.

593

Scholiasta Theocriti I, 132. Ἡ βιάτος θηλυκῶς λέγεται· ὁμοίως ἐνταῦθα καὶ ἡ νάρκισσος. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς λέγεται.

594

Pollux IV, 63. Καὶ τὰ ῥήματα λυρίζειν κιθαρίζειν ψάλλειν καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, βαρβιτίζειν.

595

Etymolog. M. p. 194, 31. Βέλεκοι: ὄσπρια. „Καὶ τῶν βελέκων (scr. βελέκων)“ Ἀριστοφάνης.

596

Pollux VII, 210. Παρὰ Ἀριστοφάνει βιβλιδάριον.

597

Pollux II, 56. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ βλέπος ἐκάλεσε καὶ βλέπῃσιν. βλέπος est in Nubibus v. 1176.

598

Pollux VII, 187. Ἀριστοφάνης καὶ βοηλατεῖν καὶ ὀνηλατεῖν εἶπε.

599

Etymolog. M. p. 214, 44. Βρόταχος: τὸν βάτραχον Ἴωνες, καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτραχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν βρόταχος καὶ βρόταχος. Vide interpretes Hesychii vol. I. p. 770. Idem p. 760. Βρατάχους: βατράχους.

600

Pollux VII, 141. Καὶ βωλοκοπεῖν δὲ Ἀριστοφάνης εἶρηκε.

601

Phrynichus Bekkeri p. 31, 27. Γαλῆν καταπέπωκεν (codex καταπέπτωκεν): Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τινος νέου μὴ δυναμένου φθέγγασθαι. χρήσαιο

δ' ἂν καὶ αὐτὸς ἐπὶ παντὸς (τοῦ μὴ addit Bekkerus) φθεγγομένου.

602

Etymolog. M. p. 229, 40. Γεισίποδες: παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι καὶ γείσωσις τὸ τῆς γῆς ἔκθεμα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὥας τοῦ ἱματίου γείσα εἶπε. Postrema, Ἀριστοφάνης — εἶπε habet grammaticus Bekkeri p. 231, 2. ubi γείσας scriptum. Vide Hesychium vol. I. p. 808.

603

Pollux II, 13. Γερόντειαι παλαῖστραι παρὰ Ἀριστοφάνει. Incertum poetae nomen fit Falckenburgiani codicis scriptura Ἀγτιφάνει.

604

Hesychius, Δαφνοπώλην τὸν Ἀπόλλω λέγουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης.

605

Phrynichus Bekkeri p. 35, 30. Διειτησίως: ἀντὶ τοῦ διέτους, οἷον καθ' ἕναστον ἔτος. Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης. Apud Thucydidem II, 23. legitur θυσίαις διειτησίως.

606

Hesychius, Δράκαιναν: τὴν μάστιγα, τὴν ὑστριχίδα ὃ Ἀριστοφάνης.

607

Scholiasta Dionysii Thracis in Bekkeri Anecdotis p. 942, 22. Τὸ δυάκις καὶ τριάκις παρὰ Ἀριστοφάνει.

608

Pollux X, 27. Ἀριστοφάνης (Lysistr. v. 265.) „Προπύλαια πακτοῦν.“ καὶ πάλιν, ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας.

609

Pollux II, 199. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους χροῦματα πιαίσματα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐπιπιαίσματα αὐτὰ καλεῖ.

(αποκόλλοιτο) 610
Pollux VI, 79. Τὰ δὲ ἐπιδοροπίσματα Ἀριστοφάνης ἐπιφορήματα καλεῖ.

611

Pollux II, 42. Ἐτερεγκεφαλᾶν, ὡς Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν.

612

Hesychius, Ἐτνήρουσις: ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φάναι τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρουσιν εἰπὼν, παρὰ τὸ ἔτνος.

613

Photius p. 30, 6. Εὐείλος (codex εὐήλος): εὐήλιος. Ἀριστοφάνης.

614

Suidas, Εὐθετῆσαι: κοσμηῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Pollux II, 31. Εὐθετῆσαι δὲ ἔλεγον τὰς τρίχας.

615

Pollux IX, 162. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει εὐκόπως.

616

Pollux VI, 161. Ἡμιφωσώνιον Ἀριστοφάνης. Vide Hesychii interpretes vol. I. p. 1636.

617

Pollux I, 12. Τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνους οὐκ ἀγαματοποιούς μόνον οὐδὲ ἀγαματούργους, ἀλλὰ καὶ θεοποιούς καὶ θεοπλάστους, ὡς Ἀριστοφάνης.

618

Pollux VII, 150. Ἀριστοφάνης δὲ γυναῖκα θερίστριαν καὶ φρουγανίστριαν εἶπε.

619

Pollux VII, 100. Τοὺς δὲ μεταλλέας θυλακοφορεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη. Duo codices θυλακοφόρους. Et glossam θυλακοφόροι habet Hesychius. Sed Pollux X, 149. θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ ζωμφοδοὶ λέγουσι.

620

Phrynichus Bekkeri p. 43, 44. Ἰξοί: ἐπὶ τῶν

γλίσχρων καὶ φειδωλῶν. — λέγει δ' Ἀριστοφάνης οὕτως „Ἴξοι ῥυποκόνδυλοι.“ ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τοὺς γλίσχρους καὶ διὰ τὴν φειδωλίαν μῆτε λουομένους μῆτε νιζομένους. *Plata haec sunt in Moeridis librum p. 201. ubi vide Piersoni annotationem.*

621

Hesychius, Ἰπποκλείδης: οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μῦθιον Ἀριστοφάνης εἶπεν.

622

Pollux IV, 67. Καλαμίνην σύριγγα εἶρηκεν Ἀριστοφάνης. Idem X, 153. Καλαμίνους αὐλοὺς Ἀριστοφάνης ἔφη.

623

Pollux VII, 166. Ἀριστοφάνης καὶ κάμινον βαλανείου φησί.

624

Photius p. 129, 15. Κάνδυτος: σκευασία ὀψοποικὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔτιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. Scribe κίνδυλος, de quo dictum ad Hesychii locum vol. II. p. 135. Κάνδυλος: διὰ ἔλαιον καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδάδιμον, quae emendavit Porsonus ad Photium p. 688.

625

Pollux II, 41. Τὸ δὲ ὑπὸ μέθης κερηβαρεῖν κερηβαριᾶν Ἀριστοφάνης.

626

Scholiasta Vesparum v. 288. Ἐλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι (θάψαι Lobekius in Orphicis p. 632.) καταχυτρίσαι, ὡς ἐτέρωθι Ἀριστοφάνης. Similiter Etymolog. M. p. 313, 42. Suidas in ἐγχυτρίστρια, scholiasta Platonis p. 336.

627

Pollux II, 57. Καχύποπος, ὡς Ἀριστοφάνης.

628

Harpocratio, Κελέοντες: — κυρίως εἰσὶν οἱ

ιστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ.

629

Photius p. 168, 12. Κλέος: τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης.

630

Photius p. 173, 7. Κνημία: τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα. καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαϊς. καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύλον, ὡς Ἀριστοφάνης.

631

Phrynichus Bekkeri p. 47, 7. Κοινοθυλακεῖν: τὸ ἐν ὁδοῦ κοινωνεῖν σιτίων καὶ τραπέζης καὶ καταγωγῆς καὶ τῶν τοιῶνδε. Ἀριστοφάνης.

632

Harpocratio Κραῆστις: Δείναρχος ἐν τῷ πρὸς Λυσικράτην. κραῆστις ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Apud alios grammaticos κραῆστις scribitur.

633

Pollux VI, 91. Μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ χρεοστάθμης.

634

Pollux VI, 47. Κυδώνια μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης.

635

Photius p. 198, 11. Κωπαῖοι: σφῆκες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

636

Photius p. 211, 21. Λεγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ παῖσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

637

Pollux VI, 86. Ἀριστοφάνης λεκενίσκην.

638

Pollux VII, 196. Λιβανωτοπωλεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη.

639

Phrynichus p. 321. ed. Lobeck. Κοχλιάριον: τοῦτο λίστριον Ἀριστοφάνης ὁ κωμικοποιὸς λέγει. καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε. Phrynichus Bekkeri p. 51, 9. Λίστριον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κο-

χλιάριον. — Videtur igitur Aristophanes λίστριον dixisse: de quo vocabulo aliorum grammaticorum locos indicavit Lobeckius.

640

Suidas, Λογάρια: οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. Quibus subiungit Synesii non nominati verba quaedam.

641

Phrynichus Bekkeri p. 50. 51. Λογγάζειν: τὸ διαδιδράσκειν τὸ ἔργον, προφασίζόμενόν τινα πρόφασιν. καὶ τοῦτο Ἀριστοφάνης τίθησιν ἐπὶ ἔππων προσποιούμενος (προσποιουμένων!) χωλεύειν.

642

Photius p. 231, 11. Λουτρίδες: δύο κόραι περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντρίδες. οὕτως Ἀριστοφάνης.

643

Pollux VII, 157. Καὶ λοφοπωλεῖν Ἀριστοφάνης εἶρηκε.

644

Photius p. 240, 5. Μαγίδες: μᾶζαι. καὶ τὰ τῆ Ἐκάτῃ συντελούμενα δεῖπνα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium h. v.

645

Photius p. 241, 8. Μάθος: λέγουσι τὴν μάθησιν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

646

Photius p. 244, 13. Μαλθακόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

647

Photius p. 246, 4. Μάνην: τὴν μανίαν. λέγουσι δὲ καὶ μάναν. Ἀριστοφάνης.

648

Photius p. 255, 5. Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ πεπιτωμένον, τὸ ἔναλον. Ἀριστοφάνης.

649

Pollux IX, 25. Ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης μεγαλοπολίτης ἂν λέγοιτο, ὁ δὲ μικρᾶς μικροπολί-

της. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνει εἴρηται τὸ μικροπολι-
τικόν.

650

Photius p. 280, 3. Μύξαν: αὐτὸν τὸν μυκτιῆρα
καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

651

Pollux VII, 177. Μυροπωλεῖν Ἀριστοφάνης ἔφη.

652

Pollux VII, 139. Ναῦται: οἷς προσήκει καὶ αἱ
παρ' Ἀριστοφάνει ναύτριαι.

653

Pollux II, 20. Ἀριστοφάνης δὲ νεανιεύεσθαι τὸ
τολμᾶν ἔφη, — ἀνδρίζεσθαι δὲ εἶπεν ἀνδροῦσθαι,
καὶ ἀνδριζόμενοι Ὑπερείδης.

654

Pollux VII, 138. Νεῖν δ' ἐξ ὑπτίας μάθημα
κολυμβητῶν Ἀριστοφάνης εἶπε καὶ Πλάτων.

655

Stephanus Byzant. Νῶνακρις: πόλις Ἀρκα-
δίας. — τὸ ἐθνικόν — καὶ Νωνακριεὺς λέγεται πα-
ρὰ Ἀριστοφάνει. Fortasse Νωνακρεὺς scribendum ex
Hesychii et Photii glossis.

656

Pollux II, 180. Καὶ νωτοπλῆγα τὸν μαστιγίαν
Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Nisi Aristophanem pro Phe-
recrate nominavit, cuius ex Crapatalis Suidas in νωτο-
πλῆγα versum attulit, Καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως
διακονεῖν.

657

Pollux VII, 30. Ἐξαινε δὲ τῶν ἐρίων Ἀριστοφά-
νης ἔφη.

658

Photius p. 308, 23. Ξειρης (sic): φυτὸν ἀρω-
ματικόν. Ἀριστοφάνης. Hesychius, Ξειρίς: ἀρω-
ματικόν τι φυτόν. ubi vide annotationes.

659

Photius p. 330, 12. — τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον πεν-
τασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον Ἀριστοφάνης.

660

Photius p. 291, 15. et Suidas, Ὀνυχίξεται: ἀκριβολογείται. οὕτως Ἀριστοφάνης.

661

Photius p. 349, 3. Ὀρογυίας λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυιάς. Ἀριστοφάνης.

662

Photius p. 356, 8. Οὐδαμαῖ: οὐδέποτε. Ἀριστοφάνης. Corrige οὐδαμά. μηδαμὰ restitutum The-smophor. v. 1162.

663

Phrynichus Bekkeri p. 18, 23. Αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες: τοὺς κόσμους καὶ τὰς ἐσθῆτας, αἷς χρῶνται αἱ γυναῖκες καλλωπιζόμεναι, παγίδας εἶπεν Ἀριστοφάνης.

664

Pollux VI, 163. Καὶ Ἀριστοφάνης, Πάγκυφος ἐλαία. Scribe ἐλάα. Hesychius, Ἀστὴ ἐλαία: ἡ ἐν ἀκροπόλει ἢ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα. Pollux IX, 17. Ἡ δὲ κωμῳδία καὶ ἀστῆς ἐλαίας εἶρηκε τῆς ἐν πόλει.

665

Stephanus Byzant. Παμβωτάδης (Παμβωτάδαι Meursius): δῆμος Ἀττικῆς, Ἐρεχθίδος φυλῆς. ὁ δημότης Παμβωτάδης. τὰ τοπικὰ ἐκ Παμβωτάδων, ἐν Παμβωτάδων. Ἀριστοφάνης. Scribe Παμβωταδῶν.

666

Photius p. 377, 25. Πανός: δέσμη κληματίδων. οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν. Ἀριστοφάνης.

667

Pollux X, 156. Πέτευρον δὲ, οὗ τὰς ἐνοικιδίας ὄροντας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀριστοφάνης λέγει. Photius p. 426, 12. Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλουτον καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε. Nam etiam πέταυρον dictum est.

668

Pollux IV, 163. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ πλεισταχόθεν.

669

Pollux VII, 12. Ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν προπρώτωρ, ὡς Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος· προπώλην δὲ Ἀριστοφάνης αὐτὸν εἶπε καὶ προπωλοῦντα Πλάτων.

670

Photius p. 463, 21. Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος. Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II. p. 1054.

671

Pollux IV, 18. Καὶ πυξίον καὶ πυξίδιον παρὰ Ἀριστοφάνει. Idem X, 59. 60. Τῷ δὲ παιδί δέοι ἂν προσεῖναι — πυξίον· εἴρηται μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ ζωγράφου τοῦνομα ἐν Ἀναξανδρίδου Ζωγράφοις — „Πυξίον λαβὼν κάθου.“ οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ εἰς ταύτην αὐτὸ τὴν χρῆσιν τὴν ἐπὶ τῷ γράφειν ὑφ' ἡμῶν ἄγεσθαι, ἐπεὶ καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω κέχρηται.

672

Photius p. 478, 1. Πυτίνη: πλεχτὴ λάγυρος. Ἀριστοφάνης.

673

Photius p. 486, 24. Ρήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης.

674

Grammaticus Bachmanni I. p. 360, 26. Σαιχωρίσαι: κινήθηναί. Ἀριστοφάνης. Eadem habet Photius p. 496, 7. ubi σαιχονῆσαι scriptum. Conf. Hesychium vol. II. p. 1138.

675

Photius p. 503, 19. et grammaticus Bachmanni I. p. 362, 31. Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅταν αὐτὰ βοίλωνται οὐρήσαι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

676

Hesychius, Σέριφος: Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον. Photius p. 506, 24. Σέριφον: τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν. καὶ χρησμός αὐτοῖς ἐξέπεσεν.

677

Photius p. 518, 2. Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι. Ἀριστοφάνης.

678

Photius p. 520, 12. et grammaticus Bachmanni I. p. 366, 10. Σκιμβάζειν: χωλεύειν καὶ ἀσκωλλίζειν. τὸ αὐτὸ τοῦτο. οὕτως Ἀριστοφάνης.

679

Photius p. 524, 5. Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσι. καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης.

680

Pollux VII, 148. Τὴν δὲ σμινύην σμινύδιον Ἀριστοφάνης καλεῖ.

681

Photius p. 532, 16. Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων. οὕτως Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II. p. 1252.

682

Pollux III, 146. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ σταδιοδρόμης εἶρηκε. Deteriores libri σταδιοδρόμος.

683

Photius p. 535, 5. Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

684

Pollux VII, 32. Στήμονα δὲ ἔξεσμένον τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Ἀριστοφάνης λέγει.

685

Pollux VII, 190. Στρογγυλοναύτας Ἀριστοφάνης λέγει.

686

Etymolog. M. p. 747, 3. Photius p. 570, 3. et grammaticus Bachmanni vol. I. p. 382, 8. Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

687

Photius p. 572, 4. et grammaticus Bachmanni p. 382, 20. Τάχας: τοὺς καταστοχασμοὺς, παρὰ τὸ τάχα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

688

Etymolog. M. p. 754, 34. et Photius p. 580, 21. *Τετραχίζειν*: οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Eadem omisso Aristophane habet Hesychius vol. II. p. 1373.

689

Photius p. 588, 13. *Τίζειν*: τί λέγειν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Fortasse ad Avinm versum 23. pertinet, ἢ δ' (nam ita corrigendum) ἢ χορώνῃ τῆς ὁδοῦ τι λέγει περί; Satis aliunde notum est cognatum verbum *τιτίζειν*.

690

Photius p. 589, 1. *Τικτικόν*: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον. Ἀριστοφάνης.

691

Photius p. 598, 4. *Τραγωδεῖν*: χορεύειν. Ἀριστοφάνης.

692

Etymolog. M. p. 726, 52. *Στειλειά*: τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως, δι' οὗ τὸ στελεδὸν ἐνείρεται, ἣν τρήμην Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης „Τρήμας ἔχει.“

693

Pollux VI, 165. *Τρίκλυστος* δὲ Ἀριστοφάνης λέγει.

694

Photius p. 607, 23. *Τροχίμαλλον*: σωρὸς λίθου. οὕτως Ἀριστοφάνης.

695

Etymolog. M. p. 782, 10. *Ὑπόγραμμα*: τὸ Ἀρματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι. καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβισμένη. Ἀριστοφάνης. Conf. Hesychium vol. II. p. 1468.

696

Etymolog. M. p. 782, 22. Photius p. 627, 19. et Suidas, *Ὑποσυγιώδης ἄνθρωπος*: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. (haec etiam Phrynichus Bekkeri p. 67, 12.)

εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

697

Photius p. 670, 20. Ὑλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Lobeckius ad Phrynich. p. 73. corrigit ἰλύν.

698

Pollux VII, 7. Τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας φαυλοῦργούς κατα Ἀριστοφάνην λέγε.

699

Etymolog. M. p. 789, 52. et Photius p. 643, 22. Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι (σπίλοι Photius). οὕτως Ἀριστοφάνης. Recte Piersonus ad Moer. p. 397. φαύστιγγες corrigit ex aliorum grammaticorum locis.

700

Pollux VI, 167. Ἀριστοφάνης δὲ, φιλοκηδῆ λόγον.

701

Photius p. 654, 4. Φλεήσιον: τὸ Φλιάσιον πεδίον. Ἀριστοφάνης. Consentit Etymolog. M. p. 796, 4. sed omittit nomen Aristophanis. Sequitur apud Photium, Φληναφῆ: φλυαρεῖ. „Quum Ἀριστοφάνης omittat Etymolog. M., fortasse transponendum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυάρεϊ. Ἀριστοφάνης.“ DOBRAEUS in indice Photii p. 735.

702

Etymolog. M. p. 796, 46. Φνεί: — τὸ δὲ φνεῖ ἐπιτετηδευμένον ἐστὶ παρὰ Ἀριστοφάνει μίμημα ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δὲ τινες ὅτι τὸ φνεῖ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν· οὐκ ἐστὶ γὰρ φνεῖ ἢ λέξις, ἀλλὰ τοφνεῖ, τοῦ το μὴ ὄντος ἄρθρου, ἀλλὰ μέρους τῆς λέξεως· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὐρίσζεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ το παρά τισι. Χοιροβοσκός. Corrupte Photius p. 651, 8. Φλιεῖ (sic): μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμψονύχων. Ἀριστοφάνης. Suidas, Φλίει: μιμητικῶς φωνεῖ.

703

Phrynichus Bekkeri p. 71, 13. Φορτηγεῖν: φόρτον ἄγειν. καὶ φορτηγοὺς Ἀριστοφάνης.

704

Pollux VII, 60. Τὸν δὲ χορταῖον (χιτῶνα) τοὺς προπώλας φορεῖν ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη.

705

Moeris p. 419. Ψίλλαξ: Ἀριστοφάνης. ψίλος καὶ λεῖος. Ἕλληνες. Hesychius, Ψίλλακα: ψιλὸν, λεῖον.

706

Photius p. 655, 12. Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξι-
δίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. Πλέω
γράφου καὶ ψοθοίου· καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου·
Αἰσχύλος Θεωροῖς. „Lege Πλέω γράσου τε καὶ ψό-
θου· οἶον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. et intel-
lige quasi statim post ψο sequeretur Αἰσχύλος.“ DO-
BRAEUS in indice p. 735. Ex Theognosto Bekkerus
in Anecdotis p. 1432. haec protulit „ψοθοιός ὁ ἀκά-
θατος.“

707

Pollux VI, 125. Σκληρότερον γὰρ ὁ ἀστεμφής —
καὶ κωμικώτερον ὁ Ἀριστοφάνους θυμάγορικός.

708

Pollux X, 123. Τὸ παρ' Ἀριστοφάνει χεῖμα-
στρον. Idem VII, 61.

709

Scholiasta Pindari Pyth. II, 125. Ὁ κωμικός
Εὐθύς δὲ Φοίνιξ γίγνομαι·
τῇ μὲν δίδωμι χειρὶ, τῇ δὲ λαμβάνω.

710

Photius p. 351, 16. Ὁρχήστρα: πρῶτον ἐκλή-
θη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω
ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἦδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς
τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θέαν ὠκειτ' ἐκεῖ, φησὶν

ὁ κωμικός. Dobraeus in Addendis p. 704. „Lege ὠκεῖτ’.“ Quo nihil proficitur ceteris non explicatis.

711

Photius p. 570, 13. exscriptus ab Apostolio Proverb. XVIII, 14. p. 223. Παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται
Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται.

712

Photius p. 609, 2. et Suidas, Τρύχνον: —
ὁ κωμικός φησιν

Ἦδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

713

Photius p. 404, 24.

Παῦσαι μελωδοῦς, ἀλλὰ πεξῆ μοι φράσον,
ὁ κωμικός.

714

Suidas, Ἀσπαζέσθαι: —

Ἀσπαζόμεσθ’ ἔρετμια καὶ σκαλιμῖδια,
φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὅμοια διτιῶς λέ-
γουσιν. Grammaticus Bekkeri p. 453, 10. „ἀσπαζό-
μεθα καὶ σὺν τῷ σ, ἀσπαζόμεσθ’ ἔρετμιά.“ Etiam
apud Suidam legebatur ἔρετμιά, quod correxit Meine-
kius.

715

Scholiasta Euripidis Orest. v. 163. p. 312. ed.
Matth. παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου σιενάξαντος ἕτερός
φησιν „Ἀκούεις ὡς στένει;“

716

Etymolog. M. p. 192, 17. Βαυκίδεις: — „Κα-
τεβαυκάλισέ με“ φησὶν ὁ κωμικός.

717

Eustathius p. 228. extr. Ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στρου-
θοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς (vulgo ἐντελῶς, cor-
rectum ab Brunckio p. 288.) πως ἔδειν δηλοῖ καὶ ὁ
κωμικός. Idem p. 1411, 15. Τὸ μέντοι στρουθίζειν,
ὃ φησιν ὁ κωμικός, ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς παρῆται
στρουθοῦ. Photius p. 544, 5. Στρουθίζων: τρίζων.

718

Eustathius p. 725, 32. ubi de vocabulis cum τοῖς
ARISTOPH. II.

compositis agit, Φέρει δὲ καὶ (τῶν τις παλαιῶν)
ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ παλλύβολος τρίπρατος
καὶ πολλάκις ἀημιπολημένος. Conf. Hesychii inter-
pretes vol. II. p. 843.

719

Stephanus Byzant. Βρεῖτιος: πόλις Τυρρηνῶν,
ἀπὸ Βρεῖτιου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βαλητίας τῆς Βα-
λήτου. οἱ οἰκοῦντες Βρεῖτιοι. καὶ ἡ χώρα Βρεῖτιία
καὶ ἡ γλῶσσα Ἀριστοφάνης

Μέλαινα δεινὴ γλῶσσα Βρεῖτιία παρῆν.

720

Galenus vol. XII. p. 161. ed. Charter.

Χωρεῖ ἔπι γραμμῆν λορδὸς ὡς εἰς ἔμβολήν.